

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

Nr. 11

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

19 APRIL 1993

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74,3 en 4)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	513
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	514
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	535
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	541
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	543
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	562
L. Detiège , Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden	563
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	570
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	571
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	579
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	580
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	595
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	607
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	608
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	614
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 69,5)	
L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	617
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	619
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	622
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	623
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	626
REGISTER	628

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4) .

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 56 van 9 maart 1993 van de heer F. WYMEERSCH

N.v. Boelwerf – Problemen bij leveranciers en onderaannemers door faillissement

De problemen rond het faillissement en de uiteindelijke overname en heropstarting van de n.v. Boelwerf blijken eindelijk van de baan te zijn.

Nochtans kunnen we niet ontkennen dat bij de leveranciers en onderaannemers problemen gerezen zijn of nog kunnen rijzen als gevolg van hun financiële betrokkenheid bij het faillissement.

Deze problemen kunnen ook hun repercussies hebben op sociaal vlak.

1. Kan de minister mij meedelen hoeveel bedrijven onrechtstreeks door dit faillissement zijn getroffen ?
2. Hoeveel werknemers worden door die bedrijven tewerkgesteld ?
3. Welke stappen hij heeft gedaan bij de nationale regering om de bedrijven te hulp te komen ?
4. Heeft hij hierop antwoord gekregen ? Kan hij mij kort de inhoud hiervan meedelen ?
5. Heeft de Vlaamse regering zelf maatregelen genomen om de bedrijven te ondersteunen of overweegt zij dergelijke maatregelen ? Wat is dan de inhoud hiervan ?

Antwoord

Het lid merkt terecht op dat er ingevolge het faillissement van de n.v. Boelwerf problemen zijn bij leveranciers en onderaannemers.

1. Voor de faling telde de Boelwerf 56 grote Vlaamse toeleveringsbedrijven en 529 kleine en middelgrote Vlaamse toeleveranciers. Dit cijfergegeven moet echter omzichtig gebruikt worden, omdat hoe dan ook het grootste deel van die bedrijven slechts een gedeelte van hun omzet op de n.v. Boelwerf leverden.
2. De werkgelegenheid in die bedrijven is uiteraard ook mijn zorg, maar ook hier geldt omzichtigheid inzake de gebruikte cijfergegevens.

- 3 en 4. Bij de federale overheid heb ik stappen ondernomen opdat de administratie van de directe belastingen de betrokken schuldvorderingen reeds definitief oninbaar zou beschouwen in 1992, zonder te moeten wachten op de formele attesten van de curatoren.

De federale overheid heeft hieraan zijn volledige medewerking verleend, met als resultaat dat de betrokkenen hun verliezen volledig in mindering hebben kunnen brengen van het belastbaar bedrijfsresultaat 1992,

5. De beste bijstand die geboden kan worden aan toeleveranciers en onderaannemers is het waarborgen van een rendabele en duurzame bedrijfsactiviteit in de n.v. Boelwerf Vlaanderen.

Ik sluit volledig uit dat de overheid overbruggingskredieten zou toekennen aan bedrijven met betalingsmoeilijkheden. Een van de basisbeginselen van het ondernemen is de vrijheid een risico aan te gaan. De overheid kan dit risico enkel delen voor het zich voordoet.

Ik wil het lid wijzen op de rendabiliteitsstijging in de n.v. Boelwerf Vlaanderen. Die is onder meer mogelijk door het afslanken van het personeelsbestand met één derde. Het bedrijf kende dus voor de herstructurering een teveel aan personeel voor een gegeven omzet.

Maar ook wat het inkoopbeleid betreft is een mogelijke kostenbesparing van 30 à 40 percent vooropgezet. Dit betekent dat, naar analogie met hetgeen over het personeelseffectief gesteld kan worden, voor de herstructurering een bedrijfseconomisch onverantwoorde inspanning geleverd werd in toelevering en onderaanneming.

Vraag nr. 58 van 9 maart 1993 van de heer J. VAN EETVELT

Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen – Personeel

Het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) beschikt over een personeelsbestand van 135 leden voor het uitvoeren van zijn opdracht,

1. Wat is de huidige bezetting ?
2. Kan de minister mij een volledig organigram met alle functies voor alle graden bezorgen ?
3. Welk personeelsstatuut hebben de personeelsleden en op welke wijze gebeurt de aanwerving ?

Antwoord

Het functioneel organigram van 2 maart 1993 werd rechtstreeks aan het lid opgestuurd. Het houdt de reële situatie van de bezetting in (zonder de voltijdse afwezigen) .

Er dient evenwel rekening mee gehouden te worden dat hieronder 19 contractuele personeelsleden voorko-

men voor vervangingen en bijzondere opdrachten, terwijl ook bepaalde betrekkingen uit de personeelsformatie nog niet werden ingevuld (van de 135 betrekkingen uit de personeelsformatie worden er momenteel slechts 105 ingevuld).

Aangezien het VIZO een nieuwe instelling is, verandert de personeelsbezetting nog voortdurend.

Conform artikel 48 van het decreet van 23 januari 1991 betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen, en bij ontstentenis van een eigen statuut, blijft momenteel het koninklijk besluit van 8 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut van toepassing.

De aanwerving van dit personeel gebeurt via het Vast Wervingssecretariaat.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 98
van 25 februari 1993
van de heer M. MAERTENS

Zoetwaterkwekerijen — Vervuiling

Uit een recent onderzoek van het Rijksinstituut voor Visserijonderzoek in Ijmuiden in Nederland blijkt dat

zoetwatervis daar sterk vervuild is, en dat in bepaalde gevallen de menselijke consumptie sterk af te raden is. Vooral paling en baars blijken radioactieve stoffen te bevatten. De gehalten pcb, aangetroffen in vissen gevangen in het Nederlandse deel van Maas en Rijn, behoren tot de hoogste van de wereld. Paling uit de Rijn bij Lobith, uit de Nieuwe Merwede of het Haringvliet levert zelfs een regelrecht gevaar op voor de volksgezondheid. Ook de kwikgehalten in de rode paling overschreed de consumptiegrens.

Ook in België wordt zoetwatervis op verschillende wijzen gekweekt, en is het mogelijk dat gebrek aan controle gevaar voor de consument oplevert.

1. Welke soorten zoetwatervissen worden er gekweekt voor consumptie ? Over hoeveel bedrijven gaat dit per soort ? Hoeveel bedraagt de jaarlijkse produktie per soort en hoeveel daarvan wordt op de binnenlandse markt aangeboden ?
2. Hoeveel procent daarvan wordt respectievelijk gekweekt in de volgende soorten water : oppervlaktewater, koelwater van kerncentrales, leidingwater, opgepompt grondwater enzovoort ?

Antwoord

In het Vlaamse Gewest wordt zoetwatervis op verschillende wijzen gekweekt. Naast het kweken met als doel bepoting van openbare en private viswaters, voornamelijk ten behoeve van de hengelsport, worden aanzienlijke hoeveelheden geproduceerd ten behoeve van de consumptie. .

Tabel : Produktie van zoetwatervissen bestemd voor herbepoting en consumptie in België (bron : Instituut Bosbouw en Wilsbeheer, Aminimal) .

% produktie	Gewest	Produktieraming	Aantal bedrijven	Geteelde soorten	Aanvoer water	Consumptie	Aard
30 %	Vlaamse	400 T	15	karper & cypriniden	oppervlaktewater	neen	extensief
9,3 %	Vlaamse	125 T	2	paling	grondwater	ja	intensief recirculatie
3 % —	Vlaamse Vlaamse	40T beperkt	1 1	karper steur & karper	koelwater leidingwater	neen neen	intensief intensief recirculatie
30 %	Waalse	400 T	1	Tilapia & siervis	koelwater	ja	intensief
27,7 %	Waalse	370 T	51	forel	oppervlaktewater	ja	semi-intensief
	Totaal	1,335 T	71				

Het grootste deel hiervan wordt op binnenlandse markt aangeboden.

De vissen, zowel bestemd voor herbepoting als consumptie worden gekweekt in aanvoerwater van 3 bronnen :

	Vlaamse Gewest	Waalse Gewest
Oppervlaktewater	30 %	27,7 %
Koelwater	3 %	30 %
Grondwater	9,3 %	—

Hierbij weze vermeld dat in Vlaanderen het merendeel van de consumptievis in gesloten recirculatiesystemen geteeld wordt, gebruikmakend van grondwater. Gevaar voor de consument door verontreiniging afkomstig uit het water wordt op die manier minimaal.

Vraag nr. 99
van 25 februari 1993
van de heer M. MAERTENS

Baggerwerken in de Blankaertvijver — Gevolgen voor de landbouw

Er doen zich problemen voor betreffende het uitbaggeren van de Blankaertvijver in Woumen.

1. Het slibstort van 28 ha wordt grotendeels aan de landbouwers gehuurd en dit voor een periode van vier jaar. De teeltlaag zal daarna over het ingedroogd slib uitgespreid worden, zodat de gronden weer in gebruik genomen kunnen worden. De landbouwers beschikken over een eerste contract, en nu wordt hen een bijkomend en een eenzijdig opgesteld contract aangeboden. Daarnaast hebben de landbouwers geen enkel waarborg over de kwaliteit van het slib en de drainage van de gronden die tot 50 cm verhoogd zullen zijn.
2. De uitbaggering van de vijver zal een peilsverhoging met zich brengen. Daardoor wordt de vroegere landbouwmethode op de te onteigenen gronden niet meer mogelijk, en dit vooraleer de onteigeningen uitgevoerd zullen zijn.
3. Daarbij komt nog het probleem dat de afspraken met de landbouwers die geen eigenaar maar pachter zijn, onduidelijk zijn.

Graag had ik ter zake vernomen :

1. of de samenstelling van het slib gekend is, en zo ja, wat de pollutiegraad aan zware metalen daarvan is ;
2. of het slibstort in het MER is opgenomen, en zo ja, wat daarin de aanbevelingen zijn inzake het slib ;
3. waarom de minister het nodig achtte een bijkomend huurcontract aan te bieden met eenzijdige voorstellen ;
4. of de ontwatering van de omliggende percelen van de Blankaert niet in het gedrang komt, en zo ja, wie de opgelopen schade zal betalen ;
5. of er in de toekomst nog bijkomende milieunormen opgelegd kunnen worden voor de aanpalende landerijen, en zo ja, welke ;
6. welke instantie de 220 ha te onteigenen gronden zal beheren ;
7. of de gewestplannen voor dit gebied aangepast zullen worden en zo ja, welke gevolgen dit voor de bedrijven met zich zal meebrengen in het kader van Vlarem II ;
8. welke procedure er voor de pachters gevolgd zal worden ;

- a. onteigening en volledige ontpachting ;
- b. onteigening zonder ontpachting ;
- c. onteigening met een klasseringsmodule ;

en op welke wijze het inkomensverlies gecompenseerd zal worden.

Antwoord

1. De samenstelling van de sliblaag is gekend. De gehalten aan zware metalen zijn geëvalueerd aan de hand van indicatieve toetsingsnormen voor waterbodems, met name aan het normeringskader zoals aangegeven in de "Derde Nota Waterhuishouding" (Nederland). Deze normen zijn gebaseerd op de huidige beschikbare ecotoxicologische kennis. De gehalten aan zware metalen in het slib van de Blankaertvijver voldoen aan de toetsingsnormen voor waterbodems, behalve de concentratie aan nikkel. De gemiddelde aangetroffen waarde in het slib (64 mg nikkel/kg droge stof) overschrijdt de toetsingswaarde van 29 mg nikkel/kg droge stof. De herkomst van dit metaal is onbekend.
2. Het slibstort is in het MER opgenomen. Specifiek voor het gebruik van het slib in de landbouw gebeurde een toetsing aan EG-richtlijn 86/278/EEG betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiverings-slib in de landbouw. Er is nagegaan of bij gebruik van het slib de gehalten aan zware metalen van de bodem de grenswaarde overeenkomstig bijlage Ia bij de richtlijn niet overschrijden. De gemiddelde concentraties aangetroffen in het slib van de Blankaertvijver voldoen aan de Europese normen. Met de aangetroffen gehalten zijn weinig problemen te verwachten in verband met toekomstig landbouwgebruik.
3. In de oorspronkelijke overeenkomst met de eigenaars en gebruikers was bepaald dat het baggerslib na uitdroging van het terrein zou worden afgevoerd indien de eigenaar dit wenste.

Uit aanvullend onderzoek is gebleken dat wegens milieuredenen (opvullen en ophogen van waardevolle ecotopen) en landbouwtechnische redenen (bodemerrosie) het niet wenselijk was het uitgedroogde baggerslib her en der te verspreiden. Ook uit de aanbevelingen van het MER-rapport was gebleken dat het beter was het slib te centraliseren op één plaats.

Deze bijsturing van de uitgangsvisie noopte tot een aanpassing van de lopende huurovereenkomsten.

Contacten werden gelegd met de betrokken eigenaars. Bij niet-akkoord van de eigenaar zal de grond worden verworven in uitvoering van het bestaande onteigeningsplan.

4. Voor de uitvoering van de werken is een minimum waterpeil vereist in de Blankaertvijver. Dit bedraagt ongeveer 2,60 TAW en is het waterpeil dat door de waterbeheerder tot begin van de jaren '70 werd ingesteld tijdens de zomermaanden.

Door de Zuid-Ijzerpolder werd echter het waterpeil danig verlaagd dat de aanwezige natuurwaarden in

het gebied ernstig werden aangetast spijts de vele beschermende statuten die door regionale, federale en internationale instaties aan het gebied werden toegekend.

Er zal in de toekomst dan ook nauwlettend op het waterbeheer binnen het gebied van de Blankaert toegezien worden om verdroging van het gebied te voorkomen.

5. Gelet op de diverse functies van het gebied rond de Blankaert (oppervlaktewaterwinning, natuur, . . .) is het niet uitgesloten dat in de toekomst aanvullende maatregelen worden genomen.

In het kader van de wetgeving met betrekking tot de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen is het mogelijk dat in de toekomst bijkomende normen worden opgelegd in het Blankaertbekken. Het decreet van 23 januari 1991, gewijzigd bij decreet van 25 juni 1992, laat de Vlaamse Executieve immers toe bij gemotiveerd besluit beperkingen op te leggen bij het opbrengen van meststoffen op cultuurgronden in ecologisch kwetsbare zones en in waterwingebieden.

6. Het is geenszins de bedoeling om in de toekomst onteigeningsplannen op te stellen voor de Ijzerbroeken. De enige geplande onteigening in het betrokken gebied behelst de zone voor het slibbekken De Nieuwe Stede (Heugstraat — Iepersteenweg — Wulvestraat) en de toegangsweg naar de Blankaertvijver (tijdelijke werfweg/noordzijde Ronebeek).
7. De gewestplannen voor het gebied dienen niet te worden aangepast. De huidige bestemming van het gebied betreft namelijk natuurreservaat, natuurgebied, landschappelijk waardevol valleigebied, ontginningsgebied met nabestemming natuurgebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Vlarem II is van toepassing zoals in alle andere gebieden.

8. Deze vraag is gezien het antwoord op vraag 6 zonder voorwerp geworden. Verzoeken van eigenaars tot verkoop van gronden zullen onderzocht worden door het bestuur Landinrichting en -beheer van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting.

**Vraag nr. 100
van 25 februari 1993
van de heer M. MAERTENS**

Structuurplannen, landbouw- en milieureglementeringen in de Ijzervallei — Invloed op de landbouweconomie

De laatste jaren wordt de Westhoek, en vooral de Ijzeren Handzamevallei, overspoeld met milieureglementeringen zoals Vlarem, en met structuurplannen zoals ruilverkavelingen, VLM-pilootproject Westhoek, Groene- en Gele Hoofdstructuur, structuurplannen van het WES, ecologische impulsgebieden, regionale landschappen, vogelrichtlijnen en -conventies enzovoort. Vaak wordt daarbij vooruit gelopen op gewestplanwijzigingen of blijven de verschillende administra-

ties die de plannen opmaken, ongecoördineerd en zeker niet geïntegreerd te werken.

De overvloed van plannen en reglementeringen veroorzaakt zo'n onduidelijkheid bij de landbouwers, dat de polarisatie tegen het natuurbehoud hoe langer hoe ernstiger wordt. Hun berekeningen spreken van 5.000 ha die aan bestemmingswijziging onderhevig zijn. Ernstige voorlichting kan dit proces stoppen. Graag had ik daarbij het volgende vernomen :

1. Welke afspraken heeft het departement gemaakt met de diensten van de federale landbouwminister, en van de regionale ministers van Ruimtelijke Ordening en Monumenten en Landschappen, om al die plannen te integreren ? Wat zijn daarvan de resultaten ?
2. Welke beslissingen werden in die materie genomen om de landbouwers over de integratie voor te lichten ? Hoe werd de landbouwbevolking ondertussen al voorgelicht ?
3. Werd de economische weerslag van al die natuurbehoudsplannen op de landbouw berekend, en zo ja, wat zijn daarvan de cijfers ?
4. Welke informatie heeft het departement reeds verstrekt aan de landbouwers in die gebieden inzake de mogelijkheden voor extensieve, biologische of beheerslandbouw ?
5. Op welke wijze zullen de landbouwers vergoed worden voor de minwaarde van de gronden en de beperkingen van de teeltwijze, ten gevolge van de bestemmingswijzigingen door de verschillende structuurplannen ? Werd hierbij ook het "pachtvrij"-maken bestudeerd ?

Antwoord

1. Het belangrijkste instrument voor de integratie van plannen en initiatieven wordt gegeven door de landinrichting. Die is in het kader van het pilootproject De Westhoek van toepassing. Volgens de bepalingen van het decreet van 21 december 1988 komt de landinrichting tot stand door een geïntegreerd beleid en worden daarvoor landinrichtingsplannen opgesteld. De uitvoeringsbesluiten van de Vlaamse Executieve van 26 april 1990 hebben aan dit geïntegreerde beleid en planmatige behandeling vorm gegeven. Zoals het juridisch kader zich nu presenteert biedt de landinrichting een ambtelijke overlegstructuur met adviesorganen op verschillende niveaus en de mogelijkheid tot gecoördineerde actie binnen een landinrichtingsplan. Dit plan bevat inrichtingsvoorstellen die uitgaan van de verschillende sectoren op grond van consensus. De verschillende fasen van het landinrichtingsplan doorlopen in de goedkeuringsprocedure het advies of de goedkeuring van de Stuurgroep, het Landinrichtingscomité en de Commissie voor Landinrichting.

De Stuurgroep wordt op het niveau van het project opgericht door de Vlaamse minister bevoegd voor de landinrichting. De leden vertegenwoordigen de betrokken gemeenten en doelgroepen.

Het Landinrichtingscomité is eveneens gesitueerd op het niveau van het project. Het bestaat uit amb-

tenaren die een welbepaalde bevoegdheid vertegenwoordigen binnen de administratie. De bevoegdheden die in het Landinrichtingscomité vertegenwoordigd zijn, werden door de Vlaamse Executieve vastgesteld bij het besluit van 23 oktober 1991. Tot de benoemde leden behoort ook een lid op voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor de ruimtelijke ordening. Voor het landinrichtingsproject De Westhoek omvat het Landinrichtingscomité onder meer ook leden op voordracht van de Vlaamse ministers bevoegd voor landbouw en voor monumenten en landschappen. Een vertegenwoordiger aangewezen door de federale minister van Landbouw kan aan de werkzaamheden van het Landinrichtingscomité deelnemen met raadgevende stem.

De Commissie voor Landinrichting is een overlegorgaan met betrekking tot alle landinrichtingsprojecten in Vlaanderen. Ze bestaat uit ambtenaren die de bevoegdheden vertegenwoordigen met betrekking tot bestemming, inrichting en beheer van de landelijke ruimte en werd opgericht door de Vlaamse Executieve. De commissie omvat dan ook leden op voordracht van de Vlaamse minister bevoegd voor de landbouw, de Vlaamse minister bevoegd voor de ruilverkaveling, de Vlaamse minister bevoegd voor ruimtelijke ordening en de Vlaamse minister bevoegd voor de monumenten en landschappen. Een vertegenwoordiger aangewezen door de federale minister van Landbouw neemt aan de werkzaamheden van de commissie deel met raadgevende stem.

Voor het landinrichtingsproject De Westhoek is de voorstudie bij besluit van de Vlaamse Executieve van 23 oktober 1991 goedgekeurd. De goedgekeurde uitgangdoelstellingen voor de poldergebieden omvatten voornamelijk het behoud van een duurzame grondgebonden landbouw, de introductie van beheerslandbouw en de realisatie van coördinerende initiatieven en begeleidende maatregelen ten aanzien van natuur, landbouw, landschap en recreatie verspreid over het poldergebied (A 18, spoorlijn L73, de ruilverkavelingen, de komgronden en de Ijzerbroeken). (In de kustzone is het de bedoeling de recreatie kwalitatief met andere functies te verweven en een grondwaterbeheer uit te werken om de drinkwaterwinning, de landbouw en de natuur niet in het gedrang te brengen). Momenteel wordt voor het project gewerkt aan het richtplan. Dit plan lijnt knelpunten en doelstellingen af, stelt inrichtingsopties voor en geeft een overzicht van mogelijke maatregelen en werken van elke betrokken overheid en hun onderlinge relaties binnen het project. Volgende fasen zullen bestaan uit de opmaak van een structuurplan en een actieplan. Het structuurplan zal alle noodzakelijk geachte maatregelen en werken weergeven. Het actieplan zal het uitvoeringsprogramma bevatten, het tijdschema en de kostenraming. Het zal ook het aandeel bepalen dat elk van de overheden in het project dient uit te voeren.

Naast de landinrichting is voor de Westhoek momenteel ook het Ecologisch Impulsgebied Ijzervallei van belang. Dit project beoogt door een bundeling van krachten op het niveau van de overheid en van het privé-initiatief te komen tot aanwijsbare resulta-

ten inzake het behoud, de ontwikkeling en eventueel het herstel van natuurwaarden in de regio en dit op korte termijn. Het project sluit aan bij het beleidsconcept Groene Hoofdstructuur dat de bescherming en ontwikkeling van natuur beoogt in een samenhangend en georganiseerd geheel van grotere gebieden. Het Ramsargebied en het EG-vogelrichtlijngebied Blankaert zijn daar een onderdeel van. De algemene doelstellingen die in het impulsgebied voor de Ijzerbroeken naar voren gebracht worden, zijn niet strijdig met de uitgangdoelstellingen die voor dit gebied door de Vlaamse Executieve zijn goedgekeurd in het kader van het pilootproject landinrichting.

Het Ecologisch Impulsgebied Ijzervallei is organisatorisch omkaderd met een stuurgroep en een algemene vergadering, waarin vertegenwoordigers zeten van overheidsdiensten, openbare besturen en private organisaties. Van de stuurgroep en algemene vergadering maken onder meer ook vertegenwoordigers van de landbouwverenigingen deel uit.

De algemene vergadering van het Ecologisch Impulsgebied Ijzervallei fungeert terzelfdertijd geïntegreerd als werkgroep Ecologie binnen het bekkencomité Ijzer. Binnen het bekkencomité is het ook de bedoeling bestuurlijke samenwerking te stimuleren en te realiseren. De hoofddoelstelling daarbij is gezonde waterhuishoudelijke systemen te ontwikkelen en in stand te houden met het oog op een duurzaam gebruik. Afgeleide doelstellingen betreffen de bescherming en het herstel van de waterkwaliteit, de reglementering van watervoorraden, de organisatie van de afwatering van het openbaar hydrografisch net in overeenstemming met de ecologische functies en de gebruiksfuncties en de bescherming en het herstel van ecologische waarden van het gebied.

Tussen de activiteiten van Landinrichting, Ecologisch Impulsproject Ijzervallei en bekkencomité Ijzer wordt de integratie bevorderd door de participaties van de bevoegdheden in die activiteiten en wordt de doelstelling expliciet nagestreefd door de aanstelling van dezelfde ambtenaar als voorzitter van het Landinrichtingscomité en als coördinator van het bekkencomité Ijzer en van het impulsproject Ijzervallei.

Voor die gebieden waar ruilverkaveling zal worden uitgevoerd, worden de structuurplannen van de ruilverkavelingen opgemaakt door de betrokken ruilverkavelingscomités. In die comités zijn mijn collega's die bevoegd zijn voor ruimtelijke ordening en monumenten en landschappen vertegenwoordigd. Hetzelfde geldt voor de federale minister van Landbouw.

2. De landbouwers zijn via hun representatieve organisaties op de hoogte gebracht van de verschillende aan de gang zijnde initiatieven in de Westhoek en van de coördinatie daartussen in het kader van de plenaire vergaderingen van het bekkencomité Ijzer en in het kader van bijeenkomsten van de stuurgroep en de algemene vergadering van het Ecologisch Impulsgebied Ijzervallei.

Verdere informatieverstrekking zal op die wijze volgen. Het behoort onder meer tot de expliciete opdracht van het bekkencomité om de bevolking behorend tot het bekken te sensibiliseren en informatie te verstrekken.

Voorlichting zal verder ook gebeuren tijdens een hoorzitting die door de stuurgroep van het Landinrichtingsproject georganiseerd zal worden in het kader van de advies met betrekking tot het richtplan. In de fase van het voorstel van structuurplan zijn procedureel eveneens een openbare enquête, voorlichtingsvergaderingen en hoorzittingen gepland.

Daarnaast is de landbouwbevolking vertegenwoordigd in de diverse ruilverkavelingscomités door de provinciale landbouwkamer. De bevolking wordt periodiek voorgelicht over de stand van zaken van de ruilverkaveling.

3. Het opstellen van het richtplan voor het landinrichtingsproject De Westhoek vertrekt onder meer van een gebiedsdekkende analyse van de landbouwstructuur. Op die basis was het mogelijk zones af te bakenen waar de introductie van op natuurproductie georiënteerde landbouw vanuit bedrijfseconomische oogpunt perspectieven biedt.

Het structuurplan van een ruilverkaveling is geen natuurbehoudsplan maar een integraal plan. De opmaak van een structuurplan omvat een landbouweconomische studie, die de visie van de sector landbouw op de inrichting van het gebied weergeeft. Het structuurplan is een compromis tussen de diverse functies van het gebied.

4. Aangezien de structuurplannen binnen de ruilverkavelingen nog in opmaak zijn, werd nog geen informatie verstrekt aan de landbouwers inzake de mogelijkheden voor extensieve landbouw. De mogelijkheden zullen in het kader van de ruilverkaveling beperkt zijn.

In het kader van het landinrichtingsproject De Westhoek kunnen voorstellen voor extensieve of beheerslandbouw in eerste instantie via de Landinrichtingscommissies, het Landinrichtingscomité en de stuurgroep ter sprake komen.

In het kader van het Ecologisch Impulsgebied Ijzervalley is de introductie van beheerslandbouw een expliciete intentie. Het is de bedoeling dat aan de hand van vrijwillige overeenkomsten voorzien wordt in een vergoeding aan grondgebruikers in verhouding met een genomen engagement voor natuurbeheer. In dit verband worden voor de Ijzervalley beheersgebieden afgebakend en beheersdoelstellingen geformuleerd. Op een later tijdstip zullen die voorstellen worden voorgelegd in de stuurgroep en in de algemene vergadering van het impulsproject. Op die manier zullen ze dus van bij de initiële fase ook geconfronteerd worden met de visie vanuit de landbouw.

5. Landinrichting beoogt geen wijziging van de bestemming van gronden zoals die weergegeven is op het gewestplan.

In het kader van beheersovereenkomsten is het evenmin de bedoeling tot bestemmingswijzigingen

over te gaan. De intentie is grondgebruikers te vergoeden in verhouding tot een vrijwillig engagement voor natuurbeheer.

De gronden die binnen de ruilverkavelingsoperaties een niet agrarische functie verkrijgen, worden verworven door het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 101
van 25 februari 1993
van de heer P. BREYNE

Muskusratteninvasie in de Frans- Westvlaamse grensstreek — Maatregelen

In de Frans-Westvlaamse grensstreek heeft men momenteel af te rekenen met een invasie van muskusratten. De inspanningen van de lokale besturen om deze uiterst schadelijke diersoort te verdelgen leiden niet tot het verhoopte resultaat, onder meer omdat de aangroei grotendeels een gevolg is van het feit dat in Frankrijk blijkbaar geen gelijkwaardige inspanning gedaan wordt, en dat de dieren het land binnenkomen via de Leie, de IJzer en de verschillende grensoverschrijdende beken en sloten.

Aangezien de muskusrattenvangst sinds januari 1990 geregionaliseerd is, heeft het nationale ministerie van Landbouw geen stappen meer gezet om de ratten te verdelgen.

1. Welke initiatieven nam het Vlaamse Gewest met het oog op de verdelging van de muskusratten ?
2. Welke budgettaire middelen werden hiervoor vrijgemaakt de laatste jaren ?
3. Werden er contacten gelegd met de Franse autoriteiten met het oog op een gecoördineerde aanpak ?

Antwoord

1. De verdelging van de muskusrat in en langs de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie en op de dijken ervan is, net zoals trouwens voor de bevaarbare waterlopen, sedert 1987 toevertrouwd aan ter zake gespecialiseerde bedrijven, die werken onder toezicht van de Landelijke Waterdienst van de administratie voor Milieu, Natuur- en Landinrichting.

Voor de bestrijding van de muskusrat ten behoeve van de waterlopen in het algemeen zijn de 40 muskusratvangers, personeelsleden van de voornoemde dienst, die op 1 augustus 1989 vanuit het ministerie van Landbouw naar het Vlaamse Gewest werden overgeheveld, onder leiding van hun twee coördinatoren ingezet. Behalve hun specifieke taken voor de bestrijding van de muskusrat in de omgeving van de onbevaarbare waterlopen van de eerste categorie, zijn die personeelsleden, via hun coördinatoren, ook verantwoordelijk voor de provinciale en regionale muskusratbestrijdingscomités, die de beperkte inspanningen van de provincies, gemeenten, polders en Wateringen, trachten te bundelen.

2. De aangewende budgettaire middelen bedroegen :

in 1988 : 125.000.000 frank,
 in 1989 : 145.000.000 frank,
 in 1990 : 190.000.000 frank,
 in 1991 : 195.000.000 frank,
 in 1992 : 200.000.000 frank,
 in 1993 : 205.000.000 frank.

3. Er bestaat geen overleg tussen het Vlaamse Gewest en Frankrijk zoals dit bestaat voor Nederland. Het bestuur Landinrichting en beheer van Aminal tracht dergelijk overleg tot stand te brengen, doch dit blijkt zeer moeilijk te verlopen wegens het ontbreken van een bevoegde gesprekspartner in Frankrijk.

Vraag nr. 102
van 25 februari 1993
van de heer H. BROUNS

GSM-net van Belgacom — Milieuvergunning

Belgacom wil in de nabije toekomst een zogenaamd GSM-net (Global System for Mobile communications) uitbouwen in België. Dit project kadert in een pan-Europees net voor mobilifoons en wandeltelefoons. Daarvoor dient Belgacom een 500-tal pylonen of stations te plaatsen in heel België. Het is de bedoeling dat iedere pyloon microgolven met een laag vermogen zal uitzenden. Er wordt gesproken van 2 tot 50 Watt. Dit vermogen kan oplopen door het aantal gebruikte richtantennes in waaiervorm (meestal 6) en de antennewinst met een factor 10. De gebruikte frequentie zal rond de 900 Mhz liggen. Op korte termijn moet dan iedereen in staat zijn om waar ook in België met een klein wandeltelefoontje met een relatief hoog vermogen, waarschijnlijk rond 2 Watt (hier is de antennewinst niet bekend), te telefoneren.

Voor iedere te bouwen pyloon heeft Belgacom enkel een bouwvergunning nodig. Die wordt per gemeente afzonderlijk aangevraagd. Naar onze mening dient Belgacom echter voor het geheel van het netwerk een milieuvergunning aan te vragen gezien de ingrijpende aantasting van ons leefmilieu die dit netwerk met zich kan meebrengen.

Gezien het feit dat Belgacom zo snel mogelijk wil starten met het in gebruik nemen van het GSM-net, dringt de volgende vraag zich dan ook op : is het niet noodzakelijk dat Belgacom een milieuvergunning moet aanvragen voor het geheel van het GSM-netwerk ?

Antwoord

De milieuvergunning heeft uitsluitend betrekking op plaatsgebonden inrichtingen (fabrieken, werkplaatsen, machines, installaties, toestellen of handelingen). Het bedoelde GSM-netwerk van telecommunicatie valt dus buiten het toepassingsgebied van de Vlareme-reglementering. Bijgevolg kan dit netwerk ook niet worden onderworpen aan een milieuvergunningsaanvraagprocedure.

Dit doet evenwel geen afbreuk aan de eventuele vergunningsplicht die van toepassing kan zijn op individuele installaties die deel uitmaken van het netwerk.

Ik denk hier bijvoorbeeld aan inrichtingen voor de voeding van het netwerk of voor de versterking van het signaal (transformatoren, accumulatoren).

De bescherming van de mens en het leefmilieu tegen de schadelijke effecten en de hinder van niet-ioniserende stralingen wordt geregeld door de kaderwet van 12 juli 1985. De toepassing van die wet valt onder de bevoegdheid van de federale regering.

Vraag nr. 103
van 25 februari 1993
van de heer M. OLIVIER

Investeringsprogramma Aquafin Zuid- West-Vlaanderen — Gegevens

Graag had ik van de minister vernomen wat het investeringsprogramma van Aquafin is voor de arrondissementen Kortrijk-Ieper en Roeselare-Tielt voor 1993 en volgende jaren.

Het zou me tevens interesseren te vernemen :

1. wat de aard van de investeringen is ;
2. over welke bedragen het gaat.

Antwoord

Tot op heden werden de volgende investeringsprogramma's voor de arrondissementen Kortrijk-Ieper-Roeselare en Tielt goedgekeurd en ter technische uitvoering opgedragen aan de n.v. Aquafin : investeringsprogramma 1991,1992,1993,1994 en een gedeelte van 1995. In totaal zijn door die programma's 88 projecten gepland. De bijlage, enerzijds een lijst opgesplitst per arrondissement, en anderzijds een lijst opgesplitst per jaar waarbij de raming van elk project op moment van goedkeuring van het betreffende programma werd aangegeven, werd rechtstreeks toegestuurd aan het lid.

Vraag nr. 104
van 25 februari 1993
van de heer J. DE MEYER

Vlareme — Openbaarheid voor aanvrager vergunning

Het besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de milieuvergunning bepaalt het openbaar onderzoek (artikels 17, 18, 19), de bekendmaking van, de toegang tot de milieu-informatie (artikel 31) en grote openbaarheid voor derden, zelfs zonder dat zij een belang hoeven aan te tonen.

Artikels 20 en 21 omschrijven de adviesverlenende overheidsorganen en de gegevens die de adviezen moeten omvatten.

Gezien de grote openbaarheid ten aanzien van derden, lijkt het mij evident dat er ook een zo groot mogelijke openbaarheid zou zijn ten aanzien van de aanvrager van een milieuvergunning.

Kan de minister mijn opvatting bijtreden dat het daarom wenselijk **is** dat de aanvrager, na beslissing van de

bevoegde overheid, inzake kan krijgen van de volledige adviezen van de in artikel 21 opgesomde diensten ? En dat hij op aanvraag kopie van de volledige adviezen kan ontvangen ?

Een loutere verwijzing naar adviezen waarvan de inhoud aan de betrokkene onbekend is, voldoet niet aan de belangrijkste bestaansreden van de **motiveringsplicht** : de beschouwing dat de bestuurde in de beslissing de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, onder meer opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met het annulatieberoep te bestrijden (arrest Raad van State, nr. 21365 van 3 december 1981).

Zie ook memorie van toelichting bij **milieuvergunning**sdecreet (bespreking van artikel 16, later artikel 17 geworden) : "De aanvrager moet in de beslissing de motieven kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen om met kennis van zaken te kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een beroep te bestrijden .".

Antwoord

In de besluiten waarmee uitspraak wordt gedaan over beroepen inzake milieuvergunningaanvragen of over milieuvergunningaanvragen in eerste aanleg, is naast de verwijzing naar de uitgebrachte adviezen die aan de basis liggen van de genomen beslissing, ook een overwegend gedeelte opgenomen waarin de motivering van de beslissing is weergegeven. Aldus wordt aan de motiveringsplicht voldaan.

Het spreekt echter vanzelf dat de aanvrager over dezelfde mogelijkheid tot kennisname van de adviezen, op grond waarvan de vergunningsbeslissing genomen is, beschikt als derden.

De adviezen uitgebracht door de adviesverlenende overheidsorganen bedoeld in artikel 20 van Vlarem 1 zijn milieu-informatie in de zin van artikel 33 paragraaf 1 van Vlarem 1. De aanvrager heeft, zoals ieder ander persoon, op grond van die laatste bepaling het recht tegen kostendeekkende vergoeding een afschrift te krijgen van die adviezen.

Bovendien zijn de bedoelde adviezen eveneens bestuursdocumenten in de zin van artikel 2 punt 1 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Executieve. Op grond van artikel 9 van dit decreet heeft de aanvrager, evenals elk ander persoon, het recht, na de eindbeslissing over de vergunningsaanvraag, tegen retributie een afschrift van de adviezen te krijgen. Overeenkomstig artikel 3 paragraaf 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 9 december 1992 tot uitvoering van de passieve openbaarheid kan hij hiertoe een aanvraag indienen bij de dienst of instelling die over de adviezen beschikt.

Vraag nr. 106

van 26 februari 1993

van de heer M. MAERTENS

Ruilverkaveling Eggewaertskapelle-Stuivekenskerke — Eventuele intrekking of wijziging

Krachtens het ministerieel besluit van 18 januari 1983

werd de ruilverkaveling Eggewaertskapelle-Stuivekenskerke ingesteld, waarvoor het openbaar onderzoek in 1990 is afgesloten. Ondertussen blijkt de oude ruilverkavelingsopvatting te zijn geëvolueerd naar de opvatting "landinrichting met aandacht voor de natuurwaarden" en werd dit gebied opgenomen in het pilootlandinrichtingsproject Westhoek bij besluit van de executieve van 23 oktober 1991, en ondertekende minister Sauwens op 30 november 1992 het ontwerp tot bescherming van het komgrondegebied Lampernisse. Heel wat landbouwers in dit gebied zien het nut dan ook niet meer in van het oorspronkelijke **ruilverkavelings**besluit en wensen de intrekking ervan.

1. Op welke wijze zou het ruilverkavelingsbesluit kunnen worden ingetrokken of gewijzigd ?
2. Kan de minister de ruilverkaveling wettelijk beperken tot een zuiver administratieve ruil ?
3. Deelt de minister het standpunt van vele landbouwers dat de ruilverkaveling irrelevant is geworden, en beter wordt opgeschort ? Zo ja, op welke wijze en wanneer zou hij dit realiseren ?

Antwoord

1. De ruilverkavelingen Eggewaertskapelle, Fortem, 's Heerwillemskapelle en Stuivekenskerke werden respectievelijk op 2 maart 1987, 22 december 1987, 29 september 1988 en 17 september 1990 door mijn voorgangers nuttig verklaard en het kavelplan werd vastgelegd. Vorige Executieven stelden respectievelijk op 20 juli 1988, 20 juli 1988, 31 juli 1989 en 12 december 1990 de ruilverkavelingscomités en de commissies van advies in.
2. De respectievelijke ruilverkavelingscomités hebben rechtspersoonlijkheid. Zij beraadslagen en beslissen over alles wat de uitvoering van de ruilverkaveling betreft.
3. Het is mij niet bekend dat voor vele landbouwers de ruilverkaveling irrelevant is geworden. Reeds bij schrijven van 30 april 1992 heb ik mijn bezorgdheid uitgedrukt aan het ruilverkavelingscomité inzake het behoud van de komgronden van Lampernisse. Het multifunctioneel structuurplan wordt mij te gepasten tijde ter goedkeuring voorgelegd. Ik wens er het lid op te wijzen dat in de respectievelijke **ruilverkavelings**comités een lid op voordracht van de minister bevoegd voor de Monumenten en Landschappen werd benoemd en dus mede beraadslaagt en beslist.

Vraag nr. 107

van 2 maart 1993

van de heer L. BARBE

Bevoegdheden Milieu-inspectie — Bouwvertredingen

De ambtenaren van het bestuur Milieu-inspectie zijn bevoegd voor het toezicht op de toepassing van de bepalingen van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningdecreet) en de uitvoeringsbesluiten ervan. De sancties die zij kunnen opleggen zijn bepaald in artikel 64 en volgende van Vlarem 1 (besluit van de Vlaamse Executieve van

6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning). In zijn antwoord op de schriftelijke vraag nummer 13 van de heer Ulburghs antwoordt de minister : “De milieuspecteur zal, wanneer hij een overtreding vaststelt op de hiervoor vermelde artikels (bedoeld wordt artikel 5 van het milieuvergunningsdecreet en artikel 56 van Vlarem 1) een proces-verbaal opmaken en de stopzetting van de bouwwerken bevelen.” (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 140-141).

1. Is de Milieu-inspectie bevoegd om de stopzetting van bouwwerken te bevelen, waarvan de bouwvergunning overeenkomstig artikel 56 van Vlarem 1 geschorst werd omdat de milieuvergunning nog niet definitief is verleend of de melding nog niet is gebeurd ?
2. Welke ambtenaren zijn hiervoor bevoegd ?

Antwoord

1. De ambtenaren van het bestuur Milieu-inspectie zijn bevoegd voor het toezicht op de toepassing van de bepalingen van het milieuvergunningsdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten. Zij kunnen in het kader van hun ambt overgaan tot het opmaken van een proces-verbaal, het geven van schriftelijke of mondelinge raadgevingen, aanmaningen en bevelen, het bevelen van de stopzetting van de activiteiten, het verzegelen van toestellen en de sluiting van de onderneming opleggen.

Luidens het advies dat de Raad van State op 1 oktober 1992 heeft uitgebracht over de voorgenoemen wijzigingen van Vlarem 1, kan deze bevoegdheid echter niet worden uitgebreid tot het stopzetten van de bouwwerken, hoewel de bouwvergunning geschorst is in afwachting dat de vereiste milieuvergunning wordt verleend. In dit geval kunnen de ambtenaren van het bestuur Milieu-Inspectie slechts overgaan tot het bij proces-verbaal vaststellen van een overtreding van artikel 5 van het milieuvergunningsdecreet .

2. In de mate dat in de individuele bouwvergunning die schorsingsvoorwaarde wordt opgenomen, zal het uitvoeren van bouwwerken, zonder dat de vereiste milieuvergunning werd verleend, een bouw-misdrijf uitmaken. De ambtenaren van het bestuur Ruimtelijke Ordening zijn dan bevoegd om op te treden.

Vraag nr. 108 van 2 maart 1993 van de heer M. MAERTENS

Ecologisch Impulsprogramma — Initiatieven voor Handzamevaart

Op de derde Noordzeeconferentie in maart 1990 verbond België zich ertoe binnen de 5 jaar minimum de helft van de lozingen van de zwarte-lijststoffen in de Noordzee weg te werken. Voor de IJzer- en de Handzamevallei betreft dit de AWP II-projecten. Volgens het programma op 16 februari 1993 aan het IJzerbekkencomité voorgelegd, en volgens de algemene techni-

sche informatie van Aquafin van 1 december 1992, wordt vooral de bovenloop van de IJzer tot Diksmuide gezuiverd ten voordele van de drinkwaterwinning in de Blankaert en de benedenloop voorbij de sluzen te Nieuwpoort ten voordele van de kwaliteit van het strandwater.

In het kader van het Ecologisch Impulsprogramma zou de Handzamevaart speciale aandacht krijgen. Deze vallei is niet alleen zeer zwaar verontreinigd volgens de VMM-metingen van 1991, maar is ook een vogelrichtlijngebied, zowel Europees als door de Vlaamse regering beschermd. De vallei werd in de AWP-programma's 1992 zeer karig bedeed met één collector in Torhout en een paar afkoppelingen van beken, waardoor minder oppervlaktewater in de Handzamevaart zal terechtkomen, terwijl voor 1993 enkel Esen en Vladslo op een collector worden aangesloten.

Ter zake had ik graag het volgende vernomen.

1. Welke waterzuiveringswerken zullen in het kader van het Ecologisch Impulsprogramma voor de Handzamevallei worden uitgevoerd en wanneer ?
2. Welke AWP II-projecten zullen in 1994 en 1995 worden geprogrammeerd voor de zuivering van de Handzamevaart ?
3. Zal er een waterzuiveringsstation worden geprogrammeerd stroomopwaarts aan de Handzamevaart ? Zo ja, waar en tegen wanneer ?
4. Zal het met de huidige AWP II-programma's mogelijk zijn de verbintenis voor 1995 op de Noordzeeconferentie na te komen ? Zo nee, tegen welk jaar dit wel zal mogelijk zijn en welk percentage zal er tegen 1995 bereikt zijn ?
5. In welke budgetten zal er naar schatting in de programmering 1995-1999 nog moeten worden voorzien om de vallei volledig te zuiveren ?
6. Welke bedrijven lozen in de Handzamevallei boven de vergunde norm en tegen wanneer zal aan de norm voldaan zijn ?
7. Welke mogelijkheden hebben de landbouwers in de Handzamevallei om over te schakelen op beheerslandbouw en wat is de prijs van de tegemoetkoming per ha ?

Antwoord

Ik wil erop wijzen dat de Handzamevallei inderdaad deel uitmaakt van het ecologisch impulsgebied IJzervallei, maar ook gelegen is binnen het werkingsgebied van het Bekkencomité IJzer. Projecten die te maken hebben met sanering van waterlopen en waterzuiveringsinfrastructuur worden behandeld in het globale Bekkencomité IJzer. Projecten gericht op natuurherstel en -ontwikkeling zullen eerder worden uitgevoerd in het kader van ecologisch impulsgebied (werken in het kader van natuurtechnische milieubouw, afsluiten van beheersovereenkomsten enzovoort).

Wat de specifieke vragen betreft ~~wens~~ ik het volgende mee te delen.

1. Door de n.v. Aquafin in samenwerking met de n.v. **Plantec** werd voor het bekken van de **Handzame** vaart in 1992 een scenario-analyse uitgevoerd om de meest economische en ecologische oplossing ter sanering van dit gebied te bepalen. Dit resulteerde in een keuze om naast de bestaande zuiveringsinstallatie in Staden nog één zuiveringsinstallatie voor dit bekken te plannen, namelijk in Kortemark met een capaciteit van 47.000 inwoners-equivalent. Aldus wordt een zuivering voor de afvalwaters van Torhout-Lichtervelde-Gits-Hooglede-Kortemark-Handzame-Werken en Zarre gepland. Tot op heden werd deze installatie nog niet opgenomen in een goedgekeurd investeringsprogramma zodat een timing voor dit project moeilijk te maken is.

2. De Vlaamse Milieumaatschappij maakt jaarlijks voor de 45 subhydrografische bekkens, ook de AWP-II-gebieden genoemd (AWP-II : Algemeen Waterzuiveringsprogramma niveau II), een beknopte inventarisatiestudie, die op basis van de meest recente gegevens een overzicht geeft van de gemeten waterkwaliteit, de verontreinigingsbronnen en de bestaande en geplande infrastructuur. De beknopte inventarisatiestudies 1991 zijn beschikbaar voor alle AWP-II-gebieden.

Naast die beknopte studies wordt voor de prioritaire bekkens (bekken van de Demer, de Nete, de IJzer-Blankaert, de Dender, de Bovenschelde, de Vliet en het Schijn) een uitgebreide AWP-II-studie voorbereid (beschikbaar eind 1993).

In de AWP-II-studies wordt de geplande infrastructuur opgenomen als een synthese van de op de goedgekeurde investeringsprogramma's vermelde projecten (IP-projecten) voor het betreffende AWP-II-gebied.

Het investeringsprogramma 1994 en een eerste fase van 1995 werd op 31 juli 1992 door mijzelf goedgekeurd. Voor het bekken van de Handzamevaart werden in de genoemde programma's echter geen projecten opgenomen.

In het investeringsprogramma 1993 van Aquafin werd in de Handzamevallei wel een collector gepland van Esen/Vladslo naar Diksmuide via de zuidelijke oever van de Handzamevaart.

3. Zoals gemeld onder punt 1, werd door middel van een scenario-analyse de keuze gelegd op een toekomstige vestiging van een RWZI in Kortemark. De toekomstige vestigingsplaats wordt gepland op het gedeelte nog braakliggend industrieterrein ten westen van Kortemark, dat op het gewestplan als gebied voor milieubestendige bedrijven werd aangeduid. De precieze timing is zoals gemeld moeilijk te maken, gezien dit project nog niet werd opgenomen in een goedgekeurd investeringsprogramma. De Vlaamse Milieumaatschappij bereidt momenteel het vijfjarenprogramma 1995-1999 voor, dat mij in juni zal worden voorgelegd.

4. Op 12 november 1990 werd door de interministeriële conferentie voor Leefmilieu de ad hoc Technische Commissie Noordzee (MNZ) ingesteld om de betrokkenheid van de gewestelijke en federale overheden bij de internationale beleidsontwikkelingen om-

trent de bescherming van de zee tegen verontreiniging inhoudelijk en technisch gestalte te geven. De commissie heeft zich sinds zijn oprichting toegelegd op de concrete follow-up van de verschillende actiepunten die voortvloeien uit de afspraken van de tweede en derde Noordzeeconferenties en rapporteert aan de interministeriële conferentie voor Leefmilieu op voordracht van de federale minister van Maatschappelijke Integratie, Volksgezondheid en Leefmilieu.

Naast de maandelijkse vergadering van de MNZ zijn er thematische werkgroepen of Task Team actief. Hierin werken de gewestelijke en federale experts die instaan voor het meer uitgebreide studiewerk dat in de MNZ niet, of niet in dergelijke mate, aan bod kan komen. De Task Teams (bijvoorbeeld TT pesticiden, TT nutriënten, TT metaalsectoren, TT afvalverbrandingsinstallaties, TT PCB's) worden gecreëerd, werken en worden opgeheven volgens de concrete behoefte.

Het synthetiseren van de nodige kwantitatieve informatie over de herkomst en de evolutie van de totale Belgische emissies (zowel akwatische als atmosferische) en de resulterende vuilvrachten naar zee van de internationaal geïdentificeerde polluenten (zware metalen, organische (micro) verontreinigingen, nutriënten) gebeurt onder de vorm van grondig gedocumenteerde stofdossiers. Voor het invullen van ontbrekende informatie worden afspraken gemaakt tot gericht onderzoek. Hierbij wordt geëvalueerd of de afgesproken vrachtreductiedoelstellingen door België kunnen worden nagekomen.

Een aantal stofdossiers werden reeds opgesteld en worden verder verfijnd, voor andere stofdossiers worden voorbereidingen getroffen of werd nog geen finaal document opgesteld. Concrete voorspellingen voor 1995 zijn nu nog onmogelijk. Pas wanneer als stofdossiers gefinaliseerd zijn, kan er een duidelijk beeld gevormd worden van de huidige situatie in België en van de reeds bereikte en nog te realiseren reducties.

5. De Vlaamse Milieumaatschappij treft momenteel de nodige voorbereidingen ter opmaak van het investeringsprogramma 1995-1999. Bij de opmaak van genoemd programma worden de volgende principes en krachtlijnen gehanteerd :

- a. prioritaire uitvoering van het **waterzuiveringsprogramma** in de drinkwaterwinningsgebieden, in het Dender-, IJzer-, Demer- en Netebekken en in de bovenloop van de Schelde ;
- b. stopzetting van alle rechtstreekse lozingen van afvalwater in de Noordzee ;
- c. aandacht voor kleinschalige **waterzuiveringsprojecten** in landelijke gebieden ;
- d. aandacht voor fundamentele schakels ter **vervollediging** van de reeds bestaande infrastructuur en/of goedgekeurde projecten van de investeringsprogramma's ;
- e. voorrang verlenen aan de projecten die tegen de laagst mogelijke kosten de hoogst mogelijke

(huishoudelijke) vuilvracht op bestaande of reeds in goedgekeurde investeringsprogramma's opgenomen projecten aansluiten.

De budgetten die nog nodig zullen zijn om de hele vallei te zuiveren, zijn momenteel enkel ruwweg geschat. De noodzakelijke investeringsbedragen voor de uitbouw van de bovengemeentelijke infrastructuur zullen op relatief korte termijn gekend zijn, gezien de Vlaamse Milieumaatschappij een integrale doorlichting per bekken doorvoert bij de opmaak van het investeringsprogramma 1995-1999. Om in een integrale sanering van de **Handzame**vaart te voorzien dienen daarnaast nog andere acties te worden gepland zoals de aanleg en de uitbreiding van het gemeentelijk rioleringsnet wat tot op heden nog altijd een gemeentelijke verantwoordelijkheid is.

6. De op het gebied van lozing belangrijkste bedrijven binnen het bekken van de Handzamevaart zijn opgenomen in het door de Vlaamse Milieumaatschappij geëxploiteerde emissiemeetnet. Dit betekent dat de vuilvracht geloosd door die bedrijven jaarlijks gemeten wordt. De Vlaamse Milieumaatschappij maakte tevens een studie waarbij vergunde vrachten naast gemeten vrachten geplaatst werden. De gegevens met betrekking tot de bemonstering en vergunde vrachten worden rechtstreeks aan het lid toege-stuurd.

Uit de gemeten gegevens blijkt dat meerdere bedrijven bepaalde parameters van hun vergunning overschreden.

Aan het bestuur Milieu-inspectie van Aminor werd de opdracht gegeven om aanvullende monsters te nemen en zo nodig de nodige juridische stappen te ondernemen.

De Vlaamse Milieumaatschappij geeft — via de heffingen op de lozing van afvalwater — belangrijke stimuli aan de inspanningen die de bedrijven leveren om aan hun vergunning te voldoen.

7. Grote delen van de Handzamevallei zijn gelegen binnen een beschermd vogelrichtlijngebied. Het is precies de opdracht van de stuurgroep van het ecologisch impulsgebied om voorstellen te doen om gebieden aan te te duiden waarvoor beheersovereenkomsten kunnen worden afgesloten gericht op natuurbeheer.

De Vlaamse Landmaatschappij werkt op dit ogenblik voorstellen uit per type beheer waarbij rekening wordt gehouden met een te verwachten winstder-ving.

Ook overeenkomstig de EEG-verordening 2078/92 betreffende produktiemethoden die verenigbaar zijn met de eisen inzake milieubescherming en betreffende natuurbeheer, zullen wellicht mogelijkheden bestaan binnen de vallei.

Vraag nr. 109
van 2 maart 1993
van de heer P. BREYNE

Waterbeheersingswerken Martjesvaart en Sint-Jansbeek (Langemark-Poelkapelle) — Opschorting

De toenmalige voorganger van de minister van Leefmi-

lieu en Huisvesting besliste in 1987 de nodige waterbeheersingswerken aan de Martjesvaart en de **Sint-Jans**beek uit te voeren en dit in verschillende fasen.

Het uitblijven van de werken brengt grote schade toe aan de omliggende weiden en landerijen. Het roept trouwens de aansprakelijkheid op van het Vlaamse Ge-west voor de opgelopen schade.

Ondanks een positief milieueffectenrapport, ondanks een bouwvergunning, ondanks de suggesties van Stede-bouw voor mogelijke veranderingen, werd het project opgeschort door de beslissing van de huidige bevoegde minister.

Waarom blijven de noodzakelijke verbredingswerken en verdiepingswerken nog steeds uit, ondanks de gunstige adviezen ?

Antwoord

In tegenstelling tot wat het lid vermeldt werd de bouw-aanvraag, ingediend door de Landelijke Waterdienst van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting op 12 december 1991 met betrekking tot de uitvoering van punt 5. Waterbeheersingswerken van de Martjes-vaart door de gemachtigde ambtenaar van het bestuur Ruimtelijke Ordening-West-Vlaanderen op 2 juli 1992 geweigerd.

Volgens de motivatie van de gemachtigde ambtenaar "situeert de Martjesvaart zich hoofdzakelijk in een landschappelijk waardevol gebied. Volgens de bepalingen van het vigerend gewestplan dient het bestaande landschap beschermd of kunnen initiatieven ontplooid worden in functie van landschapsontwikkelingsdoel-stellingen. De door de Landelijke Waterdienst voorge-stelde werken en handelingen voldeden hieraan niet. Blijkens de analyse van de voorgenomen werken in het milieueffectrapport (p. III.55 t/m 111.64) worden de landschappelijke (visueel-esthetische) waarden ernstig in het gedrang gebracht. De voorziene waterbe-heersingswerken verstoren in sterke mate de bestaande dijkstructuur die een waardevol element is in het land-schap".

De uitgevoerde MER-studie voor de waterbeheersings-werken in de Zuidijzerpolder (pompstation, Engelen-delft en Blankaert) en de vallei van de Martjesvaart kunnen in het kader van de openbaarheid van bestuur steeds ingekeken worden bij de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting (Aminor).

Op 30 april 1992 heb ik beslist dat het bouwen van een gemaal op de Stenensluisvaart, de omlegging van de Engelandelft en de werken aan de Martjesvaart moeten worden verdaagd tot de baggering van de **Blan**kaertvijver uitgevoerd is. Op dat ogenblik zal geëva-lueerd worden of bijkomende waterbeheersingswerken noodzakelijk zijn.

De werken tot baggering van de Blankaertvijver wer-den op 25 februari 1993 aanbesteed. Rekening hou-dend met de noodzakelijke goedkeuringstermijn en met de uitvoeringstermijn die voor de eigenlijke bag-gerwerken 400 kalenderdagen bedraagt, zal de voor-noemde evaluatie dus ten vroegste einde 1994 een aan-vang kunnen nemen.

Intussen werd voor de streek van de Ijzer een **bekkencomité** opgericht met het doel te komen tot een integraal waterbeheer binnen het betrokken gebied. Naast een plenaire vergadering wordt de werking geleid door een stuurgroep die ondersteund wordt door de 3 werkgroepen. Eén werkgroep zal instaan voor de aspecten van waterkwaliteit, een andere voor waterkwantiteit en een derde voor ecologische aspecten.

De problematiek van de Martjesvaart en Sint-Jansbeek zal dan ook opnieuw worden onderzocht in het kader van de werking van het comité, waarbij zowel de waterkwaliteit als -kwantiteit en ecologische aspecten zullen worden bekeken. Voor dit laatste deel zullen de taken uitgevoerd worden door het ecologisch impulsgebied Ijzervallei.

**Vraag nr. 110
van 3 maart 1993
van de heer P. BREYNE**

Urgentieprogramma voor de sociale huisvesting — Juridisch en financieel kader

Voor de evaluatie van het systeem dat het juridisch en financieel kader vormt van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting had ik graag van de minister een antwoord gekregen op de volgende vragen.

1. Hoeveel dossiers heeft de raad van bestuur van Domus Flandria op heden (eind februari 1993) definitief goedgekeurd en wie zijn de initiatiefnemers van die dossiers ?
2. Welke leningsvoorwaarden werden bij Domus Flandria vastgesteld (maximaal ontlenningsbedrag, minimaal leningsbedrag, toepasselijke rentevoet en eventuele bijkomende voorwaarden), respectievelijk voor privaatrechtelijke en voor publiekrechtelijke initiatiefnemers ?

Kan de minister die voorwaarden vergelijken, in hun globaliteit, met :

- het klassieke financieringsstelsel voor initiatieven van de erkende vennootschappen ;
- de momenteel geldende gebruikelijke leningsvoorwaarden bij de private financiële instellingen ?

3. Kan de minister bevestigen dat alle werken (bouwen en renovatiewerken) die via Domus Flandria mee gefinancierd worden met publieke middelen, ongeacht de initiatiefnemer, integraal onderworpen zijn aan de beschikkingen van de wetgeving inzake de overheidsopdrachten ?

Antwoord

1. Op 17 maart 1993 waren bij Domus Flandria n.v. 157 projecten bekend voor in totaal 6.557 woningen (5.842 nieuwbouw en 715 renovatie) :

	Aantal projecten	Aantal woningen
op 5/2/93	88	3.556
op 4/3/93	136	5.099
op 17/3/93	157	6.557

Sindsdien is het aantal projecten overigens nog sterk toegenomen.

Per 13 maart 1993 heeft de raad van bestuur van Domus Flandria 26 projecten goedgekeurd voor in totaal 1.009 woningen :

	Aantal projecten	Aantal woningen
Principieel		558
Definitief	11	451
Totaal	26	1.009

Opgesplitst naar de aard van de initiatiefnemers geeft dit het volgende resultaat :

	Aantal projecten	Aantal woningen
Privé (1)	11	626
Publiek (2)	15	383
Totaal	26	1.009

- (1) Inclusief het Vlaams Woningfonds.
- (2) Zoals gedefinieerd in het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 juli 1992, gewijzigd door het besluit van 3 februari 1993.

2. Wat de leningsvoorwaarden betreft, kan ik het lid mededelen dat voor privaatrechtelijke personen in principe het maximale leningsbedrag werd bepaald op 85 percent van de kostprijs voor bouwleningen.

Voor publiekrechtelijke instellingen bedraagt het maximale leningsbedrag in principe 100 percent van het basisbedrag (cf. besluit van de Vlaamse Executieve van 23 juli 1992) voor consolidatieleningen (100 percent van de kostprijs voor bouwleningen).

Aan alle initiatiefnemers kan door de raad van bestuur van Domus Flandria n.v. bij gemotiveerde beslissing een hoger leningsbedrag worden toegekend.

Afhankelijk van de aard en de identiteit van de initiatiefnemer kunnen bijkomende waarborgen worden gevraagd.

De toepasselijke rentevoet voor consolidatieleningen van erkende vennootschappen zal functie zijn van de marktrentevoet op lange termijn voor overheidspapier (OLO), verhoogd met een marge die wordt geraamd op 70 basispunten, waarvan 10 basispunten de weerslag is van de gewestwaarborg. In

vergelijking met de leningsvoorwaarden die gelden bij private financiële instellingen voor verrichtingen op lange termijn, zijn dit gunstige voorwaarden. Hierbij dient bovendien te worden opgemerkt dat de tegemoetkoming wordt berekend op basis van de marktrentevoet op lange termijn, verhoogd met 100 basispunten plus een marge die wordt geraamd op 40 basispunten.

In het klassieke financieringsstelsel worden aan erkende vennootschappen leningen verstrekt die in principe de volledige kostprijs dekken. Deze zijn terugbetaalbaar op 66 jaar aan een rentevoet van 2,5 percent (huursector).

Daar staat tegenover dat in het kader van het urgentieprogramma huursubsidies en een specifieke tegemoetkoming worden verstrekt aan de erkende vennootschappen, alsmede een rentesubsidie tijdens de bouwfase.

Bovendien zullen door de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij goedkope leningen worden verstrekt (rentevoet : 4 percent) voor projecten die kaderen in het urgentieprogramma. Erkende vennootschappen die beschikken over eigen middelen, zullen die bovendien deels kunnen mobiliseren. Tevens zullen voor projecten in de provincie Limburg, goedkope leningen worden verstrekt door de Sociale Investeringsmaatschappij (SIM) (eveneens aan 4 percent).

3. Wat de problematiek van de overheidsopdrachten betreft, heeft de permanente commissie voor de Overheidsopdrachten tijdens haar zittingen van 22 februari 1993 en 8 maart 1993 een omstandig en genuanceerd advies gegeven.

Uit dit advies blijkt dat in een aantal gevallen de wetgeving op de overheidsopdrachten volgens haar van toepassing is, maar in een aantal andere gevallen niet.

Ik kan in dit verband meedelen dat alle projecten het voorwerp uitmaken van een apart juridisch onderzoek door de diensten van Domus Flandria n.v. en de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM) indien een erkende vennootschap betrokken is bij het project.

**Vraag nr. 111
van 8 maart 1993
van de heer J. DE MEYER**

Gemeentelijke milieudviesraden — Bevoegdheid inzake Vlarem-dossiers

Luidens het convenant dient de milieudviesraad advies uit te brengen over het gemeentelijk milieu- en natuurbeleid. Daarenboven moet het gemeentebestuur een jaarlijkse beleidsnota betreffende het gemeentelijk milieu- en natuurbeleid ter advies aan de milieudviesraad voorleggen.

Het gemeentelijk milieu- en natuurbeleid omvat alle aspecten betreffende :

- het voorkomen, aanwijzen en bestrijden van milieuhinder en milieuverontreiniging, voor zover dit tot de bevoegdheid van de gemeente behoort ;

- het behoud en de bescherming van de natuur, voor zover dit tot de bevoegdheid van de gemeente behoort ;
- het informeren van de bevolking.

Sommigen stellen de vraag of de milieudviesraad inzage kan krijgen in de milieuvergunningsdossiers en advies kan uitbrengen over milieuvergunningsaanvragen. Mijns inziens stuiten we hier op wettelijke bezwaren :

1. Vooreerst draagt het Vlaams reglement de vergunningsbevoegdheid over klasse II-inrichtingen op aan het college van burgemeester en schepenen. Het college vervult hier een taak van algemeen belang, zodat het verlenen van milieuvergunningen niet tot het domein van het gemeentelijk milieubeleid behoort.
2. Vlarem voorziet in een geëigende adviesprocedure. Hierbij moeten klasse II-dossiers geadviseerd worden door de in bijlage 1 van het Vlarem naast de rubriek aangeduide gewestelijke adviserende diensten en door de gemeentelijke dienst belast met het milieuonderzoek. Alleen het bestuur Milieuvergunningen van Aminal zou volgens de Vlarem-regeling subadviezen kunnen inwinnen.

Het is aangewezen de milieuraad geen adviesrol toe te bedelen in de dossierbehandeling van milieuvergunningsaanvragen. De oprichting van de milieudviesraad moet bijdragen tot een maximale inspraak in het gemeentelijk milieu- en natuurbeleid. Men moet er evenwel rekening mee houden dat niet alle informatie vrij ter beschikking is en dat organen van de gemeente ook taken van algemeen belang vervullen. Een objectieve behandeling van milieuvergunningsaanvragen zou in het gedrang komen wanneer die aanvragen voorgelegd worden aan de milieudviesraad. Polemieken in deze moet vermeden worden. Voor de aanvrager is dit niet wettelijk bepaald advies onaanvaardbaar.

Kan de minister deze zienswijze onderschrijven ?

Antwoord

Vlarem 1 bepaalt de gevallen waarin het gemeentebestuur enerzijds beslissingen neemt over vergunningsaanvragen (klasse II) en anderzijds advies moet verlenen over de ingediende vergunningsaanvraag (klasse I). Bovendien is vastgesteld aan welke instanties het gemeentebestuur verplicht advies moet vragen alvorens haar beslissing te nemen.

De bepalingen van Vlarem 1 verbieden evenwel niet dat de bevoegde overheid ook andere adviezen inwint. De gemeente kan bijgevolg autonoom beslissen eveneens een advies in te winnen bij andere instanties die bij het gemeentelijk milieubeleid betrokken zijn.

Ik stel trouwens vast dat niet alleen gemeentebesturen gebruik maken van hun autonomie. Ook sommige provinciebesturen vragen in het kader van de Vlarem-procedures een advies aan instanties die niet expliciet in Vlarem zijn genoemd.

Ik wil er bovendien op wijzen dat de volledige vergun-

ningsaanvraag voor iedere belanghebbende ter inzage ligt in het kader van het openbaar onderzoek. De milieuvadviseraad die om advies verzocht wordt, beschikt bijgevolg niet over informatie die niet vrij ter beschikking is, zoals het lid opwerpt.

Vraag nr. 112
van 8 maart 1993
van de heer J. DE MOL

Instandhouding natuurlijke habitat en wilde flora en fauna – Uitvoering richtlijnen Raad van de Europese Gemeenschappen

Volgens artikel 4 van richtlijn 79/409/EEG van 23 april 1979 van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake het behoud van de vogelstand, zoals gewijzigd door artikel 7 van richtlijn 92/43/EEG van 21 mei 1992 van de Raad inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna, dienen de lidstaten, naast het nemen van passende maatregelen, eveneens voor elk plan of project dat significante gevolgen kan hebben voor de aangewezen gebieden, een passende beoordeling te maken rekening houdend met de instandhoudingsdoelstellingen van dat gebied, en compenserende maatregelen te nemen bij de realisatie van een negatief beoordeeld plan of project.

1. Werden reeds de nodige uitvoeringsbepalingen voor EG-richtlijn 92/42/EEG genomen ?
2. Zo neen, waarom werden die bepalingen nog niet uitgevoerd ?

Antwoord

Ik wens vooreerst de aandacht van het lid te vestigen op het feit dat, overeenkomstig artikel 23 van de richtlijn 92/43/EEG inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde fauna en flora (habitatrichtlijn) de lidstaten beschikken over een termijn van twee jaar na kennisgeving van de richtlijn (5 juni 1992) om de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen te treffen voor de uitvoering van die richtlijn.

In antwoord op een vraag van de commissie van de Europese Gemeenschappen heb ik vorig jaar, via de geëigende kanalen laten weten :

aan welke bepalingen van de habitatrichtlijn reeds wordt voldaan door de thans vigerende reglementering in het Vlaamse Gewest ;

welke de maatregelen ik wens te treffen met het oog op de verdere uitvoering van de habitatrichtlijn, met opgave van een waarschijnlijke termijn voor de invulling.

Bovendien werd door het bevoegde bestuur aan het Instituut voor Natuurbehoud in maart 1992 de opdracht gegeven om tegen 1 juli 1993 een lijst op te stellen van de typen van natuurlijke habitats vermeld in bijlage I bij de richtlijn en van de inheemse soorten vermeld in bijlage II van deze laatste, die in het Vlaamse Gewest voorkomen. De lijst van de habitats moet

tegen 22 juli 1995 aan de commissie van de EG worden voorgelegd.

Ten slotte werd de commissie ook ingelicht over het feit dat artikel 36 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 aan de Vlaamse Executieve de mogelijkheid geeft om inzake de bescherming van vogels alle maatregelen te treffen voor de uitvoering van de richtlijn 79/409/EEG inzake het behoud van de vogelstand, inclusief het door de habitatrichtlijn gewijzigde artikel 4 van die richtlijn.

Vraag nr. 113
van 8 maart 1993
van de heer H. BROUNS

Meetstation aan de Maas in Kinrooi – Resultaten

Bijna één jaar geleden interpelleerde ik de minister in de Vlaamse Raad om hem te wijzen op de noodzaak van een permanente controle van het Maaswater. Toen antwoordde de minister dat er op de Maas in Kinrooi een meetstation zou komen. Verder meldde hij dat hij de Vlaamse Milieumaatschappij om geregelde mededeling van de meetresultaten in de riviergemeenten zou vragen.

1. Waar in de gemeente Kinrooi werd dit meetstation geplaatst ?
2. Wanneer worden er metingen uitgevoerd ?
3. Zijn er al resultaten van de metingen beschikbaar ?
4. Is de minister bereid om de meetresultaten op regelmatige basis aan de riviergemeenten mee te delen ?

Antwoord

De VMM legde mij recentelijk een ontwerp van "Protocol voor samenwerking bij het meten en uitwisselen van gegevens betreffende de waterkwaliteit van grensoverschrijdende, bevaarbare waterlopen" voor. Na verder overleg tussen de VMM en Nederland zal ik een voorstel aan de Vlaamse regering voorleggen.

Het is de bedoeling de waterkwaliteit van Maas, Schelde en het kanaal Gent-Terneuzen gezamenlijk met Nederland te meten.

Wat de Maas betreft blijft de lokatie Kinrooi/Stevensweert (NL.) in aanmerking als mogelijke vestigingsplaats voor een permanent meetstation.

De huidige en toekomstige permanente meetstations zullen verbonden worden met de meetdatabank bij de VMM (dit is een onderdeel van de milieudatabank). Alle gegevens zullen daardoor direct opvraagbaar zijn door de Vlaamse Milieu-administratie. De riviergemeenten zullen op hun verzoek ingelicht worden.

De waterkwaliteit van de Maas wordt ook nu reeds gevolgd door de VMM op basis van regelmatige analyses van schepmonsters. De resultaten worden openbaar gemaakt onder de vorm van jaarrapporten. Gedetailleerd cijfermateriaal is op eenvoudig verzoek bij de VMM te verkrijgen.

Vraag nr. 114
van 9 maart 1993
van de heer P. BREYNE

Huur-, installatie-, en verhuispromie — Bestaansminimumtrekkers

De huur-, installatie- en verhuispromie wordt in hoofdzaak gegeven aan personen die een ongezonde of onangepaste woning verlaten om een gezonde of aangepaste woning te betrekken.

Het gaat hier om personen met een bescheiden inkomen : het samengevoegde, aan de personenbelasting onderworpen inkomen van de aanvrager en van alle andere personen die met hem de gezonde, gesaneerde of aangepaste woning betrekken, verminderd met 40.000 frank per persoon ten laste, mag inderdaad het bedrag van 450.000 frank niet overschrijden. Het gaat hier om het inkomen van het voorlaatste jaar dat de aanvraag of het betrekken van de gezonde, gesaneerde of aangepaste woning voorafgaat.

Dit inkomen speelt een grote rol bij de berekening van de huursubsidie. Het basisbedrag van de maandelijks huursubsidie, zonder de 5.000 frank te mogen overschrijden, wordt immers als volgt berekend : de huurprijs van de gezonde, gesaneerde of aangepaste woning wordt vermenigvuldigd met $\frac{500.000 - 1}{500.000}$ waar-

bij 1 staat voor het inkomen, zoals hierboven gedefinieerd. Hoe lager het inkomen, hoe hoger de subsidie. Het maximum basisbedrag van de huursubsidie wordt verkregen als het inkomen nul is : de huurprijs wordt op dat ogenblik namelijk vermenigvuldigd met 1.

Die wiskundige logica wordt echter niet gevolgd in het besluit dat de huursubsidie regelt : is het inkomen nihil of lager dan het bestaansminimum, dan wordt het bestaansminimum in aanmerking genomen. In februari '93 bedraagt dat bestaansminimum voor een alleenstaande 229.240 frank, zodat de huurprijs in dit geval ten hoogste voor 54 percent gesubsidieerd kan worden (namelijk : $\frac{500.000 - 229.240}{500.000}$).

Personen met een inkomen beperkt tot het bestaansminimum worden dus, op het vlak van de huursubsidie gediscrimineerd.

Kan de minister mij zeggen of dit zo bedoeld werd en indien dit niet zo is, hoe die vergissing rechtgezet zal worden ?

Antwoord

Zoals het lid terecht aanstipt speelt het inkomen van de aanvrager een grote rol om het bedrag van de huursubsidie vast te stellen.

In artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 december 1991 tot instelling van individuele huursubsidies en een installatiepromie bij het betrekken van een gezonde of aangepaste huurwoning, gewijzigd bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 juni 1992, is aangegeven dat wanneer het inkomen van de aanvrager nihil of lager is dan het bestaansminimum er met het bestaansminimum is rekening te houden.

Het is zo dat de door het bestuur van de directe belastingen verleende getuigschriften geen gewag maken van het aan de personenbelasting onderworpen inkomen wanneer dit niet belastbaar is. In een dergelijk geval wordt gewoon nihil of niet belastbaar aangeduid, alhoewel de belanghebbenden wel degelijk over een zeker inkomen beschikken. Het ministerie van Financiën wil op dat stuk geen afwijking toestaan, omdat ingevolge de automatisering alleen nog de belastbare inkomens worden uitgedrukt. De invoering van gegevens inzake niet belastbare inkomens zou volgens dit ministerie een te grote overlast aan niet-productief werk in het kader van de belastingswetgeving meebrengen.

Om die dossiers te kunnen afhandelen, werd er derhalve voor geopteerd aan te nemen dat in die gevallen telkens minstens het bestaansminimum aan de aanvragers wordt uitgekeerd. Op basis van dit inkomen wordt dan de huursubsidie berekend waarbij wel rekening wordt gehouden met het bestaansminimum van twee jaar voor de referentiedatum (= aanvraagdatum of, indien die vroeger valt, de datum van het betrekken van de gezonde, gesaneerde of aangepaste woning) en niet met datgene van het jaar van indiening van de aanvraag.

Die regeling heeft ook gunstige gevolgen om onjuiste berekeningen en misbruiken op het stuk van belastingen te voorkomen.

Vraag nr. 118
van 10 maart 1993
van mevrouw M. AELVOET

N. v. Celis André in Lubbeek — Geluids- en stofhinder

Op 16 december 1992 werd in de gemeente Lubbeek (Vlaams-Brabant) een openbaar onderzoek afgesloten over een milieuvergunningaanvraag van de n.v. Celis André, die daar gevestigd is. In werkelijkheid betreft het hier de regularisatie van een aantal onvergunde, maar wel degelijk vergunningsplichtige activiteiten. Ondanks enorme bezwaren van omwonenden besloot het Lubbeeks schepencollege gunstig advies te verlenen.

Het betreft hier een exploitatieaanvraag voor een waslijst van activiteiten waaronder opslag van vaste brandstoffen, van ontvlambare vloeistoffen, van vloeistoffen met een ontvlammingspunt hoger dan 100 C, winkelinrichting, een sorteer- en opslaginrichting voor hout-, papier-, plastic-, metaal- en glasafval en de opslag en overslag van niet-gevaarlijke, niet-toxische industriële afvalstoffen. Het zijn vooral de laatste twee activiteiten die de omwonenden zorgen baren. Dit bedrijf, gelegen temidden een woonzone, is de jongste jaren uitgegroeid tot een bedrijf van respectabele afmetingen zonder dat van ernstige verstoring van de omgeving sprake was. Sedert de aanvang van twee laatstgenoemde activiteiten regende het echter klachten. Die activiteiten, gevolg van een containerdienst voor vooral bouwafval, gaat gepaard met veelvuldige voertuigbewegingen, laden en lossen en dus met bovenmatige geluidshinder. Het sorteren van het bouwafval gaat daarenboven gepaard met enorme stofontwikkeling.

Uit verslagen van de Milieu-inspectie blijkt dat het

bedrijf voor geen enkele van de bovenvermelde activiteiten over een rechtsgeldige vergunning beschikte. De Milieu-inspectie gelastte dan ook de onmiddellijke stopzetting van de hinderlijke activiteiten en het onverwijld indienen van de nodige vergunningsaanvragen.

Volledigheidshalve moet er nog worden aangestipt dat binnen een straal van 30 à 40 meter van de werf zowat 10 à 20 gezinnen rechtstreeks door de stof- en lawaaihinder werden getroffen.

Op dit moment bevindt het dossier zich bij de provinciale diensten, zodat de beslissing van de bestendige deputatie eerstdaags verwacht kan worden.

In het Vlaams Milieureglement is er sprake van geluidshinderzones tot 200 meter rond een bedrijf. Nochtans kregen alleen de omwoners binnen een straal van 100 meter een bericht van het gemeentebestuur. Is hiermee de procedure conform het Vlaams Milieureglement volkomen gerespecteerd ?

Bedrijven voor het sorteren en overslaan van bouwafval zorgen bijna per definitie voor bovenmatige geluidshinder, verstoring door vrachtvervoer en stofontwikkeling. Horen dergelijke bedrijven niet eerder thuis in industriezones dan wel in ambachtelijke zones grenzend aan woonzones ?

Antwoord

De procedure bepaald in titel I van het Vlarem schrijft inderdaad voor dat in het kader van het openbaar onderzoek over een klasse 1-vergunningsaanvraag de omwonenden binnen een straal van 100 m een schriftelijke kennisgeving dienen te krijgen.

Wat het inhoudelijke aspect van het concrete dossier betreft zal het lid begrijpen dat ik op dit ogenblik nog geen standpunt wens in te nemen. Zoals het lid zelf stelt dient de bestendige deputatie immers nog hieromtrent uitspraak te doen in eerste aanleg.

Vraag nr. 119 van 11 maart 1993

van de heer H. VAN WAMBEKE

Heffing ter bescherming oppervlaktewateren — OCMW'S

OCMW's met RVT's en/of rustoorden met een eigen wasserij zijn grote verbruikers van water. Daardoor zijn de heffingen ter bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging vaak aan de hoge kant.

In de praktijk komt het erop neer dat wat men aan de ene kant van de overheid (gewest, gemeente) aan toelagen krijgt, men aan de andere kant gedeeltelijk terugbetaalt.

Waarom zijn openbare instellingen onderworpen aan die heffing ? Voorziet de minister in geen mogelijkheid om bijvoorbeeld OCMW's daarvan te ontslaan ?

Antwoord

De wetgeving inzake de bescherming van de opper-

vlaktewateren tegen verontreiniging omschrijft het belastbaar feit of de heffingsplichtige als volgt :

“Voor de toepassing van dit decreet wordt als een aan de heffing onderworpen heffingsplichtige beschouwd, elke natuurlijke of rechtspersoon die op enig ogenblik in het jaar voorafgaand aan het heffingsjaar op het grondgebied van het Vlaamse Gewest water heeft afgenomen van een openbaar waterdistributienet of op dit grondgebied over een eigen waterwinning heeft beschikt of op dit grondgebied water heeft geloosd, ongeacht de herkomst van het water”.

Dit betekent dat elkeen die zich in die omstandigheid bevindt, heffingsplichtig is. De decreetgever maakt geen onderscheid naargelang het al of niet openbare instelling zijn.

Indien men wel een onderscheid zou creëren, zou dit alleen leiden tot ongelijkheid en tot het aanvechten van de schending van het gelijkheidsbeginsel.

De decreetgever voorziet om die reden in geen enkele vrijstelling of vermindering van de heffing.

Vraag nr. 120 van 12 maart 1993 van de heer E. VAN VAERENBERGH

N.v. Ijsfabriek in Eversem (Meise) — Loods zonder vergunning

Op 16 oktober 1992 stelde ik de minister een parlementaire vraag (nummer 267) betreffende de uitbreiding van de n.v. Ijsfabriek in Eversem (Meise) en de risico's voor de omgeving (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 2 van 16 november 1992, blz. 49).

Uit het antwoord bleek dat het bedrijf inderdaad een aanvraag tot uitbreiding en omvorming van de bestaande vestigingen indiende, en dit op 29 november 1990. De aanvraag had tot doel de activiteiten van het bedrijf in het centrum van Strombeek-Bever over te brengen naar de vestiging in Meise.

De bestendige deputatie van Brabant heeft de vergunning tot uitbreiding en omvorming op 7 juli 1992 in eerste aanleg verleend voor een proeftermijn van 2 jaar.

De bedrijfsverantwoordelijken hebben de uitbreidingsvergunning aangegrepen om zelfs nieuwe gebouwen op te trekken. De omwonenden konden vaststellen dat er een nieuwe open loods werd gebouwd, waar vaten werden opgestapeld met het opschrift “Calcium carbide. Dangerous when wet. In case of fire, never use water”.

Tegen de beslissing werden meerdere beroepen aangekend. De minister kon nog geen standpunt innemen omdat het onderzoek van de beroepen nog volop bezig was.

Kan de minister mij meedelen of hij ervan op de hoogte is dat de n.v. Ijsfabriek een loods bouwde zonder vergunning ?

Kan hij nu al een standpunt innemen ?

Antwoord

Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant nummer 13111/24070 van 28 december 1978 werd aan de n.v. Ijsfabriek Strombeek vergunning verleend tot het uitbaten van een inrichting voor de produktie, zuivering en opslag van industriële gassen (acetyleenfabriek, lachgasproduktie, . . .) gelegen Wandelstraat in Eversem (Meise) en dit voor een termijn van 30 jaar, dit wil zeggen tot 28 november 2008.

Bij besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant nummer VGSL/12/86.992/24938 van 7 juli 1992 werd vergunning verleend tot het uitbreiden van de inrichting met opslag- en afvullingsfaciliteiten voor niet-brandbare industriële gassen en dit met het doel de activiteiten van de bestaande vestiging in Meise. De vergunningstermijn voor die uitbreiding werd hierbij beperkt tot een proeftermijn van 2 jaar. In dit besluit werden, benevens voorwaarden voor de nieuw aangevraagde installaties, ook bijkomende voorwaarden opgelegd voor de bestaande en vergunde installaties om deze aan te passen aan de heden ten dage gehanteerde veiligheidsstandaarden.

Onder meer is in die voorwaarde opgenomen dat de containers met calciumcarbide beschermd moeten worden tegen elke insijpeling van water.

Om aan de exploitatievoorwaarden te voldoen heeft het bedrijf geopteerd voor de bouw van een afdak (geen loods), palend aan de bestaande bedrijfsgebouwen.

Reeds in januari 1993 brachten inspecteurs van het bestuur Milieu-inspectie van de Aminal een controlebezoek aan het bedrijf n.v. Ijsfabriek in Eversem-Meise. Er konden geen overtredingen op de milieuvergunning worden vastgesteld.

Tegen voormeld besluit van 7 juli 1992 werden eind september 1992 meerdere beroepen ingediend. Deze ARAB-beroepen zijn nog in behandeling, zodat ik het inderdaad niet opportuun acht hieromtrent reeds een standpunt in te nemen.

Wat ten slotte de vraag over de bouwvergunning betreft, wil ik de aandacht van het lid erop vestigen dat dit een aangelegenheid betreft die tot de bevoegdheid behoort van mijn collega van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 121**van 15 maart 1993****van de heer J. VANDE LANOTTE*****Verhouding milieu en landbouw in Ijzerbekken — Maatregelen***

De verhouding tussen milieugroeperingen en het beleid inzake milieu enerzijds en de landbouw anderzijds is niet eenvoudig en zeker niet probleemloos.

Dergelijke bewering die we her en der horen, is problematisch. Landbouw en milieu zouden hand in hand moeten kunnen gaan en het is overduidelijk dat de landbouw potentieel een milieubeheerder is. Uiteraard is die bewering enkel mogelijk vanuit een realistische benadering van het economische aspect.

Beheerslandbouw is een middel om die ecologische en economische tegenstelling af te zwakken. Specifiek wat bijvoorbeeld het Ijzerbekken betreft, is het meer dan waarschijnlijk een absolute voorwaarde om tot een coherent en algemeen aanvaarde milieupolitiek te komen.

Graag had ik daarom van de minister vernomen of hij ter zake onder meer wat het Ijzerbekken betreft, reeds concrete maatregelen heeft genomen ?

Antwoord

Met betrekking tot de verhouding tussen milieu en natuur enerzijds en landbouw anderzijds, heb ik in het Ijzerbekken reeds verschillende maatregelen genomen. In het kader van het Ecologisch Impulsproject Ijzervallei wordt momenteel een beheersplan voor dit gebied voorbereid. De introductie van vrijwillige beheersovereenkomsten komt daarbij uitdrukkelijk ter sprake. In het beheersplan wordt aangeduid in welke delen van de Ijzervallei beheersovereenkomsten positieve effecten kunnen sorteren voor natuur en milieu en waar dergelijke overeenkomsten ook uit het oogpunt van de landbouwbedrijfsvoering inpasbaar zijn.

Aan de hand van de ervaringen opgedaan in het impulsproject is het de bedoeling te komen tot een structureel kader voor de inzet van beheersovereenkomsten. In het beheersplan voor de Ijzervallei zal verder ook worden aangegeven welke percelen prioritair voor verwerving door het Vlaamse Gewest in aanmerking komen. Deze gronden kunnen dan verder worden beheerd vanuit objectieven met betrekking tot natuur en milieu.

Meer specifiek met betrekking tot het waterbeheer heb ik in het kader van de werking van het Bekkencomité Ijzer initiatieven genomen om doelstellingen vanuit verschillende invalshoeken beter af te stemmen en om tot een integraal waterbeheer te komen. Afgeleide doelstellingen daarbij zijn de bescherming en het herstel van de waterkwaliteit, de reglementering van watervoorraden, de organisatie van de afwatering van het openbaar hydrografisch net in overeenstemming met de ecologische functies en de gebruiksfuncties en de bescherming en het herstel van ecologische waarden van het Ijzerbekken. Om dit te realiseren zijn drie werkgroepen opgericht, met name voor waterkwaliteit, waterkwantiteit en ecologie. De werkgroep ecologie fungeert terzelfdertijd als algemene vergadering voor het Ecologisch Impulsproject. Dit laat trouwens coördinatie tussen de bekkenwerking en het impulsproject toe. Vanuit deze en trouwens ook vanuit de andere werkgroepen van het Bekkencomité Ijzer dienen bruikbare voorstellen aangedragen te worden die een oplossing bieden voor de noden van natuur, milieu en landbouw.

Vraag nr. 122**van 15 maart 1993****van de heer J. VANDE LANOTTE*****Afvalwaterlozing in Nieuwpoortse vaargeul — Maatregelen***

Vorig jaar is het probleem van de afvalwaterlozing in

de vaargeul van Nieuwpoort opnieuw in de actualiteit gekomen. De vervuiling zou worden veroorzaakt door plaatselijke lozingen, maar ook door enkele grotere afvalstromen.

De minister belofde in september 1992 voor die problemen een oplossing te zoeken. Is het mogelijk de stand van zaken mee te delen? Welke perspectieven zijn er voor een oplossing?

Antwoord

De rechtstreekse lozingen in de Nieuwpoortse havengeul zullen verdwijnen door de aanleg van de collector Middelkerke ter sanering van het westelijk deel van de middensector, namelijk op de deelgemeenten Westende en Lombardsijde.

Die werken zijn momenteel in uitvoering (aanbesteding op 2 oktober 1992, gunning op 13 november 1992 en aanvang der werken op 1 december 1992) door de n.v. Persijn in Zwevegem.

De aannemer wordt een strikte termijn in kalenderdagen opgelegd, zodat hij gehouden is om de werken uiterlijk tegen 1 juni 1993 te voltooien.

Alles laat voorzien dat vóór het komende zomerseizoen het vooropgestelde doel, met name de stopzetting van de lozing in de IJzermonding, bereikt zal zijn.

Vraag nr. 123
van 15 maart 1993
van de heer G. CARDOEN

Milieuconvenant — Samenwerkingsakkoorden met privé-containerparken

Volgens artikel 13 van het milieuconvenant mogen de gemeenten van minder dan 10.000 inwoners zelf een containerpark uitbaten en bestaat ook de mogelijkheid om samen met naburige gemeenten of een intercommunale de exploitatie te verzekeren.

Wat gebeurt er indien deze kleine gemeenten een samenwerkingsakkoord aangaan met een privé-containerpark en conform artikel 13 van de overeenkomst subsidies vragen? De investeringskost is in dit geval in de huurprijs.

Ingeval er geen subsidiëring kan gebeuren, zou ik graag de reden hiervoor vernemen.

Antwoord

Gemeenten met minder dan 10.000 inwoners die een samenwerkingsakkoord aangaan met een privé-ondernemer die over een privé-containerpark beschikt komen niet in aanmerking voor subsidiëring volgens artikel 13 van het milieuconvenant.

Artikel 13 van het milieuconvenant bepaalt dat onverminderd de bepalingen van het afvalstoffenplan 1991-1995, de Vlaamse Gemeenschap de gemeente zal ondersteunen met een bijzondere toelage indien zij een overeenkomst afsluit met een naburige gemeente of met een intercommunale teneinde gebruik te maken

van een reeds ingericht containerpark. De formule waarmee de subsidiëring wordt berekend is eveneens in artikel 13 opgenomen. Het betreft hier duidelijk een overeenkomst met een gemeente of met een intercommunale en niet met een privé-onderneming.

Subsidiëring is niet mogelijk volgens de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten en volgens de bepalingen van het koninklijk besluit van 23 juli 1981 betreffende de subsidiëring van bepaalde werken, leveringen en diensten die in het Vlaamse Gewest door of op initiatief van ondergeschikte besturen of ermee gelijkgestelde rechtspersonen worden uitgevoerd.

Vraag nr. 124
van 16 maart 1993
van de heer A. DE BOECK

Vervuild slib in Zemst — Maatregelen

Langs de Zenne zijn er belangrijke werken uitgevoerd voor de versterking van dijken en het aanleggen van een duiker op de Oude Zenne, dit in opdracht van de dienst Tijgebonden Waterwegen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Daarbij werd slib gestort op landbouwgronden die volgens het gewestplan de bestemming natuurgebied hebben. Het gaat dus alvast om een overtreding van het besluit tot instellen van een vergunningsplicht voor het wijzigen van vegetatie.

Uit analyse van het slib door de Bodemkundige Dienst van België bleek bovendien dat het zeer zwaar vervuild is: "Deze bodem is zeer sterk verontreinigd met lood en zink en sterk verontreinigd met cadmium en koper. (. .) Deze gehalten duiden op een sterke verontreiniging en betekenen een gevaar voor mens, dier en plant. Deze bodem moet gesaneerd worden." Volgens een krantebericht zou bij de werken zelfs een werknemer bevangen zijn met als gevolg werkonbekwaamheid.

1. Werd voor het storten van dit slib een milieuvergunning verleend? Zo neen, heeft het bestuur Milieuinspectie proces-verbaal opgesteld?
2. Hebben de diensten van de minister opgetreden, gezien het hier gaat om een overtreding van het besluit tot instellen van een vergunningsplicht voor het wijzigen van vegetatie?
3. Op welke manier werd het slib verwijderd? Waar werd het uiteindelijk gestort?
4. Is er van dit zwaar verontreinigd slib ook in de dijken verwerkt? Is dit wel wettelijk toegestaan?

Antwoord

1. Volgens het bestuur Milieuvergunningen werd er geen milieuvergunning verleend voor het storten van slib afkomstig van de Zenne.

Het bestuur Milieuinspectie was niet op de hoogte van slibstortingen op landbouwgronden die volgens het gewestplan de bestemming natuurgebied hebben en werd evenmin in kennis gesteld van analyse-resultaten van de Bodemkundige Dienst van België.

Ter zake heb ik het bestuur Milieuinspectie de

opdracht gegeven om onmiddellijk een onderzoek ter plaatse in te stellen en de eventuele overtreder te verbaliseren. Saneringsmaatregelen zullen worden opgelegd voor zover de C-waarden van de bodemkwaliteitsdoelstellingen (Vlarem II, artikel 69) worden overschreden.

Het geval van werkonbekwaamheid van een werknemer zou betrekking hebben op het slib uit de Oude Zenne ter hoogte van het project Cargovil. Dit slib is zwaar verontreinigd en dient te worden geborgen onder strenge milieuvorwaarden.

2. Ter plaatse heeft het bestuur Milieu-inspectie een onderzoek ingesteld waaruit blijkt dat het besluit van de Vlaamse Executieve van 4 december 1991 tot instelling van een vergunningsplicht voor de wijziging van vegetatie en van lijn- en puntvormige elementen niet van toepassing is op de vroegere begroeiingen ter plaatse.
- 3 en 4. Volgens het bestuur Landinrichting en -beheer van Aminal wordt deze waterloop beheerd door de Administratie voor Waterinfrastructuur en Zeewezen, departement LIN en valt dus onder de bevoegdheid van minister Kelchtermans.

Vraag nr. 125
van 16 maart 1993
van de heer L. BARBE

Omzetting van Europese milieurichtlijnen in intern recht — Oprichting dienst internationale milieuzaken

Het leefmilieubeleid wordt in toenemende mate internationaal en vooral Europees verband bepaald. Tot nu toe heeft ons land in het internationaal leefmilieubeleid een bijzonder zwakke rol gespeeld. Bovendien is er zowel op Vlaams als op federaal niveau een grote achterstand bij het omzetten en naleven van Europese richtlijnen.

De minister vertrouwde een studieopdracht toe aan het Seminarie voor Milieurecht van de Universiteit Gent in verband met de omzetting van de EG-milieurichtlijnen in het Vlaamse recht. De resultaten zouden in januari 1993 beschikbaar zijn.

Wat de laattijdige omzetting van Europese richtlijnen in intern recht betreft, wees de heer Devuyt van het NFWO aan de VUB er onlangs op dat deze achterstand niet zozeer te wijten is aan de langzame parlementaire procedures of de ingewikkelde staatsvorming, maar dat het probleem van administratieve aard is, met name een schrijnend gebrek aan Europeanisering van de administratie.

1. Heeft de minister, zoals aangekondigd bij de bespreking van de begroting 1993 ondertussen een dienst specifiek belast met internationale milieuzaken, opgericht ?
2. Wat zijn de belangrijkste resultaten van de geciteerde studieopdracht ?

Antwoord

1. De oprichting, binnen de Vlaamse milieu-administratie, van een dienst voor internationale milieuzaken is in onderzoek. Deze dienst zou worden belast met het opvolgen van de internationale onderhandelingen over milieu-aangelegenheden die het Gewest aanbelangen, zowel in het kader van de Europese Gemeenschappen als in andere internationale organisaties. Wat de omzetting van Europese richtlijnen betreft zou een dergelijke dienst echter alleen een coördinerende rol spelen en instaan voor de rapportering naar de Europese Commissie. De eigenlijke omzetting van de richtlijnen in het interne recht is immers geen taak voor een dienst voor internationale milieuzaken, maar zou moeten behoren tot de routinetaken van de diensten die binnen de administratie bevoegd zijn voor de materies waarop de richtlijnen betrekking hebben.
2. In februari heb ik het rapport ontvangen van de studieopdracht "Beschrijving van de EG-richtlijnen inzake de bescherming van het leefmilieu en de stand van implementatie in het Vlaamse Gewest", die is uitgevoerd door het Seminarie voor Milieurecht van de Universiteit Gent. De studie heeft aangetoond dat er nog een aantal richtlijnen onvolledig zijn geïmplementeerd. De gebreken in de tenuitvoerlegging zijn van uiteenlopende aard. Soms gaat het slechts om één of twee minder belangrijke bepalingen van een richtlijn die formeel niet volledig correct in het interne recht zijn omgezet. Soms gaat het om meer fundamentele bepalingen die niet of onvolledig zijn omgezet. Niet in alle gevallen behoort de tenuitvoerlegging van die richtlijnen tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest. Ik heb aan mijn administratie de opdracht gegeven om de nodige voorstellen te doen om de vastgestelde gebreken in de omzetting recht te zetten voor die aangelegenheden die tot de bevoegdheid van het Gewest behoren.

Vraag nr. 126
van 17 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Vlaanderen-Europa 2002 — Stimulering gemeenschappelijk en openbaar vervoer en ontmoediging autogebruik

In Vlaanderen-Europa 2002 pleit de voltallige Vlaamse regering voor een coherent mobiliteitsbeleid. "Dit wil zeggen.. , dat geen stimuleringsbeleid voor het gemeenschappelijk en het openbaar vervoer gevoerd mag worden zonder een beleid dat het autogebruik ontmoedigt". Hoe brengt het kabinet van de minister dit principe in praktijk ?

1. Hoeveel leden telt het kabinet of eventueel de kabinetten van de minister ?
2. Hoeveel kilometers legden de kabinetsleden in 1992 per auto af voor het kabinet ?
3. Hoeveel met het openbaar vervoer ?

4. Hoeveel met de fiets ?
5. Over hoeveel auto's beschikt het kabinet ?
6. Hoeveel zijn er uitgerust met een **driewegscatalysator** ?
7. Met welke middelen probeert de minister het auto-gebruik door zijn kabinetsleden voor hun werk te ontmoedigen ?
8. Met welke middelen stimuleert hij het gebruik van het openbaar vervoer en de fiets door zijn **kabinetsleden** ?
9. Wordt het aantal verplaatsingen van kabinetsleden systematisch beperkt door bijvoorbeeld thuis te werken of telefoonconferenties te houden ?
10. Overweegt de minister deel te nemen met zijn kabinet aan de actie Halveer het autoverkeer van de Bond Beter Leefmilieu ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat mijn beide kabinetten in totaal 62 personeelsleden tellen.

In 1992 werden door mijn kabinetsleden 162.000 kilometers afgelegd.

260 ritten werden gemaakt met **metro/tram** en enkele duizenden kilometers werden met de trein afgelegd.

Met de fiets werden weinig kilometers afgelegd gelet op de verkeerssituatie in het Brusselsse.

Buiten mijn dienstwagen, beschikken de kabinetten over 5 wagens.

Regelmatig wordt erop aangedrongen om geen nodeloze kilometers te verrijden en om goede afspraken te maken in de zin van car-pooling wanneer meerdere kabinetsmedewerkers dezelfde verplaatsing moeten maken.

Voor verplaatsingen in Brussel wordt aangeraden om van het openbaar vervoer gebruik te maken. Verplaatsingen met de fiets lijken mij hier niet aangewezen gelet op de vaak onveilige verkeersomstandigheden.

Het systeem van thuiswerken en telefoonconferenties werd op mijn kabinetten sporadisch toegepast.

Ik ben er mij van bewust dat het beheer en de werking van een kabinet dient te gebeuren op een zo milieuvriendelijk mogelijke wijze. Hiertoe werden reeds een aantal interne maatregelen getroffen (gebruik **chloorvrij** en recyclagepapier, beperking wegwerpverpakkingen enzovoort). De vervoerproblematiek is voor de werking van een kabinet echter moeilijk beheersbaar gezien de vele onverwachte verplaatsingen die buiten mijn wil om dienen te gebeuren. In die zin lijkt het mij weinig zinvol om deel te nemen aan een actie als het halveren van het aantal autokilometers omdat dit niet erg **doenbaar** is en bovendien de werking van het kabinet kan bemoeilijken.

Vraag nr. 127 van 17 maart 1993 van de heer J. DE MOL

Mestsmokkel van Nederland naar België — Gevolgen en maatregelen

De mestoverschotten in Nederlands Noord-Brabant nemen toe, terwijl de verwerkingskosten stijgen en de Nederlandse wetten strenger worden. Daardoor pogen Nederlandse boeren op illegale manieren hun mestoverschotten kwijt te raken. Eén van de oplossingen die Nederlandse boeren hebben bedacht voor hun mestprobleem is hun mest te dumpen in België. Volgens "de Volkskrant" denderen door de straten van onder andere Lommel, Hamont-Achel, Kinrooi, Peer, Bree en Bocholt in toenemende mate tankwagens met Brabantse mest, die over Belgische akkers wordt uitgegooid. Soms gebeurt dat met vergunning, vaak echter ook zonder. Het komt steeds meer voor dat Nederlandse veehouders Belgische bedrijven opkopen of vergunningen aanvragen om in België een varkensstal te mogen bouwen, waardoor ze de Nederlandse mestregelgeving omzeilen. Maar er komen ook slinkere manieren voor. De boeren worden hierbij geholpen door een gebrek aan controle op de naleving van de Vlaamse mestdecreten. Zo komt steeds meer Nederlandse drijfmest op en in Belgische grond terecht. Op veel plaatsen in de grensstreek is het grondwater reeds ernstig met nitraten vervuild, wat onder andere te wijten is aan het dumpen van de Nederlandse mest.

1. In welke mate wordt mest vanuit Nederland in Vlaanderen ingevoerd ?
2. Is de minister op de hoogte van de illegale mestdumpingspraktijken van Nederlandse boeren in Vlaanderen ?
3. Wat zijn de gevolgen van de toenemende invoer van Nederlands mest voor het milieu in de grensstreek ?
4. Op welke manier wordt de naleving van de mestdecreten gecontroleerd ? Wat zijn de resultaten van de controles ?

Antwoord

1. Uit de gegevens van de **Mestbank** blijkt dat voor het jaar 1992 volgende hoeveelheden dierlijke mest vanuit Nederland Vlaanderen werden ingevoerd met tussenkomst van een erkend vervoerder (bron vervoerdocumenten)

Provincie Antwerpen :	2.462 ton
Provincie Brabant :	65 ton
Provincie Limburg :	37.873 ton
Provincie Oost-Vlaanderen :	416 ton
Provincie West-Vlaanderen :	779 ton

Algemeen totaal : 41.595 ton

Daarnaast werd er in de loop van 1992 ook dierlijke mest ingevoerd door Nederlandse producenten met een gewestoverschrijdend bedrijf. Het betreft hier mestvervoer naar gronden in Vlaanderen uitgebaat door diezelfde producenten. Gezamenlijk baten de-

ze producenten om en bij de 4.200 hectare uit in Vlaanderen. In toepassing van het mestdecreet moet voor dit type van vervoer geen **voorafgaande**lijke toelating worden verkregen, en moeten evenmin vervoerdocumenten worden opgemaakt. Wel moet dergelijke mestinvoer jaarlijks door de betrokken Nederlandse producenten worden aangegeven aan de Mestbank.

2. Vooreerst wens ik de aandacht van het lid te vestigen op het feit dat illegale invoer van mest (invoer zonder in regel te zijn met de formaliteiten) niet zomaar gelijkgesteld kan worden met het dumpen van mest (opbrengen van mest in overmatige hoeveelheden).

Ik stel vast dat het fenomeen illegale mestinvoer de laatste tijd veel aandacht krijgt in de media ; niet onterecht trouwens, want dit fenomeen vormt inderdaad een probleem en maakt reeds gedurende enige tijd deel uit van mijn bekommernissen.

Zonder te willen betwijfelen of er inderdaad misbruiken gepleegd worden op dit vlak, meen ik echter toch de omvang van het fenomeen te moeten relativeren. Ter gelegenheid van controles die door de inspecteurs van de **Mestbank** werden uitgevoerd ingevolge gerichte acties enerzijds of ingevolge verzoeken vanwege individuen of gemeentebesturen die onregelmatigheden vermoedden anderzijds, werden immers slechts zelden overtredingen vastgesteld en bleek menig aantijging ongegrond.

Ik zou het lid dankbaar zijn, zo hij mij op de hoogte zou willen stellen, ingeval hij duidelijke aanwijzingen zou hebben van concrete gevallen van illegale mestinvoer of mestdumping van Nederlandse mest, zodat deze gevallen nader onderzocht kunnen worden.

Het feit dat tot op heden onvoldoende bewijzen bestaan dat het fenomeen van illegale invoer op grote schaal plaatsvindt, neemt echter allermindst weg dat ik mijn diensten zal aansporen om in de toekomst nog meer controle-inspanningen aan de dag te leggen op het vlak van de illegale mestinvoer. In het kader van de uitvoering van haar controle-actieplan legt de Mestbank trouwens op vandaag reeds bijzondere inspanningen aan de dag om alle mogelijke betrokken toezichthoudende ambtenaren te mobiliseren in deze zaak.

3. Gezien het feit dat er in Vlaanderen maxima gelden wat het gebruik van meststoffen betreft (de zogenaamde bemestingsnormen), mag de invoer van dierlijke mest geen onaanvaardbare impact hebben op de kwaliteit van het leefmilieu in de grensstreek. Het is immers niet de afkomst van de mest, die bepalend is voor eventuele negatieve milieugevolgen, maar wel de accuraatheid van de bemestingsnormen.

Wel kan in de grensstreken, het subtiel evenwicht tussen mestvraag en -aanbod gestoord worden indien er te veel mest wordt ingevoerd. Bij het vastleggen van haar beleid, heeft de Vlaamse Executieve daarom een invoerverbod opgelegd in gemeenten waar er een evenwicht is tussen produktie en acceptatiecapaciteit (zogenaamde grijze gemeenten) en in

gemeenten waar de produktie de acceptatiecapaciteit overstijgt (zogenaamde zwarte gemeenten). Met uitzondering van de gewestoverschrijdende bedrijven geldt dit invoerverbod voor iedereen. Teneinde bestaande evenwichten zo min mogelijk te verstoren, is mestinvoer dus enkel toegelaten in de gemeenten waar de produktie beduidend lager is dan de acceptatiecapaciteit van de gemeente (zogenaamd witte gemeenten).

4. Het toezicht op de naleving van het mestdecreet gebeurt door politie, rijkswacht, technische ambtenaren van de gemeenten, en ambtenaren van de Mestbank en het bestuur Milieu-inspectie van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting van het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

De controles kunnen worden onderverdeeld in administratieve controles en controles ten velde. Beide vormen van controles vullen elkaar aan. In de praktijk gebeurt het toezicht op de naleving van de kwantitatieve bemestingsregels zowel via administratieve weg als ten velde. Administratief wordt hierbij nagegaan of enerzijds overschotproducenten hun overschotten afvoeren en of anderzijds deze overschotten worden vervoerd naar bedrijven met voldoende acceptatiecapaciteit. Ten velde wordt nagegaan of mesttransacties wel degelijk werden gemeld en doorgaan volgens de opgegeven modaliteiten. Toezicht op de tijdgebonden uitrijregels en op de onderwerkverplichting gebeurt uiteraard ten velde.

Wat specifiek de controle op invoer van Nederlandse mest betreft, hierbij is ook de cel Leefmilieu van het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu betrokken. Kandidaat-invoerders moeten zich aan volgende twee procedures houden :

1. Procedure bij het ministerie van Volksgezondheid en Leefmilieu, cel Leefmilieu (koninklijk besluit 2 juni 1987) :

Bij grensoverschrijdende mesttransporten dient in toepassing van dit KB voorafgaandelijk een vergunning te worden aangevraagd bij de cel Leefmilieu, waarna deze laatste advies vraagt aan de Mestbank.

Tijdens het jaar 1992 werden een 20-tal aanvragen voor grensoverschrijdende overbrenging van dierlijke mest aldus definitief geweigerd. Het betrof hier 463 ton rundveemest, 22.896 ton pluimveemest en 3.160 ton varkensmest.

2. Procedure bij de Mestbank

In toepassing van het mestdecreet, moet elke invoerder van dierlijke mest jaarlijks aan de Mestbank een aangifte voor de vaststelling van het mestoverschot door invoer doen. Hetzelfde geldt voor elke producent met een bedrijf gevestigd buiten het Vlaamse Gewest maar waarvan de erbij horende cultuurgronden gedeeltelijk binnen het Vlaamse Gewest zijn gelegen. Hierbij moeten de grootte en de kadastrale gegevens van deze Vlaamse gronden opgegeven worden. Het advies dat de **Mestbank** verstrekt aan de cel Leefmilieu is gebaseerd op de gegevens meegedeeld in bovenvermelde aangiftes.

Mestoverschotten door invoer kunnen slechts worden verhandeld mits voorafgaand een overeenkomst

voor invoer van dierlijke mest werd afgesloten en werd goedgekeurd door de Mestbank. De Mestbank geeft slechts een goedkeuring na een grondige controle van de gegevens betreffende de gronden opgegeven als te bemesten percelen. Invoer van dergelijke mestoverschotten mag enkel gebeuren door erkende vervoeders. Deze erkende vervoeders zijn ertoe gehouden een vervoerdocument op te maken en het geplande vervoer te controleren of te verbieden.

In samenwerking tussen de Mestbank, de rijks-wacht, politie en soms ook de cel Leefmilieu en het bestuur Milieu-inspectie, werden in de grensstreek reeds meerdere acties ondernomen waarbij onderzoek werd verricht naar het illegaal invoeren van mest.

Algemeen gesteld hebben controles als resultaat dat schade aan het milieu wordt voorkomen en dat desgevallend de veroorzaker ervan wordt gesanctioneerd.

Vraag nr. 128
van 18 maart 1993
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Hengelsport — Gebruik van fish finder

Een aantal hengelaars zijn bezorgd over de blijkbaar stijgende populariteit van de zogenaamde fish finder. Dit is een sonar-apparaat waarmee de onderwaterbodem in beeld kan worden gebracht en waarmee het ook mogelijk is niet alleen de zwemmende vis te zien, maar ook te weten waar de vis zich verbergt.

Door het gebruik van de fish finder zouden volgens sommige hengelaars de vissen geen eerlijke kans hebben, zouden de vissen zich niet meer ongezien en ongestoord kunnen verbergen. Een aantal hengelaars zouden uitsluitend grotere vissen opsporen en afvissen, waardoor het evenwicht onder de vissen wordt verstoort. Alle hengelaars kunnen ook niet meer met gelijke kansen vissen in de openbare viswateren.

Voorstanders van het gebruik van de fish finder beschouwen hun toestel als een vizier en menen dat de techniek, nu ze eenmaal bestaat en betere visresultaten toelaat, ook maar moet worden gebruikt.

Kan de fish finder beschouwd worden als een vistuig ? Zo ja, is de fish finder een geoorloofd, een toegelaten vistuig ?

Dringt de noodzaak zich niet op om tenminste in de openbare viswateren het gebruik van bedoelde tuigen te verbieden en zo de visstand te beschermen en de vissers meer gelijke kansen te geven ?

Antwoord

Ingevolge artikel 10 van de wet van 1 juli 1954 op de riviervisserij bepaalt de Koning de wijzen van vissen en de vistuigen en -toestellen die verboden zijn. Het artikel 28 van het besluit van de Vlaamse Executieve tot uitvoering van de wet van 1 juli 1954 bepaalt de toegelaten vistuigen. De zogenaamde fish finder is hierin niet opgenomen.

Men dient evenwel voor ogen te houden dat in feite de fish finder, zoals ook de voederkatapult en de miniatuurbootjes die worden gebruikt om het visvoedsel exact naar een bepaalde plaats te brengen, niet kunnen worden beschouwd als vistuigen in de strikte zin van het woord. Men kan er immers geen vissen mee vangen maar wel opsporen.

Het zoeken waar de vis zich bevindt door het gebruik van een fish finder is in de zin van de wet niet gelijkgesteld aan het vissen. Hieruit kan men besluiten dat de fish finder op wettelijke wijze mag worden gebruikt.

Bij ons weten wordt de fish finder meestal door bootvissers gebruikt. De bootvisserij is een discipline die maar door weinig vissers wordt beoefend. Bovendien is het aantal waters waar met de boot wordt gevist eerder beperkt. Het zijn tevens uitgestrekte viswaters. Het is evenwel onwaarschijnlijk dat het gebruik van dit tuig verantwoordelijk zou zijn voor de achteruitgang van het visbestand.

Vraag nr. 129
van 19 maart 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Milieuvervuiling in Asse — Maatregelen

De voorbije dagen stelde men in Asse verscheidene gevallen van milieuvervuiling vast. Op verschillende plaatsen werden stoffen in beken geloosd zonder vergunning.

De eerste vaststelling betreft de lozing van een scheikundige stof in de Vlietebollebeek. Een inwoner van Bollebeek stelde vast dat het water van de beek zwart was. Naar verluidt zou het om drukinkt gaan.

In de beek in Kobbegem werd de aanwezigheid van een soortgelijke smurrie vastgesteld, hoewel het om een ander lozingspunt gaat. Op beide plaatsen hier deed de milieupolitie de nodige vaststellingen.

1. Is de minister op de hoogte van deze gevallen van milieuvervuiling in Asse ?
2. Wat zijn de resultaten van het laboratoriumonderzoek ? Om welke stoffen gaat het hier ?
3. Welke firma's zijn verantwoordelijk voor deze illegale lozingen ?
4. Welke sancties worden er genomen tegen deze vervuilers ?

Antwoord

1. Het bestuur Milieu-inspectie van de administratie Milieu, Natuur en Landinrichting is op de hoogte van de feiten.
2. De politie van Asse heeft kort na de feiten de monstername van de vervuilde beken verricht. Het schepmonster werd via het bestuur Milieu-inspectie ter analyse overgemaakt aan een erkend laboratorium. De analyseresultaten zijn heden nog niet meegedeeld.
3. De politie van Asse heeft verklaard, na ontvangst

van het grondplan van het rioleringsnet het onderzoek toe te spitsen op de firma's gelegen langsheen de Hof te Bollebeeklaan, teneinde de vervuiler(s) op te sporen.

4. Het sanctioneren van de eventuele vervuilers komt toe aan de gerechtelijke macht. De nodige administratieve maatregelen zullen getroffen worden ingeval de bedrijven, verantwoordelijk voor deze vervuiling, aangewezen kunnen worden.

Vraag nr. 130
van 19 maart 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Kabinetsmedewerkers — Sociaal dienstbetoon

Sommige ministers belasten kabinetsmedewerkers met het op geregelde tijdstippen verzekeren van hun sociaal dienstbetoon.

Zijn er kabinetsmedewerkers van de minister die al dan niet geregeld worden belast met dergelijke opdracht? Gebeurt het dienstbetoon desgevallend tijdens de diensturen?

Als dat zo zou zijn, kan de minister dan meedelen hoeveel diensturen in 1992 zijn kabinetsmedewerkers aan het dienstbetoon hebben gewijd? Welke loonkost is daaraan verbonden?

N.B.: Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat tijdens de diensturen geen van mijn kabinetsmedewerkers specifiek belast wordt met het verzekeren van dienstbetoon. Het inzetten van kabinetsmedewerkers hangt af van de vragen die worden gesteld.

Vraag nr. 131
van 19 maart 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Huisvuilverbrandingsoven Heist-op-den-Berg — Verminderde uitstoot

De huisvuilverbrandingsoven van Heist-op-den-Berg zou sedert enige tijd het verbrande volume huisvuil drastisch hebben verminderd. Daardoor zou de uitstoot van gevaarlijke stoffen onder de toegestane norm liggen.

Is dat inderdaad zo?

Heeft dit enige invloed op de beslissing om de oven definitief te sluiten?

Antwoord

Uit gegevens verstrekt door de exploitant aan het bestuur Milieu-inspectie blijkt dat geen sprake is van een vermindering van het verwerkt volume afval.

Wel verwerkt men sinds 1 januari 1993 geen zieken-

huisafval meer. Dit volume wordt echter ingenomen door gewoon huishoudelijk afval. De uitstoot van gevaarlijke stoffen blijft dus ongewijzigd.

Zoals aangeduid tijdens de behandeling van de interpellatie-verzoek van 16 maart 1993 van de Vlaamse Raad inzake de uitvoering van het afvalstoffenplan, is het duidelijk dat het sluitingsprogramma zoals opgenomen in het afvalstoffenplan 1991-1995 door mij zal worden uitgevoerd. Voor het einde van de planperiode zal deze verbrandingsoven worden gesloten.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 164
van 25 februari 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Speculatie bij verkoop van landbouwgronden — Maatregelen

Wanneer een of andere instantie enige wijziging wil aanbrengen aan het gewestplan en daarvoor de opdracht geeft een voorontwerp van bijzonder plan van aanleg te maken, waarbij landbouwgronden een toekomstige bestemming van bouwgrond of industriegrond krijgen, dan stelt men telkenmale vast dat een of andere maatschappij die gronden van de landbouwer afkoopt aan een goede prijs om die onmiddellijk door te verkopen aan een merkkelijk hogere prijs aan een andere maatschappij. Dit laatste gebeurt officieel met een notariële akte. De vastgestelde verkoopprijs dient dan als basis bij eventuele onteigening. Hierdoor zijn er personen die zich op korte termijn enorm verrijken, maar de gemeenschap ziet uiteindelijk de eindrekening gepresteerd.

Welke maatregelen meent de minister te kunnen nemen om die speculatie in de toekomst tegen te gaan? Kan er worden overwogen dat de overheid bepaalde gronden in een onteigeningsplan opneemt, zodat ze niet meer verder doorverkocht kunnen worden met speculatieve doeleinden?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

Antwoord

Binnen het directe actiedomein van de wet op de stedebouw bestaan geen mogelijkheden om de geschetste mechanismen tegen te gaan. Zelfs wanneer gronden in een onteigeningsplan worden opgenomen, wat ook nu reeds quasi-gebruikelijk is en ook gebeurt, kan dit geenszins beletten dat nog verkopen gebeuren. Indien gewenst zal men dus maatregelen moeten nemen op andere domeinen en via andere wetgeving.

De aandacht kan erop worden gevestigd dat een programmawet in de jaren zeventig voorzag in een belasting op de meerwaarde die gronden hadden gekregen door hun ligging in de bouwzone. Op die regeling werd nadien teruggekomen.

Vraag nr. 166

van 26 februari 1993

van de heer M. MAERTENS

Structuurplannen in de Westhoek — Integratie met de gewestplannen

De laatste jaren wordt de Westhoek, en vooral de IJzervallei, overspoeld met structuurplannen zoals het VLM-project-Westhoek, Groene- en Gele Hoofdstructuur, structuurplannen van het WES, ecologische impulsgebieden, regionale landschappen, vogelrichtlijnen- en conventies enzovoort.

Vaak wordt daarbij vooruitgelopen op de gewestplanwijzigingen en blijken een aantal administraties die de plannen opmaken, dit niet in onderling overleg te doen, zodat heel wat bestemmingswijzigingen van landbouwgronden ongecoördineerd worden gepland. In landbouwkringen is daardoor grote onduidelijkheid ontstaan.

Graag had ik in dit verband het volgende vernomen.

1. Welke afspraken maakte het departement met de federale landbouwminister, de regionale minister bevoegd voor de Landinrichting en met de Westvlaamse gouverneur, om die plannen te integreren ? Wat waren daarvan de resultaten*?
2. Welke beslissingen nam het departement om de landbouwbevolking voor te lichten ? Werd de bevolking al voorgelicht om de integratie te verduidelijken ?
3. Als dit niet is gebeurd, hoe en wanneer zal de minister dit probleem oplossen ?

Antwoord

1. Er zijn inderdaad heel wat plannen in voorbereiding binnen verschillende beleidssectoren die rechtstreeks of onrechtstreeks een impact hebben op de ruimtelijke ordening en ruimtelijke ontwikkeling van het Vlaamse grondgebied, en dit ook in de Westhoek. In verband met die verschillende initiatieven werden tot op heden over het algemeen geen afspraken gemaakt over een eventuele integratie van die landen in de ruimtelijke bestemmingsplannen.

Voor zover de sectorplannen een wijziging van de ruimtelijke bestemmingen beogen zal dit via de geëigende instrumenten van de ruimtelijke planning moeten gebeuren. Ik verwijs in dit kader in eerste instantie naar mogelijke wijzigingen van de gewestplannen die via de vastgelegde procedure moeten plaatsvinden. Tot op heden zijn hieromtrent evenwel geen gecoördineerde voorstellen ingediend.

Tot slot wil ik ook verwijzen naar de werkwijze die thans gevolgd wordt bij het uitwerken van het

Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Hierin is een samenwerkingsmodel uitgebouwd waarin de verschillende ruimtebehoevende sectoren een bijdrage leveren aan het uitwerken van de ruimtelijke visie voor het Vlaamse Gewest. Ook de sectoren landbouw- en natuur en landschap zullen in dit kader hun visie geven.

2. Vermits de door het lid aangehaalde initiatieven niet tot mijn bevoegdheid behoren heb ik in die aangelegenheden ook nog geen initiatief genomen in verband met de voorlichting van de (landbouw)bevolking.

In zoverre deze planning aanleiding geeft tot het wijzigen van ruimtelijke bestemmingsplannen wordt in verband met de informatie naar de bevolking toe in elk geval de procedure gevolgd zoals die in de wet op de ruimtelijke ordening is voorgeschreven voor de verschillende soorten bestemmingsplannen.

3. In het kader van het Structuurplan Vlaanderen zal verder werk worden gemaakt van een brede informatie- en inspraakorganisatie, onder meer door de inschakeling van de SERV, de MINA-raad en een bijzondere inspraakcoördinator. Ook wordt thematisch en per provincie een schriftelijke bevraging gepland.

Vraag nr. 167

van 26 februari 1993

van de heer E. VAN VAERENBERGH

Hoogspanningsleidingen — Werkgroep ad hoc

Op 26 juni 1991 besliste de Vlaamse regering een werkgroep ad hoc op te richten belast met het uitwerken van initiatieven (eventueel in de vorm van een decreet) voor de problematiek van de hoogspanningsleidingen.

De werkgroep kreeg ook als opdracht te onderzoeken op basis van welke criteria beslist kan worden hoogspanningsleidingen of gedeelten daarvan in de toekomst ondergronds aan te leggen.

Op 2 december 1992 besliste de Vlaamse regering om de minister de werkzaamheden van die werkgroep te laten activeren, om zo spoedig mogelijk de eindconclusies ter beraadslaging aan de Vlaamse regering voor te leggen.

Kan de minister mij meedelen :

1. de samenstelling van de werkgroep ;
2. of de werkgroep reeds samenkwam en wanneer ;
3. wanneer het rapport van de werkgroep verwacht kan worden ;
4. of de resultaten van de werkgroep ook in de ter zake bevoegde commissie besproken kunnen worden ?

Antwoord

De werkgroep ter zake, zoals vooropgesteld in de beslissing van de Vlaamse Executieve van 26 juni 1991

werd bij mijn weten niet bijeengeroepen door mijn voorganger.

Inzake de problematiek van de hoogspanningslijnen worden thans wel nieuwe richtlijnen gevolgd.

Eenzijds heb ik met mijn richtlijn van 22 september 1992 beslist dat artikel 20 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 restrictief moet worden toegepast. Dit houdt onder meer in dat voor al de elementen van gewestelijk en regionaal niveau, waaronder de hoogspanningslijnen, die in tegenstrijd zijn met het gewestplan, dit gewestplan in herziening zal worden gesteld. Die wijziging van de gewestplannen zal daarna de wettelijk vastgelegde procedure doorlopen.

Anderzijds werd door de elektriciteitsmaatschappijen ook een nieuwe politiek aangekondigd die erop gericht is meer lijnen ondergronds aan te leggen en dit gekoppeld aan andere infrastructuurassen. Alleen de 380 kv-lijnen zouden zeker bovengronds moeten blijven.

Die nieuwe visie zal ook worden vertaald in het uit te werken Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Deze lijnvormige elementen zijn immers één van de vier hoofdstructuren waaromtrent eind 1993 een beslissing moet worden genomen in het kader van dit structuurplan.

**Vraag nr. 173
van 2 maart 1993
van de heer H. SUYKERBUYK**

Gemeentebelasting — Nederlanders wonend in België

Het verdrag van 19 oktober 1970 stelt tussen België en Nederland een regeling in om dubbele belasting te vermijden. Als gevolg van dit verdrag zijn een aantal personen, hoofdzakelijk maar niet uitsluitend Nederlanders, in België woonachtig en aan de Nederlandse fiscaliteit onderworpen, vrijgesteld van de voornaamste gemeentebelasting, de zogenaamde aanvullende personenbelasting.

Iedereen lijkt ermee in te stemmen dat dit verdrag in 1970 niet de gemeentelijke fiscaliteit op het oog had.

Gemeentebesturen kunnen evenwel geen aanvullende belasting heffen als de basis zelf, namelijk het betalen van de personenbelasting, ontbreekt.

Reeds op 15 juni 1983 stelde ik daarover een parlementaire vraag (nummer 51) aan de heer Galle, toen minister van Binnenlandse Aangelegenheden in het Vlaamse Gewest. Het antwoord (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1982-1983, nr. 18 van 5 juli 1983, blz. 561-562) van de minister luidde dat hij zich over voorgestelde alternatieven niet kon uitspreken, zolang alle aspecten van het probleem niet grondig onderzocht waren.

Tien jaar later, nadat verschillende ministers beloofden de zaak te onderzoeken, herhaal ik mijn vraag.

1. Is een vervangende belasting *lastens* personen niet onderworpen aan de personenbelasting in België en dus niet te vatten door een aanvullende gemeentelijke personenbelasting, toegestaan ?
2. Indien ja, onder welke voorwaarden ?

3. Indien neen, hoe kunnen gemeenten, die ten onrechte inkomsten derven bij belastingplichtigen die gelet op hun inkomsten niet aanwijsbaar van gemeentebelasting zijn vrij te stellen, een compensatie voor die inkomstenderving krijgen ?

Antwoord

In de vraag van het lid wordt verwezen naar de overeenkomst tussen België en Nederland tot vermijden van dubbele belastingheffing naar het inkomen en naar het vermogen, ondertekend in Brussel op 19 oktober 1970 en bij wet bekrachtigd op 16 augustus 1971. Hierin wordt bepaald dat het inkomen uit niet-zelfstandige arbeid van een persoon die werkt in de grensstreek van één staat, maar woont in een andere staat, belast wordt in de andere staat (artikel 15, paragraaf 3, punt 1). Punt XI van het protocol bij dit verdrag maakt hierop echter uitzondering voor de personen die de Nederlandse nationaliteit hebben en na 1 januari 1970 hun woonplaats van Nederland naar België hebben overgebracht. Die personen blijven dus in Nederland belastbaar.

De overeenkomst is ook van toepassing op de gemeentelijke fiscaliteit. Artikel 2, paragraaf 1 luidt : „Deze overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van elk van de staten of van de staatkundige onderdelen ervan”. Artikel 2, paragraaf 3, punt 2 somt de bestaande belastingen op waarop de overeenkomst van toepassing is voor België. De aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting wordt hierbij uitdrukkelijk genoemd.

Wat de specifieke onderdelen van de vraag betreft, verwijs ik naar artikel 2, paragraaf 4 van de vermelde overeenkomst : „De overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die in de toekomst naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven”. Binnen de tekst van het verdrag is er dus geen ruimte voor een zogenaamde vervangende gemeentebelasting.

Indien een gemeente van oordeel is dat voor die inkomstenderving een compensatie nodig is, staat het haar uiteraard vrij een herschikking door te voeren van de belastingen, derwijze dat een grotere nadruk wordt gelegd op die belastingen die het geheel van de inwoners treffen, met inbegrip van de personen die niet onder de toepassing van de aanvullende personenbelasting kunnen vallen.

Op basis van de mogelijkheden, geboden in het kader van de verdere staatsvorming zal ik onderzoeken of een aanpassing van de voormelde overeenkomst opportuun en haalbaar is.

**Vraag nr. 175
van 2 maart 1993
van de heer H. MARSOUX**

Gemeentearchieven — Beleid

Krachtens artikel 132 van de nieuwe gemeentewet dienen de burgemeester en schepenen zorg te dragen voor

de gemeentearchieven en dit — krachtens de archiefwet — onder toezicht van de algemene rijksarchivaris of zijn gemachtigde.

De meeste gemeenten dragen echter onvoldoende zorg voor hun archieven. Er is in veel gemeenten geen geschikte bewaar ruimte, wat beschadiging of zelfs vernietiging van archiefbescheiden tot gevolg heeft. Bovendien is er geen of onvoldoende ordening, met tijdverlies als gevolg bij het opzoeken van bescheiden.

Aansluitend bij mijn vraag nummer 75 aan minister Weckx (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 157), zou ik graag de volgende inlichtingen ontvangen.

1. Kan de Vlaamse regering, samen met het Algemeen Rijksarchief, concrete maatregelen nemen om die toestand te verbeteren?

Welk toezicht oefent de minister uit op de naleving van artikel 132 van de gemeentewet?

2. Kunnen de gemeenten niet verplicht worden om, afzonderlijk of in intercommunaal verband, een archivaris in dienst te nemen?

Kunnen de gemeenten hiervoor toelagen ontvangen?

Wat doet de minister om de gemeenten, hetzij individueel, hetzij in intercommunaal verband aan te zetten tot de indienstneming van een universitaire geschoolde archivaris?

Antwoord

Wat de eerste zin van het punt 1 betreft, verwijs ik naar het antwoord van mijn collega Weckx op de schriftelijke vraag nummer 75 van het lid (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 157).

In het artikel 132 van de nieuwe gemeentewet wordt de zorg voor de samenstelling, de bewaring en de inventarisatie van het gemeentearchief aan het schepencollege toevertrouwd. Het college dient alle maatregelen te treffen voor een veilige bewaring van het archief en een vlotte toegankelijkheid en inzage van de archiefstukken. De dagelijkse leiding van het archief en het treffen van maatregelen kunnen aan een ambtenaar, eventueel aan een archivaris, worden toevertrouwd. Deze dient zijn taak onder de leiding en het toezicht en volgens de instructies van het schepencollege uit te oefenen.

In verband met de naleving van het artikel 132 van de nieuwe gemeentewet is het algemeen administratief toezicht van toepassing zoals geregeld in de artikelen 26 en 27 van het decreet van 7 juni 1989 houdende vaststelling voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie alsook de uitoefening van het administratief toezicht. In die context kunnen de besluiten van het schepencollege geschorst of vernietigd worden indien ze de wet schenden of het algemeen belang schaden.

Daarnaast kan de gouverneur, indien het schepencollege in gebreke blijft, een commissaris gelasten in de

plaats van het schepencollege de nodige maatregelen te treffen (artikel 28 van het bovenvermeld decreet).

Het artikel 6 van de archiefwet van 1955 verleent de algemene rijksarchivist of diens gemachtigde bovendien de bevoegdheid om toezicht uit te oefenen op de bewaring van de in het gemeentearchief ondergebrachte stukken.

De rijksarchivaris kan overeenkomstig het artikel 1 derde lid van diezelfde wet de gemeente verplichten om de documenten die meer dan 100 jaar zijn aan hem toe te vertrouwen indien de bepalingen van het artikel 132 van de nieuwe gemeentewet niet worden nageleefd.

Vraag nr. 176

van 3 maart 1993

van de heer H. VAN DIENDEREN

Aanleg fiets- en wandelpaden in groene zones — Stand van zaken

Er zal een actieprogramma worden opgestart met het oog op de oprichting van fiets- en wandelpaden in groene zones, onder meer bij de oprichting van oude spoorweg- en buurttrambeddingen en tragels. Dat staat in het Vlaams Regeerakkoord (Stuk 10, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 1, blz. 29).

Hoeveel dergelijke fiets- en wandelpaden zijn intussen al aangelegd? Waar? Aan welke kostprijs?

Hoeveel zijn er voor 1993, 1994 en 1995 gepland? Waar? Aan welke kostprijs?

N.B.: Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming.

Antwoord

Gepland sinds het Vlaams regeerakkoord van januari 1992.

Leirekenroute, fietspad op verlaten spoorwegbedding vanaf de gewestweg N 411 in Aalst tot het voormalige station in Moorsel, kostprijs 7 miljoen frank (in uitvoering).

Gepland voor 1993, 1994 en 1995.

1993 — Fietspad op verlaten trambedding in Herzele — Sint-Lievens-Esse; de kostprijs bedraagt 12 miljoen frank;

— Leirekensroute, fietspad op een verlaten spoorwegbedding vanaf het voormalige station in Moorsel tot de grens met Vlaams-Brabant; de kostprijs bedraagt 10 miljoen frank.

1994 — Er zijn voorlopig geen zulke fiets- of wandelpaden opgenomen. Het definitief programma is echter nog niet opgesteld.

1995 — Er zijn voorlopig geen zulke fiets- of wandelpaden opgenomen. Het definitief programma is echter nog niet opgesteld.

Vraag nr. 184
van 8 maart 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Gewestwegen provincie Antwerpen — Investeringsprogramma 1993

Kan de minister me een overzicht geven van het investeringsprogramma van de gewestwegen in de provincie Antwerpen voor het jaar 1993, met vermelding van de geschatte uitgaven? Ik vermoed dat het gaat om de artikels 73.22, 73.27 en 73.28.

Indien die opsomming te beperkt zou zijn, mag ik de minister verzoeken ze aan te vullen met de gevraagde gegevens?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werd het antwoord rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

Vraag nr. 186
van 10 maart 1993
van de heer M. MAERTENS

Gewestplannen — Beschikbaarheid

Sedert enige tijd worden de gewestplannen niet meer herdrukt, gelet op de in het vooruitzicht gestelde herziening. Het is in deze tussenperiode voor de burgers onmogelijk om over de gewestplannen te beschikken. Aangezien dit voor een aantal gewestplannen reeds jaren duurt, doet zich hier een duidelijk probleem van openbaarheid van bestuur voor.

1. Kunnen de burgers of hun vertegenwoordigers over de niet-herdrukte gewestplannen beschikken? Op welke wijze?
2. Zoniet, op welke wijze kan de minister dit verantwoord in het licht van de openbaarheid van bestuur?
3. Tegen welke datum zullen de nieuwe herziene gewestplannen opgemaakt en gedrukt zijn?

Antwoord

In tegenstelling tot het lid ben ik van oordeel dat de openbaarheid van bestuur als principe niet in het gedrang wordt gebracht door het niet meer steeds voorradig zijn van de gedrukte gewestplannen en het dus niet meer koopbaar zijn. Eenieder kan immers het gewestplan consulteren in elke gemeente behorend tot het betrokken gewestplan, bij het betrokken provinciebestuur en de betrokken buitendienst van het bestuur Ruimtelijke Ordening. Bovendien kunnen alle gewestplannen geraadpleegd worden op het hoofdbestuur Ruimtelijke Ordening in Brussel. Op eenvoudig verzoek worden de gewestplannen daar ook uitgeleend, zodat iedereen die er behoefte aan heeft zelf de nodige kopies kan (laten) maken.

Gelet op het feit dat vele gewestplannen gedeeltelijk achterhaald zijn door allerlei omstandigheden zoals goedgekeurde BPA's en APA's (sinds de definitieve vaststelling), wijzigingen van de oorspronkelijke ge-

westplannen zelf, in afwijking van het gewestplan goedgekeurde bouwaanvragen in toepassing van onder meer artikel 20, het mini-decreet of de opvulregel, sindsdien gerealiseerde infrastructuurwerken en woonuitbreidingsgebieden en in mindere mate vernietigingen door de Raad van State, anomalieën en drukfouten (wat trouwens onvermijdelijk is bij dergelijk opzet) is het gedrukte document op zich enigszins voorbijgestreefd en is deskundige hulp nodig bij de raadpleging ervan.

Gelet op die situatie heb ik mij voorgenomen om op korte termijn een oplossing te zoeken voor het probleem van de algemene beschikbaarheid van zo correct mogelijke informatie in verband met de bestemmingen van het Vlaamse grondgebied en dit bij middel van een cartografisch document dat zo getrouw mogelijk de juiste juridisch-administratieve situatie zal aangeven. Ik denk dat dit noodzakelijk is in het licht van een zo groot mogelijke rechtszekerheid.

Vraag nr. 188
van 12 maart 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

N.v. Ijsfabriek in Everssem (Meise) — Loods zonder vergunning

Op 16 oktober 1992 stelde ik de minister een parlementaire vraag (nummer 327) betreffende de uitbreiding van de n.v. Ijsfabriek in Everssem (Meise) en de risico's voor de omgeving (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 1 van 3 november 1992, blz. 15).

De bestendige deputatie van Brabant heeft de vergunning tot uitbreiding en omvorming op 7 juli 1992 in eerste aanleg verleend voor een proeftermijn van 2 jaar.

De bedrijfsverantwoordelijken hebben de uitbreidingsvergunning aangegrepen om zelfs nieuwe gebouwen op te trekken. De omwonenden konden vaststellen dat er een nieuwe open loods werd gebouwd, waarin vaten werden opgestapeld met het opschrift "Calcium carbide. Dangerous when wet. In case of fire, never use water".

Tegen de beslissing werden meerdere beroepen aangekend.

Kan de minister mij meedelen of hij ervan op de hoogte is dat de n.v. Ijsfabriek een loods bouwde zonder vergunning?

Welke maatregelen neemt de minister?

Antwoord

Aangezien de gestelde vraag betrekking heeft op een particulier geval en het niet tot de gewoonten behoort dergelijke gevallen in openbare documenten te behandelen, zal het lid met een afzonderlijk schrijven persoonlijk op de hoogte worden gebracht van die zaak.

De gesignaleerde overtreding is mij wel bekend. Zo heeft de gemeentelijke politie op 15 januari 1993 proces-verbaal opgesteld voor het oprichten van een afdak

zonder vergunning. De herstelmaatregel moet nog worden onderzocht.

Vraag nr. 191
van 15 maart 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Voormalig kindersanatorium in Buizingen — Verkrotting

Het voormalige kindersanatorium Baronne Lucie Lambert, gelegen tussen het Kluisbos en de Nachtegaal in Buizingen, staat te verkrotten.

In het prachtige parkdomein stond een indrukwekkend stijlvol gebouw en een waardevolle kapel, afkomstig van de Wereldtentoonstelling van 1935 in Brussel. Nu blijft er niets anders over dan een puinhoop.

Het domein beslaat een totale oppervlakte van 7 ha 30 a. Het park en de gebouwen waren vroeger ingericht voor TBC-patiënten. Na jarenlange leegstand werd alles in 1989 verkocht aan het Brusselse Domain Invest.

De projectontwikkelaar wou het kindersanatorium verbouwen tot een congrescentrum. Het advies was gunstig. Het gebouw werd ook aanbevolen als Europees hoofdkwartier voor een multinationale onderneming.

De VU van Halle klaagt de verkrotting en de verwaarlozing aan en pleit voor een sociaal project.

Wat is het standpunt van de Vlaamse regering in die aanleggenheid ?

Bestaat de mogelijkheid om een sociaal project te realiseren : een verzorgingsinstelling voor bejaarden, psychiatrische patiënten, . . . ?

Welke maatregelen worden er genomen om de steeds toenemende verkrotting tegen te gaan ?

Antwoord

Het terrein is volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse (koninklijk besluit van 7 maart 1977) hoofdzakelijk gesitueerd in een parkgebied ; een klein gedeelte (hoofdgebouw plus toegangsweg) bevindt zich in een zone voor openbare nutsvoorzieningen.

Op 5 juni 1989 werd een voorwaardelijk gunstig advies verstrekt voor het hergebruik van de bestaande gebouwen met herbesteding tot congrescentrum en hotel.

Sindsdien zijn geen stedenbouwkundige aanvragen betreffende dit terrein meer bekend.

Wat de vraag naar de mogelijkheid om een sociaal project te realiseren betreft, wil ik er de aandacht op vestigen dat binnen het kader van de ruimtelijke ordening wel bodembestemmingen worden vastgelegd, maar dat dit Bestuur niet instaat voor de realisatie van projecten.

De bodembestemmingen zijn thans bepaald door de voorzieningen van het gewestplan zoals deze hierboven werden weergegeven. Binnen deze zonering kan een sociaal project worden gerealiseerd.

Vraag nr. 198
van 23 maart 1993
van de heer F. VERGOTE

Aanleg hoogspanningsleidingen — Gevolgen voor volksgezondheid en bedrijfsleven

Onlangs maakte Electrabel bekend dat enkel de elektriciteitslijnen beneden 380.000 volt ondergronds zullen worden aangelegd.

Alhoewel de technologie bestaat om ook de lijnen boven 380.000 volt ondergronds aan te leggen besliste Electrabel dit niet te doen wegens de hoge kosten.

De link tussen hoogspanningslijnen en kanker staat echter zo goed als vast. Uit studies blijkt dat kinderen de eerste slachtoffers zijn van elektromagnetische stralen. De spanningsvelden zouden volgens universitaire studies nauw verband houden met leukemie.

De trajecten die Electrabel voor nieuwe lijnen plant, lopen in vele gevallen boven woningen en bedrijven, zodat nadelige invloed op de volksgezondheid en sluiting van een aantal landbouwbedrijven bijna zeker is.

1. Wat is de opinie van de minister rond het nog steeds bovengronds aanleggen van hoogspanningslijnen, hoewel dit evengoed ondergronds kan, en ondanks de nadelige gevolgen ?
2. Zal de minister er zorg voor dragen dat de nieuwe lijnen onder geen enkel beding over huizen of bedrijven zullen lopen ?

Antwoord

Het inhoudelijke aspect dat aan de orde wordt gesteld heeft betrekking op de eventuele invloed van hoogspanningsleidingen op de volksgezondheid. Dit aspect behoort echter niet tot de materie van de ruimtelijke ordening, maar wel tot deze van de volksgezondheid.

Bij het bestuur van de Ruimtelijke Ordening zijn geen studies bekend betreffende een relevante correlatie tussen levensgevaarlijke ziekten en hoogspanningsleidingen.

Wat de tracés en de aanleg van nieuwe hoogspanningslijnen aangaat wil ik er de aandacht op vestigen dat hoogspanningslijnen tot de verplichte inhoud van de gewestplannen behoren. Ze worden dus onderworpen aan een openbaar onderzoek en worden verder geëvalueerd in het licht van de energiebevoorrading van Vlaanderen en van de globale doelstelling van het ruimtelijk beleid.

Vraag nr. 203
van 30 maart 1993
van de heer M. BARTHOLOMEEUSSEN

Bevorderen van verkeer door de Liefkenshoektunnel — Nalatigheid van het Vlaamse Gewest

Met betrekking tot de problematiek van de Liefkenshoektunnel en de dagvaardingen van zowel de Tijdelijke Vereniging De Meyer-Van Laere-Betonac, als de

n.v. Tunnel Liefkenshoek, besliste de Vlaamse regering op 16 december 1992 dat tegen eind januari 1993 :

een beslissing moest worden genomen omtrent de keuze tussen een minnelijke schikking of de voortzetting van het rechtsgeding

indien gekozen wordt voor een minnelijke schikking : de modaliteiten ervan en de financiële weerslag voor het Vlaamse Gewest moeten worden bepaald .

Duidelijk is alvast dat dit project van alternatieve financiering een zware financiële kater zal nalaten, waarbij het — bij gebrek aan een beslissing van de Vlaamse regering — nog steeds openstaat in hoeverre de aflossing van de schuld bijgepast zal worden door de concessiehouder, dan wel door het Vlaamse Gewest.

Het is evenwel in het belang van het Vlaamse Gewest dat :

- de tolontvangsten gemaximaliseerd worden, zonder hiervoor maatregelen te nemen die **extra-wegverkeer** genereren ;
- aan de concessiehouder zo weinig mogelijk argumenten worden gegeven om de nalatigheid van het Vlaamse Gewest in het Liefkenshoekdossier te bewijzen en hierop zijn schadeclaim te baseren.

Vanuit die optiek is het stuitend dat de minister nalaat een aantal kleinere ingrepen te doen, die :

- op een vanuit verkeersoogpunt verantwoorde manier een gunstige invloed zouden hebben op het verkeer richting Liefkenshoektunnel ;
- budgettair bijna neutraal zijn ;
- de concessiehouder een deel van zijn argumentatie en zijn financiële claim ten opzichte van het Vlaamse Gewest zouden ontnemen.

Daarom wens ik volgende vragen te stellen aan de minister.

1. Met betrekking tot de bewegwijzering :
 - a. welke maatregelen wil de minister nemen om de bewegwijzering naar de Liefkenshoektunnel te verbeteren ;
 - b. welke timing wil de minister hierbij aanhouden ;
 - c. wat zal het effect zijn van die maatregelen op het gebruik van de Liefkenshoektunnel ?
2. Met betrekking tot de controle op het verbod voor gevaarlijke transporten door de Kennedytunnel :
 - a. welke maatregelen wil de minister nemen om de controle op het sluisverkeer van "C24-transporten" door de Kennedytunnel te verminderen ;
 - b. heeft de minister hierover reeds overleg gepleegd met de hogere overheid, bijvoorbeeld door het punt op de agenda te brengen van de Interministeriële Conferentie voor Verkeer en Infrastructuur (ICVI) ?

Om de positie van het Vlaamse Gewest ten opzichte van de concessiehouder en de kredietverlener te versterken, het **weze** in een rechtsgeding of in het zoeken naar een minnelijke schikking, lijkt het mij van het grootste belang dat minstens op die beide vlakken het Vlaamse Gewest zijn verantwoordelijkheid neemt en een maximale inspanning levert om het gebruik van de Liefkenshoektunnel te bevorderen.

Antwoord

Het dossier Liefkenshoektunnel maakt thans het voorwerp van diverse onderzoeken en besprekingen.

Deze zijn evenwel nog aan de gang en de conclusies ervan zijn materieel nog niet beschikbaar.

Gelet inzonderheid op de mogelijk aanzienlijke financiële weerslag van dit dossier voor elk der betrokken partijen zou het overigens voorbarig zijn reeds inhoudelijk hierop nader in te gaan en mogelijkerwijze zou zulks de voormelde onderzoeken en besprekingen in het gedrang brengen.

Verder vergen een aantal aspecten een zeer volumineuze schriftelijke weergave.

Daarom wens ik dan ook te gepasten tijde het lid rechtstreeks en schriftelijk te antwoorden in verband met zijn vraag nummer 203.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

**Vraag nr. 75
van 25 februari 1993
van de heer G. ANNEMANS**

BRTN — Radiospots voor Humo in ruil voor advertentieruimte

In het kader van het antwoord van de minister op mijn vraag nummer 53 van 25 januari 1993 had ik graag van de minister vernomen hoeveel spots aan Humo (voorafgaand aan welke nieuwsuitzending) en hoeveel advertentieruimte in Humo (voor welk BRTN-programma) in ruil daarvoor werden toegestaan ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de mediaruilovereenkomsten worden gesloten door de VAR (Vlaamse Audiovisuele Regie), die sedert 1 september onder meer instaat voor de werving van reclame en sponsoring op BRTN-radio. De waarde van de advertentieruimte wordt bepaald op basis van de vastgestelde reclametaieven. Concrete gegevens hierover worden niet gegeven, omdat de vertrouwelijkheid ervan moet worden gegarandeerd tegenover de medecontractanten die privé-bedrijven zijn.

Vraag nr. 79
van 2 maart 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Uitzendingen door derden op BRTN — Vertraging op uurrooster

Het komt mij voor dat de uitzendingen door derden op de BRTN vaker te laat dan op tijd beginnen.

1. Kan de minister mij een overzicht geven van de vertragingen per zendgemachtigde vereniging voor de periode september 1992 tot januari 1993 ?
2. Heeft de BRTN al maatregelen genomen waardoor in de toekomst het uurrooster zal worden nageleefd ?

Antwoord

De BRTN is zich bewust van de onvrede die een vertraging op het geplande rooster kan veroorzaken bij de kijkers. De directie heeft inderdaad ruime inspanningen gedaan om dit euvel, dat trouwens niet alleen de zendgemachtigden treft, te verhelpen.

Nochtans ligt dit niet zo eenvoudig. De meeste vertragingen zijn te wijten aan de wisselende lengte van de speelfilms, de niet altijd beheersbare live-uitzendingen, de mededelingen van de overheid.

Het fenomeen doet zich ook bij andere televisiezenders voor, die elk op hun manier proberen vertragingen zoniét te voorkomen, dan toch binnen aanvaardbare grenzen te houden. Zo korten sommige zenders hun speelfilms in tot de gewenste lengte, een procédé dat de BRTN om artistieke en auteursrechtelijke redenen weigert toe te passen.

De BRTN is van oordeel dat er de jongste jaren onmiskenbaar een verbetering kan worden vastgesteld.

Vraag nr. 80
van 3 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Comité van Media-Experten — Vervanging

“Het bestaande Comité van Media-Experten zal worden vervangen door een beleidsvoorbereidende studiedienst”. Dat staat in het Vlaams Regeerakkoord (Stuk 10, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 1, blz. 28).

Is dat gebeurd ? Waarom niet ?

Antwoord

1. Het Vlaams regeerakkoord bepaalt ter zake twee punten die rechtstreeks met elkaar verband houden.
 - a. het mediabeleid van de Vlaamse regering zal verder worden geadviseerd door de Mediaraad die alle media-adviesorganen zal overkoepelen ;
 - b. de administratie Media dient te worden geherstructureerd en uitgebreid om de nieuwe bevoegdheden te kunnen uitoefenen (onder meer de technische opdrachten ten gevolge van het

arrest van het Arbitragehof) en het bestaande comité van Media-Experten zal worden vervangen door een beleidsvoorbereidende studiedienst.

2. Ik heb op 19 oktober 1992 een voorontwerp van decreet houdende het statuut van de Vlaamse Mediaraad voor advies voorgelegd aan de Vlaamse Mediaraad. Hierin wordt de reorganisatie van de Vlaamse Mediaraad opgenomen conform de elementen vermeld in het Vlaamse regeerakkoord. Het advies van de Mediaraad wordt begin april verwacht. In het najaar kan dan waarschijnlijk een ontwerp van decreet aan de Vlaamse Raad worden voorgelegd.
3. Ik ben van oordeel dat de beleidsvoorbereidende studiedienst best geïntegreerd wordt binnen het bestuur Media. Hiertoe werd voor het bestuur Media reeds een personeelsuitbreiding van 2 bestuurssecretarissen aangevraagd.

Vraag nr. 95
van 16 maart 1993
van de heer J. SPINNEWYN

BRTN — Processen inzake recht van antwoord

Op 30 december verloor de BRTN opnieuw een proces inzake een recht van antwoord, deze keer niet alleen ten opzichte van collega Francis Van den Eynde, maar ook ten opzichte van collega Roeland Raes.

Graag had ik van de minister vernomen hoeveel de procedure, in haar totaliteit, aan de BRTN gekost heeft met vermelding van de procedurekosten en de advocaatskosten.

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat de omroep in de procedure bedoeld door het lid veroordeeld werd tot 9.462 frank kosten.

De bewering dat de BRTN het rechtsgeding heeft verloren dient te worden genuanceerd. De BRTN werd op 6 november 1992 in het kader van de procedure bepaald in de antwoordwet, gedagvaard door de heren Francis Van den Eynde en Roeland Raes.

De betrokkenen wilden met hun vordering vijf passages rechtzetten uit een interview met de heer Hugo Gijssels dat door de BRTN-Radio werd uitgezonden.

De rechter veroordeelde de BRTN tot het uitzenden van een recht van antwoord met betrekking tot één van de vijf passages.

Vraag nr. 96
van 17 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Zie :
 N. De Batselier
 Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

Vraag nr. 126
van 17 maart 1993
van de heer H. Van Dienderen
Blz 531

Antwoord

1. Aantal kabinetsleden : 59.
2. Aantal afgelegde kilometers per auto : 60.000.
3. Voor verplaatsingen binnen de Brusselse agglomeratie wordt frequent het openbaar vervoer gebruikt. Hiertoe kocht mijn kabinet sedert 22 januari 1992 tot op heden 89 rittenkaarten van de MIVB aan.
4. Geen.
5. Drie.
6. Twee.
7. De kabinetsmedewerkers gedetacheerd uit de overheidssector die hun administratieve standplaats buiten de Brusselse agglomeratie hebben, krijgen een gratis treinabonnement.

De verplaatsingskosten van de andere kabinetsmedewerkers die gebruik maken van het openbaar vervoer, worden voor de helft terugbetaald, ongeacht het inkomen.
8. Door het uiterst beperkt aantal dienstwagens, de aankoop van rittenkaarten en het ter beschikking stellen van reisvorderingen wordt het gebruik van het openbaar vervoer gestimuleerd.
9. Neen.
10. Ja, indien de flexibele werking van het kabinet hiervoor niet in gedrang wordt gebracht.

Vraag nr. 97
van 19 maart 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Zie :
N. De Batselier
Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 130
van 19 maart 1993
van de heer L. Van Nieuwenhuysen
Blz 535

Antwoord

Het zal het lid niet onbekend zijn dat een minister een massa verzoeken te verwerken krijgt waarmee hij zowel schriftelijk als mondeling wordt geconfronteerd. De elementaire beleefdheid vereist dat hieraan op de ene of de andere manier een gevolg wordt gegeven.

Hiertoe beschik ik onder meer over een aantal personen die mij op vrijwillige basis behulpzaam zijn bij het signaleren, afhandelen en oplossen van diverse aangelegenheden. Sommigen onder hen zijn verbonden aan mijn kabinet.

Het zogenaamde sociaal dienstbetoon gebeurt echter buiten de normale diensturen. Indien een aangelegenheid betrekking heeft op de beleidsmateries waarvoor ik bevoegd ben, gebeurt de afhandeling ervan door mijn inhoudelijk bevoegde kabinetsmedewerker.

Mijn privé-secretariaat dat instaat voor het ontvangen, openen, registreren, verdelen, beantwoorden en verzenden van de briefwisseling, het archiveren van documenten, het bijhouden van mijn agenda, het organiseren van bijeenkomsten en vergaderingen en de samenstelling van het persoverzicht, verwerkt eveneens de vragen die betrekking hebben op aangelegenheden die niet tot mijn bevoegdheid behoren.

Aangezien ik over geen medewerkers beschik die exclusief voor het zogenaamde dienstbetoon worden ingezet vervallen de twee laatste vragen.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 94
van 26 februari 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Taakleraren in het lager onderwijs — Normen aanstelling

Een tiental jaren geleden hadden de meeste lagere scholen een taakleraar. Die leerkracht had als taak de leerlingen met leermoeilijkheden te begeleiden.

Enkele jaren geleden kreeg elke school volgens het aantal leerlingen een urenpakket. Alle scholen waren vrij om die uren te verdelen.

De meeste scholen opteerden voor het oprichten of splitsen van een klas. In de meeste scholen verdween dus de taakleraar, met alle gevolgen vandien voor de leerlingen met leermoeilijkheden.

Tijdens een toespraak heeft de minister gepleit om de taakleraar aan te stellen buiten het urenpakket van de lagere school.

Kan de minister mij op volgende vragen antwoorden ?

1. Wordt de taakleraar in het schooljaar 1993-1994 buiten het urenpakket aangesteld ?
2. Zo ja, wat zijn de normen ?

Antwoord

Bij de invoering op 1 september 1984 van het lestijdenpakket (bij koninklijk besluit van 30 augustus 1984) kregen de scholen de vrijheid zelf te beslissen hoeveel lestijden zij wensden te besteden aan het ambt van taakleraar.

Ondanks de invoering op 1 september 1989 van extra-lestijden voor die functie is het aantal lestijden dat voor taakleraar werd uitgetrokken van jaar tot jaar vermindert.

Dit blijkt uit de onderstaande cijfers :

Schooljaar	ARGO	OGO (1)	(VGO) (2)	Totaal	Aantal lln.
1984-1985	2.386	3.837	16.255	22.478	414.019
1985-1986	1.987	3.510	15.512	21.009	414.115
1986-1987	1.476	2.969	15.145	19.590	415.552
1987-1988	1.327	2.740	14.985	19.052	418.906
1988-1989	1.307	2.686	14.821	18.814	419.871
1989-1990 (3)	1.726	3.216	15.719	20.661	418.043
1990-1991	1.569	3.067	15.136	19.772	416.604
1991-1992	1.450	3.103	15.280	19.830	412.043
1992-1993	1.261	2.973	14.492	18.726	400.026

(1) Officieel gesubsidieerd onderwijs ;

(2) vrij gesubsidieerd onderwijs ;

(3) invoering van de extra-lestijden ;

Dit betekent dat tijdens het schooljaar 1992-1993 nog slechts 3,64 percent van het lestijdenspakket wordt besteed aan het ambt van taakleraar hoewel het aantal kinderen dat leermoeilijkheden heeft op 10 percent wordt geraamd. Vandaar mijn bekommernis om de organisatie van de functie opnieuw te stimuleren.

Concrete maatregelen ter zake worden nog bestudeerd.

Vraag nr. 97
van 1 maart 1993
van de heer L. MARTENS

Reaffectatie en wedertewerkstelling — Ondeelbaar of beperkt deelbaar ambt

In het onderwijs zijn verschillende personeelsleden werkzaam die ter beschikking gesteld werden wegens ontstentenis van betrekking. Wanneer het personeelsleden betreft die ter beschikking gesteld werden als leraar, is de kans groot dat zij gereffecteerd of wedertewerkgesteld worden in hetzelfde ambt. In die nieuwe betrekking kunnen zij dan volgens de geldende regels opnieuw benoemd worden.

Iets moeilijker ligt het echter voor personeelsleden die ter beschikking gesteld worden in zogenaamde ondeelbare of beperkt deelbare ambten zoals bijvoorbeeld huismeester, directiesecretaris, studiemeester-opvoeder enzovoort. Ook die personeelsleden worden nogal eens wedertewerkgesteld in het ambt van leraar, maar zelden voor een volledige opdracht. Krachtens de statutaire bepalingen kunnen die personeelsleden zich op een bepaald ogenblik ook kandidaat stellen voor een benoeming in het ambt van leraar. Wanneer zij dan niet effectief benoemd worden voor een volledige betrekking, ontstaat de situatie dat zij deeltijds leraar zijn en deeltijds bijvoorbeeld studiemeester-opvoeder. De facto is het ondeelbaar of beperkt deelbaar ambt dan toch opgedeeld. Volgens de decreten rechtspositie is zo'n benoeming mogelijk, maar het is duidelijk dat hieraan nadelen verbonden zijn. Vanuit het standpunt van de personeelsleden is dit echter niet de beste houding, aangezien zij bij niet-benoeming in het ambt van leraar in dit ambt tijdelijk personeelslid blijven en het dus goed mogelijk is dat zij wegens het tijdelijk karak-

ter van hun opdracht, als eerste moeten gaan bij een vermindering van het aantal uren-leraar.

Dienaangaande zou ik van de minister het volgende willen vernemen.

1. Kan aan een personeelslid dat vastbenoemd is in een ondeelbaar of beperkt deelbaar ambt, maar dat ter beschikking is gesteld wegens volledige ontstentenis van betrekking, een benoeming ontzegd worden indien die benoeming meebrengt dat het zogenaamde ondeelbaar ambt toch deelbaar wordt ?
2. Zo ja, op welke bepalingen steunt de minister zich dan ? Acht hij het dan niet nuttig maatregelen te treffen opdat dergelijke benoemingen wel zouden kunnen worden verleend ?
3. Zo neen, wat zijn dan de verplichtingen van een inrichtende macht inzake reaffectatie en wedertewerkstelling ? Kan een inrichtende macht verplicht worden een ondeelbaar ambt toe te wijzen aan een dergelijk personeelslid bij wijze van reaffectatie of wedertewerkstelling ?

Antwoord

Het geschetste probleem is het gevolg van decretale en reglementaire bepalingen die op verschillende tijdstippen werden bekrachtigd, zonder altijd volledig op elkaar te zijn afgestemd. Het gaat hier over :

- de decreten van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs en van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psyche-medisch-sociale centra ;
- het decreet van 9 april 1992 betreffende het onderwijs-111 en het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reaffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage ;
- de koninklijke besluiten tot vaststelling van de regelen en de voorwaarden voor de berekening van het aantal betrekkingen in sommige ambten van het opvoedend hulppersoneel en van het administratief personeel.

Zoals reeds aangekondigd ligt het in mijn bedoeling de voormelde decreten van 27 maart 1991, na ongeveer twee jaar toepassing, grondig te evalueren, waarbij uiteraard de relatie tussen die decretale bepalingen en de andere hiervoor geciteerde reglementaire teksten zal worden behandeld.

Het door het lid opgeworpen probleem zal bij voorafgaande evaluatie alleszins grondig worden onderzocht.

Vraag nr. 98
van 2 maart 1993
van de heer G. ANNEMANS

Conservatoria — Nederlandsonkundige leerkrachten

Is het correct dat in bepaalde conservatoria Nederlands-

onkundige leerkrachten werken ? Zo ja, krachtens welk statuut kan dat ?

Antwoord

De minister heeft geen klachten ontvangen over een onvoldoende kennis van de Nederlandse taal bij leerkrachten in de koninklijke conservatoria.

De personeelsleden van de koninklijke conservatoria behoren tot de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, die rechtstreeks door de Vlaamse Gemeenschap betaald worden. In afwachting van een nieuw statuut voor de personeelsleden van het hoger onderwijs buiten de universiteit zijn zij onderworpen aan het decreet betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs van 27 maart 1991. Artikel 17 paragraaf 1 van dit statuut bepaalt : „Niemand kan als tijdelijk personeelslid worden aangesteld, indien hij op het ogenblik van de aanstelling niet voldoet aan de onderstaande voorwaarden [...] 4° voldoet aan de bepalingen van de taalwetten ter zake ;”

De wet houdende taalregeling in het onderwijs van 30 juli 1963 (Belgisch Staatsblad van 22 augustus 1963) bepaalt :

Artikel 13 : „Een onderwijsinrichting mag voor haar bestuurs-, onderwijzend of administratief personeel slechts personen aanwerven die het bewijs hebben geleverd van hun grondige kennis van de onderwijstaal van de inrichting of, in de tweetalige inrichtingen, van de afdeling waaraan zij verbonden zullen worden. Voor de leraars in andere levende talen dan de onderwijstaal, die in het bezit zijn van het vereiste diploma, volstaat het bewijs van een voldoende kennis.

Artikel 15 : Een kandidaat levert het bewijs van zijn grondige kennis van een taal zo hij, in deze taal, het diploma waarop zijn aanwerving steunt, heeft behaald, of zo hij een getuigschrift voorlegt waaruit blijkt dat hij, ten overstaan van een bij koninklijk besluit ingestelde examencommissie, geslaagd is voor een examen over de grondige kennis van die taal. Een kandidaat levert het bewijs van zijn voldoende kennis van een taal, zo het diploma waarop zijn aanwerving steunt zulks vermeldt, of zo hij een getuigschrift voorlegt waaruit blijkt dat hij, ten overstaan van een bij koninklijk besluit ingestelde examencommissie.

Artikel 16 : Zo een inrichting moeilijkheden ondervindt om een kandidaat aan te werven die de vereiste taalbekwaamheid bezit mag de minister een tijdelijke afwijking toestaan [. . .]. Die afwijking geldt slechts voor de duur van één jaar en kan slechts tweemaal hernieuwd worden.”

Het koninklijk besluit betreffende de organisatie van de taalexamens van 25 november 1970 (Belgisch Staatsblad van 16 januari 1971) bepaalt in hoofdstuk 1, artikel 2 dat het taalexamen voor de leraars artistieke vakken van de inrichtingen voor hoger kunstonderwijs door de koning zullen georganiseerd worden. De organisatie van de algemene examens worden verder geregeld in vermeld koninklijk besluit en in het ministerieel besluit betreffende de organisatie van de taalexamens en de vrijstellingen van 21 september 1971 (Belgisch Staats-

blad van 6 oktober 1971). Hierin bepaalt artikel 12 : „Het uitschrijven van de taalexamens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad en door elk ander dienstig geacht publikatiemiddel [...]“. Artikel 14 bepaalt verder : „De taalexamens worden afgelegd voor de afdelingen van de examencommissie die minstens eenmaal per jaar en niet meer dan tweemaal per jaar zitting houden.”

Het koninklijk besluit betreffende de organisatie van de taalexamens voor de leraars artistieke vakken in het kunstonderwijs van 22 april 1970 (Belgisch Staatsblad van 30 september 1970) bevat de bepalingen voor het personeel belast met artistieke vakken en wordt aangevuld door het ministerieel besluit tot vaststelling van het programma van de taalexamens voor de leraars artistieke vakken in het kunstonderwijs van 15 oktober 1971 (Belgisch Staatsblad van 3 juni 1972). Artikel 1 in laatstgenoemd koninklijk besluit bepaalt : „De taalexamens voor de leraars artistieke vakken in het kunstonderwijs worden afgelegd voor een examencommissie die eenmaal per jaar, in de maand november, zitting houdt.” Artikel 4 specificeert : „Het uitschrijven van de taalexamens wordt aangekondigd door een bericht in het Belgisch Staatsblad en door elk ander dienstig geacht publikatiemiddel.“

De hierboven vermelde wetten en besluiten bepalen duidelijk dat anderstalige leerkrachten aangeworven in het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap zich ook de kennis van het Nederlands moeten eigen maken, **zoniet** kunnen zij geen loopbaan uitbouwen in het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap.

De onderscheiden examens worden door twee afzonderlijke administraties georganiseerd. Het algemene examen wordt voor alle onderwijsadministraties georganiseerd door de administratie Algemene **Onderwijs**-diensten en Voorlichting en wordt jaarlijks ingericht. Het examen voor de leraars artistieke vakken moet momenteel georganiseerd worden door de administratie Permanente Vorming. Door omstandigheden — de overheveling van het kunstonderwijs naar het departement onderwijs — zijn die examens voor de laatste maal georganiseerd in de loop van 1990 (publicatie Belgisch Staatsblad van 30 maart 1990). Momenteel bereidt de administratie Permanente Vorming een taalexamen voor dat zal plaats vinden voor het einde van het huidige schooljaar.

Concreet betekent dit dat anderstalige leraars artistieke vakken op het ogenblik van hun indiensttreding na het laatste examen een taalafwijking aangevraagd en gekregen hebben volgens artikel 16 van de wet van 30 juli 1963, aangevuld met de twee verlengingen die in hetzelfde artikel worden bepaald. Aangezien er echter geen taalexamens werden georganiseerd tijdens 1991 en 1992 kunnen zij nog geen getuigschrift voorleggen waaruit de grondige kennis van het Nederlands blijkt.

Het is niet correct te stellen dat aan de koninklijke conservatoria momenteel Nederlandsonkundige leraren werken. Het is correct te stellen dat aan de conservatoria momenteel een minderheid van leraren werken waarvan de grondige kennis van de Nederlandse taal nog niet is vastgesteld. Maar dit zal zeer binnenkort gebeuren.

Vraag nr. 99
van 2 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Onderwijsnetten — Discriminatie inzake benoemingsprocedure

Volgens een persbericht verspreid door een syndicale organisatie, zouden leerkrachten van het gemeenschapsonderwijs gediscrimineerd worden ten opzichte van hun collega's in het gesubsidieerd onderwijs.

Stel dat een ambt vacant wordt in maart 1993. In het gemeenschapsonderwijs kan in zo'n geval ten vroegste op 1 mei 1994 een oproep tot de kandidaten worden gepubliceerd. Ten vroegste op 1 januari 1995 kan iemand worden aangesteld met een proeftijd van een schooljaar. De kandidaat wordt in het beste geval op 1 januari 1996 benoemd.

In het katholiek onderwijs zou in hetzelfde geval de benoemingsprocedure twee jaar korter zijn.

Bestaat er inderdaad een discriminatie met dergelijke verschillen tot gevolg, en zo ja, kan de minister dit verhelpen ?

Antwoord

Uit de elementen van zijn vraag meen ik te mogen concluderen dat het lid de benoeming viseert van personeelsleden in selectie- en bevorderingsambten.

Luidens artikel 44, paragraaf 5 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs, richt de centrale raad jaarlijks in de loop van de maand mei een oproep tot de kandidaten voor de toelating tot de proeftijd in een selectie- of bevorderingsambt.

Op grond van paragraaf 4 van hetzelfde artikel legt de centrale raad de lijst vast van vacant verklaarde betrekkingen. Voor het opstellen van de lijst wordt onder meer rekening gehouden met het bestaan van een vacante betrekking in de instelling op 1 februari voorafgaand aan de oproep. Betrekkingen die tussen 1 februari en 1 september vacant worden ten gevolge van de pensionering van de titularis kunnen echter eveneens vacant worden verklaard (artikel 44, paragraaf 2, punt 1).

Op grond van artikel 45, paragraaf 3 van dit decreet kan een personeelslid met ingang van 1 januari volgend op de oproep tot de kandidaten, tot de proeftijd worden toegelaten in een betrekking van een selectie- of bevorderingsambt voor zover die betrekking op die datum nog vacant is.

Artikel 48, paragraaf 1 ten slotte bepaalt dat de proeftijd één volledig en effectief gepresteerd schooljaar moet omvatten. Behoudens de in paragraaf 2 van hetzelfde artikel vermelde redenen, wordt het personeelslid bij het beëindigen van de proeftijd in vast verband benoemd.

In het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-

sociale centra komen geen soortgelijke bepalingen voor.

De procedure voor de benoeming in selectie- en bevorderingsambten is dus verschillend in de beide voormelde decreten.

Er mag echter worden aangenomen dat de verschillende behandeling zal worden voorgelegd en besproken tijdens de geplande evaluatie van bedoelde decreten.

Vraag nr. 100
van 2 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsbasissschool in Komen — Stand van zaken nieuw paviljoen

Kan de minister mij, nu de februari-tellingen achter de rug zijn, meedelen hoeveel leerlingen ingeschreven waren in de gemeenschapsbasissschool van Komen, opgesplitst voor lager en kleuteronderwijs ? Wat zijn de stijgingen of dalingen in vergelijking met vorig schooljaar ?

Hoever zijn de plannen gevorderd voor een nieuw paviljoen voor de school ? Heeft de ARGO beroep aangekend tegen de beslissing van de dienst Stedebouw van Bergen die de bouw aanvraag om stedebouwkundige redenen had geweigerd ?

Antwoord

a. Leerlingenaantal

Op 1 februari 1992 : 21 leerlingen kleuteronderwijs en 22 leerlingen lager onderwijs.
 Totaal : 47 leerlingen.

Op 1 februari 1993 : 26 leerlingen kleuteronderwijs en 29 leerlingen lager onderwijs.
 Totaal : 51 leerlingen.

Dit betekent een totale stijging van 4 leerlingen, namelijk 1 leerling in het kleuteronderwijs en 3 leerlingen in het lager onderwijs.

b. Gebouwenproblematiek

Op 4 oktober 1990 heeft de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs een aanvraag tot bouwvergunning ingediend bij de gedelegeerde ambtenaar van de Administration de l'urbanisme et l'Aménagement du Territoire, Province de Hainaut, overeenkomstig artikel 198 van de Code Wallon de l'Aménagement du Territoire.

Het college van burgemeester en schepenen van Komen gaf op 31 oktober 1992 een negatief advies. De overwegingen, die geleid hebben tot een weigering van de bouwvergunning, worden hierna geciteerd :

„Considérant que cette visite sur place a permis de constater que les dimensions du préau ne correspondaient pas au plan qui accompagnait la demande de permis de bâtir et qu'un garage était utilisé comme classe ;

Considérant que les matériaux et l'architecture proposés pour l'extension de l'école ne sont pas admissibles vu la situation des lieux et les conditions qui avaient été imposées pour l'école. ”

De Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs tekende geen beroep aan tegen kwestieuze weigering, omdat het hogergenoemd negatief advies gemotiveerd werd op basis van een nota van de minister Lienard, ministre de l'Aménagement du Territoire, de la Recherche, des Technologies et de Relations Extérieures. Bovendien was het precies dezelfde minister bij wie beroep diende te worden aangetekend.

Vraag nr. 101
van 2 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs in Lendeledede — Sluiting schooltje

Sedert 1 september 1992 kunnen de 5.500 inwoners van Lendeledede hun kinderen alleen nog naar het katholiek onderwijs sturen. Op die dag immers sloot, negen jaar na het gemeentelijk onderwijs, ook het gemeenschapsonderwijs zijn plaatselijke schooltje.

1. Hoeveel leerlingen waren er in het schooljaar 1991-1992 ingeschreven in het gemeenschapsschooltje ?
2. Hoeveel leerlingen kwamen nog opdagen en/of waren ingeschreven voor het schooljaar 1992-1993 ?
3. Wat is er van die leerlingen geworden ? Hoeveel ouders hebben hun kinderen dan maar naar het katholieke schooltje gestuurd ? Hoeveel ouders hebben zich toch de moeite getroost hun kinderen naar een gemeenschapsschool in de omgeving te sturen ?
4. Welke gemeenschapsscholen in de omgeving liggen het dichtst bij Lendeledede ? Hoe groot is de afstand tussen die scholen en het opgedoekte schooltje ? Is er leerlingenvervoer met een schoolbus mogelijk ?
5. Wat is de ARGO van plan of wat is er intussen gebeurd met het gloednieuwe complex waarin het opgedoekte schooltje huisde ?

Antwoord

1. In het schooljaar 1991-1992 waren er 26 leerlingen ingeschreven in het lager onderwijs.
2. In het schooljaar 1992-1993 waren er 15 leerlingen ingeschreven in het lager onderwijs, waarvan erop 1 september 6 leerlingen zijn opgedaagd.
3. Bij de opheffing van de basisschool van het gemeenschapsonderwijs in Lendeledede gingen 5 van de 6 opgedaagde leerlingen naar de basisscholen van het gemeenschapsonderwijs in Izegem en Ingelmunster en 1 leerling ging naar het vrij onderwijs.
4. Basisschool Izegem ligt op 5,5 km van Lendeledede. Basisschool Ingelmunster ligt op 6 km van Lendeledede. Leerlingenvervoer : het hinterland van Lendeledede

de werd verdeeld tussen Izegem en Ingelmunster. Er is leerlingenvervoer vanuit Izegem en vanuit Ingelmunster.

5. Wat het complex betreft waarin de school gehuisvest was, is momenteel nog geen bestemming gepland voor de vrijstaande lokalen.

Vraag nr. 102
van 2 maart 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Integratie gehandicapten in het onderwijs — Rapport Europese Commissie

Blijkens persberichten legde de Europese Commissie een rapport voor aan de ministers van Onderwijs van de lidstaten, waarbij gepleit wordt voor politieke initiatieven om de integratie van gehandicapten in het onderwijs te steunen.

De toon van de studie lijkt te zijn dat die integratie — in de vorm van zoveel mogelijk leerlingen met een handicap in het gewoon onderwijs — doorgang moet vinden. Van landen die in die richting pogingen hebben gedaan — België wordt daarbij genoemd — wordt gezegd dat die pogingen “niet hebben kunnen beletten dat een te groot aantal leerlingen in het speciaal onderwijs terechtkomen”.

De vooropgezette thesis van de Europese Commissie stoort mij niet, wel de indruk dat men ook op pedagogisch vlak het onderwijs vanuit Europa gaat organiseren. Dat is in strijd met de subsidiariteitsgedachte en met de onderwijsparagraaf van het Verdrag van Maastricht.

Het rapport van de Commissie zal wel geen academisch, maar een politiek werkstuk zijn. Het benieuwt me dan ook op welke wijze dit rapport binnen de Vlaamse Gemeenschap wordt opgevolgd.

Kan de minister dit concreet meedelen ?

Antwoord

De bedoelde EG-resoluties zijn in de eerste plaats gericht tegen onderwijssystemen die gehandicapte leerlingen weren uit het gewoon onderwijs wegens de handicap zelf. In Vlaanderen staat het gewoon onderwijs echter open voor alle leerlingen die in staat zijn het te volgen. Alleen gehandicapten die dat niet kunnen en die wegens hun noden en mogelijkheden aangewezen zijn op het buitengewoon onderwijs, komen hiervoor in aanmerking. In ons land is buitengewoon onderwijs een recht en nooit een verplichting.

Het aantal leerlingen dat niet in staat is het gewoon onderwijs te volgen, is een maatstaf voor de zorgbreedte. Technisch is het gemakkelijk dit aantal te vermindern: Schaf, bij wijze van spreken, het buitengewoon onderwijs af en de zorgbreedte van het gewoon onderwijs zou maximaal moeten worden. Dit zou de integratie echter niet bevorderen en de rechten van gehandicapten op speciaal onderwijs, zouden niet langer gewaarborgd zijn.

Het is de zorgdiepte, met andere woorden de kwaliteit

van het onderwijs, die bepalend is voor de mate waarin het gewoon onderwijs probleemleerlingen kan opvangen. Globaal genomen is ons onderwijs van goede kwaliteit. Rekening houdend met de toenemende complexiteit van de samenleving, die zich ook weerspiegelt in het vormingsaanbod, is het aanvaardbaar dat 3 à 4 percent van de leerlingen nood hebben aan buitengewoon onderwijs. Bovendien is ook het buitengewoon onderwijs van goede kwaliteit en is het onvervangbaar in de wijze waarop het gehandicapte leerlingen tot ontplooiing brengt.

Het is dus niet correct zowel het gewoon als het buitengewoon onderwijs verantwoordelijk te stellen voor het probleem van de integratie van gehandicapten. Het is vooral een sociaal probleem dat wortelt in de geest van ieder van ons en dus het onderwijs overstijgt. Bouwen aan integratie is daarom een opdracht voor iedereen en voor alle niveaus. Het is tegen de achtergrond van die collectieve verantwoordelijkheid dat wij ook de taak van het onderwijs moeten zien.

Fundamenteel staan wij volledig achter de **integratiegedachte**. Dit wil zeggen dat zoveel mogelijk leerlingen met een handicap het gewoon onderwijs moeten kunnen volgen. Daarom moeten we voortdurend streven naar zorgverdieping. In de mate dat de kwaliteit toeneemt, zullen meer leerlingen in staat zijn het gewoon onderwijs te volgen en zal dus automatisch ook de zorgbreedte toenemen. Zorgverbreding is dus een natuurlijk proces dat steunt op kwaliteitsverbetering.

Op beleidsniveau zijn wij ons sterk bewust van de factoren die de zorgdiepte bepalen. In het verleden werden dan ook reeds tal van zorgverdiepende maatregelen genomen. Denken we maar aan de invoering van het lestijdenpakket, de aanpassingsklas en de taakleerbaar. We zijn ons echter ook bewust van het belang van integratiebevorderende maatregelen die de instroom vanuit het buitengewoon onderwijs in het gewoon onderwijs moeten bevorderen. De EG-resolutie van 31 mei 1990 betreffende de integratie van leerlingen met een handicap in het gewoon onderwijs vermeldt onder meer het wegwerken van structurele barrières tussen beide onderwijsvormen. Belangrijke hefboomen daartoe zullen de eindtermen zijn.

In 1991 werd dit begrip opgenomen in de artikels 6 en 6bis van de schoolpactwet. Bij de bepaling der eindtermen, die de Vlaamse Raad trouwens moet bekrachtigen, zal met deze integratieproblematiek wel degelijk rekening gehouden worden. Nu reeds werkt mijn administratie en mijn inspectie samen met de dienst voor Onderwijsontwikkeling aan een omvattend model waarin de structurele barrières tussen het gewoon en het buitengewoon onderwijs worden weggewerkt en dat mee richting zal geven aan de eindtermen. In dit ruimere kader moet ook het geïntegreerd buitengewoon onderwijs worden geregeld. Daarbij moet het duidelijk zijn, dat dit onderwijs in de eerste plaats bedoeld is om de integratie van leerlingen van het buitengewoon onderwijs in het gewoon onderwijs te bevorderen.

Tot slot moet worden opgemerkt dat de bedoelde EG-resoluties en -rapporten niet in strijd zijn met het subsidiariteitsbeginsel. Deze resoluties zijn geen richtlijnen. Het zijn slechts aanbevelingen, vertolkers van fun-

damentele ethische en maatschappelijke waarden waaraan de lidstaten zich kunnen toetsen. Daarom kunnen deze resoluties zelfs beschouwd worden als de bouwstenen voor het sociaal Europa.

Vraag nr. 103
van 3 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Mediaopvoeding in onderwijsprojecten — Stand van zaken

“Het gebruik van de krant in de onderwijsprojecten zal worden aangemoedigd”. Dat staat in het Vlaams regeerakkoord (Stuk 10, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 1, blz. 28).

Gebeurt dit ? Hoe ? Met welke resultaten ?

Hoe wordt aan mediaopvoeding in het algemeen gedaan in het basis- en middelbaar onderwijs ?

Wordt de leerlingen geleerd kritisch om te gaan met de reclame die alomtegenwoordig is in de media ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

Antwoord

In uitvoering van het Vlaams regeerakkoord werd een overleg georganiseerd met de pers, de uitgevers en de journalisten, zowel van kranten als van weekbladen.

In het kader van dit overleg werd onderzocht in hoeverre de pedagogische omkadering van de leescultuur kan worden verbeterd, door bijvoorbeeld de aanmoediging van het gebruik van de krant in de onderwijsprojecten.

In het advies van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij voor Vlaanderen (GIMV) op basis van de studie van Ernst & Young naar de problematiek van de geschreven pers in Vlaanderen werd het voorstel geformuleerd om de ontleding tegen te gaan via het gratis ter beschikking stellen van kranten aan studenten.

Dit oorspronkelijke voorstel evolueerde in het overleg naar een doelgerichte verspreiding van themanummers, met andere woorden het opstellen en uitwerken van bepaalde thema's met verspreiding onder de geïnteresseerde doelgroepen.

Terwijl de uitgevers van kranten dit niet het aangewezen middel vonden om de jongeren tot lezen aan te zetten, waren de uitgevers van weekbladen, onder bepaalde voorwaarden, bereid hieraan mee te werken.

Om principiële redenen wezen de journalisten dit voorstel van de hand.

In het hele door de Vlaamse regering op 13 januari 1993 goedgekeurde pakket van maatregelen betreffende de steun aan de Vlaamse geschreven pers, werd het voormelde voorstel opgenomen, waarbij de concrete uitwerking ervan zal worden toevertrouwd aan de op te richten Stichting voor de Vlaamse Pers.

In afwachting van de bepaling door de Vlaamse regering van de eindtermen voor het basis- en middelbaar onderwijs, waarin plaats zal zijn voor het creatief en kritisch gebruik van de media, beschikken de inrichtende machten over de vrijheid de vormingsinhouden al dan niet in hun leerplan op te nemen.

In het basisonderwijs gebeurt media-opvoeding in het kader van Wereldoriëntatie of onderwijs volgens belangstellingscentra, waarin het nieuws, de actualiteit aan bod kan komen.

Wat het leren kritisch omgaan met de reclame betreft, kan dit gebeuren tijdens het kritisch lezen in het kader van begrijpend lezen en het kritisch benaderen van reclamefolders bijvoorbeeld in vraagstukkenonderwijs.

In het middelbaar onderwijs komt het vak media voor in de studierichting menswetenschappen en wordt het eveneens aangeboden in het complementair gedeelte van de derde graad.

De ontwikkelde leerinhouden voor het vak media beperken zich niet tot het louter bestuderen van communicatiesystemen en verschijningsvormen van massacommunicatie, maar hebben ook aandacht voor de beïnvloeding die uitgaat van de media. Daarbij wordt aan een kritische bevraging gedaan van de uitgezonden boodschappen en in het bijzonder van reclameboodschappen.

Dit komt ook meer en meer aan bod in de lessen Nederlands in de derde graad.

Er is in het algemeen een toenemende bereidheid om het nieuws, de actualiteit een plaats te geven in het onderwijs in het algemeen. Dit is vooral duidelijk in het vak project algemene vakken, dit zowel in het voltijds als het deeltijds middelbaar beroepsonderwijs.

**Vraag nr. 104
van 3 maart 1993
van de heer E. BEYSEN**

Vragenlijst voor leerlingendatabank van het departement — Schending privacy

Het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs, vraagt elk jaar aan de schooldirecties om de leerlingen te tellen. Telkens worden daarbij enkele specifieke vragen gesteld, die tot doel hebben bepaalde achtergronden te weten te komen.

Graag vernam ik waarom in de vragenlijst die dit schooljaar werd verspreid met het oog op het vastleggen van de leerlingendatabank van het departement (zoals blijkt uit de Technische Handleiding versie 1 oktober 1992), zeer indringende vragen worden gesteld over de nationaliteit bij de geboorte van de grootmoeder langs moederszijde en over het geboorteland van dezelfde grootmoeder. Die vraagstelling stuit op verzet van heel wat betrokkenen.

Zelfs indien die gegevens nuttig zouden zijn om pedagogische redenen, vragen wij ons af of ze niet indruisen tegen de privacy.

Antwoord

Vanuit de bezorgdheid kinderen van migranten gelijke kansen te geven in het onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap, heeft de Vlaamse regering enkele jaren geleden beslist om een onderwijsvoorrangsbeleid op te zetten.

Eén van de problemen bij het opzetten van dat beleid was de afbakening van de doelgroep. Immers, door wijzigingen aan de nationaliteitswetgeving in 1985 en 1991, hadden grote groepen migranten de Belgische nationaliteit verworven. Het criterium van de nationaliteit voldeed dan ook niet meer. Als alternatief werd de etnische herkomst naar voren geschoven. Dit criterium is internationaal erkend.

Omdat niet alle kinderen van allochtone herkomst nood hebben aan extra ondersteuning, werd de doelgroep van het voorrangbeleid beperkt tot de kansarmen. De scholingsgraad van de ouders is hiervoor de beste indicator. Bij migranten is deze van de moeder het meest indicatief, omdat zij vooral het opvoedingsproces voor haar rekening neemt.

Deze twee criteria (etnische herkomst en scholingsgraad van de moeder) werden langdurig besproken en uiteindelijk voorgesteld door de commissie Onderwijs Migrant (nu opgenomen in de VLOR). De Vlaamse regering aanvaardde die doelgroepomschrijving en nam ze op in de besluiten over het voorrangbeleid.

Sedert september 1991 worden die gegevens dan ook opgevraagd in alle voorrangsscholen; dit zijn er ongeveer 460 in het basis- en buitengewoon en 53 in het secundair onderwijs. Tot nog toe zijn hier nog nooit problemen of klachten over geweest.

Met de introductie van de automatische leerlingendatabank, lag het voor de hand dat, mede in het kader van de rationalisering van de opvragingen aan de scholen, ook die gegevens zouden opgevraagd worden.

In de Technische Handleiding werd naast de technische specificaties voor die opvraging (blz. 80 en 81), ook duidelijk gesteld dat die bijkomende informatie enkel moet worden gegeven voor leerlingen die ingeschreven zijn in een instelling die gelegen is in een voorranggebied. Die gebieden werden expliciet opgesomd (blz. 85 en 86). Daarenboven werd een model van formulier met model van begeleidende brief afgedrukt (blz. 87 en 88).

In een aantal scholen werden de aanwijzingen niet begrepen, alleszins niet opgevolgd. Zo gebeurde het dat de opvragingen van de gegevens niet werd beperkt tot doelgroepleerlingen, noch tot de voorranggebieden. In een enkel geval werd het formulier rondgestuurd zonder begeleidende brief. Dit wekt onrust. Om die weg te werken, richtte de secretaris-generaal van het departement Onderwijs op 15 januari 1993 een schrijven aan de scholen met een verdere verduidelijking in verband met deze opvraging.

In de toekomst zullen we bij bevragingen rekening houden met de ontstane misverstanden en de daaruit volgende onrust.

Vraag nr. 105
van 4 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

**Lagere school De Buurt in Gent — Inspectie inzake
 deelname aan anti-racismebetoging**

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag nummer 39 van 10 december jongstleden (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 8 van 22 februari 1993, blz. 400) en het antwoord van de minister over de officiële deelname van de lagere school De Buurt aan de betoging op 24 november in Gent (Vragen en antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 6 van 25 januari 1993, blz. 292).

De minister deelde mee dat hij over geen officieel bewijselement beschikte dat bedoelde lagere onderwijsinstelling als school aan de betoging deelnam.

Ondertussen ontving de minister van mij een exemplaar van het nummer 305 van "Schamper", het **studentenblad** van de RUG. Hierin geeft één van de leerkrachten van de school toe dat die wel degelijk officieel met de leerlingen tussen de 6 en de 12 jaar, aan de betoging van 24 november deelnam. Ook bevestigt hij dat de school aan politiek doet.

Uit wat hij vertelt blijkt verder dat de minister een inspectie heeft laten uitvoeren.

Kan de minister mij mededelen wat de resultaten van die inspectie zijn en welke maatregelen het departement getroffen heeft ?

Antwoord

Uit navraag blijkt dat mijn administratie opdracht gaf tot inspectie in de school De Buurt. De **inspectiebezoeken** vonden plaats op 21 januari 1993 en op 4 februari 1993. Ik citeer uit het inspectieverslag :

„De inspectie stelde vast dat :

- de activiteit van 24 november 1992 perfect kadert in het project „School zonder racisme” ;
- de inrichtende macht en de ouders daadwerkelijk betrokken waren bij het project ;
- het leerplan en de leidraad van 1957 werd gevolgd en toegepast ;
- de activiteit gebeurde van 9 uur tot 11.30 uur ;
- de leerlingen vergezeld waren van de directrice en van de onderwijzer ;
- de leerlingen geen rellen hebben gezien en dat hun veiligheid op geen enkel ogenblik in gevaar werd gebracht ;
- de betoging werd kenbaar gemaakt via de pers en werd georganiseerd door sociaal bewogen actiegroepen. De school speelde in op de actualiteit. Daardoor kreeg hun project een sociale draagkracht en eindigde met een actie. Zo kaderde alles in de opvoeding tot bewust burgerschap ;
- er geen sprake is van een politieke propaganda noch van enige politieke activiteit. (Wet van 29 mei 1959, artikel 41 paragraaf 1).”

Ik heb de directrice, de betrokken leerkracht en de inrichtende macht van de school, uitgenodigd voor een gesprek.

Vraag nr. 106
van 4 maart 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Islamonderricht — Inspectie op het gebruik van het Nederlands

Uit het antwoord dat de minister verstrekte op vraag nummer 52 van collega Dewinter (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 7 van 8 februari 1993, blz. 323) kan worden afgeleid dat er op dit ogenblik geen inspectie wordt uitgevoerd op de lessen **islamgodsdienst**, aangezien er momenteel geen inspecteurs voorhanden zijn.

In hoeverre wordt dan ook nagegaan of het **godsdienstondericht** daadwerkelijk in het Nederlands wordt verstrekt ?

Antwoord

De wet van 30 juli 1963 houdende taalregeling in het onderwijs moet door iedereen worden nageleefd.

De controle op de naleving gebeurt door verschillende instanties :

1. De eerste verantwoordelijke is de inrichtende macht (bijvoorbeeld de directeur).
2. Vervolgens stelt artikel 18 van de wet dat de onderwijsinstellingen onderworpen zijn aan de **taalinspectie**, zijnde nationale ambtenaren.

De taalinspectie is inzonderheid belast met de doorlopende controle van de toepassing van de bepalingen van die wet betreffende het taalstelsel van de leerlingen. Het koninklijk besluit van 30 november 1966 (15) (houdende werking van de taalinspectie inzake onderwijs) spitst de opdracht van de **taalinspectie** toe op de eerste inschrijving. Maar ze is principieel ook belast met de doorlopende controle van de toepassing van de bepalingen van de wet van 30 juli 1963 die betrekking hebben op het taalstelsel van de leerlingen in de klassen van het kleuter- en het lager onderwijs (artikels 1, 2, 3).
3. De reguliere onderwijsinspectie is eveneens bevoegd voor de controle op het taalgebruik in lessen godsdienst en niet-confessionele zedenleer. Dit kan worden afgeleid uit het feit dat de gemeenschapsinspectie niet bevoegd is voor de pedagogische methodes voor alle vakken, en voor de inhoud (eindtermen) van de vakken godsdienst of niet-confessionele zedenleer. De inspectie op het taalgebruik is bijgevolg niet strijdig met de ratio van beide uitzonderingen.
4. Ten slotte is ook de administratie gehouden de taalwetgeving te doen naleven in de mate ze de personeelsdossier opvolgt en de wetgeving van de wet van 1963 inzake taalkennis personeel toepast.

Uit het bovenstaande kan het lid afleiden dat de

controle op de naleving van de taalwetgeving niet afhankelijk is van de inspectie islamitische godsdienst.

Vraag nr. 107
van 5 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Onderwijs — Onderzoek naar afwezigheden

In het Franstalig onderwijs is met het oog op eventuele maatregelen vorig jaar een voorafgaand onderzoek ingesteld naar het aantal afwezigheden onder leerkrachten en de **reden/lengte** van de afwezigheden. Zo bleek onder meer dat bijna de helft van de werkelijke afwezigheden wegens ziekte te wijten was aan depressies, en dat de gemiddelde afwezigheid daarvoor iets meer dan een maand bedroeg. Tevens bleek dat het aantal afwezigheden op maandag en vrijdag beduidend hoger lag dan op andere dagen. En dat opmerkelijk veel langdurige afwezigheden eindigden op 15 juni en weer aanvingen op 15 september.

1. Is ook aan Vlaamse kant een dergelijk diepgaand onderzoek ingesteld ? Zo ja, wat zijn de resultaten ervan en zijn die ook gepubliceerd ? Zo neen, waarom is dit nog niet gebeurd en aan Franstalige kant wel ?
2. In hoeveel gevallen vragen schooldirecties zelf controles van de administratieve gezondheidsdiensten aan ? Zijn die diensten verplicht in dit geval controle uit te oefenen ?
3. Een aantal gevallen van afwezigheid is ook te wijten aan het feit dat leerkrachten zelfs geen halve dag vakantie kunnen nemen voor bijvoorbeeld de begrafenis van een vriend of een familielid (waarvoor geen dag afwezigheid gekregen kan worden), en dus noodgedwongen een dag ziekteverlof nemen. Wat is het standpunt van de minister ?
4. Opvallend is ook het aantal afwezigheden van één of twee dagen voor een vakantieperiode, omdat het vliegtuig dat de leerkracht op zijn vakantiebestemming moet brengen bijvoorbeeld vertrekt op vrijdagmorgen. Dergelijke zaken zijn schering en inslag in het onderwijs en de controles zijn zo goed als onbestaande. Wat is het standpunt van de minister ?
5. Ook zou blijken dat het aantal afwezigheden wegens ziekte omgekeerd evenredig is met de kwaliteit van de opdracht (en het lessenrooster) die de leerkracht toebedeeld krijgt voor een schooljaar. Een leerkracht die bijvoorbeeld een halve dag minder "vrij" is dan zijn collega's, zou geneigd zijn dit verlies zelf te compenseren. Zouden er geen ernstige, eerlijke en rechtlijnige instructies moeten worden gegeven aan de directies ?

Antwoord

De controle op de afwezigheden wegens ziekte in het onderwijs gebeurt momenteel nog steeds door de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD).

De schooldirecties moeten bij elke afwezigheid wegens ziekte de nodige documenten doorsturen naar de

AGD. De bevoegde controlegeneesheer kan het zieke personeelslid oproepen. De controle kan inderdaad ook door de directie gevraagd worden. Het departement wordt niet op de hoogte gebracht van die aanvragen.

De werkstations van het departement onderwijs krijgen weliswaar de afwezigheden door en verwerken dit in de personeelsdossiers, doch een systematisch en globaal onderzoek naar de veelvuldigheid en/of de langdurigheid van de ziekteverloven werd tot op heden niet gevoerd door mijn administratie. Er zijn evenwel plannen om dit in de zeer nabije toekomst te doen.

Wat de afwezigheden voor familiale omstandigheden betreft (begrafenis, huwelijk, geboorte. ..) moet ik het lid verwijzen naar het omstandigheidsverlof waarop elk vastbenoemd en tijdelijk personeelslid recht heeft.

Van afwezigheden vóór het begin van de vakanties en de afwezigheden ter compensatie van een minder gunstig lessenrooster heb ik geen kennis. Indien die praktijken inderdaad bestaan dan kan ik ze enkel betreuren en wijzen op de verantwoordelijkheid van de directies.

Vraag nr. 108
van 5 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Tijdelijke leerkrachten — Aggregaatsexamen

Tijdelijke leerkrachten in dienst, die hun aggregaatsexamen nog moeten afleggen, worden naar ik verneem ongelijk behandeld. De verschillende gevallen van behandeling kunnen in drie categorieën worden samengevat.

1. De leerkracht wordt gewoon verder bezoldigd alsof hij de dagen van de examens aanwezig zou zijn.
2. De leerkracht wordt voor de examendagen niet bezoldigd.
3. De leerkracht wordt aangeraden ziekteverlof te nemen om geen weddeverlies te lijden.

Er zou zelfs een discriminatie tussen de netten bestaan, in zoverre dat in het katholiek onderwijs vooral de eerste manier gangbaar is en in het gemeenschapsonderwijs de tweede.

Wat is het standpunt van de minister hieromtrent ?

Antwoord

Voor tijdelijke leerkrachten die op school afwezig zijn om hun aggregaatsexamen af te leggen, is er in geen verlostelsel voorzien. Indien de afwezigheid van die personeelsleden door de inrichtende macht wordt gemeld, dan wordt de wedde voor de dagen afwezigheid ingehouden.

Sommige inrichtende machten lossen dit probleem op door de lessen die door de betrokken leerkracht gegeven moeten worden op de dagen van het aggregaatsexamen, te laten geven op andere dagen, met andere woorden door omwisseling van lessenroosters tussen leerkrachten.

Het is mij niet bekend dat de ene of de andere werk-

wijze meer gangbaar is in het ene of het andere net. Het is in elk geval onduidelijk dat de desbetreffende leerkrachten verder zouden bezoldigd worden indien de lessen niet op een andere datum dan die waarop de aggregaatsexamens doorgaan, gegeven zouden worden.

Tevens moet worden gesteld dat de leerkracht die zich ziek meldt op de dagen van de aggregaatsexamens, frauduleuze handelingen verricht en zich derhalve bloot stelt aan mogelijke sancties met in de eerste plaats de wedde-inhouding voor de periode van niet verrichte prestaties.

Vraag nr. 110
van 8 maart 1993
van de heer J. DE MOL

ARGO — Verkiezingen centrale raad

Op 1 januari 1993 werd de centrale raad van de ARGO vernieuwd. Er hadden verkiezingen plaats waardoor zes leden rechtstreeks door de lokale raden werden verkozen ; daarnaast waren zes leden door de Vlaamse Raad voorgedragen.

Ik verneem dat twee rechtstreeks verkozen leden van de centrale raad binnen de ARGO-administratie gedetacheerd zijn. Dit betekent dat zij enerzijds als werkgever (lid van de centrale raad) en anderzijds als werknemer (gedetacheerd bij de ARGO-administratie) optreden.

1. Het ARGO-decreet bepaalt weliswaar geen onverenigbaarheden ter zake, maar vindt de minister het deontologisch aanvaardbaar dat leden van de centrale raad tegelijkertijd werken op de ARGO-administratie en zich zo in een positie van rechter en partij bevinden ? Zij werken hiërarchisch binnen een administratie die zij vanuit hun positie als lid van de centrale raad controleren.
2. Meent de minister niet dat het hoogst noodzakelijk is, onder meer in het kader van een zindelijke politieke cultuur, dat de ARGO wordt gewezen op deze deontologisch onaanvaardbare situatie en wordt gevraagd de detachering van beide leden bij de ARGO-administratie te beëindigen ? Welke stappen doet de minister ter zake ?

Antwoord

1. De twee niet-voltijdse en rechtstreekse verkozen leden van de centrale raad waarop het lid zinspeelt zijn personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs die binnen de administratieve diensten van de ARGO met pedagogische opdrachten zijn belast. (Eén van die twee leden werd ondertussen benoemd tot pedagogisch adviseur en maakt derhalve deel uit van de pedagogische begeleidingsdiensten). Deze pedagogische opdrachten zijn niet onverenigbaar met het lidmaatschap van de centrale raad.

De talrijke onverenigbaarheden werden expliciet vastgelegd bij artikel 27, 1, van het bijzonder decreet betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs : deze onverenigbaarheden

leggen vast wat deontologisch niet aanvaardbaar is. Ik meen dat hier geen sprake kan zijn van een verhouding rechter-partij : er is een duidelijk onderscheid tussen de centrale raad van de ARGO, samengesteld uit leden aangewezen door de grootste fracties in de Vlaamse Raad enerzijds en rechtstreeks verkozen leden anderzijds en de administratieve diensten van de ARGO, geleid door de administrateur generaal en een adjunct-administrateur generaal.

2. De Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs is een autonome instelling van openbaar nut. Via de commissaris waakt de Vlaamse regering over de wettelijkheid en de financiële orthodoxie. De opportuniteit van bepaalde detacheringen is geen voorwerp van controle.

Vraag nr. 111
van 8 maart 1993
van de heer X. BUISSERET

Lessenpakket lager onderwijs — Leren omgaan met geneesmiddelen

In de krant las ik een artikel dat kinderen en ook volwassenen vaak te nonchalant omgaan met geneesmiddelen. Om kinderen te leren omgaan met geneesmiddelen werkte de vereniging Research en Leven een lessenpakket uit voor scholieren van tien tot twaalf jaar. De vereniging stelde een aantal documenten ter beschikking van leerlingen en leerkrachten. Hiermee leren kinderen spelenderwijs dat een geneesmiddel nooit op eigen initiatief mag worden ingenomen. Tevens leren ze meer over de verpakking, de bijsluiters en de vervaldatum. Uit de evaluatie bleek de noodzaak van die lessen.

Werkt de organisatie Research en Leven voor die lessen samen met het departement van Onderwijs ?

Kan de minister de nodige stappen zetten om dergelijke lessen verplicht te laten opnemen in het lessenpakket van het lager onderwijs ?

Antwoord

Ik heb de bevoegde inspectie de opdracht gegeven te onderzoeken in welke mate er in het lager onderwijs aandacht besteed wordt aan het leren omgaan met geneesmiddelen.

Van zodra ik het resultaat van dat onderzoek ontvang heb, zal ik het lid rechtstreeks een antwoord verstrekken.

Vraag nr. 113
van 12 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Interculturele opvoeding op school — Vragen

In heel wat scholen in Vlaanderen wordt op dit ogenblik aan interculturele opvoeding gedaan. Het zou de bedoeling zijn de scholieren andere culturen te leren kennen.

Kan de minister dit bevestigen ? Over welke andere culturen gaat het en op welke wijze worden ze toegelicht ?

Worden in die lessen ook godsdiensten voorgesteld ? Zo ja, welke en op welke wijze ?

Antwoord

Het intercultureel onderwijs is in principe bedoeld voor alle leerlingen. Het betreft niet zozeer een vak, dan wel een onderwijsoriëntatie die leerlingen leert samenleven en omgaan met culturele verscheidenheid.

Achterliggende idee is dat de school een belangrijke opvoedende taak heeft te vervullen. Ze moet leerlingen voorbereiden op de samenleving waarin zij zullen functioneren. Deze samenleving wordt gekenmerkt door toenemende mondiale contacten enerzijds en een etnisch en cultureel toenemende verscheidenheid anderzijds.

Intercultureel onderwijs is dan ook veel meer dan het leren kennen van andere culturen. Het gaat ook om het aanleren van houdingen (respect voor de ander, volwaardig pluralisme.. .) en vaardigheden (communicatievaardigheden, conflictvoorkomende of -oplossen-strategieën . .)

Momenteel zijn een beperkt aantal scholen verplicht hun onderwijs intercultureel in te vullen. Het zijn de scholen die in het kader van onderwijsvoorrang bijkomende ondersteuning krijgen. Daarnaast stel ik vast dat een toenemend aantal scholen uit eigen beweging inspanningen doet om het onderwijs intercultureel in te kleuren.

Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat intercultureel onderwijs via verschillende vakken kan worden gegeven. De voorstelling van godsdiensten is een mogelijk thema naast vele andere. Welke godsdienst en de wijze waarop dit wordt aangebracht hangt volledig af van de leerkracht en het vak waarbinnen aan intercultureel onderwijs wordt gewerkt.

Vraag nr. 114
van 12 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Migrantenscholieren — Voorrangsbeleid

Naar verluidt voert het departement van de minister sinds september 1991 een beleid dat migrantenscholieren in sommige opzichten de voorrang geeft op autochtone scholieren.

Graag vernam ik van de minister wat dit voorrangsbeleid omvat.

Antwoord

Het onderwijsvoorrangsbeleid is één van de vier pijlers van het vernieuwd onderwijsbeleid aan migranten. Dit beleid loopt reeds sedert september 1991. Het is opgezet door mijn voorganger wijlen Daniël Coens, en werd grondig besproken in de commissie Welzijn, Onderwijs en Cultuur van de Vlaamse Raad in februari en april 1991.

Op basis van de besprekingen heeft de Vlaamse regering toen in mei 1991 een reeks maatregelen goedgekeurd die het onderwijs aan migranten moet optimaliseren. Dit beleid wordt in de loop van het schooljaar 1994-1995 geëvalueerd.

Het onderwijsvoorrangsbeleid geeft geen voorrang aan migrantenkinderen, maar aan scholen die migrantenkinderen opvangen. Een voorwaarde is wel dat ze gelegen zijn in de zogenaamde onderwijsvoorrangsgebieden (VFIK-gemeenten, Brussel 19 en de vijf mijn gemeenten in Limburg), De resultaten komen dan ook ten goede aan de hele school.

De extra steun (personeel) die scholen ontvangen, moet worden gebruikt om te werken rond drie terreinen :

- het aanbieden van een aangepast aanbod Nederlands, met een sterke nadruk op de taalvaardigheid (Nederlands als tweede taal) ;
- het werken rond zorgverbreding, dit wil zeggen het tijdig opsporen van leertekorten en het opzetten van effectieve remediëring ;
- schoolopbouwwerk : met behulp van een externe partner een systematische actie opzetten om de kloof tussen school- en thuismilieu te overbruggen.

De scholen staan in die inspanning niet alleen, maar kunnen daarbij rekenen op bijkomende begeleiding en ondersteuning.

Vraag nr. 115
van 15 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Commissie Onderwijs Migranten — Non-discriminatiepact en -code

In de commissie Onderwijs Migranten van de Vlaamse Onderwijsraad werd een voorstel van **non-discriminatiepact** en een non-discriminatiecode ingediend. Graag vernam ik wat dit pact en de code inhouden.

Het dubbele voorstel zou in de loop van het jaar 1992 een paar maal besproken zijn in de commissie Onderwijs Migranten. In die commissie zijn onder meer ambassades vertegenwoordigd. Graag vernam ik over welke ambassades van welke landen het gaat. Wie vertegenwoordigt hen daar ?

Er zouden in dezelfde commissie ook experts van buiten het onderwijs zitting hebben. Is het mogelijk te weten wie die deskundigen zijn ?

In november werd aan de deelnemers gevraagd een standpunt in te nemen over het voorstel van een **non-discriminatiepact** en een non-discriminatiecode. Graag vernam ik hoe hierop werd gereageerd.

In de commissie Onderwijs Migranten zou de discussie omtrent één en ander niet tot een goed einde gebracht zijn en dit omdat de standpunten zich verhard zouden hebben. Is het mogelijk te vernemen over welke standpunten het ging ?

Om tot een oplossing te komen omtrent één en ander werd de zaak dan verwezen naar een werkgroep die

door het kabinet van de minister geselecteerd zal zijn. Graag vernam ik op basis van welke criteria de selectie werd verricht en wie in die werkgroep zitting heeft.

Antwoord

De idee gezamenlijke afspraken te maken (een pact) tussen de diverse onderwijspartners en een gedragscode vast te leggen in de scholen omtrent discriminatie op basis van de herkomst werd voor het eerst geopperd op 18 februari 1992 in de commissie Onderwijs Migranten, een permanente werkgroep van de algemene raad van de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR).

Op 24 maart 1992 werd dienaangaande een tekst ingediend waarna een eerste bespreking volgde. Op 18 juni 1992 kwam het onderwerp opnieuw ter sprake, ditmaal op basis van een bijgewerkte tekst. De commissie besloot het onderwerp te verdagen en verzocht om een schriftelijke reactie.

Op de vergadering van 12 november werden de reacties toegelicht van de ARGO, het NSKO, het OVSG, en de ACOD en later nog het CVPO. Ook het Vlaamse Centrum voor de integratie van migranten diende een reactie in. Deze standpunten werden doorgegeven aan de algemene raad van de VLOR.

De algemene raad besliste vervolgens een werkgroep samen te stellen bestaande uit vertegenwoordigers van de minister en van de inrichtende machten. De werkgroep wordt bijgestaan door juridische experts. In een tweede fase zal de werkgroep worden uitgebreid met vertegenwoordigers van de geledingen die deel uitmaken van de VLOR. De werkgroep zou tegen eind mei verslag uitbrengen aan de algemene raad.

Wat de diverse standpunten aangaat, lijkt het me nog te vroeg hier op door te gaan aangezien de besprekingen nog volop aan de gang zijn.

Wat de samenstelling van de commissie Onderwijs Migranten betreft verwijs ik naar de beslissing van de algemene raad die autonoom de samenstelling en de bevoegdheden van haar werkgroepen bepaalt. Dit geldt trouwens voor het geheel van de werking van de VLOR.

Wat de ambassades betreft, gaat het om de Griekse, Italiaanse, Spaanse en Turkse ambassades die zelf hun vertegenwoordiger aanduiden.

Vervolgens telt de commissie Onderwijs Migranten twee experts. Het betreft een afgevaardigde van het Koninklijk Commissariaat voor het Migrantenbeleid, nu het Centrum voor Gelijke Kansen en Racismebestrijding en een migrant die goed vertrouwd is met het reilen en zeilen van het onderwijsbeleid.

**Vraag nr. 116
van 16 maart 1993
van mevrouw A. LEYSEN**

Dienstanciënniteit personeel gesubsidieerd onderwijs — Vragen

Het antwoord van de minister op schriftelijke vraag nummer 21 van 20 november 1992 gesteld door de heer

T. Van Parys (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 5 van 11 januari 1993, blz. 235), roept enkele vragen op.

Artikel 76 paragraaf 3 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde PMS-centra is een overgangsmaatregel en regelt de dienstanciënniteit van een bepaalde categorie personeelsleden, met name die van de personeelsleden die aan volgende twee voorwaarden voldeden :

1. ze mochten niet in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 76 paragraaf 1 ;
2. op de datum van de inwerkingtreding van het decreet (1 juni 1991) moesten ze weddetoelagen ontvangen.

1. Uit het antwoord van de minister leid ik af dat de personeelsleden die aan die twee voorwaarden voldoen, voor het vaststellen van hun dienstanciënniteit, de gesubsidieerde diensten in aanmerking mogen nemen die gepresteerd werden na 1 september 1985. De gesubsidieerde diensten die zij hebben gepresteerd voor die datum komen niet in aanmerking voor de toepassing van de artikelen 7, 23, 31, paragraaf 1 en 35 paragraaf 2. Is dit een juiste conclusie ? Indien dit zo is, is de overgangsmaatregel dan niet meer beperkend dat de algemene regel, verwoord in artikel 6 (geen overgangsmaatregel !), met name dat al de gesubsidieerde diensten in aanmerking komen voor het bepalen van de dienstanciënniteit ?

2. Voor de personeelsleden die om welke reden ook (bijvoorbeeld moederschaprust) op 1 juni 1991 geen weddetoelagen ontvingen, is geen gelijksoortige bepaling opgenomen. Betekent dit dat zij voor de vaststelling van hun dienstanciënniteit al hun gesubsidieerde diensten in aanmerking kunnen nemen en dit conform de bepalingen in artikel 6 van hetzelfde decreet of betekent dit dat zij alleen hun gesubsidieerde diensten van na 1 juni 1991 in aanmerking mogen nemen ? Indien dit laatste juist zou zijn betekent dit dat die personeelsleden gezien het bepaalde artikel 77, benadeeld zijn ten opzichte van personeelsleden die niet-gesubsidieerde diensten hebben verricht. In dit laatste geval mogen immers ook de niet-gesubsidieerde diensten van na 1 september 1985 in aanmerking genomen worden. Is dit logisch ?

3. Voor de personeelsleden die onder toepassing vallen van de overgangsmaatregelen verwoord in artikel 76 paragraaf 1, is niet bepaald vanaf welke datum diensten in aanmerking genomen kunnen worden voor de vaststelling van de dienstanciënniteit. Is die datum dan ook 1 juni 1991 of komen integendeel alle gesubsidieerde diensten in aanmerking ?

Antwoord

1. De conclusie op het eerste deel van punt 1 is juist, mits echter artikel 6 toe te voegen aan de opsomming van de artikelen.

Op het tweede deel van punt 1 moet ontkennend

worden geantwoord. Artikel 6 heeft immers slechts uitwerking met ingang van 1 juni 1991.

2. Op het eerste deel van dit punt kan enkel worden geantwoord dat de diensten die de belanghebbenden gepresteerd hebben na 1 juni 1991 in aanmerking komen op grond van artikel 6.

Uit de inhoud van artikel 76 paragraaf 3 en artikel 77 blijkt dat het de bedoeling was van de decreetgever een gelijke regeling te treffen voor het in aanmerking nemen van diensten verstrekt na 1 september 1985 voor respectievelijk gesubsidieerde personeelsleden (artikel 76 paragraaf 3) en niet gesubsidieerde personeelsleden (artikel 77) (cf. verklaring van mijn achtbare voorganger in de Commissie voor Onderwijs en Vorming).

Het niet in dienst zijn op 1 juni 1991 en bijgevolg het niet ontvangen van een weddetoelage op deze datum is een toevallig element waarvoor in het decreet van 27 maart 1991 geen regeling is opgenomen.

3. Voor de personeelsleden die onder toepassing vallen van de overgangsmaatregelen verwoord in artikel 76 paragraaf 1 komen alle gesubsidieerde diensten in aanmerking. Dit blijkt uit de opstelling van onder meer punt 3 : namelijk kunnen de gesubsidieerde personeelsleden die vóór de datum van inwerkingtreding van dit decreet tijdelijk een vacante betrekking in een wervingsambt bekleedden. Indien slechts de diensten in aanmerking zouden genomen worden van 1 juni 1991 af, dan zou die bepaling overigens niet toepasbaar zijn.

Vraag nr. 117
van 16 maart 1993
van mevrouw A. LEYSEN

Dienstanciënniteit tijdelijk onderwijspersoneel - Bedoeling decreetgever

In zijn antwoord op de parlementaire vraag nummer 133 (14 september 1992) van de heer G. Vanleenhove (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 13 van 16 oktober 1992, blz. 612), stelt de minister in de laatste alinea : "Voor zover bij de berekening van de dienstanciënniteit een vermenigvuldiging met 1,2 van het aantal gepresteerd dagen als tijdelijk personeelslid bepaald is, wordt eveneens de hiervoor uiteengezette interpretatie nageleefd." Deze interpretatie komt erop neer dat de vermenigvuldiging met 1,2 maar mag gebeuren na de zomervakantie. Die interpretatie is mijns inziens niet juist. De meeste tijdelijke personeelsleden uit het onderwijs zijn administratief niet in dienst tijdens de zomervakantie en kunnen tijdens die maanden dus geen anciënniteit verwerven. Om die reden wordt de verworven anciënniteit vermenigvuldigd met 1,2.

Artikel 6 van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs en artikel 4 van het decreet rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs zijn duidelijk : "Voor het berekenen van de dienstanciënniteit bestaat het aantal dagen gepresteerd als tijdelijke in een ambt met volledige dienstprestaties uit al de kalenderdagen gerekend van het begin tot het einde

van de activiteitsperiode, met inbegrip van de ontspanningsverloven en de kerst- en paasvakantie, indien zij in deze periode vallen, vermenigvuldigd met 1,2". De vermenigvuldiging uitstellen tot na de zomervakantie is het toevoegen van een meer beperkende maatregel dan verwoord in die artikels en geeft zeker niet de bedoeling van de decreetgever weer.

Deze interpretatie zou zelfs tot volgende niet bedoelde situatie leiden :

Een personeelslid komt op 1 september 1991 als tijdelijke in dienst bij een inrichtende macht. Gedurende de volledige schooljaren '91-'92 en '92-'93 werkt ze met volledige prestaties. Om in aanmerking te komen voor een vaste benoeming op 1 januari 1994 dient ze op 30 juni 1993 720 dagen dienstanciënniteit bereikt te hebben, waarvan 360 dagen in het ambt waarvoor ze zich kandidaat stelt. Het is duidelijk dat het de bedoeling van de decreetgever was dat het betrokken personeelslid op 30 juni 1993 een anciënniteit zou hebben van 720 dagen en dus in aanmerking kwam voor benoeming. De interpretatie van de minister leidt ertoe te stellen dat het dit personeelslid bij die inrichtende macht op 30 juni 1993 een anciënniteit zou hebben van 360 dagen in het schooljaar '91-'92 (300 dagen x 1,2) en 300 dagen in het schooljaar '92-'93, samen dus 660 dagen.

Mag ik van de minister vernemen wat de juiste regels ter zake zijn ? Indien de minister van mening is dat in alle gevallen de vermenigvuldiging met 1,2 maar mag gebeuren na de zomervakantie, dan kan de vraag gesteld worden of in de decreten rechtspositie de datum 30 juni niet vervangen moet worden door 1 september, gelet op de bedoeling van de decreetgever.

Antwoord

Zoals eveneens blijkt uit het laatste lid van mijn antwoord op de parlementaire vraag nummer 133 van 14 september 1992 van de heer G. Vanleenhove moet het begrip dienstanciënniteit steeds in zijn juiste context worden gelezen en toegepast.

Het is duidelijk dat in de door het lid geviseerde toepassing de vermenigvuldiging met 1,2 gebeurt op 30 juni van het betrokken jaar.

Vraag nr. 118
van 16 maart 1993
van de heer J. TAVERNIER

Vaste benoeming — Draagwijdte

Artikel 32 van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs, bepaalt de draagwijdte van een verkregen vaste benoeming. Dit artikel begint met de woorden "Onverminderd de reglementering inzake terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking en reffectatie". Mijn inziens betekenen deze woorden dat een inrichtende macht, na toepassing van de reglementering in verband met terbeschikkingstelling en reffectatie, moet nagaan of het betrokken personeelslid voor de hem toegewezen vakken of ambten nog kan worden beschouwd als vast benoemd. Ver-

schuivingen in aantal uren tussen vakken waarvoor betrokkene over de vereiste bekwaamheidsbewijzen beschikt, zijn mogelijk.

Is de minister het daarmee eens ?

Antwoord

Zijn zienswijze met betrekking tot de draagwijdte van een vaste benoeming is juist. Er bestaat inderdaad een enge relatie tussen artikel 32 van het decreet rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs en de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage, inzonderheid artikel 18. Het betrokken personeelslid zal steeds beschouwd blijven als vastbenoemd, ook al blijkt dat er voor hem geen uren meer zijn en dat hij bijgevolg moet worden ter beschikking gesteld wegens ontstentenis van betrekking.

Vraag nr. 119
van 16 maart 1993
van de heer J. TAVERMER

Terbeschikkingstelling en reffectatie — Verdeling betrekkingen onder personeel

Artikel 18 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling en reffectatie bepaalt op welke manier een inrichtende macht bij de aanvang van een schooljaar de betrekkingen over haar vastbenoemde personeelsleden dient te verdelen, namelijk rekening houdend met het begrip "hetzelfde ambt".

Bij mijn weten is dit de enige bepaling in de onderwijswetgeving die aangeeft hoe een inrichtende macht bij de aanvang van het schooljaar haar opdrachten moet verdelen ; zij dient dus door alle inrichtende machten te worden nageleefd. Bepaalde inrichtende machten menen echter dat deze bepaling niet op hen van toepassing is omdat zij geen terbeschikkingstellingen wegens ontstentenis van betrekking hoeven uit te spreken. Dit lijkt mij een onjuiste bewering aangezien het gehele besluit van de Vlaamse Executieve van toepassing is op alle inrichtende machten en dit ongeacht het feit of ze al dan niet terbeschikkingstellingen dienen uit te spreken. Nergens is bepaald dat in zulk geval artikel 18 niet van toepassing zou zijn. Een andere visie zou er trouwens ook op neerkomen dat in zulke scholen geen sprake meer zou zijn van personeelsleden vatbaar voor reffectatie, dat zulke inrichtende machten geen reffectatieverplichtingen zouden hebben enzovoort.

Mag ik van de minister zijn visie hieromtrent kennen ?

Antwoord

De visie van het lid inzake de toepassing van artikel 18 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reffectatie, de wedertewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage is juist.

Vraag nr. 121
van 17 maart 1993
van de heer J. TAVERMER

Hogere Zeevaartschool en Hogere Radio-Navigatieschool — Terbeschikkingstelling en reffectatie

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling en reffectatie is niet van toepassing op de personeelsleden van de Hogere Zeevaartschool in Antwerpen en op die van de Hogere Radio-Navigatieschool in Oostende.

1. Waarom is dat besluit niet van toepassing op die scholen en hun personeelsleden ?
2. Bestaat er eventueel een ander reffectatiebesluit dat op hen van toepassing is ? Zo nee, wat is dan de concrete statutaire en geldelijke toestand van vastbenoemde personeelsleden van die scholen die hun betrekking verliezen ?
3. Is het zo dat indien een vastbenoemd personeelslid van één van deze scholen bijvoorbeeld een terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden neemt en gaat werken in een school waarop het reffectatiebesluit wel van toepassing is, hij moet worden beschouwd als vatbaar voor reffectatie ? Zo nee, waarom niet ?

Antwoord

1. Volgens zijn artikel 1 is het besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling en reffectatie inderdaad niet van toepassing op de personeelsleden die behoren tot de Hogere Zeevaartschool in Antwerpen of tot de Hogere Radio-Navigatieschool in Oostende.

De reden waarom dit besluit niet toepasselijk verklaard werd op die personeelsleden is te vinden in het feit dat in die periode dat dit besluit in voorbereiding was (sedert maart 1990), ons departement nog geen volledig zicht had op de exacte toestand van die personeelsleden.

2. Wat de Hogere Zeevaartschool betreft kan het koninklijk besluit van 21 oktober 1969 betreffende de terbeschikkingstelling van het onderwijzend personeel van de rij ksinrichtingen voor zeevaartonderwijs toegepast worden.

Voor de personeelsleden van de Hogere Radio-Navigatieschool bestaat er geen reglementering inzake terbeschikkingstelling en reffectatie.

3. Vervolgens artikel 12 paragraaf 1 van het voornoemd besluit van de Vlaamse Executieve van 29 april 1992 komen volgende diensten in aanmerking voor het begrip "betrekking niet meer vatbaar voor reffectatie" :

— in het gemeenschapsonderwijs : de diensten gepresteerd in het gemeenschapsonderwijs en berekend zoals bepaald in artikel 4 van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs ;

- in het gesubsidieerd onderwijs : de diensten gepresteerd in het gesubsidieerd onderwijs en berekend zoals bepaald in artikel 6 van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden gesubsidieerd onderwijs.

De Hogere Zeevaartschool behoort noch tot het gemeenschapsonderwijs ingericht door de ARGO, noch tot het gesubsidieerd onderwijs. Het is een dienst van de Vlaamse Gemeenschap met afzonderlijk beheer, waarvan de personeelsleden niet onder de toepassing vallen van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs.

De Hogere Radio-Navigatieschool is een vrije gesubsidieerde instelling.

Uit het voorgaande volgt derhalve dat diensten gepresteerd aan de Hogere Zeevaartschool noch in het gemeenschapsonderwijs, noch in het gesubsidieerd onderwijs in aanmerking komen voor het begrip „betrekking niet meer vatbaar voor reffectatie”.

Diensten gepresteerd aan de Hogere Radio-Navigatieschool kunnen daarvoor wel in aanmerking komen in het gesubsidieerd onderwijs, maar niet in het gemeenschapsonderwijs.

Vraag nr. 122
van 17 maart 1993
van de heer J. EEMAN

Onderwijs voor sociale promotie — Benoemingen

Een benoemingsakte vormt een belangrijk document voor de betrokkene. In dit verband vernam ik graag voor de verschillende netten en per niveau hoeveel benoemingen in het onderwijs voor sociale promotie doorgingen sedert 1 september 1990.

Antwoord

Gelet op de statistische bewerking die vereist is voor het verstrekken van het antwoord op deze vraag zullen de gevraagde gegevens door de bevoegde administratie rechtstreeks aan het lid worden bezorgd.

Vraag nr. 123
van 19 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Gemeenschapsonderwijs — Weigeren van leerlingen

Het Arbitragehof stelde vorig jaar dat er objectieve verschillen bestaan tussen het vrij onderwijs en het gemeenschapsonderwijs. Eén van die verschillen betrof het feit dat gemeenschapsscholen in principe geen leerlingen mogen weigeren.

In een Vlaamse stad verscheen de laatste dag van de krokusvakantie een artikel in een plaatselijke krant waarin een vrije school toegaf dat één van haar leerlingen bij de gerechtelijke diensten bekend stond als druggebruiker. Voorts beloofde de school dit keer af te stappen van de tot dan toe gevoerde politiek en de leerling niet weg te sturen maar het probleem intern en ten gronde aan te pakken.

De volgende schooldag, zijnde de maandag na de krokusvakantie, stond die leerling al ingeschreven in het gemeenschapsonderwijs van dezelfde stad.

1. Kan een leerling van de derde graad middelbaar onderwijs zomaar in de maand maart veranderen van school of van net ?
2. In principe kan het gemeenschapsonderwijs geen leerlingen weigeren. Zijn er uitzonderingen ? Zo ja, welke ?
3. Wat is het standpunt van de minister in verband met de overstap van de leerling ?

Antwoord

Het lid heeft blijkbaar een concrete situatie op het oog. De feiten waarop wordt gealludeerd zijn mij evenwel niet bekend. Bijgevolg kan slechts in het algemeen geantwoord worden op de gestelde vragen.

1. Schoolbesturen, zowel uit het gemeenschapsonderwijs als uit het gesubsidieerd (vrij en officieel) onderwijs, bezitten het prerogatief om onderwijsgebruikers, wegens hun houding, gedrag, miskennen van verplichtingen, te sanctioneren wanneer de goede werking en de organisatie van het onderwijs in het gedrang zou komen of de fundamentele rechten van de medeleerlingen zouden worden geschaad. Artikel 60 3e lid van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 betreffende de organisatie van het voltijds secundair onderwijs bepaalt wat volgt : tuchtmaatregelen worden genomen wanneer het gedrag van een leerling een gevaar vormt voor het ordentelijk verstrekken van het onderwijs en/of de verwezenlijking van het eigen opvoedingsproject van de school in het gedrang brengt.

Die sanctie kan bestaan in een tijdelijke uitsluiting of een definitieve (= wegzending).

De uitsluiting plaatst de leerplichtige leerling evenwel in een onwettige toestand. Het gevolg van een uitsluiting is dat een leerplichtige opnieuw „onderdak” moet vinden. Officiële scholen zijn dan ook verplicht een weggezonden leerplichtige leerling in te schrijven, niettegenstaande het feit dat de uitsluiting van een andere school meestal om zwaarwichtige redenen is gebeurd.

Artikel 61 paragraaf 2 van het genoemd besluit van 13 maart 1991 bepaalt dat bij definitieve uitsluiting gedurende het schooljaar de leerling bij het zoeken naar een andere onderwijsinstelling zal worden bijgestaan door de onderwijsinstelling waarvan hij wordt uitgesloten, en door het begeleidend PMS-centrum.

Het is mij niet bekend of het bedoelde geval op grond van dat artikel werd geregeld.

2. Het is inderdaad zo dat het gemeenschapsonderwijs in principe geen leerlingen kan weigeren. Het recht op toegang tot officiële instellingen is voor elke onderwijsgebruiker verzekerd. Deze verplichting is enerzijds gebaseerd op de leer van de openbare dienst en anderzijds gegrond op het grondwettelijk recht op onderwijs, het vrije keuzerecht en de leer-

plicht. De officiële school is ingericht als een organieke openbare dienst en als zodanig onderworpen aan onder meer het beginsel van de **benuttigingsge**lijkheid van de openbare dienst. Weigering tot toegang zou bedoeld beginsel schenden. Aldus heeft een leerling, als gebruiker van een openbare dienst, een gewaarborgd recht op inschrijving in een officiële onderwijsinstelling.

Evenwel kan de toegang tot officiële scholen op grond van wettigheidsredenen worden geweigerd. Deze kunnen zijn : het niet voldoen aan de wettelijk vastgestelde toelatingsvoorwaarden, laattijdige inschrijving (inschrijving gebeurt in beginsel voor de aanvang van de lessen of colleges), het steeds veranderen van studierichting, het niet overleggen van de vereiste toelatingstitels, weigering tot toegang van een leerling in een hoger leerjaar wegens het niet-geslaagd verklaard zijn in het voorgaande leerjaar.

Onder geen beding mag de toegang worden geweigerd op grond van opportuniteitsoverwegingen zoals het gedrag van de leerling, zijn godsdienstige of filosofische opvattingen, zijn ras of geslacht, zijn mogelijke negatieve invloed op medeleerlingen, de niet-subsidiëring van de leerling, een verlaging van het kwaliteitsniveau van het onderwijs.

In tegenstelling met het officieel onderwijs kan, wat het vrij onderwijs betreft, de weigering niet enkel op wettige gronden berusten, doch kunnen ook bepaalde opportuniteitsredenen in aanmerking worden genomen, vooral indien de filosofische eigenheid van de instelling in het gedrang zou komen. Een vrije instelling moet de specificiteit van haar pedagogisch project kunnen waarborgen en kan een inschrijving weigeren indien haar strekking niet wordt geëerbiedigd. Dit recht is evenwel niet arbitrair : om de weigering te kunnen rechtvaardigen moeten er voldoende, niet willekeurige en niet-discriminerende gronden aanwezig zijn.

3. Gezien de verregaande impact van de **tuchtmaatregel** op de studies van de leerling dient te worden vermeden dat al te lichtzinnig met tuchtstraffen wordt omgesprongen. Overigens dienen de schoolbesturen ervoor te zorgen dat de onderwijsbedeling in hun instelling zo vlot mogelijk verloopt wat hen moet toelaten sanctionerend op te treden.

Bovendien komt het aan de ouders of de leerling (zo deze meerderjarig is) toe zich tot de bevoegde rechtsmacht te wenden om de rechtmatigheid en/of wettigheid van de genomen maatregel te betwisten. Ik heb evenwel geen weet van dergelijke procedure.

**Vraag nr. 124
van 19 maart 1993
van de heer L. STANDAERT**

**Maandblad Klasse — Ongelijke behandeling leden
Vlaamse Raad**

Het maandblad "Klasse", uitgegeven door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement On-

derwijs, houdt er op zijn pagina **Infolijn** eigenaardige praktijken op na. Die rubriek behandelt maandelijks vragen in verband met onderwijs en verwijst onderaan het artikel meestal naar omzendbrieven.

Tijdens de voorbije zes maanden werd reeds vier keer een schriftelijke vraag uit Vragen en Antwoorden afgedrukt.

1. December 1992 : "VI. Raad Vraag nr. 22 van 10 maart 1992 en vraag nr. 41 van 21 april 1992" ;
2. Februari 1993 : "VI. Raad Vraag nr. 130 van 9 september 1992 en vraag. 124 van 3 september 1992".

Maar :

3. Oktober 1992 : het antwoord van de minister op mijn vraag nummer 46 van 24 april 1992 zonder enige referentie naar deze vraag.
4. Maart 1993 : het antwoord van de minister op mijn vraag nummer 147 van 9 oktober 1992, alweer zonder referentie naar de vraag in Vragen en Antwoorden, met alleen de vermelding "De minister in de Vlaamse Raad . . .".

Leerkrachten die dus willen nagaan welke verkozenen voor hun belangen opkomen, vinden via Vragen en Antwoorden wel hun weg naar mijn collega's, maar toevallig niet naar mij.

1. Vindt de minister het verantwoord dat het officieel maandblad van het ministerie een onderscheid maakt tussen leden van de Vlaamse Raad ?
2. Is deze ongelijke behandeling toevallig ?
3. Sta ik op een soort zwarte lijst ?

Antwoord

De redactie van "Klasse" verzamelt elke maand enkele concrete richtlijnen voor scholen en leerkrachten in de rubriek infolijn. Soms wordt daarvoor gebruik gemaakt van de Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad

1. Namen worden daarbij niet genoemd, meestal wordt wel het nummer en datum van de vraag vermeld.
2. Dat berust op louter toeval.
3. Er bestaat zeker geen zwarte lijst.

Dat het antwoord op de vragen via "Klasse" alle scholen en leerkrachten bereikt, lijkt ons trouwens belangrijker dan wie de vraag stelt. Maar in het vervolg zal in dergelijke gevallen systematisch het nummer van de vraag in de Vlaamse Raad worden vermeld zodat iedereen die kan terugvinden.

Het blad "Klasse", dat sinds een tweetal jaren wordt uitgegeven in het onderwijs, wordt zeer gewaardeerd. Dit is mee te danken aan de grote autonomie die ik laat aan de redactie. Ik wens de autonomie verder maximaal te respecteren.

Vraag nr. 125
van 19 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Middelbaar onderwijs — Toelatingsraad

Een toelatingsraad zou moeten nagaan of alle leerlingen ingeschreven voor een bepaald leerjaar ook effectief daar thuishoren op grond van de resultaten van voorbije schooljaren. In nogal wat scholen neemt men het daar niet zo nauw mee en telkenjare circuleren in onderwijskringen verhalen van leerlingen die na enkele maanden een stapje moeten terugkeren omdat ze niet op hun plaats zaten.

Ook dit schooljaar is het niet anders. Zo zijn me sedert nieuwjaar alweer enkele specifieke gevallen gemeld die alle authentiek waren. Zelfs vandaag nog bereikte me een geval van een meisje dat begin maart ervan op de hoogte werd gesteld dat ze verkeerdelijk was toegelaten in het jaar waarvoor ze zich had ingeschreven. Het meisje zit nu in een lager schooljaar en kreeg een nieuw rapport met uitslagen voor examens die ze niet had afgelegd, punten dagelijks werk voor vakken die ze nooit had gevolgd enzovoort.

1. Soms geraken noch de leerlingen noch hun ouders wijs uit studieattesten en overgangsmodaliteiten. Kan men dergelijke vergissingen zomaar op de rug van de leerlingen schuiven ?
2. Wie is verantwoordelijk voor het nagaan van de overgangsmodaliteiten van leerlingen in het middelbaar onderwijs ? Bestaan de eertijdse toelatingsraden nog ? Zijn dergelijke toelatingsraden verplicht in het middelbaar onderwijs ? Zo ja, wanneer moeten ze gehouden worden ? Wie moet er deel van uitmaken ? Hebben de mensen die ervan deel moeten uitmaken voldoende middelen om zelf oordeelkundig te kunnen beslissen ?
3. Gaat het om valsheid in geschrifte indien voor dergelijke leerlingen nieuwe fictieve rapporten worden gefabriceerd ?
4. Heeft een leerling enig verhaal tegen zo'n laattijdige rechtzettingen ? Tot wie moet hij/zij zich richten in dergelijke gevallen ? Is hij/zij verplicht in die gevallen al zijn/haar schriften voor het voorbije halve schooljaar weer in orde te brengen ?

Antwoord

1. De Belgische Grondwet waarborgt de vrijheid van studiekeuze. Dit houdt in dat op ouders en leerlingen noch morele, noch fysieke druk van enigerlei zijde mag worden uitgeoefend bij het formuleren van de studiekeuze. Daar waar de schoolkeuze volstrekt vrij is, is het opteren voor een welbepaalde opleiding wél onderworpen aan de reglementair vastgelegde toelatings- en overgangsvoorwaarden.
2. Bedoelde reglementering is vastgelegd enerzijds bij koninklijk besluit van 29 juni 1984 betreffende de organisatie van het secundair onderwijs, zoals gewijzigd (wat het secundair onderwijs type I en type II betreft), en anderzijds bij besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 betreffende de

organisatie van het voltijds secundair onderwijs, zoals gewijzigd (wat het secundair onderwijs, ingericht conform de eenheidsstructuur betreft).

3. In artikel 7 van genoemd koninklijk besluit van 29 juni 1984 wordt het begrip toelatingsraad gedefinieerd als zijnde een raad die is samengesteld uit leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel die voor elk van de betrokken leerjaren door de directeur belast zijn met de beoordeling van de toelatingmogelijkheden der leerlingen tot een onderwijsvorm, tot een afdeling en tot een studierichting (= een structuuronderdeel). Deze raad vergadert onder voorzitterschap van de directeur of zijn afgevaardigde.

In het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 maart 1991 wordt de term toelatingsklasseraad gehanteerd, overeenkomstig artikel 3 een raad is die als enig orgaan fungeert op het vlak van de toelating tot of overgang naar een bepaald leerjaar, onderwijsvorm en onderverdeling (= een structuuronderdeel), behoudens de van rechtswege bepaalde toelatings- en overgangsvoorwaarden.

In datzelfde artikel wordt ook vermeld dat de toelatingsklasseraad bestaat uit de directeur of zijn afgevaardigde, uit leraars van het leerjaar, de onderwijsvorm en de onderverdeling waarvoor de leerling opteert, en — desgevallend — uit een lid van het technisch personeel van het begeleidend PMS-centrum.

Daarenboven kunnen ook personeelsleden die betrekkingen in het ambt van onderdirecteur, werkplaatsleider en/of werkmeester in de betrokken onderwijsinstelling bekleden, de leraars bijstaan binnen het raam van de toelatingsklasseraad.

4. Uit het voorgaande volgt dat de toelatingsraad respectievelijk toelatingsklasseraad slechts in bepaalde toelatingsgevallen optreedt, waarbij er van uitgegaan moet worden dat dit normaaliter gebeurt op het ogenblik van de beoogde inschrijving.
5. De inschrijving van kandidaat-leerlingen overeenkomstig de reglementaire beschikkingen op de organisatie van het voltijds gewoon secundair onderwijs (toegelicht aan de onderwijsinstellingen bij de ministeriële omzendbrieven SOZ(88)13 van 14 september 1988 en SOZ(91)7 van 3 mei 1991) vormt een aangelegenheid waarvoor de verantwoordelijkheid integraal berust bij de inrichtende macht van de betrokken onderwijsinstelling.

Het verificatiekorps secundair onderwijs van het onderwijsdepartement is ermee belast na te gaan of de door de onderwijsinstelling opgegeven regelmatige leerlingen (op de decretaal vastgelegde tellingsdatum) effectief als „regelmatige” in aanmerking mogen worden genomen. Uitsluitend regelmatige leerlingen maken immers aanspraak op de officiële studiebekrachtiging en worden verrekend in het kader van de personeelsformatie, de werkingsmiddelen en de rationalisatienormen.

6. Indien wordt vastgesteld dat een leerling is ingeschreven in een bepaald structuuronderdeel zonder aan de toelatings- en overgangsvoorwaarden te

beantwoorden, dan kan belanghebbende hetzij dit structuuronderdeel in de hoedanigheid van vrij leerling voortzetten, hetzij alsnog in de loop van datzelfde schooljaar overschakelen naar een ander structuuronderdeel waar een regelmatige inschrijving plaatsvindt. In dit laatste geval moeten uiteraard de toelatings- en overgangsvoorwaarden wel worden gerespecteerd en is een individuele gunstige overheidsbeslissing onontbeerlijk.

7. Een leerling die volgens de in rubriek 6 aangehaalde weg in de loop van het schooljaar van structuuronderdeel verandert, wordt verondersteld een inspanning te leveren tot ophaling van de niet-geziene leerstof. De modaliteiten aangaande deze recuperatie moeten door de leraars beslist worden.

Hoe dan ook is het door de klasseraad pro-forma opstellen van rapporten en andere beoordelingsbescheiden, slaande op de periode dat het betrokken leerjaar tijdens dat schooljaar niet werd gevolgd, geenszins toegestaan vermits elke objectieve grond tot evaluatie ontbreekt.

Vraag nr. 126
van 19 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Weiler-kazerne van ARGO in Brugge — Eventuele verhuur

Werkgroep &, een groep jonge Brugse kunstenaars, zocht al geruime tijd naar een geschikte lokatie in Brugge voor haar tentoonstellingen. Ze liet onder andere haar oog vallen op de leegstaande **Weiler-kazerne** in de Hugo Losschaertstraat in Brugge, een gebouw toebehorend aan de ARGO. Dit pand staat al jaar en dag leeg en biedt een schitterend kader voor projecten op het vlak van hedendaagse kunst. Een aanvraag bij de ARGO om het gebouw één maand te huren werd afgewezen. Uit het antwoord van de ARGO volgende zinsnede: "... er mag geen enkele aandacht geschonken worden aan dit gebouw, kwestie van bestaande plannen met dit gebouw niet te dwarsbomen en slapende honden niet wakker te maken.

1. Waarom mag geen aandacht worden geschonken aan dit gebouw ?
2. Wat zijn de bestaande plannen ervoor ?
3. Welke slapende honden mogen niet wakker worden gemaakt ?

Antwoord

De vraag van Werkgroep &, een groep van jonge Brugse kunstenaars, is niet bekend bij de ARGO, waardoor de vragen 1 en 3 zonder voorwerp zijn.

Aangaande de toekomst van het gebouw Weyler is nog geen beslissing getroffen.

Vraag nr. 127
van 19 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Onderwijs — Vervanging directie bij afwezigheid

Er blijkt nogal wat onderscheid te bestaan in de manier waarop directies bij afwezigheid vervangen worden, niet alleen tussen de netten onderling maar ook binnen de netten zelf. Ook wat de opdracht en verantwoordelijkheid van de interimaris betreft bestaat grote **onduidelijkheid**.

In bepaalde middelbare scholen wordt de directie bij afwezigheid van enkele dagen helemaal niet vervangen, in andere door de langst in dienst zijnde licentiaat. In nog andere scholen bestaat een lijst van mogelijke vervangers, goedgekeurd door de lokale inrichtende macht.

1. Wordt de interimaris verondersteld een inspecteur te vergezellen op zijn klasbezoek bij een leerkracht ?
2. Zijn er éénduidige richtlijnen bij afwezigheden van directies (al dan niet wegens ziekte) van basisscholen en middelbare scholen ? Zo ja, welke ? Welke procedure moet worden gevolgd ?
3. Bestaat daarbij een onderscheid tussen :
 - a. afwezigheden van één dag ;
 - b. afwezigheden van meerdere dagen tot één maand ;
 - c. afwezigheden van langer dan één maand ?
4. Wat is bij de onderscheiden vervangingen de taak, opdracht en verantwoordelijkheid van de vervanger ?

Antwoord

Behalve wat de personeelsreglementering betreft, bestaat er geen onderwijswetgeving en -reglementering inzake de problematiek van de opdracht en, **verantwoordelijkheid** van personeelsleden die de directeur van de voltijds secundaire onderwijsinstelling vervangen tijdens diens al dan niet langdurige afwezigheid.

Het behoort exclusief tot de bevoegdheid van de inrichtende machten om de modaliteiten eigen aan dergelijke vervangingen, in concreto vast te stellen. Het is echter evident dat het optreden van de vervanger in alle opzichten ertoe moet strekken het geheel van activiteiten en handelingen die gepaard gaan met een ongehinderd lesgebeuren, normaliter voort te zetten gedurende het verlet van de directeur.

Vraag nr. 128van **19 maart 1993**van de heer **L. VAN MEUWENHUYSEN**

Zie :

N. De Batselier

Minister vice-president van de Vlaamse regering,

Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

Vraag nr. 130

van 19 maart 1993

van de heer L. Van Nieuwenhuysen

Blz. 535

Antwoord

Niemand van mijn kabinetmedewerkers wordt tijdens de diensturen belast met mijn sociaal dienstbetoon.

Aan dit dienstbetoon zijn dus geen loonkosten verbonden.

Vraag nr. 129van **19 maart 1993**van de heer **F. WYMEERSCH****Stedelijke Academie in Lokeren — Verplicht bijwonen van concerten**

In de Stedelijke Academie voor Muziek en Woord in Lokeren doen zich de volgende feiten voor. De leerlingen worden verplicht twee optredens/concerten bij te wonen. Tot daar geen enkel probleem. Die concerten worden echter niet verzorgd, noch georganiseerd door de academie zelf, maar door private verenigingen, die via sommige leerkrachten bindingen hebben met de academie.

Bij het bijwonen van de concerten krijgen de leerlingen telkens een stempel. Wie twee stempels kan voorleggen op het einde van het schooljaar, wie dus kan bewijzen twee, door derden georganiseerde, concerten te hebben bijgewoond, krijgt twee extra punten toebedeeld voor zijn examen.

Als we er vanuit gaan dat de toegangsprijs voor een concert gemiddeld voor jeugdigen 150 frank bedraagt, betekent dit dat bijvoorbeeld een gezin met 4 kinderen op jaarbasis 1.200 frank extra moet betalen om een "beter" resultaat te behalen op het einde van het schooljaar.

Kan de minister mij meedelen of hij van die praktijk op de hoogte is ? Is zo'n praktijk in zijn ogen aanvaardbaar ? Is zo'n belangenvermenging van directie en leerkrachten te rechtvaardigen ?

Vindt hij dit sociaal verantwoord ?

Als hij hiervan niet op de hoogte is en indien hij hiermee niet akkoord kan gaan, welke stappen zet hij om aan die situatie, tenminste vanaf het volgend schooljaar, een einde te maken ?

Antwoord

1. Het lijkt geen twijfel dat het bijwonen van concerten voor leerlingen uit de instellingen voor voltijds kunstsecundair onderwijs een pedagogisch verantwoord activiteit is.
2. Een verplichting hiertoe uit hoofde van de **handha-**

ving van de hoedanigheid van regelmatige leerling, kan door de school slechts worden opgelegd in overeenstemming met het goedgekeurd leerprogramma én georganiseerd door en onder toezicht van **schoolverantwoordelijken**.

3. Vermits de wet van 29 mei 1959 (schoolpactwet) in artikel 12 uitdrukkelijk stelt dat onder meer het secundair onderwijs met volledig leerplan kosteloos is, kan de deelname aan culturele manifestaties uit hoofde van het leerprogramma niet anders dan gratis zijn.
4. Indien aan de onder rubrieken 2 en 3 vermelde voorwaarden niet is voldaan, dan kan een deelname aan bedoelde culturele voorstellingen door de school slechts als een aanbeveling worden geformuleerd, hetgeen een vrijblijvend karakter impliceert.
5. De evaluatie van leerlingen vormt een strikt pedagogische aangelegenheid, waarvoor elke bevoegdheid berust bij de onderwijsverstrekkers binnen het raam van de ruimere pedagogische autonomie die hen wettelijk wordt gewaarborgd.

In de departementale richtlijnen is slechts opgenomen dat de delibererende klasseraden en **leraarskorpsen** zich bij de beoordeling van de leerlingen op tal van gegevens kunnen baseren, zoals op de resultaten van proeven, toetsen of examens, maar evenzeer op vaststellingen of beslissingen die in de loop van het schooljaar bij de begeleiding van de leerlingen werden verzameld.

Hoewel die omschrijving de gelegenheid biedt een evaluatie van een leerling vanuit diverse invalshoeken te benaderen, ben ik er wel van overtuigd dat in concreto een facultatieve deelname aan een concert op zich bezwaarlijk een criterium kan vormen die bij de eindbeoordeling effectief in aanmerking wordt genomen.

6. Bij ontstentenis van meer gedetailleerde informatie zal ik niet nalaten de betrokken onderwijsinstelling, over die aangelegenheid te interpellieren, om, indien nodig, de zich opdringende schikkingen te laten treffen.

Vraag nr. 130van **29 maart 1993**van de heer **H. MARSOUL****Gemeentelijke archiefambtenaren — Opleiding**

Aansluitend bij mijn vraag nummer 105 en het antwoord van de minister (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 11 van 7 september 1992, blz. 498), heb ik aan het Centrum voor Informatie en Documentatie adressen gevraagd van instellingen waar men een diploma of getuigschrift van middelbare **archiefambtenaar** kan behalen.

In tegenstelling tot het antwoord van de minister, kan men in geen van de bestaande bibliotheekscholen dit diploma of getuigschrift behalen.

Is het dus niet nodig dat de minister dringend één van de scholen hiermee belast ?

Antwoord

Het initiatief voor het oprichten van een nieuwe studierichting ligt bij de inrichtende machten, niet bij het departement (de minister). Maar de inrichtende machten zullen evenmin een studierichting voor ambtenaar in het leven roepen. Het gaat hier duidelijk om een functie, niet om een studierichting. Voor de functie/het examen van gemeentelijk archiefambtenaar lijkt het me logisch dat er mensen in aanmerking komen die een diploma of getuigschrift behaald hebben aan een erkende bibliotheekschool. Daarin komen ook de archiefwetenschappen aan bod. Zo wordt bijvoorbeeld aan de UI Antwerpen, in de gespecialiseerde opleiding Informatie- en bibliotheekwetenschappen, een vak documentarchiveringssysteem gedoceerd.

Voor de benoeming tot archivaris in het Rijksarchief is een universitair diploma vereist (richting geschiedenis). Wat de functie van gemeentelijke archiefambtenaar betreft, is het aan de gemeente te bepalen welk(e) diploma(s) vereist of toegelaten worden.

Vraag nr. 131
van 29 maart 1993
van de heer M. DIDDEN

Studenten geneeskunde — Numerus clausus

Onlangs heeft de minister zich via de pers uitgelaten over de zogenaamde numerus clausus voor studenten in de geneeskunde.

Mag ik vernemen of de minister reeds overleg gepleegd heeft met de nationale regering en met zijn collega in het Franstalige Gemeenschapsexecutieve ? Wat was het resultaat van die besprekingen ?

Tevens wil ik vernemen hoe de minister het probleem van het overaanbod aan huisartsen zal oplossen met een numerus clausus. Voor de specialisten in de geneeskunde bestaat er feitelijk een vestigingswet, zodat men hier niet direct van een overdreven aanbod kan spreken. Het tekort aan cliënteel doet zich vooral voor bij de huisartsen.

Hoe denkt de minister dit probleem op te lossen door enkel en alleen een numerus clausus in te voeren ?

Antwoord

1. In de pers werd melding gemaakt van een brief die de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs schreef aan P. Moureaux, minister van Sociale Zaken in de federale Regering.

De bereidheid tot het uitwerken van een formule van numerus clausus voor het aantal studenten in de opleiding geneeskunde aan onze universiteiten werd hierin gekoppeld aan een aantal duidelijke voorwaarden :

- De numerus clausus kan niet als geïsoleerde maatregel ingevoerd worden, maar dient deel uit te maken van een geheel van maatregelen ter sanering van de ziekteverzekering. Naast de geplande invoering van een stelsel van gesloten

budgetten en de ondersteuning van de eerste lijnszorg („echelonering”) dienen deze maatregelen onder meer een eindeloopbaanregeling met leeftijdsgrens voor artsen te bevatten (meer dan 10 procent van de artsen is ouder dan 65 jaar).

- Tussen de federale overheid en de gemeenschappen dient een akkoord te worden bereikt over de kwantitatieve gegevens inzake aantal artsen, de gewenste evolutie van het aantal artsen en de daaruit voortvloeiende quota voor numerus clausus van de instroom van geneeskundestudenten voor Vlaanderen en Wallonië.

Het is duidelijk dat die quota zo vastgesteld moeten worden dat het huidige onevenwicht in de artsenpopulatie ten opzichte van de bevolkingcijfers in Vlaanderen en Wallonië wordt weggewerkt.

- Een numerus clausus kan enkel indien die gelijktijdig en op een soortgelijke wijze in Vlaanderen en in Wallonië wordt ingevoerd en indien een akkoord bereikt wordt over de modaliteiten van een permanente controle op de toepassing van de numerus clausus in beide landgedeelten.

In de brief werd er ook op aangedrongen dat minister Moureaux het initiatief zou nemen voor overleg met de gemeenschapsministers bevoegd voor universitair onderwijs van beide Gemeenschappen. Tot op heden ontving ik geen uitnodiging tot overleg vanwege minister Moureaux.

2. De toelating tot specialisaties behoort niet tot de bevoegdheid van de gemeenschapsministers van Onderwijs. Het eventueel invoeren van een numerus clausus voor de opleiding in de geneeskunde voor of in het begin van de studies kan niet a priori een onderscheid maken tussen latere kandidaat-specialisten en kandidaat-huisartsen.

Het is mijns inziens duidelijk dat een numerus clausus rekening moet houden met de globale behoefte aan hulpverlenende geneesheren. Het aantal toelatingen tot specialisatie zal dan ook de bepalende factor zijn voor het aantal afgestudeerde artsen dat kan intreden in het huisartsenberoep.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 58
van 2 maart 1993
van de heer W. VERREYCKEN

De Lijn — Publiciteit voor Wereldwinkels

In de voertuigen van De Lijn wordt publiciteitsruimte verhuurt. Hef is opvallend dat heel wat van die ruimte wordt ingenomen door niet-commerciële organisaties zoals Bond zonder Naam enzovoort. Ik neem dus aan

dat er in twee verschillende tariefregimes voorzien is, enerzijds voor de commerciële bedrijven, anderzijds voor de niet-commerciële organisaties.

Graag vernam ik van de minister onder welk regime de publiciteit voor het commerciële bedrijf Wereldwinkels wordt gerangschikt, en welke bedragen Wereldwinkels in de loop van 1992, en voor de eerste maanden van dit jaar, betaalde of nog moet betalen, aan de publiciteitsdienst die werkte in opdracht van De Lijn.

Antwoord

Het commercialiseren en exploiteren van publicitaire ruimtes op en in de voertuigen van De Lijn is toevertrouwd aan de NV Streep.

Wereldwinkel is geen commercieel bedrijf maar een VZW. Het gaat hier om de VZW Oxfam te Antwerpen.

Voor niet-commerciële organisaties (VZW's) past de NV Streep een ander tarief toe dan voor commerciële bedrijven voor het voeren van publiciteit in de dakrondingen van de voertuigen van De Lijn.

De niet-commerciële organisaties betalen enkel de plaatsingskosten (60 frank per affiche) en de produktiekosten van de affiches. De huur van de publiciteitsruimte in de dakrondingen is gratis.

Dergelijke publiciteit wordt slechts toegestaan voor één maand. Verlenging is mogelijk voor zover publiciteitsruimte vrij is.

Vraag nr. 63 van 9 maart 1993 van de heer J. VAN EETVELT

Busverbinding Mechelen-Lier — Herwaardering

Het verbeteren van de openbare busverbinding Mechelen-Lier over Sint-Katelijne-Waver, Onze-Lieve-Vrouw-Waver en Koningshooikt, is belangrijk voor een groter gebruik van het openbaar vervoer en tevens noodzakelijk voor een aangepast intercommunale verkeer voor de bewoners van die regio.

Graag vernam ik welke maatregelen De Lijn neemt ter herwaardering van die openbare busverbinding.

Antwoord

De dienstregeling van buslijn 56 Lier-Koningshooikt-Mechelen voorziet in een minimum aanbod tijdens de daluren, ook op zaterdag en zondag. Tijdens de spitsuren op wekdagen worden er doelgericht versterkingsritten ingericht, vooral in het licht van het vervoer naar de grotere scholen in Lier, Onze-Lieve-Vrouw-Waver en Mechelen.

In de huidige omstandigheden is een dergelijke dienstregeling het best mogelijk compromis tussen de economische en sociale opdracht van De Lijn.

Herstructureringen in de zin van bijkomende investeringen kunnen op dit ogenblik niet in overweging worden genomen.

Vraag nr. 66 van 12 maart 1993 van de heer L. VAN MEUWENHUYSEN

De Lijn in Antwerpen — Dienstregeling bij vakbondsvergadering

In een lezersbrief in "Gazet van Antwerpen" van 10 maart verneem ik dat vier bussen op de Lijn 18 in Antwerpen uit de dienstregeling werden genomen vanwege een vakbondsvergadering.

Graag vernam ik of het de gewoonte is dat wanneer vakbondsafgevaardigden vergaderen, zomaar bussen of trams worden afgeschaft zonder dat de reizigers worden verwittigd.

Is de minister op de hoogte van die praktijken ?

Doen ze zich ook buiten Antwerpen voor ?

Meent hij niet dat het uurrooster hoe dan ook moet worden nageleefd ?

Antwoord

Op 25 februari 1993 werden twee (en niet vier) diensten van lijn 18 niet uitgevoerd. De reden hiervoor was een personeelstekort dat niet meer kon worden opgevangen.

- Drie chauffeurs waren vrijgemaakt voor de ondernemingsraad (en, niet voor een vakbondsvergadering), die langer geduurd heeft dan gewoonlijk ;
- Het was krokusvakantie, waardoor reeds een groter aantal personeelsleden met vakantie waren, mee ook door de beperking op het toekennen van vakantie tijdens de maanden juli en augustus (Antwerpen '93) ;
- Er waren reeds 32 chauffeurs ziek, en diezelfde dag hebben zich 's morgens nog zes personeelsleden ziek gemeld, zodat een tijdige vervanging niet meer mogelijk was.

Ondanks de recente aanwervingen moet er nog steeds met een minimaal aantal chauffeurs gewerkt worden. Een niet te voorziene samenloop van omstandigheden, zoals op 25 februari 1993, kan dan ook tot gevolg hebben dat bepaalde diensten niet kunnen uitgevoerd worden.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING
EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 23 van 23 februari 1993 van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Werkgelegenheid en beroepsopleiding in het Hageland — Initiatieven

Hagelanders maken duidelijk te weinig gebruik van het

Europees Sociaal Fonds. Zo wordt voor het project Beroepsopleiding en Tewerkstelling binnen het **5b-programma** ongeveer 340 miljoen frank uitgetrokken voor de periode 1991-1993. Toch werd in 1991 slechts 80 percent van de beschikbare Europese gelden opgebruikt en kon in 1992 geen inhaalbeweging worden vastgesteld. Als voor en in het Hageland niet dringend en op ruimere schaal initiatieven worden genomen, zullen andermaal aanzienlijke Europese middelen en kansen voor het Hageland verloren gaan.

Neemt de minister thans maatregelen, en zo ja welke, om de plaatselijke privaatrechtelijke instanties alsnog aan te zetten een aantal initiatieven te nemen ?

Is de minister van oordeel dat de mogelijkheden van het Sb-programma genoegzaam bekend zijn bij de Hagelanders zelf of moet de minister de mogelijkheden van het Sb-project toch nog beter bekend maken in het Hageland ?

Welke initiatieven werden destijds bij het opstarten van het Sb-programma door de Vlaamse overheid genomen om de beroepsopleiding en -vervolmaking te bevorderen in het Hageland ? Welke van deze initiatieven werden of worden uitgevoerd ?

Is de minister van oordeel dat bij afwezigheid van nieuwe particuliere initiatieven de overheid zelf en met spoed nog een aantal acties moet opstarten voor bijkomende gepaste beroepsopleiding in het Hageland ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

Antwoord

Het operationeel programma voor de ontwikkeling van het Hageland (1991-1993), subprogramma 4 Menselijk potentieel, bevat 2 maatregelen, met name de opleidingen georganiseerd door de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding en die voor derdenorganisaties. Voor beide maatregelen kunnen projecten die worden voortgezet of opgestart in 1994 en 1995 eveneens onder dit programma (1991-1993) worden ingediend en goedgekeurd om geen Europees Sociaal Fonds-middelen verloren te laten gaan voor het Hageland.

Reeds vóór het opstarten van het Sb-programma werden door de Vlaamse overheid alle belangrijke organisaties uit het Hageland, zowel publiekrechtelijke als privaatrechtelijke, geïnformeerd en uitgenodigd om hun voorstellen voor tewerkstellings- en beroepsopleidingsprojecten mee te delen. Op basis van die voorstellen uit de regio en de voorstellen van de Vlaamse overheid, werd in partnerschap met de Europese Commissie het uiteindelijke operationele programma opgesteld en door de Europese Commissie goedgekeurd.

Het Sb-programma, luik ESF, werd in 1991 gestart met het installeren van het Technisch ESF-comité Hageland en het Toezichtscomité Hageland. Die start werd bekend gemaakt via de regionale persorganen.

Mijn administratie legde tevens contacten en voerde

gesprekken met diverse organisaties uit het Hageland, zoals de VDAB, Opbouwwerk Interleuven, het Centrum voor Middenstandsopleiding, de Kamer voor Handel en Nijverheid, provinciale diensten, de streekmanager, de landbouwmanager en diverse lokale organisaties.

Die organisaties hebben een aantal initiatieven ingediend en gerealiseerd of opgestart.

In het operationeel programma 1991-1993 voor de ontwikkeling van het Hageland werd door de VDAB specifiek de ESF-subsidiëring van het Beroepsopleidingscentrum in Diest opgenomen. Om tot een volledige benutting van het operationeel programma te komen heeft de VDAB evenwel met goedkeuring van het toezichtscomité zijn ESF-dossier uitgebreid naar werkzoekenden en werknemers uit het Hageland die opgeleid werden in andere opleidingscentra van de VDAB in Vlaanderen.

In 1991 bedroeg de toegekende ESF-steun voor het Hageland 29.695.434 verdeeld over volgende maatregelen :

maatregel A	beroepsopleidingen van de VDAB	21.319.480
maatregel B	opleidingen van derden	7.716.057
maatregel C	technische bijstand ministerie Vlaamse Gemeenschap	659.897

Na saldering van de dossiers werden volgende bedragen opgevraagd :

20.081.964	in maatregel A
293.887	in maatregel B
36.505	in maatregel C

Uit die cijfers blijkt dat de BDAB zijn toegekende ESF-steun voor 94 percent heeft opgevraagd.

De in 1991 niet-benutte middelen werden overgeheveld naar het activiteitenjaar 1992. Voor 1992 werd volgende ESF-steun toegekend :

maatregel A	39.898.698
maatregel B	20.888.280
maatregel C	3.951.592

Op dit moment wordt de laatste hand gelegd aan de saldering van de ESF-dossiers. De BDAB zal naar schatting het volledige bedrag aan ESF-steun kunnen opvragen. Voor 1993 heeft de VDAB zijn aangevraagde ESF-steun reeds opgetrokken naar 55.205.755 frank, zodat mag worden gesteld dat vanuit de VDAB alles in het werk werd gesteld om de ESF-steun maximaal te benutten. Het probleem van de niet-benutting van ESF-gelden in het Hageland ligt bijna volledig bij het moeizaam tot stand komen van opleidingsprojecten van derden-organisaties, die kampen met problemen van cofinanciering.

Die derden-organisaties hebben tot op heden een aantal opleidingsinitiatieven genomen inzake toerisme,

land- en tuinbouw en het Plato-project voor kaderleden van KMO's.

Om de mogelijkheden van het Europees Sociaal Fonds binnen het Sb-programma verder bekend te maken bij de Hagelandse bevolking heb ik vorig jaar aan mijn administratie de opdracht gegeven om een specifieke informatiedag te organiseren in de regio's. Hierop werden alle gemeenten, OCMW's en organisaties uit de provincie Brabant, die werken met Gesco's en DAC-ers, uitgenodigd. Op die informatiedag in Leuven werden de mogelijkheden van het ESF en van het **5b-programma** inzake beroepsopleiding uitvoerig toegelicht door vertegenwoordigers van mijn administratie en van de Europese Commissie, en werden de lokale organisaties aangespoord tot het indienen van nieuwe initiatieven.

De huidige benuttingsgraad van de ESF-middelen laat echter vermoeden dat er nog heel wat ruimte is voor bijkomende beroepsopleidingsinitiatieven binnen het Sb-programma. Daarom wordt op dit ogenblik door de Vlaamse overheid onderzocht hoe de ondersteunende structuur versterkt kan worden om de mogelijkheden van het ESF voor het Hageland nog beter bekend te maken en de potentiële promotoren bij te staan bij de ontwikkeling van hun ideeën tot concrete projecten.

Vraag nr. 24
van 26 februari 1993
van de heer H. MARSOUL

Ministeriële commissies en comités — Gegevens

1. Van welke commissies, comités, raden, conferenties en dergelijke neemt het departement van de minister het secretariaat waar ?
2. Kan de minister mij ook telkens de oprichtingsdatum meedelen en verwijzen naar de publikatie in het Belgisch Staatsblad ?
3. Welke commissies, comités, raden, conferenties, en dergelijke werden gedurende de laatste tien jaar afgeschaft ?
4. Maakt elk van hen jaarverslagen ? Waar worden die bewaard ? Kunnen ze geraadpleegd worden ?
5. Wie bewaart het archief ?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan alle Vlaamse ministers.

Antwoord

Het departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden, meer specifiek de administratie Werkgelegenheid die onder mijn bevoegdheid valt, neemt uitsluitend het secretariaat waar van zogenoemde Europees-Sociaal-Fondscomités en -werkgroepen. Het gaat hier niet om ministeriële comités in stricto sensu maar wel om beslissings- en beheersorganen die werden opgericht, in uitvoering van Europese regelgeving, om het toezicht te organiseren op de besteding binnen het Vlaamse Gewest van de middelen ter beschikking gesteld door het ESF of andere commu-

nautaire programma's. Die comités en werkgroepen hebben doorgaans de volgende samenstelling : telkens één vertegenwoordiger van elk lid van de Vlaamse regering dat enige bevoegdheid heeft op het vlak van de beroepsopleiding, de tewerkstelling en de sociale (re)integratie, telkens één vertegenwoordiger van de grote publieke instanties actief op het terrein van de beroepsopleiding en de tewerkstelling. De op het terrein bevoegde administraties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap maken ook deel uit van die organen, alsook een afvaardiging van de Europese Commissie.

De geciteerde comités en werkgroepen ontstonden naar aanleiding van de hervorming van de Europese Structuurfondsen die van kracht werd vanaf 1990. De oprichting gebeurde met instemming van de Vlaamse Executieve, evenwel zonder publikatie in het Belgisch Staatsblad. Geen van dergelijke organen werd afgeschaft. Er worden geen jaarverslagen opgesteld. De administratie Werkgelegenheid, bestuur Europese Sociale Zaken, dat het secretariaat waarneemt, stelt wel verslag op van elke vergadering ; dat verslag wordt goedgekeurd door de leden, die allen een exemplaar ontvangen. De verslaggeving omvat, periodiek, een overzicht van de goedgekeurde projecten en de reële besteding van de middelen. De administratieve stukken worden bewaard op het bestuur ESZ.

Hier volgt de lijst van de organen waarvan de administratie Werkgelegenheid het secretariaat verzorgt :

- het ESF-comité voor de Westhoek : opgericht op 26 april 1990, in uitvoering van EEG-verordening nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988, Publikatieblad van 31 december 1988, artikel 25 betreffende het toezicht ;
- de ESF-werkgroep voor het arrondissement Turnhout : opgericht op 12 september 1990, in uitvoering van EEG-verordening nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988, Publikatieblad van 31 december, artikel 25 betreffende het toezicht ;
- het ESF-toezichtcomité voor de operationele programma's van de doelstellingen 3 & 4 : opgericht op 25 oktober 1990, in uitvoering van EEG-verordening nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988, Publikatieblad van 31 december 1988, artikel 25 betreffende het toezicht ;
- het technisch ESF-comité voor het Hageland (doelstelling 5B) : opgericht op 20 december 1991, in uitvoering van EEG-verordening nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988, Publikatieblad van 31 december, artikel 25 betreffende het toezicht ;
- het toezichtcomité voor de operationele programma's voor de communautaire initiatieven Euroform, Horizon en Now : opgericht op 5 maart 1992, in uitvoering van EEG-verordening nr. 4253/88 van de Raad van 19 december 1988, Publikatieblad van 31 december, artikel 25 betreffende het toezicht.

Het departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, meer specifiek de administratie Gezondheidszorg die onder mijn bevoegdheid valt, neemt het secretariaat waar van de volgende commissies en raden :

- de Vlaamse Adviescommissie voor **Kankerpreventie** :

opgericht bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 30 maart 1983, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juli 1983. Er werden de laatste tien jaar geen commissies, comités, raden, conferenties en dergelijke in dit verband afgeschaft. Er worden geen jaarverslagen gemaakt, wel verslagen per vergadering van de commissie, alsook regelmatig een verslag over de gegeven adviezen gedurende een langere periode, bewaard en te raadplegen bij de administratie. Het archief wordt bewaard bij de administratie Gezondheidszorg, bestuur Preventieve en Ambulante Gezondheidszorg.

- De disciplinaire commissie en raad inzake medisch verantwoorde sportbeoefening :

opgericht bij decreet van 27 maart 1991, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 11 juni 1991. Er werden de laatste tien jaar geen commissies, comités, raden, conferenties en dergelijke in dit verband afgeschaft. Er worden geen jaarverslagen gemaakt. Het archief wordt bewaard bij de administratie Gezondheidszorg, bestuur Preventieve en Ambulante Gezondheidszorg.

- De Raad voor Medisch Verantwoorde Sportbeoefening + 3 subcommissies : a. commissie voor sportmedische keuring, b. commissie voor topsport en topsportbeloften, c. antidopingcommissie :

opgericht bij decreet van 27 maart 1991, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 11 juni 1991. De Vlaamse Antidopingcommissie werd in de loop van de laatste tien jaar afgeschaft. Er wordt een jaarverslag opgemaakt dat geraadpleegd kan worden op de Administratie Gezondheidszorg. Het archief wordt bewaard bij de administratie Gezondheidszorg, bestuur Preventieve en Ambulante Gezondheidszorg.

- De Erkeningscommissie van de arbeidsgeneeskundige diensten :

opgericht bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1983, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 18 augustus 1983. Er werden de laatste tien jaar geen commissies, comités, raden, conferenties en dergelijke in dit verband afgeschaft. Er worden geen jaarverslagen gemaakt. Het archief wordt bewaard bij de administratie Gezondheidszorg, bestuur Preventieve en Ambulante Gezondheidszorg.

- De Vlaamse Adviescommissie voor Perinatale Zorg (VAPZ) :

opgericht bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 31 juli 1990, houdende oprichting van de Vlaamse Adviescommissie voor Perinatale Zorg. Er werden de laatste tien jaar geen commissies, comités, raden, conferenties en dergelijke in dit verband afgeschaft. Het archief wordt bewaard bij de administratie Gezondheidszorg, bestuur Preventieve en Ambulante Gezondheidszorg.

- De Stuurgroep GVO in het onderwijs :

opgericht in 1980 zonder wettelijke basis ; het betreft een adviesorgaan met een feitelijke opdracht. Er werden de laatste tien jaar geen commissies, comités, raden, conferenties en dergelijke in dit verband afgeschaft. De verslagen per vergadering van de stuurgroep zijn te raadplegen bij de administratie. Jaarverslagen worden opgemaakt sedert 1991. Ze zijn te raadplegen bij de v.z.w. Progres, erkend in het kader van de gezondheids promotie. Het archief wordt bewaard bij de administratie Gezondheidszorg, bestuur Preventieve en Ambulante Gezondheidszorg.

Vraag nr. 25
van 8 maart 1993
van de heer F. DEWINTER

Kandidaat politiek vluchteling Singh uit Kortesseem — Arbeidsvergunning

Op 28 februari 1993 werd in de gemeente Kortesseem een referendum gehouden over de vraag of de kandidaat politiek vluchteling Narindr Singh al dan niet in de gemeente mocht blijven wonen. Eerder reeds heeft de boerderij van kansarmen waar Narindr Singh sedert korte tijd werkt, aan de minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden gevraagd een arbeidsvergunning uit te reiken.

Kan de minister mij meedelen in hoeverre zij een dergelijke vergunning heeft uitgereikt en wat de redenen waren om dit al dan niet te doen ?

Antwoord

De betrokkene beschikt thans over een arbeidsvergunning. Aan betrokkene werd enkel een voorlopige arbeidsvergunning verleend in het kader van de aanvraag tot erkenning als kandidaat politiek vluchteling. Die vergunning verliest zijn uitwerking van zodra de erkenningsaanvraag is afgewezen.

Vraag nr. 26
van 9 maart 1993
van de heer W. VERREYCKEN

Verspreiding van condooms via Humo — Kosten

Hoogstwaarschijnlijk onder het motto van Hector Van Oevelen "Condomen is beter dan genezen", besloot Humo bij elk exemplaar van het weekblad een condoom te voegen. Op die wijze werden 290.000 condooms verspreid.

De Volkskrant van 17 februari 1993 meldt ons dat de kosten voor het opplakken van deze condooms in Humo werden gedragen door de Vlaamse Gemeenschap.

Hierbij rijzen toch enkele vragen.

1. Betreft het hier een steun aan de pers, waarvan de tegenwaarde ook zal worden besteed aan andere persorganen ?

2. Was er een prijsbieding voor die kleefactie of heeft de gemeenschap gewoon de prijs betaald die door het weekblad **Humo** werd aangerekend ?
3. Werd enkel het opplakken betaald of werden ook de condooms betaald ?
4. Wat zijn de kosten van die operatie ?

Antwoord

In het kader van de anti-AIDS-campagne werd gezocht naar kanalen om de bevolking, in het bijzonder de jongeren, optimaal te bereiken. De condoomcampagne langs de media heeft de bedoeling het condoomgebruik in Vlaanderen bespreekbaar te maken en aan te moedigen. Gelet op het beperkte budget dat voor een dergelijke campagne beschikbaar was, werd gekozen voor die mediaformules waarmee tegen de meest gunstige prijs een maximaal effect kan worden bereikt.

De campagne via radio- en televisiespots werd om voor de hand liggende redenen uitbesteed aan de Stichting **Aids Gezondheidszorg (StAG v.z.w.)**. De stichting bereikt het beoogde publiek via de AIDS-telefoon en de campagne kan optimaal gecombineerd worden met de bekendmaking van het nieuwe telefoonnummer. Bovendien was StAG v.z.w. de enige organisatie die in staat was een dergelijke campagne op touw te zetten tegen een bijzonder gunstige prijs. Naast de radio- en televisiespots worden raamaffiches en postkaarten verspreid en diverse manifestaties georganiseerd.

De verspreiding van condooms, aangeboden door het weekblad **Humo** was een bijkomende meevaller in het kader van de campagne, gelet op de oplage en de doelgroep die het weekblad heeft. Wat de tussenkomst van de Vlaamse Gemeenschap in de condoomactie van **Humo** betreft, kan zeker niet worden gesproken van enige vorm van steun aan de pers. De totale kostprijs voor de **Humo**-actie was immers veel hoger dan het bedrag dat de Vlaamse Gemeenschap betaalde. De Vlaamse Gemeenschap kwam in de operatie slechts tegemoet voor een gedeelte van de kostprijs van het kleven van de condooms op de cover. De Vlaamse Gemeenschap heeft 0,9 miljoen frank voor haar rekening genomen op basis van een onderhandse gunning. Dit vertegenwoordigt een kostprijs van iets meer dan 3 frank per condoom. In ruil voor de financiële inbreng van de Vlaamse Gemeenschap besteedde **Humo** ruime aandacht aan de campagne en deden zij een gratis enquête over condoombekendheid en -gebruik bij jongeren. Bovendien worden in **Humo** advertenties van de bovengenoemde campagne opgenomen tegen 50 percent van de normale prijs. De overeenkomst bepaalt bovendien dat de **Humo**-actie gelijktijdig zou lopen met de campagne gevoerd door v.z.w. StAG. Op dat ogenblik was ons geen enkel ander blad bekend dat tegen deze voorwaarden bereid was zijn medewerking aan de campagne te verlenen.

Vraag nr. 27
van 17 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Zie :
 N. De Batselier

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 126
 van 17 maart 1993
 van de heer H. Van Dienderen
 Blz. 531

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag in verband met de stimulering van het gemeenschappelijk en openbaar vervoer, de ontmoediging van het autogebruik en hoe dit principe in praktijk wordt gebracht op het kabinet, kan ik het lid het volgende meedelen.

1. Conform aan de beslissing van de Vlaamse Executieve van 5 februari 1992 telt het kabinet van de minister :

Stafleden	10
Experten met studie-overeenkomst	2
Uitvoerende personeelsleden (FTE)	22
Aanvullend personeel	
— telefonisten	3
— meester-, vak- en dienstponeel	6
— onderhoudsponeel	4
(waarvan 2 FT, 1 HT en 1/5e prestaties)	
2. Het is onmogelijk het juiste aantal kilometer afgelegd per **auto** door de kabinetsleden op te geven. Wat het gebruik van de kabinetswagens betreft, varieert zulks naargelang de dienstdoendheden en hiervan wordt geen statistiek bijgehouden. Het totale aantal kilometer bedraagt ongeveer 100.000. In het kader van de kilometercontingenten, verleend voor het gebruik van de eigen wagen om dienstredeken, werd in totaal 27.000 km toegekend aan verschillende kabinetsmedewerkers.
3. Hoeveel kilometer met het openbaar vervoer werd afgelegd door de kabinetsleden is evenmin bekend. Wel is het zo dat een groot deel van de kabinetsmedewerkers voor de woon-werkverplaatsingen beschikt over een abonnement voor het openbaar vervoer en hiervan ook dagelijks gebruik maakt.
4. Geen van de kabinetsmedewerkers verplaatst zich voor dienstredeken met de fiets. Korte afstanden worden zoveel mogelijk te voet afgelegd, bijvoorbeeld voor het bijwonen van vergaderingen op administraties of andere kabinetten.
5. Het kabinet beschikt over 4 wagens.
6. Twee wagens beschikken over een benzinemotor en zijn uitgerust met een catalysator ; de twee andere zijn diesels.
7. Teneinde onnodige verplaatsingen te voorkomen, beschikt de Vlaamse Gemeenschap over een estafette dienst, die zowel de administraties als de kabinetten aandoet. Wat de personeelsleden betreft werd vanaf 1 januari 1992 een werkgeversbijdrage in de abonnementskosten voor het woon-werkverkeer via het openbaar vervoer ingesteld, ongeacht hun jaarlijkse bezoldiging. Bovendien verwijs ik naar Vlaanderen-Europa 2002, meer specifiek naar het aanzetten tot car-pooling.
8. Hiervoor verwijs ik naar het antwoord geformuleerd op vraag nr. 7. Ten slotte wordt voor verdere verplaatsingen binnen de Brusselse agglomeratie het

9. Het aantal verplaatsingen van kabinetsleden wordt niet systematisch beperkt.
10. Als antwoord op het laatste onderdeel van de vraag kan ik het lid meedelen dat ik alle acties die de leefbaarheid verhogen en de milieuhinder verminderen, zeker zal aanmoedigen. Daarom mag het aandeel van de auto in de globale mobiliteit niet toenemen en steun ik ten volle het initiatief Halveer het autoverkeer van de Bond Beter Leefmilieu. Op het ogenblik wordt met de **Mobiliteits**-beweging onderhandeld over de wijze waarop een fiets- en treinkoerierdienst kan worden ingesteld in Vlaanderen. Dit initiatief kadert in de Halveer het Autoverkeer-actie en heeft tot doel te onderzoeken of spoedbrieven en pakketjes met gebruik van openbaar vervoer (treinen) en niet vervuilend verkeer (fietsen) ter bestemming kunnen worden gebracht. Onderzocht wordt of dit initiatief als sociale-economiebedrijf kan worden opgestart.

Vraag nr. 28
van 17 maart 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Opsporing baarmoederhalskanker — Provinciale organisatie in samenwerking met universiteiten

De minister wil preventieve initiatieven in verband met opsporing van baarmoederhalskanker provinciaal structureren. Betekent dit dat deze provinciale structuur aan samenwerking met één universiteit wordt gekoppeld ?

Het ligt voor de hand dat de Antwerpse regio samenwerkt met de UIA. Dat ligt niet voor de hand, op grond van bestaande contacten, voor de Turnhoutse Kempen. Samenwerking met de KUL ligt aldaar veel meer voor de hand, als het al niet door het vele zorgverstrekken, ook voor preventie-initiatieven nodig, uitdrukkelijk wordt gewenst.

Kan de minister meedelen hoe de opbouw van deze provinciale structuren verloopt, meer bepaald op welke wijze de wenselijkheid van samenwerking met een of meer universitaire instellingen wordt onderzocht ?

Is er in de plannen van de minister ruimte voor samenwerking met meerdere universiteiten per provincie, of delen ervan ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het lid meedelen dat het inderdaad de beleids optie is om vroegtijdige opsporing van baarmoederhalskanker op provinciaal niveau te structureren op basis van de adviezen die door de Vlaamse Adviescommissie voor Kankerpreventie na langdurige pilotprojecten ter zake werden opgesteld. Het inschakelen van een provinciaal intermediair heeft een aantal voordelen.

1. Het provinciaal intermediair vergemakkelijkt de sensibilisatie naar de lokale beroepsgroepen, de lokale overheden en de socio-culturele organisaties.
2. Het provinciaal intermediair laat **toe** de **registratie**

van baarmoederhalsuitstrijkjes en van afwijkende preparaten dichter bij de risicogroep te brengen. Specifieke interventieacties zullen op dit niveau meer doeltreffend werken.

3. Op het provinciaal niveau zijn reeds initiatieven genomen voor gezondheidsbevorderende acties, ondermeer op het vlak van primaire kankerpreventie. Het gedeeltelijk toevertrouwen van de baarmoederhalscreening aan deze provinciale structuren moet hierin worden gekaderd.
4. Het afbakenen van geografische entiteiten, en het toepassen van uniforme screeningsmodaliteiten hierin verhinderen een niet-gecoördineerde aanpak van de screening en laten een goede epidemiologische evaluatie toe van het model.
5. Provincies kunnen werkingsmiddelen ter beschikking stellen.

Na consultatie van de verschillende provincies en de VACK (Vlaamse Adviescommissie voor Kankerpreventie) wens ik in de tweede helft van 1993 een coördinatieplatform voor baarmoederhalskankeropsporing op gemeenschapsvlak op te richten.

Dit platform moet een aantal richtlijnen uitwerken voor de beoogde screeningsactiviteit en voorstellen formuleren voor de organisatie ervan.

De betreffende besprekingen bevinden zich nog in een beginstadium, en hebben op heden nog geen aanleiding gegeven tot concrete structuren of samenwerkingsverbanden.

De provinciebesturen zullen echter wel over voldoende autonomie kunnen beschikken om, rekening gehouden met de algemene richtlijnen die voor Vlaanderen zullen gelden, een eigen invulling te geven op het gebied van de eigen structuur.

In de op te richten koepelstructuur, of coördinatieplatform, zullen zowel de provincies als de betrokken universitaire centra vertegenwoordigd zijn.

Vraag nr. 29
van 19 maart 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Dopingcontrole — Vragen

Vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap meldden zich zaterdagavond 13 maart 1993 in Rijkvorsel na de wedstrijd Zwarte Leeuw-KV Oostende voor de dopingcontrole.

De controleurs waren blijkbaar in een goede bui, want ze vroegen de clubafgevaardigden zelf de spelers aan te wijzen die zich voor een controle moesten aanbieden.

De Oostendse afgevaardigde koos voor de nummers 6 en 11. Zwarte Leeuw afgevaardigde hield het bij dezelfde cijfers. Achteraf stelde hij vast dat hij toevallig de twee bankzitters had aangewezen, maar hiertegen hadden de afgevaardigden geen enkel bezwaar.

Kan de minister mij mededelen :

1. wie gemachtigd is om dopingcontroles uit te voeren ;
2. wie bepaalt welke spelers er een dopingcontrole moeten ondergaan ;
3. aan welke instanties de resultaten van de dopingcontrole worden doorgegeven ?

Antwoord

1. In toepassing van artikel 16 van het decreet van 27 maart 1991 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening zijn enkel erkende controleartsen gemachtigd dopingcontrole uit te voeren.

Artikel 41 van het besluit van 23 oktober 1991 van de Vlaamse Executieve houdende uitvoering van het hiervoor vermelde decreet bepaalt het volgende.

”§ 1 Om als controlearts erkend te worden, dient de betrokkene :

1° arts te zijn, en houder van het diploma van licentiaat in de lichamelijke opvoeding, van de bijzondere licentie in de lichamelijke opvoeding en de sportgeneeskunde of van het getuigschrift van aanvullend onderwijs in de sportgeneeskunde ;

2° na voorafgaande machtiging door de Vlaamse minister minstens driemaal als waarnemer een dopingcontrole door een erkende controle-arts, die daartoe door de Vlaamse minister werd aangeduid, te hebben bijgewoond. Deze dopingcontrole zal eenmaal mede onder toezicht van een ambtenaar, bedoeld in artikel 29 van het decreet, plaatsvinden ;

3° deel te hebben genomen aan ten minste één vormingsactiviteit ingericht door of op initiatief van de Vlaamse minister ;

4° de Vlaamse minister een geschreven verklaring toe te zenden waarin hij of zij zijn of haar eventuele bindingen met de sportverenigingen en sportmanifestaties mededeelt, alsmede of hij of zij begeleider is ;

5° niet verbonden te zijn aan een keuringscentrum.

§ 2. Om als controlearts erkend te blijven, dient betrokkene :

1° jaarlijks ten minste aan twee vormingsactiviteiten, ingericht door of op initiatief van de Vlaamse minister deel te nemen ;

2° jaarlijks bij dopingcontroles minstens twintig monsternemingen uit te voeren in opdracht van de Vlaamse minister ;

3° elke wijziging in de bindingen, bedoeld in § 1, 4° en 5° van dit artikel, onmiddellijk en schriftelijk aan de Vlaamse minister mede te delen. ”

2. De controlearts wijst, onder voorbehoud van de bevoegdheid van het controlecomité ter zake, de sportbeoefenaars aan, die zich voor een dopingcontrole moeten aanbieden. Over deze aanwijzing pleegt hij voorafgaandelijk overleg met de afgevaardigde van de betrokken sportvereniging of met de organisator.

Deze aanwijzing van de sportbeoefenaars kan als volgt gebeuren :

- bij lottrekking ;
- de eerste 3 aangekomenen + 2 bij lottrekking ;
- 2 of 3 of . . . spelers van elke ploeg bij lottrekking ;
- willekeurig naarmate bijvoorbeeld de renners over de eindmeet binnenspurten.

Daarenboven kan ik meedelen dat in de aangehaalde wedstrijd de controlearts aan elke clubafgevaardigde vroeg een cijfer op te geven tussen 1 en 15. Dit cijfer was dan het rugnummer van één speler van de ene vereniging, maar was meteen ook bepalend voor de aanwijziging van een speler van de andere ploeg.

3. Conform artikel 82, paragraaf 1 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 23 oktober 1991, zendt het controlelaboratorium het verslag van de analyses aan de administratie én, in voorkomend geval, aan de sportfederatie die de dopingcontrole bevolen heeft.

Vraag nr. 30 van 19 maart 1993 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Zie :

N. De Batselier

Minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

Vraag nr. 130

van 19 maart 1993

van de heer L. Van Nieuwenhuysen

Blz. 535

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag in verband met sociaal dienstbetoon kan ik het lid meedelen dat medewerkers niet belast worden met het verzekeren van sociaal dienstbetoon.

Vraag nr. 31 van 22 maart 1993 van de heer P. CHEVALIER

Geneeskundig onderzoek bij aanvraag arbeidsvergunning of arbeidskaart — Aidstest

Het geneeskundig onderzoek dat een onderdaan van een niet-EG-land dient te ondergaan bij de aanvraag om een arbeidsvergunning of arbeidskaart moet bewijzen dat de betrokken werknemer door geen besmettelijke of overdraagbare ziekte is aangetast. Het gaat hier om werknemers die niet op regelmatige wijze of die minder dan 2 jaar in ons land verblijven en voor de eerste maal worden tewerkgesteld.

Door het bevoegde departement van Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden worden de artsen die het getuigschrift afleveren verzocht om, behoudens een algemeen onderzoek, tevens een radioscopisch longonderzoek en een serologisch onderzoek (om mogelijke geslachtsziekten zoals syfilis op te sporen) te verrichten.

Hoe belangrijk deze onderzoeken ook zijn, het ver-

wondert mij dat geen aidstest moet worden afgenomen. Gelet op het steeds toenemende risico voor deze besmettelijke ziekte lijkt het mij aangewezen dat de af te leveren medische getuigschriften een verklaring van de geneesheer omtrent de afgenomen aidstest zouden bevatten.

Is de minister bereid om het geneeskundig getuigschrift dat bij de aanvraag om een arbeidsvergunning of arbeidskaart voor onderdanen van een niet-EG-land moet worden gevoegd, aan te passen ?

Antwoord

Krachtens artikel 6, paragraaf 1, IX, punt 3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen beschikt het Gewest enkel over een toepassingsbevoegdheid inzake de wetgeving betreffende de tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten. De federale overheid is bijgevolg bevoegd voor de vaststelling van het normerend kader. Aangezien het voorstel van het lid ingrijpt op de bepaling van artikel 2 van het koninklijk besluit van 6 november 1967 betreffende de voorwaarden van toekenning en intrekking van de arbeidsvergunningen en arbeidskaarten voor werknemers van vreemde nationaliteit, is de Vlaamse overheid niet bevoegd.

Ter informatie kan ik het lid evenwel meedelen dat ik bij mijn federale collega heb aangedrongen om het betrokken artikel te actualiseren. Het komt mij immers voor dat deze bepaling niet meer afgestemd is op de actuele gezondheidsproblematiek. Wegens de vrij algemene draagwijdte van de bepaling ontstaat het reële gevaar dat de wet de discriminatie van seropositieve werknemers in de hand werkt. Dit is mijns inziens tegenstrijdig met de artikelen 3 en 14 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950, en met het standpunt van het Ministercomité van de Raad van Europa van 24 oktober 1989. De kwestieuze bepaling zou in het licht hiervan aangepast dienen te worden waarbij met name vertrokken zou worden vanuit de aard van het gezondheidsrisico verbonden aan het uitgeoefende beroep.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 37
van 1 maart 1993
van de heer J. DE ROO

Bejaardenzorg in regio Gent-Eeklo — Gegevens en beleid

Op halflange en zeker op lange termijn mag men met betrekking tot de bejaardenpopulatie zware problemen verwachten. Met het lage geboortecijfer dat we nu kennen, zal op enkele jaren tijd de problematiek van de arbeidsmarkt, evenals die van de derde en vierde leeftijd zich totaal anders en heel wat scherper opdringen.

1. Kan de minister voor de regio Gent-Eeklo het aantal bejaarden ten opzichte van de totale bevolking procentueel weergeven ?
2. De bejaardenzorg in Gent was in de jaren 80 problematisch voor degenen die niet meer thuis verzorgd konden worden. Hoeveel bejaarden kunnen door plaatstekort niet worden opgenomen in de verzorgingstehuizen in de regio Gent-Eeklo ?
3. Wordt hier op regionaal vlak iets aan gedaan ? Zo ja, kan de minister haar plannen kort schetsen ?
4. Bij gebrek aan opvangmogelijkheden worden zorgbehoevende bejaarden in onaangepaste instellingen geplaatst of worden gewoon in de onaangepaste woonomgeving aan hun lot overgelaten. Worden er op dit gebied initiatieven genomen ? Zo ja, welke ?

Antwoord

Op basis van de bevolkingscijfers van het Nationaal Instituut voor de Statistiek van 1 januari 1992 telt arrondissement Gent-Eeklo 567.679 inwoners. Daarvan zijn er 121.420 bejaarden, met name personen van 60 jaar of ouder, zoals gedefinieerd in de gecoördineerde decreten inzake bejaardenvoorzieningen. Dit is 21,4 percent van het totaal aantal inwoners. Van die groep bejaarden zijn 23.402 personen 80 jaar of ouder. Dit is 19,3 percent van de bejaardenpopulatie en 4,1 percent van de totale bevolking.

Het programma voor de rusthuizen is per 100 bejaarden bepaald op 4 woonegelegenheden en 1 woonegelegenheid voor dementen. Voor het arrondissement Gent-Eeklo betekent dit respectievelijk 4.857 woonegelegenheden voor bejaarden en 1.214 woonegelegenheden voor demente bejaarden, samen goed voor 6.071 bedden.

Momenteel zijn er in het arrondissement 6.132 bestaande woonegelegenheden in rusthuizen en 1.088 nieuwe woonegelegenheden vergund. Dit betekent dat het door de Vlaamse regering vooropgezette programma in de regio reeds door de bestaande instellingen wordt ingevuld. Daarnaast werden nog voor 1.088 bedden vergunningen verleend, grotendeels bestemd voor demente bejaarden. De realisatie van die vergunde woonegelegenheden neemt in principe binnen de 5 jaar een aanvang. Als men weet dat dit totale beddenbestand van bestaande en geplande woonegelegenheden gerealiseerd wordt in 102 instellingen, geeft dit een gemiddelde grootte van 71 bedden per rusthuis. Hieruit kan geredelijk afgeleid worden dat het overgrote aantal van die instellingen tevens bestemd is voor verzorgingsbehoevende bejaarden, aangezien instellingen die uitsluitend valide bejaarden huisvesten maximaal 24 woonegelegenheden mogen tellen.

Onderzoek in de Vlaamse rusthuizen wijst uit dat 69 percent van de residenten ouder is dan 80 jaar. 1 op 6 bewoners is zelfs ouder dan 90 jaar. De gemiddelde leeftijd van alle bewoners is 82 jaar en de helft van alle opnames doet zich voor tussen de leeftijd van 80 en 90 jaar. Alleen al deze cijfers geven aan dat het rusthuispubliek verschuift, ouder wordt en bijgevolg verzorgingsbehoevender .

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 12
van 3 december 1992
van de heer J. VALKENIERS

Kledingsindustrie in nood — Initiatieven Vlaamse overheid

Verschillende maatregelen op nationaal vlak verhogen de onrust bij de Belgische kledingsindustrie, die voor het overgrote gedeelte in Vlaanderen is gevestigd. Die sector staat sinds enkele jaren onder zware druk door de concurrentie uit Aziatische landen. Nu is er nog de druk uit de Oostbloklanden bijgekomen en weldra krijgt de sector van de eigen nationale overheid een loonkostenverhoging voorgeschoteld van ruim 5 procent in een tijdspanne van twee maanden. Naast de CAO-akkoorden voor de sector zullen van overheidswege de volgende maatregelen van toepassing zijn :

- de meer dan halvering van de Maribel-af trek (van 17.000 naar 7.500 frank) ;
- de verhoging van de bijdragen tot financiering van het stelsel van de tijdelijke werkloosheid met 0,28 percent ;
- de indexering van de lonen met 2 percent ;
- de inwerkingtreding van het sectorieel akkoord op 1 maart 1993, waardoor de lonen stijgen met 5 frank per uur.

De Belgische kledingsindustrie zal uit de markt geprijsd worden door maatregelen van de overheid die de werkgelegenheid vernietigen. als een **werkgelegenheidsbeleid** op nationaal niveau niet meer mogelijk zou zijn wegens Maastricht-imperatieven, dan stelt die industrietak zijn hoop op regionale initiatieven, zoals bijvoorbeeld een Vlaamse Maribel-operatie voor industriële sectoren die in dit land momenteel niet voldoende naar waarde worden geschat. Graag had ik vernomen of de minister overweegt in die zin initiatieven te nemen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

Antwoord

Het raadslid informeert naar initiatieven van de Vlaamse regering die de Belgische kledingindustrie kunnen redden. Uiteraard is de Vlaamse regering enkel bevoegd voor de industriële sectoren in het Vlaamse Gewest.

In de beleidsbrief Economie bij de begroting 1993 heb ik uitvoerig toegelicht welke inhoud ik wens te geven aan het sectorale beleid.

Het overleg in de Vlaamse Werkgelegenheidsconferentie tussen de sociale partners en de Vlaamse regering heeft een consensus opgeleverd, die ook voor het sectorieel beleid belangrijke afspraken bevat.

Op 17 maart 1993 werd een protocol ondertekend, dat die consensus verwoordt. Het akkoord vertolkt een gemeenschappelijk en tastbaar engagement voor werkgelegenheid in Vlaanderen. Het geeft ook een sociale consensus weer tussen de Vlaamse werkgevers en werknemers.

Het protocol bevat een groot aantal belangrijke voorstellen om de bestaande middelen, instellingen en instrumenten van het economisch beleid en het arbeidsmarktbeleid beter op werkgelegenheid te richten.

De Vlaamse regering en de sociale partners onderschrijven de volgende uitgangspunten

1. Het engagement van de Vlaamse regering en de Vlaamse sociale partners vertrekt van de specifieke noden inzake werkgelegenheid in Vlaanderen en sluit aan bij de eigen mogelijkheden.

De Vlaamse regering en de sociale partners wensen dat het federaal beleid de Vlaamse beleidsvoorstellen inzake werkgelegenheid in rekening neemt en ondersteunt.

2. De afgesproken maatregelen betreffen inhoudelijk :
 - economische maatregelen, gericht op productieve en ecologisch verantwoorde bedrijfsinvesteringen die nieuwe en meer duurzame werkgelegenheid in de private sector opleveren ;
 - maatregelen inzake de arbeidsmarkt, gericht op herverdeling en betere toewijzing van de beschikbare arbeid ;
 - een verruiming van de werkgelegenheid in de welzijnssector.
3. De tewerkstellingsimpulsen kaderen in een gezonde budgettaire aanpak.
4. Met uitzondering van de maatregelen voor werkgelegenheid in de welzijnssector, zijn de financiële inspanningen van de Vlaamse regering beperkt tot de periode 1993-1995, gekoppeld aan het normaal te verwachten conjunctuurherstel. Uiteraard zijn de inhoudelijke afspraken niet beperkt in de tijd.

De Vlaamse regering zal over de inspanningen voor werkgelegenheid eerstdaags in debat treden in de Vlaamse Raad.

Het raadslid zal opmerken dat er geen afspraken gemaakt zijn omtrent een "Vlaamse Maribel" voor industriële sectoren.

De problemen van de textielsector zullen in de eerste plaats door een gemeenschappelijke aanpak en meer onderlinge samenwerking binnen de sector een oplossing dienen te krijgen.

Met het oog hierop heb ik voorstellen gelanceerd voor

een clusterbenadering van het industrieel beleid. Die zijn in de Vlaamse werkgelegenheidsconferentie in aanmerking genomen.

In de komende maanden zullen clusters van bedrijven afgebakend worden, die voor de Vlaamse economie van bijzonder belang zijn. Binnen de clusters zullen gezamenlijke strategische acties ontwikkeld worden om beter gewapend te zijn in de wereldwijde mededinging in de komende jaren.

Een andere afspraak betreft het oprichten van een "Europese cel" binnen de administratie Economie. De cel zal zeer aandachtig en prospectief een aantal ontwikkelingen in de Europese besluitvorming ten aanzien van belangrijke economische sectoren opvolgen. Uiteraard is dit ook voor de textielsector zeer belangrijk.

Vraag nr. 21
van 22 december 1992
van de heer J. DE BREMAEKER

Bespreking waterverdragen — Stand van zaken

In het voorjaar werd optimistisch te verstaan gegeven dat rond het jaareinde de besprekingen aangaande de waterverdragen beëindigd zouden zijn.

1. Ik had graag vernomen of dat optimisme bewaardheid zal worden.
2. Hoever staan de besprekingen juist ?
3. Wanneer zijn de delegaties van de beide landen sinds juli 1992 nog samengekomen ?
4. Welke knelpunten zijn er eventueel nog ?

Antwoord

1. Het Belgisch ministerieel ad hoc comité inzake de waterverdragen, waarvan 4 ministers van de Vlaamse regering deel uitmaken, heeft op 9 september een akkoord bereikt omtrent een indicatief tijdschema met het oog op de hervatting van de formele gesprekken met Nederland in de schoot van de officiële Onderhandelingscommissie. Dit akkoord werd vervolgens op 14 september 1992 ter gelegenheid van de Belgisch-Nederlandse **regeringsconferentie** per officiële brief ondertekend door de **vice-eerste minister** en minister van Buitenlandse Zaken W. Claes en de minister van Leefmilieu, mevrouw Onkelinx, medegedeeld aan de Nederlandse minister van Buitenlandse Zaken en van Verkeer en Waterstaat, de heer van den Broeck en mevrouw Maij-Wegen.

Zeer tot ongenoegen van de Vlaamse regering heeft de federale regering het in uitzicht gestelde tijdschema niet kunnen aanhouden.

2. Ondertussen onderzochten experts van de drie regio's het Nederlandse ontwerp-verdrag van 14 april 1992 en kwamen tot de slotsom dat dit ontwerp-verdrag, globaal genomen, overeenstemt met de bestaande internationale verdragen die België — sedert enkele jaren na raadpleging der gewesten — ondertekend heeft en ook met de bestaande EEG-

richtlijnen. Slechts over een zestal punten bestaat er onduidelijkheid of verschil van mening.

3. Op vraag van de vertegenwoordiger van het Waalse Gewest heeft de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken W. Claes het Nederlandse verdragsontwerp van 14 april 1992 voorgelegd aan dr. Rusen Ergec, professor aan de Université Libre de Bruxelles en medewerker van het kantoor De Bandt, Van Hecke en Lagae te Brussel. In zijn verslag van 1 maart 1992 kwam deze tot het besluit dat het ontwerpverdrag geen nieuwe dwingende juridische verplichtingen oplegt.
4. In de loop van 1992 werden drie internationale verdragen ondertekend die van belang zijn voor de afwikkeling van de waterverdragen met Nederland. Vooreerst is er het ECE-verdrag over de bescherming en het gebruik van de grensoverschrijdende rivieren dat op 17 maart 1992 in Helsinki werd ondertekend. Dit verdrag voorziet in samenwerking inzake de kwaliteit van de oppervlaktewateren tussen de diverse landen en gewesten die door een rivier worden doorsneden. Dit betekent dat onafgezien de waterverdragen er een samenwerkingsverdrag moet worden afgesloten voor wat het gebruik en de bescherming betreft van zowel Maas als Schelde, tussen Frankrijk, de ter zake bevoegde Belgische gewesten en Nederland. Overigens bepaalt het verdrag van Maastricht dat waar tot nog toe het niet naleven van de EEG-richtlijnen inzake de waterverontreiniging enkel aanleiding gaf tot „morele” veroordeling, door het Europese Gerechtshof in de toekomst boetes kunnen worden voorzien.

Ten slotte werd op 3 november 1992 in Parijs het verdrag ondertekend inzake de bescherming van het maritiem milieu voor de noordoostelijke Atlantische oceaan waarbij een commissie werd opgericht die meerderheidsbeslissingen kan treffen, ook inzake de verontreiniging van rivieren die in de zee uitmonden.

5. Tijdens de ontmoeting van minister-president Luc Van den Brande met de Nederlandse premier Lubbers op 25 maart 1993 is gebleken dat Nederland voortaan bereid is om de besprekingen over de waterverdragen op bilaterale basis met Vlaanderen te voeren en tevens los te koppelen van de Maasproblematiek. Dank zij deze doorbraak is de hoop gewettigd dat de besprekingen over de Scheldeproblematiek met Nederland binnen afzienbare tijd gefinaliseerd kunnen worden. Ook de Nederlandse Tweede Kamer heeft zich ondertussen ten gunste van bilaterale besprekingen met Vlaanderen uitgesproken. De Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden heeft zijn administratie inmiddels reeds opdracht gegeven om dit overleg reeds voor te bereiden.

Vraag nr. 37
van 1 februari 1993
van de heer L. BARBE

Rederijen — Beschikkingen EG-Commissie

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 40 van 4 september 1992 (Vragen en Antwoorden,

Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 4 van 14 december 1992, blz. 149) over EG-beschikkingen inzake **steunmaatregelen** onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt ten aanzien van Vlaamse bedrijven, vermeldt de minister de beschikking van 4 juli 1990 (90/627/EEG) en de beschikking van 13 maart 1991 (91/375/EEG), beide inzake kredieten aan reders. Volgens die beschikkingen moesten bepaalde subsidieverleningen verminderd worden. De Commissie moest binnen de 2 maanden na kennisgeving van de beschikking ingelicht worden over de maatregelen genomen om aan de beschikkingen gevolg te geven.

1. Waren de subsidies aan de betrokken rederijen reeds uitbetaald voor de beschikkingen van de Commissie ?
2. Hebben de beschikkingen tot gevolg dat er van de rederijen steun moet worden teruggevorderd ? Om welke bedragen gaat het ?
3. Werd er beroep ingesteld tegen de beschikkingen ? Wanneer en op welke grond ? Is er al een uitspraak in beroep ?

Antwoord

1. Een aanvang met de uitvoering van de basisbeslissing was genomen vóór de beschikkingen van de Commissie.
2. De beschikkingen hebben normaal tot gevolg dat steun zal worden teruggevorderd of zal moeten worden verrekend. Momenteel kunnen nog geen exacte cijfers worden meegedeeld, vermits er nog op de uitspraak wordt gewacht van het Hof van Justitie van Luxemburg.
3. Zodra uitspraak door het Hof is gedaan zullen wij ons beraden over de te nemen stappen. Zolang er geen uitspraak werd gedaan is een beroepsprocedure voorbarig.

**Vraag nr. 44
van 15 februari 1993
van de heer P. BREYNE**

Ontwikkelingsgebieden — Economisch beleid inzake Westhoek

De GOM West-Vlaanderen maakte onlangs een omstandige en belangwekkende nota op betreffende de economische situatie van de Westhoek. Conclusie van de studie was dat dewesthoek, ondanks de eerste positieve resultaten van het ondersteuningsbeleid, nog op tal van domeinen een wezenlijke structurele achterstand vertoont : zeer kwetsbare werkgelegenheidsstructuur, een laag algemeen welvaartsniveau, een belangrijk uitwijking , enzovoort.

De vorige Executieven voerden op diverse domeinen een beleid ter ondersteuning van de reconversie van de ontwikkelingsgewesten, onder meer van de Westhoek. Het is de vraag of de huidige Executieve eenzelfde beleid voert.

Daarom had ik graag van de minister een antwoord gekregen op de volgende vragen :

1. Welke concrete maatregelen heeft de huidige Executieve getroffen ten behoeve van de reconversie van het plattlandsgebied Westhoek, en dit op het vlak van de bevordering van de economische activiteiten in de diverse sectoren en op het vlak van de eigen investeringspolitiek van de Vlaamse overheid ?
2. Welke stappen heeft de Executieve gezet met het oog op de erkenning door de EEG van de Westhoek als plattlandsgebied (doelstelling 5 B van de EEG-verordening nr. 2052/88), zoals bij herhaling gevraagd door onder meer de GOM West-Vlaanderen ? Wat is de stand van zaken van dit dossier ?
3. Voor welke diensten van of ressorterend onder de Vlaamse Executieve werd, in het kader van het beleid van de Vlaamse Executieve inzake decentralisatie en deconcentratie, in deze zittingsperiode beslist tot vestiging of uitbreiding in de Westhoek ?

Antwoord

1. Het lid weet dat de Europese Commissie eerst het Nationaal Programma Communautaire Belang (NPCB) voor de Westhoek heeft goedgekeurd op 22 oktober 1987, en daarna het geïntegreerd actieplan (GAP) van de Westhoek heeft goedgekeurd op 20 juli 1989. Het NPCB werd, als EFRO-luik, geïntegreerd in het GAP dat initieel liep over de periode 1 januari 1987 tot 31 december 1991. Op vraag van de Vlaamse regering werd het programma van de Westhoek verlengd met 1 jaar, tot 31 december 1992.

Het totaal investeringsvolume van het hele vierjarenprogramma, waarvan momenteel nog een aantal projecten in uitvoering zijn, is gebaseerd op het principe van **co-financiering** vanuit zowel de EC, het Vlaamse Gewest, de provinciale en lokale overheid en in beperkte mate door de eventueel aanwezige private investeerder en bedraagt meer dan 3 miljard frank.

Het financieel engagement van het Vlaamse Gewest ten opzichte van het GAP-Westhoek is de voorbije jaren dus niet gering gewenst en was verantwoord in het kader van het noodzakelijk te voeren regionaal economisch beleid ten aanzien van het ontwikkelingsgebied.

Daarenboven krijgen de 3 Europees erkende Vlaamse ontwikkelingsgebieden een belangrijk deel van de middelen ingeschreven op de algemene begroting van de Vlaamse Gemeenschap, onder meer via de belangrijke investeringskredieten. Vanuit het FEER-GO bijvoorbeeld, werd de voorbije 3 jaar 850 miljoen frank aan expansiesteun toegekend voor de Westhoek, waarvan 535 miljoen frank voor bedrijven uit het arrondissement Ieper, 176 miljoen frank voor bedrijven uit het Diksmuidse en 155 miljoen frank aan bedrijven uit het Veurnse.

2. Een objectieve evaluatie zal maximaal het effect en de rendabiliteit van de geleverde inspanningen binnen het GAP van de Westhoek voor de algemene sociaal-economische ontwikkeling van het aaneengesloten plattlandsgebied moeten aantonen. Tot

op heden is deze noodzakelijke studie nog niet uitgevoerd geworden. We kunnen echter niet wachten op de resultaten van die integrale „effectenstudie” om de noodzaak van een statuutverlenging voor de Westhoek het meest objectief te kunnen argumenteren en bepleiten bij de Europese Commissie.

In de betreffende voorbereidende nota van de GOM wordt gepleit voor een doelstelling 5 B gebiedserkenning, met een maximale omschrijving met name de 3 Westhoekarrondissementen en de hinterlandgemeenten in het arrondissement Oostende (de zogenaamde vroegere Westhoekomschrijving).

Momenteel finaliseer ik een geïntegreerd voorstel tot erkenning van Vlaamse doelstelling 2- en 5 B-gebieden ten aanzien van de Europese Commissie.

Ik vertrek hierbij van het continuïteitsprincipe: de huidig erkende of afgelopen Vlaamse doelstellingen- en GAP-gebieden, zijnde de provincie Limburg, de Kempen, de Westhoek en het Hageland, zullen prioritair voorgedragen en met klem verdedigd worden.

We moeten echter realistisch zijn en beseffen dat dit maximalistische voorstel hoe dan ook zal worden herleid door de EC.

Ik zal echter het geïntegreerd Vlaamse voorstel consistent en maximaal verdedigen ten aanzien van de EC. Ik reken erop dat de subregio's de samenhang zullen ondersteunen. Bij deze wil ik ook duidelijk stellen dat de officiële onderhandelingen uitsluitend gevoerd zullen worden door de Vlaamse regering en de door haar gemandateerden.

- 3 Inzake de decentralisatie en deconcentratie van het Vlaams overheidsbeleid, verwijs ik uitdrukkelijk naar de visie die de Vlaamse regering ontwikkelt in het spoor „een democratisch Vlaanderen” en het actieplan „beter besturen in Vlaanderen 2002” van het project „Vlaanderen-Europa 2002”.

In de context van de bevroegde sociaal-economische beleidsvorm van de Vlaamse regering ten aanzien van het ontwikkelingsgebied de Westhoek, ben ik op de hoogte van de zogenaamde „Witab-cel” die momenteel door de 18 Westhoekgemeenten en het provinciebestuur van West-Vlaanderen ontwikkeld wordt. Dit lijkt mij een goed voorbeeld van gedeconcentreerd of subregionaal sociaal-economisch beleid, dat ik onderschrijf.

Vraag nr. 47
van 25 februari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Investeringsseminaries in het buitenland — Selectie van aangezochte gebieden

Eerlang vat de minister een reeks investeringsseminaries aan om in een aantal landen de troeven van Vlaanderen als investeringsland aan te prijzen.

Graag vernam ik op welke basis de steden en landen werden geselecteerd waar die initiatieven zullen plaatsvinden. Zo verwondert het mij dat er een seminarie gepland is in Birmingham, op een ogenblik dat Groot-

Britannië nog altijd kampt met een ernstige recessie en onlangs zelfs al het predicaat meekreeg van het “Taiwan van Europa”. Met andere woorden, Engeland wordt een lage-loonland.

Is het in die zin opportuun om daar investeerders voor Vlaanderen te ronselen?

Antwoord

Voor de Verenigde Staten van Amerika werd geopteerd voor het organiseren van seminaries in Boston en in San Francisco, rekening houdend met de ondersteuning van de daar gevestigde Vlaamse investeringsprospectoren.

Het aandeel van de Verenigde Staten van Amerika aan de investeringen in Europa is zeer hoog. Zowel in Boston als in San Francisco zijn er talrijke hoog-technologische bedrijven gevestigd, die potentiële investeerders zijn of samenwerking met Europese partners wensen.

Wegens het hoge aandeel van de investeringen van de Newly Industrialized Countries (NIC's) en van Japan in Europa, en om de inspanningen van de investeringsprospectoren kracht bij te zetten, worden in Azië Taipei, Seoul en Japan aangedaan in het kader van de investeringsseminaries.

In Europa werd geopteerd voor:

- Nederland (Utrecht): Enerzijds verwijzend naar het reeds bestaande aandeel van Nederlandse investeringen in Vlaanderen en anderzijds opterend voor een eerste bewustmakingscampagne van de daar gevestigde buitenlandse bedrijven voor Vlaanderen.
- Italië (Milaan): Met het seminarie wordt een verdere uitbouw van de momenteel langzaam maar zeker groeiende belangstelling van de beide regio's voor elkaar beoogd.
- UK (Birmingham): Dit seminarie is minder gericht op de werving van mogelijke Britse investeerders, maar meer naar de gevestigde Amerikaanse, Japanse en Taiwanese bedrijven in de recent ontwikkelde industriële regio Milton Keynes. Birmingham is een ideale uitvalsbasis voor de Headquarters, die zich in Londen bevinden en de industriële buitenlandse investeerders in de regio Milton Keynes.
- Zweden (Stockholm): Scandinavië blijft belangrijk voor Vlaanderen voor het aantrekken van investeringen. Daarenboven is in Stockholm een investeringsprospectoren gevestigd.

Vraag nr. 48
van 26 februari 1993
van de heer H. MARSOUL

Zie:

L. Detiège

Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

Vraag nr. 24

van 26 februari 1993

van de heer H. Marsoul

Blz. 565

Antwoord

Het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt, wegens de omvang en diversiteit van de gegevens, persoonlijk aan het lid toegestuurd.

Vraag nr. 49
van 26 februari 1993
van de heer K. VAN OVERMEIRE

Publikaties — Silhouet van Vlaanderen zonder Voeren

In antwoord op mijn vraag nummer 9 van 2 december 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 6 van 25 januari 1993, blz. 277) omtrent de afbeelding van een silhouet van Vlaanderen (zonder Voeren) op de kaft van een aantal publikaties van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, schrijft de minister dat het hier "een artistieke interpretatie betreft van Vlaanderens omtrek" en verder: "Deze esthetische vrijheid kan dan ook bezwaarlijk aanleiding geven tot enige twijfel omtrent de onaantastbaarheid van de grenzen van Vlaanderen".

Ook op de kaft van het referatenboek "Maastricht en het Europa van de culturen", uitgegeven op initiatief van de minister, prijkt een silhouet van Vlaanderen, opnieuw zonder Voeren.

In de brochure "1993 — Spécial Europe", uitgegeven in opdracht van de Franse Conseil Régional Nord-Pas-de-Calais, wordt uitgebreid aandacht besteed aan het akkoord dat Nord-Pas-de-Calais met Brussel-Hoofdstad, Kent, Vlaanderen en Wallonië sloot tot oprichting van een Eurorégion. Op de belangrijkste kaart in de brochure, namelijk op bladzijden 6 en 7, staat Vlaanderen opnieuw zonder Voeren afgebeeld. Nochtans gaat het hier deze keer duidelijk niet om een "artistieke interpretatie". Brussel en Komen-Moeskroen staan op de kaart wel duidelijk aangeduid.

Wallonië blijft aanspraak maken op Voeren. Het is dan ook betreurenswaardig dat de Vlaamse Executieve toelaat dat er in het kader van een samenwerkingsakkoord tussen onder meer Vlaanderen en Wallonië een brochure gepubliceerd wordt waarin de indruk gewekt wordt dat Voeren tot Wallonië behoort.

1. Betreft het hier drie keer een betreurenswaardige vergissing? Gaat het om een slordigheid of kan men spreken van een systematische politiek?
2. In hoeverre werd de Vlaamse Gemeenschap betrokken bij de opstelling van de brochure "1993 -Spécial Europe"?
3. Werden er ook in Vlaanderen, Brussel-Hoofdstad, Wallonië en Kent brochures uitgegeven over de Eurorégion? Zo ja, werden in die publikaties dezelfde illustraties en kaarten gebruikt?
4. Zijn er ondertussen stappen gezet om de kaarten in die brochures aan te passen?

Antwoord

Het is correct dat op de achterzijde van de kaft van het referatenboek "Maastricht en het Europa van de

culturen", uitgegeven op mijn initiatief, een afbeelding van Vlaanderen is waar te nemen zonder de Voerstreek.

Hierop wens ik een dubbel antwoord te geven. Ten eerste betreft het hier een sterk verkleinde afdruk van Europa op een boek. De afbeelding Vlaanderen is bijgevolg nauwelijks één vierkante centimeter groot. Het is mijn inziens dan ook onmogelijk om de Voerstreek op een duidelijke en correcte manier af te beelden.

Ten tweede is de voornoemde afbeelding van Europa een silhouet, en fungeert als een element van het kaftontwerp. Er is hier geen sprake van een landkaart in de strikte betekenis van het woord.

Ik kan het lid verder meedelen dat op de kaarten van Vlaanderen, afgebeeld in het tijdschrift "Flanders" en in sommige brochures uitgegeven door de administratie Externe Betrekkingen, de Voerstreek systematisch wordt afgedrukt.

In het tijdschrift "1993 — Spécial Europe" uitgegeven door de Région Nord-Pas-de-Calais werd een silhouet van Vlaanderen afgedrukt zonder de Voerstreek. Het betreft hier een initiatief van bovengenoemde regio, niet van de Euroregio. De Vlaamse Gemeenschap werd hierbij niet betrokken.

Wanneer mij cartografische onnauwkeurigheden wordenesignaleerd, in het bijzonder wat de grenzen van Vlaanderen betreft, zal ik nooit nalaten om gepast te reageren.

Vraag nr. 50
van 2 maart 1993
van de heer H. SUYKERBUYK

Unesco-conventie inzake bescherming cultureel en natuurlijk erfgoed — Ratificatie

De Unesco-conventie inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed werd op 16 november 1972 tijdens de 17de zitting van de Algemene Unesco Conferentie unaniem aangenomen. Reeds meer dan 100 lidstaten, waaronder 9 van de Europese Gemeenschap, hebben de conventie geratificeerd. België heeft dit nog steeds niet gedaan.

In zijn antwoord op een schriftelijke vraag (nr. 52 van 8 mei 1991, Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 16 van 24 juni 1991, blz. 785-786) stelde de toenmalige voorzitter van de Vlaamse Executieve dat sedert de wet van 8 augustus 1988 die materie tot de bevoegdheid van de gewesten behoort. Die hoeven hun goedkeuring niet te geven aan een internationaal verdrag. Het ministerie van Buitenlandse Zaken is echter bereid de procedure ter ratificering opnieuw op gang te brengen. Die wordt binnen enkele dagen ingezet.

Het niet-ratificeren van de conventie dreigt de rol die België (én Vlaanderen) kan spelen bij de Unesco-instanties, in het gedrang te brengen. Bovendien wordt de indruk gewekt dat we ofwel geen belangstelling hebben voor het cultureel patrimonium (terwijl Antwerpen dit jaar Culturele Hoofdstad van Europa is!),

ofwel geen monumenten kunnen tonen die een uitzonderlijke waarde hebben vanuit historisch, artistiek of wetenschappelijk standpunt.

Kan de minister mij mededelen wat de stand van zaken is betreffende de ratificatie van die Unesco-conventie ? Heeft de Vlaamse Executieve plannen ter voorbereiding van de bekrachtiging van de conventie door de Vlaamse Raad, gezien het feit dat Vlaanderen — na de goedkeuring van de huidige staats hervorming — over een volwaardig verdragsrecht zal beschikken ?

Is het juist dat er problemen zijn wat het aandeel (verdeelsleutel) van de gewesten betreft in de te betalen bijdrage voor de conventie ?

Heeft de Vlaamse Unesco Commissie — die bij besluit van de Vlaamse Executieve van 18 september 1991 werd opgericht — op dit gebied reeds enige activiteit ontwikkeld ? Volgens artikel 2 van voornoemd besluit heeft de commissie immers onder meer een raadgevende opdracht ten aanzien van de Vlaamse Executieve, in alle aangelegenheden die betrekking hebben op de Unesco-activiteiten.

Antwoord

Op 10 april 1992 heeft de Vlaamse Unesco Commissie een positief advies uitgebracht over de ratificatie van de Unesco-conventie inzake de bescherming van het cultureel en natuurlijk erfgoed.

Ik heb de bevoegde Vlaamse minister gevraagd het dossier ter beslissing voor te leggen aan de Vlaamse regering.

Er heeft nog geen overleg **plaatsgevonden** tussen de gewesten omtrent de verdeling van de financiële lasten die uit de toetreding tot de conventie zullen voortvloeien.

Vraag nr. 52
van 3 maart 1993
van de heer M. CAPOEN

Erkenning Westhoek als plattelandsgebied — Stand van zaken

De GOM West-Vlaanderen heeft een zeer gedocumenteerd dossier ingediend bij de Vlaamse Executieve voor de erkenning van de Westhoek als plattelandsgebied (doelstelling 5b van de EG-verordening 2052/88) in het kader van de hernieuwde structuurfondsen '94-'98. Door die erkenning zou de Westhoek EG-steun kunnen verwerven voor maatregelen die de ontwikkeling van het platteland en de diversificatie van de economische structuur bevorderen.

In 1989 werd door de EG-commissie een Geïntegreerd Actieprogramma voor de Westhoek goedgekeurd waarbij steun werd toegekend uit diverse EG-fondsen. Dit programma is echter in zijn laatste fase. Het heeft duidelijk positieve effecten gehad voor de reconversie van de Westhoek en heeft de noodzakelijke inhaalbeweging succesvol op gang gebracht.

Die inhaalbeweging mag echter niet stilvallen, maar

moet nog een aantal jaren voort worden gestimuleerd. De aangewezen weg is die van de erkenning van de Westhoek als plattelandsgebied.

De Westhoek is het plattelandsgebied bij uitstek in Vlaanderen. Het is een homogeen landbouwgebied en beschikt over de beste landbouwgronden van West-Europa. Ondanks dat voordeel staat het echter onomstotelijk vast dat het EG-landbouwbeleid verdragende gevolgen voor de landbouw zal hebben. Daarbij komen nog de invloeden van de zich sterk wijzigende verkeers-technische situatie, de gevolgen van de Kanaaltunnel en van het net van SST-treinen.

Het gevaar is reëel dat de landbouw van de Westhoek nog meer weggeduwd wordt door dat EG-landbouwbeleid en door de oprukkende tertiairisering van het maatschappelijk leven. Daarom moeten de landbouw en de landbouwproducten van de Westhoek worden ondersteund. Er zijn evenwel ook belangrijke investeringen nodig voor de waterhuishouding, voor het wegwerken van de achterstand in de nutsvoorzieningen, voor de tekorten in het openbaar vervoer.

Vandaar dat de GOM gelijk heeft als zij stelt dat de Westhoek als plattelandsgebied (doelstelling 5 B) moet worden erkend om de structurele achterstand volledig weg te werken.

1. Kan de minister deze zienswijze onderschrijven ? Dringt hij aan opdat de Westhoek als plattelandsgebied wordt erkend ?
2. Wat is de stand van zaken van het dossier ? Wat zijn de vooruitzichten ?

Antwoord

Ik verwijs integraal naar mijn antwoord op de gelijksoortige vraag van de heer P. Breyne van 15 februari 1993, nummer 44 en in het bijzonder naar mijn antwoord op de tweede vraag van het lid.

Vraag nr. 53
van 4 maart 1993
van de heer A. DE BOECK

Energietelefoon — Stand van zaken

Toevallig heb ik het bestaan vernomen van de **energietelefoon**. Graag krijg ik een antwoord op de volgende vragen :

1. Hoe lang bestaat die specifieke dienst al ?
2. Welke initiatieven heeft de minister genomen om die dienst bekend te maken bij de bevolking ?
3. Beschikt de minister al over een inventaris :
 - van de bevolkingsgroepen (percentsgewijze) die een beroep doen op de dienst ;
 - van de problemen waarvoor men een oplossing zoekt ;
 - van de diensten en/of organisaties waarnaar men doorverwijst ;

- van de mate waarin de dienst al effectief oplossingen voor de problemen heeft kunnen aanreiken ?

4. Dringt zich op basis van die inventaris een bijsturing van de dienst op ?

Antwoord

Begin oktober 1990 werd op de administratie Economie, bestuur Natuurlijke Rijkdommen en Energie, de energietelefoon geïnstalleerd, waaraan via pers, radio en TV een grote bekendheid werd gegeven. Eind 1991-begin 1992 volgde een tweede publiciteitscampagne in alle dag- en weekbladen. Via een bestelbon konden een aantal brochures over rationeel energiegebruik, die door de administratie worden verdeeld, gratis worden aangevraagd. Verdere bekendmaking bij de bevolking gebeurt via folders, posters en brochures die tijdens diverse beurzen (bijvoorbeeld FTI) worden verdeeld of die aan de gemeenten worden bezorgd.

De energietelefoon richt zich in de eerste plaats naar het grote publiek. Maar ook de industriële gebruiker kan er voor zijn specifieke problemen terecht (bijvoorbeeld subsidieverlening, wetgeving en reglementering, onderzoeksprogramma's enzovoort).

Een overzicht van de gestelde vragen met de **bijhorende** bevolkingsgroepen wordt hieronder weergegeven.

De vragen kunnen zowel telefonisch als schriftelijk worden gesteld. Het grootste deel kan worden beantwoord door het toesturen van één of meerdere van de beschikbare standaardbrochures. De meer technische problemen worden afgehandeld door het team van ingenieurs van het vernoemd bestuur. In de gevallen waarvoor enig opzoekwerk noodzakelijk is, wordt een uitgebreid gepersonaliseerd schriftelijk antwoord verstrekt. In enkele gevallen worden de vragen doorverwezen naar de gespecialiseerde beroepsorganisaties, zoals Electrabel, WTCB, Informazout, Test-Aankoop enzovoort.

De belangstelling voor de energietelefoon is niet regelmatig in de tijd gespreid. Na elke hernieuwde bekendmaking is er grote interesse met menigvuldige vragen om inlichtingen, waarna de aandacht van het publiek enigszins afneemt. Een regelmatig herhaalde campagne via pers en TV blijft daarom nodig.

Het oorspronkelijke doel van de energietelefoon en de begeleidende dienstverlening aan de bevolking, dit is de motivering tot zuinig en rationeel energieverbruik van een zo breed mogelijk publiek met inbegrip van de economische sectoren, is zeker bereikt.

Overzicht van de gestelde vragen :

- Aanvragen om brochures over isolatie en verwarming in de woning : \pm 60 percent.
Bevolkingsgroep : privé-personen, onderwijsinstellingen, gespecialiseerde privé-instellingen, overheidsdiensten (bijvoorbeeld gemeentebesturen) enzovoort.

- Individuele technische vragen over isolatie en verwarming : \pm 13 percent.
Bevolkingsgroep : privé-personen.
- Vragen omtrent premies voor privé-woningen : \pm 15 percent.
Bevolkingsgroep : privé-personen.
- Vragen omtrent premies aan bedrijven en instellingen : 5 percent.
Bevolkingsgroep : privé-bedrijven.
- Administratief-juridische vragen (reglementeringen) : \pm 2 percent.
Bevolkingsgroep : privé-personen, privé-bedrijven.
- Andere technische vragen (eigenschappen van brandstoffen, motoren, rendementsbepalingen, energieprijzen en -statistieken, . . .) : \pm 5 percent.

Vraag nr. 54 van 4 maart 1993 van de heer A. DE BOECK

Isolatie en ventilatie van woningen — K55-norm

Onder de voorganger van de minister werd het isolatie- en ventilatiedecreet goedgekeurd. Voor het eerste jaar vertrekt men van de K65 als norm om de bouwvergunning toe te staan. Uiteindelijk wil men komen tot een K55-norm. Na een overgangsperiode van 12 maanden kan men de norm verscherpen naar bijvoorbeeld K55. Dit lees ik in het verslag van de commissie (Stuk nr. 460, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 3, blz. 9).

Graag verneem ik of de Vlaamse Executieve al de norm van K55 heeft opgelegd en zo ja, in welk uitvoeringsbesluit.

Antwoord

Het isolatie- en ventilatiedecreet voor het Vlaamse Gewest werd op 29 april 1991 door de Vlaamse Raad goedgekeurd en gepubliceerd in het Belgische Staatsblad van 8 juni 1991. Het decreet behelst het verbod om bouwtoelatingen te geven voor woningen die niet voldoen aan bepaalde eisen inzake thermische solatie en ventilatie. Nadien werden de regels betreffende de isolatieëisen vastgelegd door het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 september 1991, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 18 maart 1992. De isolatieëisen van dit besluit werden op 1 september 1992 van kracht.

Volgens artikel 3 van het besluit van 18 september 1991 dienen alle woningen, waarvoor een bouwvergunning wordt aangevraagd tussen 1 september 1992 en 31 augustus 1993, een isolatiepeil van 65 (K65) of beter te hebben.

Woningen waarvoor een bouwvergunning wordt aangevraagd na 31 augustus 1993 dienen een isolatiepeil van 55 (K55) of beter te bezitten.

Deze K-waarden moeten berekend worden volgens de Belgische norm NBN B62-301.

Vraag nr. 55
van 4 maart 1993
van de heer A. DE BOECK

Isolatiennormen - Integraal elektrisch verwarmde woningen

In het ontwerpdecreet (Stuk nr. 460, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 3) lees ik op bladzijde 10 : "dat de minister overweegt scherpere isolatieniveaus te bepalen voor woningen die integraal elektrisch worden verwarmd dan voor andere gebouwen."

1. Heeft de voorganger van de minister of de minister zelf reeds die scherpere normen vastgesteld ?
2. Zo ja :
 - welke K-waarde heeft men als norm gesteld en waarom ;
 - sinds wanneer geldt die K-waarde ;
 - welke besparingen aan energieverbruik vloeien daaruit voort ?
3. Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

De regels in verband met de isolatieëisen worden vastgelegd in het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 september 1991, houdende het opleggen van minimumeisen inzake thermische isolatie van woongebouwen. Hierin wordt onder andere gesteld dat elke nieuwbouwwoning, waarvoor een bouwtoelating wordt aangevraagd na 1 september 1992, een isolatiepeil van ten minste K65 dient te bezitten. Na 1 september 1993 wordt de norm verstrengd tot K55.

In het besluit werden geen specifieke eisen gesteld in verband met de gebruikte verwarmingsinstallatie. Integraal elektrisch verwarmde woningen moeten zoals andere recent vergunde woningen aan de opeenvolgende normen K65 en K55 voldoen.

Nu reeds verder gaan en strengere eisen stellen zou om praktische en ervaringstechnische redenen onbillijk zijn. Aan de bouwindustrie moet voorlopig de tijd worden gegund zich aan te passen aan de nieuwe eisen inzake warmte-isolatie. Ook de controlerende administratie moet de gelegenheid krijgen de evolutie thans te volgen en nieuwe ervaringsgegevens op te doen. Door wisselwerking zal men komen tot produktontwikkeling en produktverbetering.

Op dit ogenblik is een evolutie aan de gang inzake de studie van de CO₂-emissie en de keuze van de gepaste energiedragers om het broeikas effect te verminderen. Wellicht zullen hierbij nieuwe gegevens vrijkomen om de regelgeving inzake isolatie en ventilatie op termijn bij te sturen.

De keuze om een woning integraal elektrisch te verwarmen is vaak een bewuste keuze van bouwheer en architect, waardoor de woning veelal ontworpen wordt overeenkomstig de verwarmingswijze en het totale energieverbruik. Dergelijke woningen worden daarom spontaan beter geïsoleerd dan dat de huidige reglementering voorschrijft. Het financiële aspect, de kosten van de dure energiedrager, speelt hier de hoofdrol. Als voorbeeld vindt het lid hieronder een schatting van het verbruik en de overeenkomstig stookkosten voor een gemiddelde alleenstaande eengezinswoning. Hieruit blijkt duidelijk dat een niet of onvoldoend geïsoleerde woning integraal elektrisch verwarmen financieel onverantwoord is.

Schatting van de stookkosten voor de verschillende energiedragers

Isolatiepeil	Stookolie (11.4 fr/l)		Gas (9.5 fr/m ³)		Elektriciteit (dag/nachttarief)	
	Verbruik (l/jaar)	Kosten (fr/j aar)	Verbruik (m ³ /jaar)	Kosten (fr/jaar)	Verbruik (kWh/jaar)	Kosten (fr/jaar)
K80	3.880	44.000	3.930	37.000	24.500	98.000
K70	3.420	39.000	3.460	33.000	21.580	86.000
K60	3.100	35.000	3.150	30.000	19.650	78.000
K55	2.870	32.800	2.920	27.700	18.100	72.500
K40	2.430	27.500	2.470	23.500	15.360	62.000

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 115
van 10 maart 1993
van de heer M. BOURGOIS

Storten Nederlands giftig afval in Ieper — Maatregelen

Begin januari 1993 werd door de Nederlandse transportfirma Doornewaard zonder toelating slib van waterzuiveringsinstallaties uit de omgeving van Amsterdam gedumpt op een aantal plaatsen in het arrondissement Ieper (onder meer in Beselare, Zandvoorde en Wervik). Naar verluidt zou het om een twintigtal vrachtwagens van ongeveer 40.000 kilogram gaan.

Het slib werd gestort op landbouwgrond en zou volgens de analyses van de milieu-inspectie van de Bond Beter Leefmilieu als giftig afval bestempeld kunnen worden omdat het drogestofgehalte te laag is en de concentraties zink en koper te hoog. Het slibafval kwam in Nederland niet in aanmerking voor gebruik als compost, maar kan in België nog verkocht worden als biomest of compost.

Door de gemeentelijke politie van Zonnebeke werden op 29 januari 1993 twee processen-verbaal opgesteld en verstuurd naar de procureur des konings in Ieper.

Is de minister op de hoogte van deze zaak en zo ja, welke maatregelen werden er tot op heden genomen om de eventuele risico's voor ons leefmilieu en onze bevolking tegen te gaan ?

Is de betrokken firma niet in overtreding met de Belgische reglementering inzake invoer van giftig afval — wat tot de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu in de federale regering behoort — maar ook met Vlaam II en het Vlaamse mestdecreet ?

Zo ja, welke stappen overweegt de minister, zowel met betrekking tot de huidige situatie als wat het verhinderen van de dumping van dergelijk afval in de toekomst betreft ?

Antwoord

Uit de analyse uitgevoerd door VITO, in opdracht van het bestuur Milieu-inspectie blijkt dat het slib niet als giftig kan worden bestempeld. Het slib voldoet evenwel niet aan de samenstelling van gestabiliseerd zuiveringsslib gelet op de gehalte organische stof, droge stof, stikstof, fosfaat en kalium. Het besluit is dat het zogenaamde biomest afkomstig uit Nederland beschouwd moet worden als een afvalstof en als dusdanig niet mag worden aangewend in de landbouw.

Aangezien dit produkt te beschouwen is als een afvalstof is het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen niet van toepassing.

Het bestuur Milieu-inspectie maakt thans een inventa-

ris op van de aangevoerde vrachten (hoeveelheid, datum van aanvoer, plaats van staten, oppervlakte van de percelen).

In samenwerking met de rijkswacht wordt onderzocht of de Nederlandse transporteur kan worden bevolen het reeds gestorte slib te verwijderen, onder meer door deze afvalstof terug te voeren naar het Nederlandse bedrijf van herkomst. Aan de landbouwers werd, met het oog op eventuele verwijdering van het slib, verbod opgelegd het slib in te werken.

Mijn collega's, de federale ministers van Leefmilieu en Landbouw kunnen controles uitvoeren op de naleving van de koninklijke besluiten, met name het koninklijk besluit van 2 juni 1987 houdende reglementering van de uitvoer, de invoer en de doorvoer van afvalstoffen en het koninklijk besluit van 6 oktober 1977 betreffende de handel in meststoffen en bodemverbeterende middelen.

Vraag nr. 116
van 10 maart 1993
van mevrouw M. DILLEN

Vervuiling van de Schelde — Controles en maatregelen

De problematiek van de vervuiling van Schelde en Maas komt regelmatig in de actualiteit naar aanleiding van de bespreking van de Waterverdragen.

1. Kan de minister mij meedelen of er vaststellingen gebeurd zijn van de vervuiling van het Scheldewater, en zo ja, wat de resultaten zijn ?

Gebeuren de controles permanent ? Zo ja, hoe vaak per jaar ?

2. Hoeveel vaststellingen van vervuiling door particulieren en/of bedrijven zijn er gebeurd sinds 1990 ?

Op welke manier worden de vervuilers gesanctioneerd ?

3. Overweegt de minister initiatieven tot het aansporen van bedrijven en/of particulieren om de afvalwaters te zuiveren ?

Zo ja, welke initiatieven zijn er reeds genomen ?

Wat is hiervan de financiële weerslag ?

Overweegt de minister nieuwe initiatieven ?

Antwoord

Het was niet mogelijk om binnen de gestelde termijn alle gegevens met betrekking tot de vervuiling van de Schelde ter beschikking van het lid te stellen.

De vragen worden momenteel door de bevoegde administraties onderzocht en zullen rechtstreeks aan het lid worden meegedeeld.

Vraag nr. 117
van 10 maart 1993
van mevrouw M. DILLEN

Toekenning en uitbetaling woonpremies — Wachtlijden

Ik vernam van verschillende zijden dat er vaak lange

wachttijden bestaan voor de toekenning en vooral voor de uitbetaling van woonpremies.

1. Hoeveel dossiers zijn er sedert 1989 ingediend bij de Vlaamse Gemeenschap voor nieuwbouw, respectievelijk verbouwingen ?
2. Hoeveel toekenningen zijn er sedert 1989 gebeurd voor nieuwbouw, respectievelijk verbouwingen ?
3. Hoeveel uitbetalingen zijn er gebeurd voor nieuwbouw, respectievelijk verbouwingen ? Hoeveel bedraagt die tegemoetkoming in haar totaliteit ?
4. Kan de minister mij mededelen aan welke voorwaarden de aanvragers thans moeten voldoen om in aanmerking te komen voor de toekenning van een woonpremie voor nieuwbouw, respectievelijk verbouwingen ?

Antwoord

1. Ingediende aanvragen

	Nieuwbouw	Sanering
89	15.848	11.722
90	13.610	12.185
91	11.554	12.177
92	6.789"	9.460

* Het aantal aanvragen voor 1992 is nog niet definitief vastgesteld.

2. Voorlopige toegekende premies

	Nieuwbouw	Sanering
89	14.199	8.249
90	12.248	8.887
91	8.530	8.500
92	7.949	11.484

Definitief toegekende premies

	Nieuwbouw	Sanering
89	12.702	8.751
90	13.609	8.344
91	10.672	9.480
92	9.101	11.381

3. Aantal uitbetaalde premies

	Nieuwbouw	Sanering
89	14.187	10.946
90	12.532	7.330
91	8.656	6.231
92	12.268	10.530

Bedrag uitbetaalde premies

	Nieuwbouw	Sanering
89	3.055.877.050	1.232.788.796
90	2.666.380.828	879.750.760
91	1.834.298.084	760.254.203
92	2.557.393.962	1.208.618.124

4. De vanaf 1 april 1993 geldende voorwaarden zijn opgenomen in het besluit van de Vlaamse Executieve van 3 februari 1993 houdende instelling van een tegemoetkoming in de last van hypothecaire leningen aangegaan om een woning te bouwen, te kopen of te renoveren en het besluit van de Vlaamse Executieve van 18 december 1992 houdende instelling van een aanpassingspremie en een verbeteringspremie voor woningen. Deze besluiten zijn gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 31 maart 1993.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 81
van 15 december 1992
van de heer R. VAN HOOLAND

Toeslag bij wedde — Rechthebbende ambtenaren

Traditioneel genieten bepaalde categorieën ambtenaren, bijvoorbeeld ingenieurs, extra verloning.

1. Welke ambtenaren genieten in het departement van de minister of in de rechtstreeks of onrechtstreeks onder hem ressorterende diensten en instellingen, een toeslag bij hun wedde of loon ?
2. Wat is de basis (rendement, forfaitair enzovoort), absolute en/of procentuele bedragen per individu, naar categorie (niveau, rang, graad en functie) ?
3. Wat is het totale bedrag naar categorie (niveau, rang, graad, functie en geslacht) voor het jongste jaar waarvoor die gegevens bekend zijn ?

Antwoord

Hieronder vindt het lid een overzichtelijke tabel betreffende de vergoedingen en toelagen die binnen de onder mijn bevoegdheid ressorterende diensten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur worden uitgekeerd.

Alle gegevens van het begrotingsjaar 1992 waarover de administratie met betrekking tot die vergoedingen en toelagen beschikt, zijn in de tabel opgenomen.

Aard van de toelage of vergoeding	Bedrag	Doelgroep	Totale kost dep./Lin	Aantal ambtenaren
1. Toelage voor gevaarlijk, ongezond en hinderlijk werk	38,5 fr. per uur (100 %)	Werklieden van niveau 3 en 4 die om dienstredenen ongezonde, hinderlijke of lastige werken moeten uitvoeren of werken waarbij zij gevoelens van onzekerheid, vrees en onrust kunnen ondervinden in weerwil van de getroffen veiligheidsmaatregelen.	± 8.000.000	± 450
2. Gevaartoeelage en toelage voor elektrische bediening (b)	10.000 fr./jaarlijks(a) 7.800 fr./jaarlijks(b)	Werklieden niveau 3 en 4-waterwegen : — bediening niet elektrische bewogen kunstwerken(a) — bediening elektrische bewogen kunstwerk(b)	a. ± 490.831 b. ± 1.076.400	± 54 ± 138
3. Kilometervergoeding	Afhankelijk van de cylinderinhoud/per km	— Personeelsleden die een eigen voertuig of motorrijwiel besturen op dienstreis	± 55.810.000	± 1.221
4. Vergoeding wegens verblijfkosten	Forfaitair/per dag van 96 fr. tot 1.098 fr.	— Alle personeelsleden die dienstreizen ondernemen	± 80.000.000	± 1.300
5. Toelage voor buitengewone en onregelmatige prestaties aan sommige wachters der waterwegen.	8.000 fr./jaarlijks	— Personeelsleden bekleed met een graad in de familie van wachter der waterwegen — niveau 3	472.000	± 59
6. Toelage — voor nacht-, zaterdag- en zondagwerk — onregelmatige prestaties(b)	38,5/per uur (100 %)(a) 1/1976e brutobezoldiging/per uur (b)	— Personeelsleden van niveau 2,3 en 4 die onregelmatige prestaties vervullen	14.000.000	± 250
7. Toelage voor het personeel dat tijdens de winterperiode zorg draagt voor het berijdbaar houden van het wegennet.	Al naargelang het tijdstip van de prestaties wordt een coëfficiënt van de brutobezoldiging uitbetaald	- Personeelsleden van niveau 2,3 en 4 van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer	± 16.000.000	± 250
8. Toelage voor het innen van scheepvaartrechten	Forfaitair	— Personeelsleden die instaan voor het innen van de scheepvaartrechten (niveau 3/4)	119.400	veranderlijk
9. Toelage voor verkeerstellingen	Teller : 126 fr./uur Posthoofd : 166 fr. per uur Organisator : 206 x variabele factor naargelang het tijdstip van de telling	— Personeelsleden die aan verkeerstellingen deelnemen	slechts om de 5 jaar	slechts om de 5 jaar
10. Toelage voor duikerswerk	Naargelang de duur der prestaties duiker : 348 fr.130 min. + 87 fr. per kwartier duikergeleider : 105 fr. per 30 mm + 36 fr. per kwartier pomper : 30 fr./30 min. + 14 fr. per kwartier	— Personeelsleden die duikerswerk verrichten	geen in 1992	geen in 1992
11. Zeetoeelage	R 11 : 131fr.per24u. R24en25 : 120 frpe24 u. R20,22en23 : 99 frpe24 u. R34,32en30: 88 frpe24 u. R 44 : 77 frper24 u. R 40 tot 43 : 66 fr. per 24 u.	— Personeelsleden belast met hydrografische werkzaamheden en het baggertoezicht op zee	190.000	32
12. Toelage voor verplaatsingen op de Zeeschelde	34 fr. per dag (114,20 %)	— Personeelsleden aan boord van varende eenheden binnen de Antwerpse agglomeratie (Schelde en binnenvaart)	369.295	± 16

Aard van de toelage of vergoeding	Bedrag	Doelgroep	Totale kost dep.Lin	Aantal ambtenaren
13. Toelage voor gelijktijdig beheer van twee districten	Van 75 fr. tot 125 fr. per dag naargelang de duur van de opdracht	— Personeelsleden bekleed met een technische graad in de rangen 24,25 en II. (administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer en Waterinfrastructuur en Zeewezen)	65.000	± 7
14. Vliegtolage voor het maken van opnamen uit de lucht	165 fr. per gevlogen kwartier	— Personeelsleden die in dienstverband opnamen uit de lucht moeten maken	67.000	± 5
15. Toelage voor het personeel dat belast is met het toezicht op het schoonmaken van de lokalen	5.400 fr. per jaar (114,20 %)	— Toezichtspersoneel schoonmaaksters	45.000	± 4
16. Toelage aan het personeel dat buiten hun normale ambtsbezigheden dient te voorzien in de bediening en het onderhoud van een verwarmingsinstallatie	60 fr. per uur gepresteerd buiten de normale werktijd	— Personeelsleden die een verwarmingsinstallatie onderhouden en bedienen	geen in 1992	geen in 1992
17. Toelage aan personeelsleden die pluviometrische en hydrometrische waarnemingen doen	5.100 fr. tot 9.180 fr. per jaar naargelang de aard van de waarnemingen	— Personeelsleden die belast zijn met pluviometrische en hydrometrische waarnemingen	370.000	± 35
18. Toelage voor het uitblijven van ongevallen	Van 23 fr. tot 70 fr. per dag naargelang de duur van de besturingsprestatie	— Personeelsleden die een voertuig besturen	2600.000	± 220
19. Produktiviteitspremies — premie voor bijzondere opdracht (a) — verantwoordelijkheidspremie (b)	10 % brutobezoldiging (a) percentage van het bedrag van de uit te voeren werken (b)	— Burgerlijke ingenieurs	58.000.000	± 160
20. Vergoedingen voor kantoorkosten	± 15.000 fr. jaarlijks of ± 3.600 fr. jaarlijks	— Districtchefs die zelf een kantoor inrichten dat voor het publiek toegankelijk is	a. 330.000 b. 68.400	22 19
21. Vergoeding voor verwarming van een kantoor voor inning of controle der scheepvaartrechten van een schuilplaats of een wachthuisje	f 12.000 fr. per jaar naargelang de index van de steenkolen	- Agenten der waterwegen die in eigen stookkosten voorzien	65.000	± 6
22. Vergoeding voor de inschrijving bij de orde van architecten	Teruggave van het jaarlijks inschrijvingsgeld	— Personeelsleden die uit hoofde van hun ambtsverrichtingen op een tabel van de orde van architecten moeten ingeschreven	85.000	± 10
23. Toelage voor buitengewone prestaties	1/1850e van de jaarlijkse gezamenlijke brutobezoldiging/per uur	— Personeelsleden die bij uitzondering prestaties verrichten die als niet normaal kunnen worden beschouwd	2.100.000	± 35
24. Vervoerkosten van en naar het werk	± 50 % werkelijke kosten	— Personeelsleden die aangewezen zijn op het openbaar vervoer om zich naar hun werk te begeven	48.000.000	— onmiddellijke verrekening aan de basis — overeenkomst met NMBS-globale terugbetaling
25. Fiets- en bromfietsvergoeding	a. 150 fr. per maand b. 180 fr. per maand	— Personeelsleden die gebruik maken van deze eigen middelen om zich te verplaatsen tijdens de diensturen	a. 52.200 b. 4.320	± 29 ± 2

Vraag nr. 93
van 4 januari 1993
van de heer R. VAN HOOLAND

Verkeer Zelzate- West en Debbautshoek — Onveiligheid

Naar verluidt veroorzaakt de verkeersregeling op Zelzate-West en Debbautshoek twijfel bij de bestuurders en zorgt dus voor grote onveiligheid. Herhaaldelijk gebeurden er ongevallen, onder meer met fietsers. Men kan er de ongelukkige situatie observeren : immense, onoverzichtelijke kruispunten met slechte bewegwijzering. Bijvoorbeeld de afslag naar Zelzate, links komend uit de richting Eeklo, is slecht aangegeven.

Ik zou het zeer op prijs stellen het volgende te mogen vernemen :

1. Hoeveel ongevallen, van welke aard, en met welk soort weggebruikers, waren er te betreuren de jongste 10 jaar ?
2. Zijn rotondes niet meer aangewezen ? Zo ja, wanneer zijn die te verwachten ? Zo nee, waarom niet ?
3. Kan de signalisatie Zelzate-West niet onmiddellijk aangepast worden ?

Antwoord

Met Zelzate-West en Debbautshoek worden waarschijnlijk de kruispunten R 4 (Ring rond Gent) met de N 49 (Antwerpen-Knokke) en de R 4 (Ring rond Gent) met de N 436-Assenedesteenweg bedoeld. Beide kruispunten zijn uitgerust met een driekleurige lichtsignalisatie.

Heden wordt een gedetailleerde ongevallenstatistiek aangevraagd aan de politie van Zelzate en de rijkswacht van Gent.

In afwachting van deze ongevallengegevens kan ik het volgende meedelen.

Ter hoogte van de R 4 — kmpt. 58,1 — kruispunt met de N 49 — kmpt. 41.2 — deden er zich in 1991 zes ongevallen voor, waaronder :

— aard van de ongevallen :

één type 2 : frontale botsing ;
 drie types 3 : tussen bestuurders langs achter ;
 twee types 4 : tussen bestuurders langs opzij ;

— soort weggebruikers :

drie ongevallen tussen personenvoertuigen ;
 twee ongevallen tussen fietsers en personenvoertuigen ;
 één ongeval tussen een trekkeraanhangwagen en een personenvoertuig.

In 1992 (in de periode begrepen tussen januari en september) deden er zich drie ongevallen voor, waaronder :

— aard van de ongevallen :

één type 2 : frontale botsing ;
 drie types 3 : tussen bestuurders langs achter ;
 twee types 4 : tussen bestuurders langs opzij ;

— soort weggebruikers :

drie ongevallen tussen personenvoertuigen ;
 twee ongevallen tussen fietsers en personenvoertuigen ;
 één ongeval tussen een trekkeraanhangwagen en een personenvoertuig.

In 1992 (in de periode begrepen tussen januari en september) deden er zich drie ongevallen voor, waaronder :

— aard van het ongeval :

één type 2 : frontale botsing ;
 één type 3 : tussen bestuurders langs achteren ;
 één type 4 : tussen bestuurders langs opzij ;

— soort weggebruikers :

één ongeval tussen een lichte vrachtwagen en een personenvoertuig ;
 één ongeval tussen trekkeraanhangwagen met een personenvoertuig ;
 één ongeval tussen trekkeraanhangwagen met een personenwagen.

Ter hoogte van het kruispunt R 4 met de N 436 deden er zich volgende ongevallen voor :

1991 : nihil ;
 1992 : twee ongevallen ;

waaronder :

— aard van het ongeval :

· twee types 3 : tussen bestuurders langs achteren ;

— soort weggebruikers :

twee ongevallen fietser tegen fietser.

Ik merk ter zake op dat de desbetreffende gegevens afkomstig zijn van "Fenomeen verkeersongevallen met doden of gewonden", uitgaande van de rijkswacht — Hoofddirectie van de Operaties — SER 605 (definitief GD + pol.) voor 1991 en — SER 505 (situatie op 17 januari 1993) voor de periode 1 januari 1992 tot 30 september 1992.

Ter hoogte van het kruispunt R 4 met de N 49 is de aanleg van een rotonde niet gepland, omdat de N 49 wordt omgevormd tot autosnelweg. Op die plaats zal een ongelijkgrondse kruising worden gecreëerd. De werken zijn evenwel nog niet opgenomen in het wegenprogramma.

Ter hoogte van het kruispunt R 4 met de N 436 kan de aanleg van een rotonde in overweging genomen worden.

Wat het aanpassen van de signalisatie betreft laat ik weten dat er noch aan de verkeersborden noch aan de

wegmarkeringen aanpassingen dienen te gebeuren. Alles voldoet aan de vigerende reglementering.

Vraag nr. 94
van 5 januari 1993
van de heer J. DE ROO

Expresweg N 49 Zelzate-Maldegem — Omvorming tot autosnelweg

De beslissing om de expresweg om te vormen tot autosnelweg is reeds enige tijd geleden genomen.

1. In welke gemeenten en op welke plaatsen zullen bruggen, tunnels, verkeersknooppunten, parkeerstroken enzovoort worden aangelegd ?
2. Welke aanbestedingen zullen worden gedaan en wanneer ?
3. Op hoeveel worden de kosten geraamd ?
4. Welke zijn de vermoedelijke begin- en einddatums van de onderscheiden werken ?
5. Hoeveel landbouwgronden zullen worden ingenomen om de omvorming te realiseren ?

Antwoord

Het vak Zelzate-Maldegem werd bij ministerieel besluit van 24 oktober 1991 (Belgisch Staatsblad van 8 april 1992) ingedeeld bij de **categorie** van de autosnelwegen.

Op dat ogenblik ligt de prioriteit inzake ombouw van de N 49 tot autosnelweg bij het vak Antwerpen (LO) — Zelzate.

Voor de omvorming tot autosnelweg van het vak Zelzate-Maldegem zijn nog geen concrete uitvoeringsvooruitzichten voorhanden.

Wel wordt, onafhankelijk van het geheel van de omvorming, de bouw van de verkeerswisselaar N 49/R 43 in Eeklo (Ring Eeklo) gepland in 1995. Erop volgend de verbindingsweg tussen dit complex en de N 9 (Gent-Maldegem). De respectievelijke ramingen van de werken zijn 85 en 150 miljoen frank.

Tot nog toe zijn binnen de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer voor dit vak nog volgende uitrustingswerken (verkeerswisselaars en ongelijkgrondse dwarsingen) voorgenomen :

- een aansluitingscomplex 'met de R 4 in Zelzate ;
- een overbrugging van de N 49 in de N 448 (Stoepestraat) in Assenede ;
- een overbrugging in de N 458 (Nieuwburgstraat) in Assenede ;
- een overbrugging in de Oosthoek in Oost-Eeklo ;
- een overbrugging in de Stroomstraat in Oost-Eeklo ;
- een overbrugging in de Goochelaar in Kaprijke ;

- een overbrugging ter hoogte van de N 456 (Vaartstraat) in Kaprijke ;
- een overbrugging in Aalstgoed in Eeklo ;
- een overbrugging in de N 434 (Peperstraat) in Eeklo ;
- een overbrugging in de Sint-Jansdreef in Eeklo ;
- een aansluitingscomplex met de R 43 van Eeklo (cf. voorgaande alinea) ;
- een overbrugging in de N 455 (ter hoogte van de verbrandingsoven) in Eeklo ;
- een overbrugging in Celieplas in Maldegem ;
- het uitbreiden van het bestaand aansluitingscomplex N 49-N 44 (Aalter-Maldegem) in Maldegem ;
- een overbrugging in de N 410 (Aardenburgse Kalseide) in Maldegem ;
- een overbrugging in de Vakebuurtstraat in Maldegem ;
- een aansluitingscomplex N 49-N 498 in Maldegem.

Concrete uitvoeringsplannen voor die werken zijn nog niet voorhanden. De studie ervan dient trouwens, zoals dit het geval is voor het vak Antwerpen (LO)-Zelzate te worden begeleid door een milieu-effectenrapport . Slechts daarna kan tot definitieve vormgeving van de aanpassing van de N 49 en het opmaken van definitieve plannen worden overgegaan.

Vraag nr. 129
van 25 januari 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Aanleg fietspaden — Gegevens

Naar wij vernemen zal het departement van Openbare Werken de komende twee jaar dubbel zoveel fietspaden aanleggen als dit jaar.

In 1993 wordt 243,3 kilometer aan fietspaden aangelegd .

Waar zullen die fietspaden per provincie worden aangelegd en welk bedrag is hiervoor uitgetrokken ?

Waar werden fietspaden aangelegd, voor welk bedrag, eveneens per provincie in 1991 en 1992 ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens werd het antwoord rechtstreeks aan het lid toegestuurd.

Vraag nr. 133
van 29 januari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Infrastructuurwerken — Steun van Europese Gemeenschap

Enige tijd geleden kondigde de Waalse Executieve bij monde van voorzitter Spitaels aan dat aan de Europese Commissie extra geld werd gevraagd voor de afwerking van een aantal infrastructuurwerken in Wallonië. Hier-

mee werd ingegaan op een beslissing van de Europese Top in Edingburgh. De desbetreffende dossiers zouden reeds bij de Europese Investeringsbank zijn ingediend.

Kan de minister mij meedelen of er in Vlaanderen infrastructuurwerken aan de gang zijn of worden gepland die in aanmerking kunnen komen voor een tegemoetkoming van de Europese Gemeenschap ?

Werden desgevallend reeds dossiers bij de Europese Investeringsbank geïntroduceerd ? Om welke projecten gaat het ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

De volgende, aan de gang zijnde, **infrastructuurprojecten** krijgen een tegemoetkoming van de Europese Gemeenschap :

- autosnelweg A 12 Antwerpen — Bergen-op-Zoom. De tegemoetkoming bedraagt 1,8 miljoen ECU ;
- autosnelweg E 40 sectie Veurne — Franse grens. De tegemoetkoming bedraagt 3 miljoen ECU ;
- haven van Oostende : meerstijger op twee niveaus. De tegemoetkoming bedraagt 1 miljoen ECU ;
- de Leie : verruiming van de waterweg. De tegemoetkoming bedraagt 5,5 miljoen ECU.

Verder werden als infrastructuurwerken die in aanmerking komen voor een tegemoetkoming van de Europese Gemeenschap, aan het Europese Comité Infrastructuur voorgesteld :

- A 12 : omvorming tot autosnelweg ;
- studieopdracht voor een multimodaal verkeers- en vervoermodel voor de 5 Vlaamse provincies ;
- de ontbrekende schakel om de haven van Zeebrugge te verbinden tot de E 40, ter realisatie van de verbinding van de havens **Rotterdam-Antwerpen-Gent-Zeebrugge-Calais** ;
- de bouw van de infrastructuur voor gecombineerde transportcentra langs de waterwegen (Zeeschelde, Albertkanaal, Kanaal Brussel-Rupel en Leie).

Vraag nr. 140

van 4 februari 1993

van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Bruggen over Netekanaal in Lier — Vervanging

Enige tijd terug vernamen we dat vier bruggen over het Netekanaal in Lier zo ernstig beschadigd zijn dat ze volledig en meteen dienen te worden vervangen.

De bruggen over de Ringvaart in Merelbeke en in Lovendegem-Vinderhout moeten prioritair worden

hersteld. Tot welke types behoren deze bruggen en in welk jaar werden ze gebouwd ?

Kan het normaal worden genoemd dat ze — rekening houdend met hun ouderdom — zo ernstig beschadigd zijn ? Indien niet, waar ligt dan de fout ?

Kan er desgevallend nog enige schuld worden verhaald op de verantwoordelijke(n) ?

Antwoord

1. De bruggen over de Ringvaart in Merelbeke en Lovendegem zijn voorgespannen bruggen. Daarbij wordt op een vernuftige wijze door een steunpuntsregeling ter hoogte van de pijlers via de draagkabels, een voorspanning in het brugdek teweeg gebracht.

De bruggen over het Netekanaal in Lier zijn eveneens voorgespannen bruggen, waarbij de krachten op de ondersteuning worden overgebracht door trek- en drukpendels. Een bijkomende voorspanning wordt gerealiseerd door het aanbrengen van een steunpuntsdenivelering.

2. De bruggen over de Ringvaart werden gebouwd :

in 1957 : de brug W13 aan de Fraterstraat in Merelbeke ;

in 1964 : de brug W12 aan de sluizen de Merelbeke ;

in 1968 : de brug W2 te Lovendegem-Vinderhout omstreeks 1955 : bruggen over het Netekanaal in Lier.

3. Bij het ontwerp van de bruggen werden geen fouten gemaakt. De bruggen worden, zoals alle kunstwerken trouwens, aangetast door de tand des tijds.

Aan de bruggen in Lier is schade opgetreden door corrosie van de voorspanwapening. De technieken die destijds voor de bescherming tegen corrosie werden toegepast, vertonen een onvoldoende duurzaamheid.

Inmiddels is de techniek dermate geëvolueerd dat thans een beduidend betere bescherming kan worden toegepast. Bij de bruggen over de Ringvaart bestaat geen onmiddellijk en acuut gevaar.

4. Er is geen grond om een verhaal ten opzichte van derden in te stellen.

Vraag nr. 142

van 8 februari 1993

van de heer R. VAN HOOLAND

Geluidsschermen langs E 40 en andere gewestwegen — Gegevens

Momenteel worden geluidsschermen geplaatst langs de E 40 in Sint-Denijs-Westrem-noord.

1. Welke trajecten zijn er gepland langs de E 40, waar, voor wanneer (begin en einde), over welke lengte, voor hoeveel frank per project en van welk type ?

2. Wat de vormgeving betreft, wie houdt zich beroepshalve binnen de diensten van de Vlaamse Gemeenschap bezig met het ontwerpen van geluidsschermen? Wie heeft de geplaatste types ontworpen of hoe is men tot de keuze van die types gekomen?
3. Hoeveel kost in het algemeen een lopende meter, per soort, respectievelijk naar materialen en plaatsing?
4. Wat zijn de resultaten in termen van geluidswering, van respectievelijk bermen, beplante bermen en/of aanplantingen op hun optimum en de verschillende types van klassieke geluidsschermen?

Antwoord

1. Langs de E 40 autosnelweg worden volgende vakken gepland van geluidsschermen:

— Betonnen geluidsschermen in Oostkamp over een lengte van 350 m ter hoogte van de Wolbrugstraat. Gezien de aanneming voor plaatsing nog niet goedgekeurd is, kan thans geen begindatum van uitvoering meegedeeld worden. De kostprijs bedraagt 20 miljoen frank.

— Op dit ogenblik wordt een geluidsscherm opgericht op het grondgebied Sint-Denijs-Westrem tussen de spoorlijn Gent-Kortrijk (kmp. 47,172) en de Rosdambek (kmp. 48,375). Het betreft hier een betonnen scherm met een lengte van 1.203 m en hoogten 3,60 m en 3,00 m. Het aannemingsbedrag is 38.749.437 frank en de werken zullen beëindigd zijn voor het bouwverlof 1993.

— De plaatsing van betonnen scherm in Merelbeke (kmp. 41,180 tot 42,140) werd pas beëindigd (lengte 969 m — bedrag 29 miljoen frank). Om het eigen gewicht te beperken wordt op de onderliggende bruggen om stabiliteitsredenen een metalen scherm aangebracht.

— Verlenging van een bestaand geluidsscherm in Bertem ingevolge het milieueffectenrapport voor de verbreding van de autosnelweg tot 4 rijstroken in de richting Leuven-Brussel. Geraamde kostprijs: 5 miljoen frank. Moet nog in aanbesteding gesteld worden, zodat de begindatum nog niet gekend is.

2. De dienst Structuren van de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer is bevoegd voor de akoestische studies bij gevallen van geluidshinder. Hierbij worden dimensioneringsberekeningen uitgevoerd die de lengte en de hoogte en de akoestische eigenschappen van de schermen vastleggen. Voor de diverse types schermen worden tevens vereisten aangaande de duurzaamheid en de stabiliteit voorgescreven. De vormgeving als dusdanig wordt overgelaten aan de inschrijvers die meedingen aan de algemene offerteaanvragen uitgeschreven door de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer. De uiteindelijke keuze gebeurt op basis van alle gunningscriteria opgenomen in de bestekken van de algemene offerteaanvragen, namelijk de prijs, de akoestische eigenschappen, de stabiliteitsvoorwaarden van de voorgestelde schermen, de esthetische

eigenschappen inzake vormgeving en kleur enzovoort.

3. De kostprijs per lopende meter is afhankelijk van de hoogte en de lengte van het scherm en van de plaatselijke vereiste voor de stabiliteit. De huidige prijs schommelt tussen 8.000 tot 10.000 frank per m² en dit voor alle gebruikelijke types. De opsplitsing volgens materialen en plaatsing is niet gekend, omdat bestekken het leveren en plaatsen als geheel voorschrijven.
4. Voor een degelijke afscherming moet de geluidswerende voorziening voldoende massa hebben en geen akoestische lekken vertonen. Daarom hebben aanplantingen over het algemeen slechts een psychologisch nut door het wegnemen van het zicht op de geluidsbron. Slechts bij een voldoende grote brede (100 m) beplanting wordt een reële geluidsniveaupercentage bereikt. Bij de vergelijking tussen grondwallen en schermen moeten grondwallen om dezelfde geluidsniveaupercentage te bereiken een grotere hoogte hebben dan schermen. Dit is te wijten aan het feit dat de top van een grondwal verder van het verkeer afgelegen is dan de top van een scherm. Ook het hellend grondwalprofiel leidt tot effectiviteitsverlies. Beplante grondwallen geven geen betere geluidswering dan niet-beplante grondwallen. Er moet overigens over gewaakt worden dat eventuele beplanting niet boven de kruin van de grondwal uitgroeit, aangezien dit door geluidsverstrooiing tot effectiviteitsverlies kan leiden.

De verschillende types van klassieke geluidsschermen bieden dezelfde geluidswering, indien ze voldoen aan de voorschriften qua geluidsisolatie en geluidsabsorptie. Het is bijvoorbeeld duidelijk dat voor een gegeven schermhoogte een absorberend scherm een beter resultaat oplevert dan een reflecterend scherm.

Vraag nr. 145 van 9 februari 1993 van de heer J. DE MEYER

Het gebruik van de Liefkenshoektunnel — Studies

In de jaren '80 werden er verkeerseconomische studies inzake de Liefkenshoektunnel uitgevoerd. De studie van 17 september 1986 (toegangswegen Liefkenshoektunnel) laat nu toe een vergelijking te maken tussen de prognoses en de huidige situatie. Het is tijd om de studie te evalueren. In die studie heeft men becijferd:

1. hoeveel voertuigen na de ingebruikneming van de Liefkenshoektunnel er door de Liefkenshoektunnel zouden rijden in plaats van de oude route te gebruiken via: a. veer van Kruiningen, b. brug van Temse, c. Waaslandtunnel, d. Kennedytunnel;
2. hoeveel verkeer er door de Liefkenshoektunnel, langs de A 11 en vervolgens extra door de Kennedytunnel (of omgekeerd) zou rijden in plaats van via de oostelijke lus van de Kleine Ring R 1 (noord-zuidstroom)
3. hoeveel nieuw verkeer er zou ontstaan.

De prognoses waren gedeeltelijk afhankelijk van : a. de aanleg van de A 12 naar Bergen-op-Zoom, b. de aanleg van de R 2, c. de ombouw van de expresweg A 11, d. andere alternatieven.

Uit de gegevens en resultaten van de studie van 17 september 1986 is af te leiden dat in 1995 in het geval zonder Wase Ring, met Zoomse weg en met tol er tot 11.865 voertuigen per dag (= 100 percent) door de Liefkenshoektunnel zouden rijden. Die Liefkenshoektunnelgebruikers reden via een andere weg als de Liefkenshoektunnel er niet zou zijn :

15 percent reed anders *via* Temse (ADR) ;
28 percent via de Kennedytunnel ;
24 percent via de Waaslandtunnel ;
16 percent via het veer van Kruiningen ;
+ 7 percent : er ontstaat een extra stroom door de Kennedytunnel, die ook door de Liefkenshoektunnel rijdt ;
10 percent geïnduceerd verkeer : er ontstaat ook nieuw verkeer : 10 percent van het totale verkeer door de Liefkenshoektunnel.

1. Heeft men recent tellingen uitgevoerd waaruit blijkt :

1. hoeveel gebruikers nu de Liefkenshoektunnel gebruiken in plaats van de oude route via a. veer van Kruiningen, b. brug van Temse, c. Waaslandtunnel, d. Kennedytunnel ;
2. hoeveel verkeer er door de Liefkenshoektunnel, langs de A 11, en vervolgens extra door de Kennedytunnel (of omgekeerd) rijdt in plaats van via de oostelijke lus van de Kleine Ring R 1 (noord-zuidstroom) ;
3. hoeveel nieuw verkeer er is ontstaan ;
4. hoeveel onverwachte verkeersgebruikers er zijn ?

Wat zijn de resultaten van de tellingen ?

Indien de tellingen en het bijgaand onderzoek niet zijn uitgevoerd : waarom niet ? Is het nog mogelijk die tellingen uit te voeren voor de opening van de weg A 12 naar Bergen-op-Zoom ?

2. Na de opening van de A 12 (naar Bergen-op-Zoom) ontstaat er voor het vrachtverkeer een vrij interessante en filevrije route via de A 12 naar (en van) Rotterdam en de Randstad Holland. Zou het niet interessant zijn om ook daarna diezelfde tellingen uit te voeren zodat de parameters en resultaten uit het verkeerseconomisch onderzoek kunnen worden bijgesteld ? Wat is de mening van de minister hieromtrent ?

3. Heeft men reeds onderzoek uitgevoerd (bijvoorbeeld door enquêtes) :

- a. bij gebruikers van de Liefkenshoektunnel waarom men de Liefkenshoektunnel gebruikt en niet de andere mogelijkheden ;
- b. bij gebruikers van de Kennedytunnel, de Waaslandtunnel, eventueel de brug van Temse, het veer van Vlissingen : waarom men deze route blijft gebruiken en niet de route via de Liefkens-

hoektunnel (mogelijke redenen : tolniveau, signalisatie, omweg, toevoerweg) ?

Zo ja, is het mogelijk van de resultaten op de hoogte te worden gesteld ? Indien neen, waarom laat de minister niet zo'n enquête uitvoeren ?

Antwoord

Het dossier Liefkenshoektunnel maakt thans het voorwerp uit van diverse onderzoeken en besprekingen. Deze zijn evenwel nog aan de gang en de conclusies ervan zijn materieel nog niet beschikbaar.

Gelet inzonderheid op de mogelijke aanzienlijke financiële weerslag van dit dossier voor elk der betrokken partijen, zou het overigens voorbarig zijn reeds inhoudelijk hierop nader in te gaan.

Verder vergen een aantal aspecten een zeer volumineuze schriftelijke weergave.

Om voormelde redenen wens ik dan ook te gepasten tijde rechtstreeks aan het lid schriftelijk te antwoorden.

Vraag nr. 151 van 15 februari 1993 van de heer V. VAUTMANS

Bouwaanvragen — Adviezen administratie

Reeds enkele malen heb ik vastgesteld dat bij de motivatie van de adviezen door de bevoegde administratie bij bouwaanvragen en bij briefwisseling met de bestendige deputatie gewag wordt gemaakt van "... het verstoren van de belevingswaarde van de agrarische zone ..." en "... ook zouden de werken vanuit ruimtelijk en landbouwkundig oogpunt de goede ordening van de plaats in het gedrang brengen... "

Kan de minister mij mededelen wat men juist moet verstaan onder de begrippen "belevingswaarde", "verstoren van de belevingswaarde" en "goede ordening van de plaats vanuit ruimtelijk en landbouwkundig oogpunt" ?

Kan de minister mij bovendien mededelen op basis van welke onderrichtingen en reglementeringen de bevoegde administraties op de hoogte zijn gebracht van die begrippen ? (Welke decretale basis, welke omzendbrieven ?)

Antwoord

De in bepaalde weigeringsbeslissingen gebruikte formuleringen, zoals bedoeld in de vraag, moeten gezien worden in de ruimere context waarin een weigeringsmotief wordt uitgedrukt. De in de vraag bedoelde formuleringen hangen uiteraard samen met een geheel van uit het dossier blijkende feitelijke gegevens die in de concrete motivering weergegeven worden, omdat zij noodzakelijk zijn ter ondersteuning van een bepaald oordeel.

Artikel 45 paragraaf 2 eerste lid van de stedenbouwwet bepaalt dat het advies van de gemachtigde ambtenaar mits behoorlijk met redenen omkleed, tot weigering

van de vergunning kan besluiten Volgens dit artikel kan de gemachtigde ambtenaar aan de afgifte van de vergunning ook voorwaarden verbinden om een goede plaatselijke ordening veilig te stellen.

Het is duidelijk dat dit wetsvoorschrift aan de gemachtigde ambtenaar en de beroepsinstantie een ruime beoordelingsbevoegdheid toekent.

Een oordeel van het bestuur uitgebracht op grond van een wetsvoorschrift dat een ruime discretionaire beoordelingsbevoegdheid toekent, is vatbaar voor een rechterlijke controle, waarbij wordt onderzocht of de bestuursoverheid op correcte wijze de feitelijke gegevens van de zaak in haar oordeel betrokken heeft en in redelijkheid tot haar oordeel is gekomen.

Er mag niet uit het oog worden verloren dat elke administratieve beslissing het voorwerp kan uitmaken van een betwisting bij de Raad van State. De rechtspraak van dit rechtsorgaan is een belangrijke rechtsbron bij het onderzoek van de vraag of een bepaald oordeel al dan niet op wettigheidsbezwaren stuit.

Betreffende de gehanteerde begrippen zoals "verstoring van de belevingswaarde" en "de goede ordening van de plaats" kan worden opgemerkt dat het niet mogelijk is de inhoud van deze begrippen op **allesomvattende** wijze te beschrijven in onderrichtingen en reglementeringen of decretale voorschriften. Van het bestuur wordt verwacht dat het in staat is door raadpleging van de in het bestuursrecht ter beschikking staande bronnen zich een correct beeld te vormen omtrent de wijze waarop het rechtmatig (wat veel ruimer is dan louter wetmatig of in overeenstemming met omzendbrieven) zijn bevoegdheden dient aan te wenden.

De enorme diversiteit van de situaties waarin een oordeel uitgebracht moet worden op grond van eisen gesteld door een goede plaatselijke aanleg, laat niet toe de gehele materie vast te leggen in onderrichtingen.

**Vraag nr. 152
van 15 februari 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN**

Reiniging autowegen — Financiering door privé-bedrijven

De minister was van plan om de reiniging van de autowegen (gedeeltelijk) te financieren door privé-bedrijven. Die zouden in ruil hun logo op reclameborden mogen aanbrengen.

Hoever **staat** het met die plannen ?

Hoeveel bedrijven hebben hiervoor belangstelling ?

Hoeveel contracten zijn er al afgesloten met bedrijven ?

Hoeveel brengt dit systeem op voor 1993 ?

Is hiervoor een juridische regeling uitgewerkt ?

Is dit systeem niet verboden door de wet ?

Antwoord

Het gaat hier niet over reclameborden of **affichage**, maar over officiële dienstborden van de Wegenadministratie die nieuwe dienstverleningen van de overheid kenbaar maken, met name :

- de Vlaamse Wegentelefoon, **met** vermelding van het middel van de dienstverlening, namelijk het groen telefoonnummer zelf ;
- de Netheidsactie die de autosnelwegen effectief properder en bijgevolg ook in veiliger staat wil houden ;
- er wordt blijk gegeven van het "goede burgerschap" van de bedrijven die deze mentaliteit van netheid op de autosnelwegen financieel ondersteunen, door vermelding van hun naam bij middel van vermelding van hun logo.

1. Eind september werd er gestart met het plaatsen van de eerste 10 borden. Het plaatsen van supplementaire borden is gepland. Een communicatiespecialist met het oog op de commercialisatie van die netheidsactie zal worden aangeworven.

2. Met de hiernavolgende bedrijven werd een contract afgesloten. De grootte van hun logo (1) alsook de lokatie werd naast hun naam vermeld.

Van Marcke	1/1	E 40 Brussel-Oostende richting Oostende-Groot Dilbeek St.-Ulriks-Kapelle
ELDI	1/4	RO binnenkant ring grondgebied Zaventem
	114	E 411 (A 4) richting Brussel
Mini Flat	114	RO Brussel binnenkant ring grondgebied Zaventem
Kijk & Bouw	1/4	A 19 richting Ieper grondgebied Menen
Vaillant	1/2	RO richting Oostende — Afrit Marly
	112	E 40 Affligem
Eternit	1/2	RO richting Zaventem-Groot-Bijgaarden
	1/2	RO richting Groot-Bijgaarden-Zaventem

(1) 1/1 = ingeval het logo de gehele logoruimte bevat ; de grootte van het logo (hoogte x breedte) bedraagt dan 156 cm x 240 cm (100 % van de beschikbare ruimte)

1/2 = ingeval het logo de helft van de gehele logoruimte bevat ; de grootte van het logo (hoogte x breedte) bedraagt dan 74 cm x 250 cm (50 % van de beschikbare ruimte)

1/4 = ingeval het logo één vierde van de gehele logoruimte bevat ; de grootte van het logo (hoogte x breedte) bedraagt dan 74 cm x 115 cm (25 % van de beschikbare ruimte).

Ook de firma n.v. Buro Modern in Waregem reageerde positief op de actie. Het contract zelf moet nog worden opgesteld.

3. Opbrengst tot op heden voor 1993 :

4 x 1/4 x 800.000,- = 3.200.000 frank
 4 x 112 x 1.500.000,- = 6.000.000 frank
 1 x 1/1 x 2.900.000,- = 2.900.000 frank

Voorlopig totaal = 12.100.000 frank

4 De netheidsactie vindt haar rechtsgrond in de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut van de autosnelwegen.

Artikel 4 paragraaf 2 bepaalt dat de minister van Openbare Werken van het verbod om installaties of bouwwerken op te richten, mag afwijken ten bate van een openbare dienst.

De netheidsactie voorziet in een openbare dienst, namelijk het net en veilig houden van de wegen en het aanbieden van een publieke service, namelijk de Vlaamse Wegentelefoon.

In subsidiaire orde wordt aan die openbare dienst bijgedragen door de bedrijfswereld, die hun logo op de dienstborden mogen vermelden en door hun financiering uiting kunnen geven aan hun goed burgerschap .

In de praktijk wordt die werkwijze ook nu reeds aanvaard, indien als tegenprestatie een andere openbare dienst wordt verleend aan de weggebruiker : bijvoorbeeld telefooncellen, planimeters, schuilhuisjes voor gebruikers van het openbaar verkeer..

De ratio legis van het koninklijk besluit van 14 december 1959 is derhalve niet toepasselijk, vermits het in dit koninklijk besluit publiciteit an sich betreft.

Het contract tussen de overheid en de bedrijfswereld zal dermate opgesteld worden dat de rechten en plichten van de partijen volledig conform blijven met de doelstellingen van de actie.

Vraag nr. 153
van 15 februari 1993
van de heer M. BOURGOIS

Investeringsprogramma gewestwegen — Verdeling budgetten

In de pers verneem ik dat de minister het investeringsprogramma 1993 voor de Vlaamse gewestwegen definitief heeft goedgekeurd. De budgetten voor de aanleg en het onderhoud van de wegeninfrastructuur zijn voor 1993 significant gestegen : in 1992 bedroegen ze 5,870 miljard frank, voor dit jaar zullen ze 8,513 miljard frank bedragen, wat neerkomt op een stijging met 45 procent.

Graag had ik van de minister de volgende specificaties gekregen :

1. Hoeveel bedraagt het budget voor de provincie West-Vlaanderen ? Hoeveel bedroeg dit budget in 1992 ?

2. Hoeveel bedraagt het budget voor het arrondissement Ieper ? Hoeveel bedroeg dit budget in 1992 ?

Kan de minister mij een overzicht geven van de precieze plaatsen waar er werken zullen worden uitgevoerd ?

Antwoord

1. Investeringsprogramma gewestwegen West-Vlaanderen :

1992 : 1.363 miljoen frank ;
 1993 : 1.606 miljoen frank.

2 Investeringsprogramma arrondissement Ieper :

1992 : 70 miljoen frank ;
 1993 : 140 miljoen frank.

3 Overzicht investeringsprogramma gepland in arrondissement Ieper in 1993 :

- N 321 Poperinge-Oostvleteren en
- N 38 Ieper-Poperinge : wegverhardingen ;
- N 303 Wervik-Kruiseke : modernisering ;
- R 33 Poperinge : herinrichten kruispunten ;
- N 311 Wervik : herinrichten kruispunten Hoge-kruis ;
- aanpassingswerken aan fietspaden in Ieper en Heuvelland ;
- N 8/N 336 : herinrichten Grote Markt Ieper ;
- A 19 Ieper, Zonnebeke en Wervik : functionele beplantingen.

Vraag nr. 154
van 16 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Verkeersproblemen in Dilbeek en Groot-Bijgaarden — Oplossing

Waarom is er nog voor geen oplossing gezorgd voor de gevaarlijke kruispunten op de Dansaertlaan in Dilbeek en Groot-Bijgaarden ? Wanneer kan men die verwachten ?

Waarom werd de bosaanplanting langs de afrit van de ring in Groot-Bijgaarden nog niet uitgevoerd ? Wanneer zal die gebeuren ?

Antwoord

De administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer van het Vlaamse Gewest heeft langs de R. Dansaertlaan slechts twee kruispunten onder haar bevoegdheid, namelijk de aansluitingen van de op- en afrit van de RO, Ring om Brussel.

Tijdens regelmatige gesprekken met de rijkswacht worden die twee plaatsen niet als gevaarlijk geciteerd. Ze komen derhalve ook niet voor op de lijst van de zwarte punten.

Andere kruispunten met de R. Dansaertlaan, zoals die met de Brussel-, Elzen- en Stationsstraat, werden vroeger door de gemeente als gevaarlijk beschouwd, doch vallen onder de bevoegdheid van laagstgenoemde.

De bosaanplanting ter hoogte van het verkeerscomplex in Groot-Bijgaarden is thans in uitvoering.

Vraag nr. 156
van 16 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Ninoofsesteenweg in Dilbeek — Werken

De werken aan de Ninoofsesteenweg op het grondgebied Dilbeek veroorzaken heel wat ongemakken, gezien het zeer drukke verkeer op die weg en het gebruiken van sluikwegen.

Hoelang zullen de werken nog duren ?

Vermits de hindernissen reeds eenmaal werden weggenomen maar nadien werden teruggeplaatst, had ik ook graag vernomen of de verdere afwerking continu zal verlopen of niet.

Antwoord

De herinrichting van de N 8 Brussel-Ninove tussen de Ring en het kruispunt Spanuit brengt wel degelijk heel wat ongemakken teweeg voor de weggebruikers op die zeer drukke gewestweg.

Nochtans worden de werken derwijze georganiseerd dat de hinder voor het verkeer tot een minimum wordt beperkt.

Om de aannemer tijdens zijn werken toe te laten vrij te bewegen met machines en transportmiddelen is het afsluiten van twee rijstroken noodzakelijk voor iedere uitvoeringsfase.

De uitvoeringstermijn van de werken bedraagt 180 werkdagen, te rekenen vanaf 15 september 1992. De werken zullen voltooid zijn eind 1993.

De uitvoering gebeurt in verschillende fasen :

Fase 1 : Vanaf Spanuit tot de Itterbeeksebaan (richting Brussel).

De werkzaamheden werden inmiddels reeds beëindigd op 19 februari 1993 wat de funderingen van de fietspaden en aanpassingswerken aan de rioleringen betreft. Termijn tot de 65ste werkdag.

fase 2 : Vanaf de Bodegemstraat tot Spanuit (richting Ninove). Termijn tot de 90e werkdag of mei 1993.

fase 3 : Vanaf de Verheydenstraat tot de Bodegemstraat (richting Ninove). Termijn tot de 110e werkdag of juli 1993.

fase 4 : Vanaf de Ring tot de Verheydenstraat (richting Ninove). Termijn tot de 130e werkdag of september 1993.

fase 5 : Vanaf de Itterbeeksebaan tot de Kalenbergstraat (richting Brussel). Termijn tot de 150e werkdag of oktober 1993.

fase 6 : Vanaf de Kalenbergstraat tot de Ring (richting Brussel). Termijn tot de 180e werkdag of december 1993.

Vraag nr. 158
van 16 februari 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Fysisch programma N 16 — Uitvoering werken

De weg Mechelen-Willebroek-Temse, de N 16, is een heel druk bereden baan. Meer dan 20.000 voertuigen gebruiken de weg dagelijks. In het fysisch driejarenprogramma zijn tal van werkzaamheden gepland op die baan. Zo onder meer verschillende aanpassingen van kruispunten. Werken aan de brug van Temse zullen reeds heel wat last bezorgen in 1993. Gelet op een vlotte doorstroming tijdens de werkzaamheden, en in het kader van de veiligheid van omwonenden bij eventuele omleidingen, is een goede coördinatie van wezenlijk belang. Door het afstemmen van de vele werken kan de hinder tot een minimum herleid worden.

1. Welke werken met betrekking tot de N 16 worden in 1993 uitgevoerd, die in 1992 of eerder werden vastgelegd ?
2. Welke werken met betrekking tot de N 16 worden in 1993 gepland, aanbesteed en wanneer ? Wat zijn voor ieder van die werken de geplande aanvangsdata en geraamde uitvoeringstermijnen ?
3. Wordt er overwogen de werken op elkaar af te stemmen om aldus de hinder in tijd en omvang te beperken ? Wordt er overleg gepleegd met de betrokken gemeentebesturen ?
4. Zal de brug over de Schelde in Temse in 1993 onderbroken zijn ?

Antwoord

1. Met betrekking tot de N 16 werd in de loop van 1992 één aanneming aanbesteed en vastgelegd, namelijk de herinrichting van het kruispunt met de Lodderstraat in Bornem (totaal bedrag : 5.889.299 frank). De werken werden aangevat op 1 maart laatstleden.
2. In het investeringsprogramma 1993 zijn de volgende projecten opgenomen :
 - herinrichten diverse kruispunten op het vak Breendonk - Temse ;
 raming : 20 miljoen frank ;
 - herinrichten kruispunten met op- en afrit E 19 en met de Battelsesteenweg in Mechelen-Noord ;
 raming : 25 miljoen frank ;
 - afwerken van de Ring om Willebroek ;
 raming : 170 miljoen frank.

Aangezien deze projecten nog ter studie zijn, kun-

nen aanbestedingsdatum, aanvangsdatum en uitvoeringstermijn nog niet worden vastgesteld.

Er wordt alleszins getracht de aanbesteding zo snel mogelijk te laten plaatsgrijpen. Met de uitvoering zal vermoedelijk pas gestart kunnen worden begin 1994.

3. Gelet op de grote mate van onafhankelijkheid tussen de betrokken projecten, is een koppeling qua uitvoering niet vereist. Uiteraard wordt er, zoals steeds het geval is, zowel bij de studie als bij de uitvoering overleg gepleegd met de betrokken gemeentebesturen.
4. De firma Buyck uit Eeklo werd belast met de uitvoering van de aanneming tot vernieuwing van de basculebrug over de Schelde in Temse.

Alleen voor de montage van de nieuwe brug is een volledige verkeersonderbreking gepland gedurende 21 kalenderdagen. In de huidige stand van de aanneming kan die periode voorzien worden omstreeks november '93. Alle verkeer zal alsdan omgeleid worden via Dendermonde, via de Kennedytunnel of via de Liefkenshoekentunnel.

Vraag nr. 160
van 19 februari 1993
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Militaire domeingoederen — Vervreemding door nationale overheid

Militaire domeingoederen zijn op de gewestplannen wit ingekleurd.

Aangezien de nationale overheid thans overweegt een aantal militaire domeingoederen te vervreemden is het voor de nationale overheid en voor de kandidaat-verwervers uiteraard van belang te weten welke bestemming de gedesaffekteerde militaire domeingoederen zullen krijgen om de waarde ervan te bepalen.

Acht de minister het noodzakelijk dat de nieuwe bestemming van de over te dragen militaire domeingoederen reeds wordt vastgelegd voor ze kunnen worden vervreemd aan particulieren aan de Vlaamse overheid en aan ondergeschikte besturen ?

Is het mogelijk dat een gemeentebestuur militair domein verwerft na desaffectatie door de nationale overheid maar nog voor de aanduiding van de nieuwe bestemming op het gewestplan ?

Werd door de nationale overheid in het voorbije jaar enig initiatief genomen om de bestemming van wat thans militair domein is, te wijzigen naar een andere bestemming, en zo ja voor welke domeingoederen ?

Antwoord

De nationale overheid heeft mij nog geen lijst bezorgd van te vervreemden militaire domeingoederen, noch voorstellen tot bestemmingswijziging van sommige militaire domeinen. Het lijkt mij dan ook voorbarig op dit ogenblik reeds een onderzoek te starten naar mogelijke nieuwe bestemmingen van die domeinen.

Wel heb ik de minister van Landsverdediging verzocht een werkgroep ad hoc op te richten om, voor de terreinen die zullen worden verkocht, een globaal voorstel van herbesteding uit te werken. De werkgroep kan wellicht in de loop van de maand april 1993 van start gaan.

Eventuele verkoop van de domeinen aan particulieren of openbare besturen gebeurt op risico van de betrokkenen, indien een bestemmingswijziging niet voorafgaand aan de verkoop of overdracht van de terreinen heeft plaatsgevonden. Als voogdijminister voor de lagere besturen zal ik er dan ook ten gepasten tijde op wijzen dat een aankoop of overdracht van gronden in die omstandigheden niet aangewezen is.

Vraag nr. 161
van 19 februari 1993
van de heer A. VERLINDEN

Bescherming oorspronkelijke functie stadscentra — Maatregelen

De laatste jaren tonen kapitaalkrachtige instellingen een zeer grote belangstelling om hun kantoren te vestigen in onze stadscentra. Meestal leidt die toenemende vestiging van kantoren tot verminderde aanwezigheid van handel, ontspanning, cultuur en horeca in onze stadscentra. Na het sluitingsuur van de kantoren vermindert het leven in onze stadscentra, terwijl overdag de belangstelling voor de verkoopscentra geleidelijk afneemt. In Aarschot werd bij koninklijk besluit van 6 september 1982 een BPA nummer 11, Stadscentrum, goedgekeurd, waardoor die tendens afgeremd werd.

Gezien de wisseling van de coalities en de druk uitgeoefend op plaatselijke besturen, eigen aan iedere gemeente, zou vermoedelijk een decreet voor het hele gewest meer waarborgen kunnen inhouden.

1. Bestaan er in dit verband op ministerieel niveau studies voor het Vlaamse Gewest, waaruit die negatieve tendens afgeleid kan worden ? Welke besluiten worden hieraan verbonden ?
2. Waarom worden er op het niveau van het Vlaamse Gewest geen initiatieven genomen om de oorspronkelijke functie van onze Vlaamse stadscentra te beschermen ?

Antwoord

1. Voor zover kon worden nagegaan, heeft het desbetreffend bestuur binnen het kader van de ruimtelijke ordening geen specifieke studieopdrachten toevertrouwd met betrekking tot de verdringing van andere stedelijke functies door de kantoorfunctie.

In het kader van de stadsherwaardering zijn in het verleden wel studieopdrachten uitgevoerd waarin werd gewezen op het belang van de vermenging van functies en de herwaardering van de woonfunctie in de stedelijke kernen.

2. Aan die problematiek zal aandacht worden geschonken binnen het kader van het ruimtelijk struc-

tuurplan voor Vlaanderen, dat opgevat wordt als een concrete uitdrukking van het ruimtelijk beleid op niveau van het Vlaamse Gewest. Een van de hoofddoelstellingen daarbij is het versterken van de stedelijke kernen waar de groei bij voorrang zal worden gelokaliseerd. Die doelstelling is reeds vastgelegd in de oriëntatienota "Vlaanderen in Vorm" die door de Vlaamse regering werd goedgekeurd.

Zij zal verder geconcretiseerd worden bij de uitwerking van dit Structuurplan Vlaanderen en moet doorwerking krijgen bij de provinciale en gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen.

Vraag nr. 169
van 26 februari 1993
van de heer M. OLIVIER

Zwarte punten in Zuid- West-Vlaanderen — Gegevens

De laatste tijd doen zich heel wat ongevallen voor met zware gevolgen.

Aangezien de verkeersveiligheid één van de prioriteiten is van de Vlaamse regering, had ik graag, meer bepaald voor de arrondissementen Kortrijk-Ieper en Roeselare-Tielt, vernomen:

1. waar de zwarte punten inzake verkeersveiligheid binnen die zone gesitueerd zijn;
2. van welke periode de gegevens beschikbaar zijn;
3. hoeveel verkeersongevallen zich op die punten voordeden, met het aantal doden, zwaar- en lichtgewonden;
4. welke maatregelen reeds genomen werden en gepland worden in de volgende jaren om die situatie te verbeteren.

Antwoord

De lijst van de zwarte punten op gewestwegen in de arrondissementen Kortrijk, Ieper, Roeselare en Tielt werd als bijlage rechtstreeks aan het lid opgestuurd.

De lijst omvat de punten die in de loop van 1992 als zwarte punten werden genoteerd, evenals de punten waar in de laatste 2 jaar minstens 6 ongevallen gebeurd zijn. Het aantal ongevallen geldt voor de periode 1991-1992.

De rijkswacht omschrijft een zwart punt als het punt waar in 12 maanden 3 ongevallen met gewonden zijn gebeurd.

De punten waar nog geen concrete maatregelen voorgesteld worden, worden wel voortdurend geëvalueerd om eventueel infrastructuurle aanpassingswerken uit te voeren.

Vraag nr. 171
van 26 februari 1993
van de heer J. VANDEURZEN

Personeel provinciaal domein Bokrijk — Gedetacheerden van v.z.w.

Met het oog op het versoepelen van administratieve procedures werd ongeveer 20 jaar geleden door het provinciebestuur van Limburg een v.z.w. opgericht belast met de commerciële exploitatie van het provinciaal domein Bokrijk. Deze v.z.w. beschikt over een beperkt aantal personeelsleden. De sociale toestand van de personeelsleden wordt beheerst door het privaatrechtelijk arbeidsrecht.

Onlangs werden twee personen aangeworven door de v.z.w., met name een industrieel ingenieur en een administratief en financieel verantwoordelijke. De aangeworven personen bekleden structureel leidinggevende functies en worden belast met onder meer het geven van opdrachten aan en het houden van toezicht op provinciale ambtenaren die tewerkgesteld zijn door het provinciebestuur in het domein Bokrijk. Zij komen organisatorisch in de plaats van ambtenaren die deze functies, die normale functies zijn binnen de personeelsformatie en -organisatie, vroeger uitoefenden.

Kan de minister mij meedelen of een dergelijke techniek, waarbij gewone open vacatures in de openbare dienst worden ingenomen door gedetacheerden van een v.z.w., geoorloofd is?

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat ik de gouverneur van de provincie Limburg heb verzocht om een onderzoek inzake het personeelsbeheer in het provinciaal domein Bokrijk in te stellen. Ik zal het lid op de hoogte brengen van de bevindingen van dit onderzoek.

Vraag nr. 178
van 4 maart 1993
van de heer J. GABRIELS

"Vlaanderen in Beweging" — Vragen

Onlangs kregen we als leden van de Vlaamse Raad het eerste nummer van "Vlaanderen in Beweging" in handen. Een rijkelijk geïllustreerde brochure uitgaande van het kabinet van de minister.

Meer en meer hebben ministers de kwalijke gewoonte aangenomen om informatie aan de burgers te verwarren met het bewijzen van het eigen gelijk. Getuige hiervan onder meer het feit dat 2 bladzijden worden besteed aan selectief lovende krantencommentaren.

Dit heeft met informatie niets van doen, maar helt heel duidelijk over naar politieke propaganda op de kap van de gemeenschap.

1. Hoe rijmt de minister dit soort praktijken met het geven van objectieve informatie?

2. Hoe werd het publiciteitsbureau, dat ook vroeger al voor de publiciteit rond het Minaplan zorgde, aangewezen ? Welke objectieve criteria werden hier gehanteerd ?
3. Wat is de kostprijs van die publikatie ? Werd de uitgave op de kabinetsbegroting begroot ?
4. Zo ja, acht de minister dit één van de taken en uitgaven van zijn kabinet ?
5. Vindt de minister het ook niet redelijker dat de informatie verstrekt zou worden vanuit het departement, door ambtenaren die gehouden zijn aan objectiviteitsnormen ? En zou dit dan niet beter stroken met het herstel van de functie van de ambtenaren, zoals opgenomen in het plan **Vlaanderen-Europa 2002** van de Vlaamse regering ?

Antwoord

Gebrek aan informatie en inzicht is ongetwijfeld mee oorzaak van wat men nu te pas en te onpas de kloof met de burger noemt. Dat de overheid dus poogt — meer dan in het verleden — zoveel als mogelijk toelichting te geven bij en achtergrondinformatie te verstrekken over het gevoerde beleid, lijkt logisch en wenselijk.

1. Dat de overheid daarbij vertrekt vanuit de eigen accenten die ze in het beleid legt, is normaal. Zo willen wij met “Vlaanderen in Beweging” het brede publiek informeren over onze visie, onze doelstellingen en onze aanpak. Dat is uiteraard iets anders dan het bewijzen van het eigen gelijk.
2. Voor de aanduiding van het publiciteitsbureau werd een aanbesteding gedaan, waarbij zowel door de administratie als door het kabinet mogelijke bureaus opgegeven werden. De selectie gebeurde op basis van prijs, kwaliteit en ervaring. Zoals het lid zelf aangeeft, heeft het geselecteerde bureau inderdaad ervaring ter zake, zoals met het Mina-blad en met talloze andere overheids campagnes voor verschillende kabinetten en college's werd bewezen. Dit bureau is immers gespecialiseerd in institutionele en overheidsreclame.
3. De totale kostprijs ervan bedraagt 1.371.851 frank, of 68,6 frank per exemplaar, inclusief verzendklaar maken en verzendkosten.

Het bedrag werd vastgelegd op artikel 91.07-Vlaams Infrastructuurfonds en draagt het nummer 92/57016.
4. Communicatie met de mandatarissen, de ambtenaren en de burger is de zaak van iedere minister. Wij willen bovendien in herinnering brengen dat ons land, na Portugal, het minst uitgeeft van heel Europa aan communicatie met zijn burgers !
5. Dit nieuwe tijdschrift “Vlaanderen in Beweging” is een initiatief vanuit de overheid om de mensen te informeren en te sensibiliseren. Daarvoor werken wij samen met onze administratie, met onze ambtenaren, met het departement.

Vraag nr. 179 van 5 maart 1993 van de heer D. RAMOUDT

A 17 tussen Brugge en Doornik — Afwerking

Minder dan één kilometer van de snelweg A 17 tussen Brugge en Doornik is nog altijd niet afgewerkt. Dit zorgt sinds jaar en dag voor zware economische verliezen in zowel Zuid-West-Vlaanderen als in Noord-Henegouwen.

1. Waarom werden de wegenwerken aan Waalse kant indertijd stopgezet en werd dit stukje snelweg sindsdien niet afgewerkt ?
2. Welke strook moet nog gerealiseerd worden en welke kosten zijn aan de eventuele afwerking verbonden ?
3. Welke onderhoudskosten zijn er veroorzaakt door het niet-gebruiken van het wel afgewerkte weggedeelte ?
4. Is de minister het eens met de versie van zijn collega Grafé als zou dit te wijten zijn aan de niet-afwerking van de N 58 tussen Komen en Moeskroen ? (Vragen van de heer Dejonckheer, Vragen en Antwoorden, Waalse Gewest, nr. 5 van 29 mei 1992).
5. Is het waar dat onderhandelingen tussen beide departementen aan de gang zijn, waardoor zowel de A 17 als de N 58 in de nabije toekomst in een perfecte coördinatie zullen worden afgewerkt ?
6. Wat zijn de vooropgestelde data van afwerking en openstelling voor het verkeer ?

Antwoord

1. Aan Waalse kant werd de voltooiing van de A 17, tussen Kortrijk en Doornik, gekoppeld aan de realisatie van de N 58-verbinding van Komen met de A 19-autosnelweg.
2. Valt onder de bevoegdheid van het Waalse Gewest.
3. Onderhoudskosten :

Door het niet gebruiken van het autosnelwegvak van de A 17 tussen de E 17 en de grens met Henegouwen beperkt het onderhoud zich tot de waterafvoer en de berm. Het verzorgen van de waterafvoer (duikers en langsrachten) kost jaarlijks ± 100.000 frank. Die werken zijn tevens noodzakelijk en nuttig voor de gehele waterhuishouding van het aanliggend gebied. Het onderhoud van de berm (maaien, distelbestrijding) bedraagt ± 250.000 frank per jaar. De totale jaarlijkse onderhoudskosten belopen dus 350.000 frank en dit sedert 1983.

Omdat het afgewerkte autosnelwegvak niet gebruikt kan worden, zijn er ook supplementaire onderhoudskosten op de andere wegen die nu door supplementair verkeer gevolgd worden.

Die supplementaire kosten zijn slechts na een grondige studie nauwkeurig te berekenen, gezien de prognoses inzake het verkeer dat zou gebruikmaken

van de A 17 tussen Kortrijk en Doornik niet enkel gebaseerd dient te worden op de huidige verkeersintensiteit op de andere reisroutes tussen beide steden.

Door de realisatie van het sluitstuk van de A 17 komt immers een nieuwe autosnelwegverbinding tot stand tussen alle belangrijke industriële centra in West-Vlaanderen en Wallonië, maar ook tussen West-Vlaanderen en de toeristische centra in Wallonië en tussen Wallonië en de Kuststreek.

4. Zoals onder punt 1 reeds vermeld werden beide werken aan elkaar gekoppeld.
5. Tussen mijn collega J. Grafé en mijzelf werden inderdaad onderhandelingen gevoerd die gefinaliseerd werden met een protocol voor gelijktijdige uitvoering van de afwerking van de A 17 en de realisatie van de N 58 tussen Komen en Moeskroen.
6. De vooropgestelde data voor afwerking van de geciteerde werken zijn als volgt :

N 58 — Vak Komen — A 19

1993 : Start onteigeningen in de loop van de 4de trimester '93 ;

1994 : start werken ;

1995 : voortzetting werken tot aan de taalgrens ;

A 17 : Afwerking sluitstuk

1993-1994 : realisatie van de werken op Waals grondgebied tot de taalgrens ;

1995 : afwerking van de werken tot aan de taalgrens.

Vraag nr. 182
van 8 maart 1993
van de heer M. MAERTENS

Verwerpen bouwvraag Landsverdediging — Weigering uitvoering herstelmaatregel

Op 10 augustus 1992 dient Landsverdediging bij de dienst Stedebouw te Brugge een regularisatieaanvraag in voor bouwwerken in het militair domein NBCD-centrum te Rijkevelde-Beernem. Op 8 december 1992 weigert Stedebouw de regularisatieaanvraag en doet een voorstel tot herstelmaatregel : afbraak van de gebouwen en herbebossing. Die beslissing wordt doorgegeven aan de procureur en vervolgens aan de krijgsauditeur in Gent.

Op een mondelinge vraag van senator F. Lozie in de Senaat op 12 januari 1993 betwist de minister van Landsverdediging het feit dat militaire domeinen vallen onder de wet van de ruimtelijke ordening. Op 16 februari 1993 kwam ik in het bezit van een fax waarin minister Delcroix formeel weigert in te gaan op het voorstel van Stedebouw.

1. Vallen militaire domeinen onder de wet van de ruimtelijke ordening (1962) ? Zo neen, waarom niet ?
2. Bestaan er afspraken of overeenkomsten tussen de nationale minister van Landsverdediging en de gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening om-

trent eventuele bouwvragen vanuit Landsverdediging ? Zo ja, welke ? Werden die nageleefd ?

3. Is er een protocol in de maak tussen Landsverdediging en Ruimtelijke Ordening voor bouwwerken in militaire domeinen ? Zo ja, welke zijn de principes waarop dit protocol zal steunen ?
4. Welke administratieve maatregelen of juridische stappen neemt de minister als reactie op de weigering van minister Delcroix om de herstelmaatregel uit te voeren ?

Antwoord

1. Bij de bespreking van het artikel 48 van de stedenbouwwet in de Senaatcommissie hebben verschillende leden erop aangedrongen dat eens en voorgoed zou worden aangenomen dat alle departementen zich hebben te onderwerpen aan de beslissingen van de stedenbouw en dat onder meer de minister van Landsverdediging zoals alle andere administratieve instanties gehouden zal zijn een vergunning aan te vragen voor alle bouwwerken.

Eenparig hebben de commissies zich bij deze zienswijze aangesloten (Verslag, Bescheiden Senaat, zitting 1959-1960, vergadering van 6 april 1960, nr. 275, blz. 65) Het woord militaire overheid werd bijgevolg ingevoerd samen met de term administratieve overheid. Vermits het departement van Landsverdediging een rechtspersoon van publiek recht betreft, wordt een bouwvergunning in afwijking van artikel 44 van de stedenbouwwet echter verleend door de minister of zijn gemachtigde.

2. en 3. Er zijn onderhandelingen aan de gang om tot een protocol te komen inzake de bouwvragen uitgaande van het departement van Landsverdediging alsmede voor bouwwerken binnen militaire domeinen. Deze gesprekken moeten nog worden afgerond met precieze afspraken omtrent de administratieve procedure.
4. Alvorens te beslissen over de gesignaleerde betwisting wens ik een volledige inzage te nemen van de dossiers ter zake. Deze dossiers zullen bijgevolg worden opgevraagd met het verzoek om een uiteenzetting van de feitelijke en juridische gegevens.

Vraag nr. 187
van 10 maart 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Tijdschrift "Vlaanderen in Beweging" — Gegevens

Het kabinet van de minister geeft sedert februari 1993 een driemaandelijks tijdschrift uit met als titel "Vlaanderen in Beweging".

Mag ik vernemen op hoeveel exemplaren het eerste nummer van dit tijdschrift werd gedrukt, bij wie het allemaal gratis wordt verspreid, wat de kostprijs is van de realisatie, het drukken en verspreiden ervan en met welke kredieten dat wordt betaald ?

Antwoord

Het eerste nummer van “Vlaanderen in Beweging” werd gedrukt in een oplage van 20.000 exemplaren.

Het werd verspreid volgens de mailinglist hieronder.

De totale kostprijs ervan bedraagt 1.371851 frank of 68,6 frank per exemplaar, inclusief verzendklaar maken en verzenden.

Het bedrag werd vastgesteld op artikel 91.07-Vlaams Infrastructuurfonds en draagt het nummer 92/57016.

Mailinglist “Vlaanderen in Beweging”

- Burgemeesters (privé-adres)
- Gemeentesecretarissen
- Intercommunales
- Journalisten
- Europarlementsleden
- Ministers in functie
- Ministers van state
- Provincieraadsleden
- Middelbare scholen
- Hogere scholen
- Universiteiten
- Bibliotheken
- Wegenbouwers (+ 5 werknemers)
- Schepenen voor openbare werken
- Hogere ambtenaren van minister. en parast.
- Vlaamse Raad
- Provinciegouverneurs
- Culturele centra
- Kamers van koophandel
- Kamers voor ambachten en neringen
- Senatoren
- Volksvertegenwoordigers
- Werknemers Openbare Werken en Ruimtelijke Ordening
- Milieuverenigingen

Vraag nr. 189

van 12 maart 1993

van de heer E. VAN VAERENBERGH

TGV – Vergoeding voor getroffen gemeenten

De Waalse regering trekt een bijkomend bedrag van 1 miljard uit voor gemeenten die door het TGV-traject worden doorkruist.

Het geld zal vanaf nu over een periode tot 1998 worden uitbetaald. Het moet de ongemakken vergoeden die voortvloeiën uit de doortocht van de hogesnelheidstrein.

De verdeling van het bedrag is afhankelijk van enkele parameters die in een decreet zullen worden vastgelegd. Zaken die in aanmerking genomen zullen worden, zijn onder meer de specifieke kenmerken van het tracé, de inkleuring van het betrokken gebied op het gewestplan, het aantal te onteigenen gebouwen en het aantal inwoners.

Kan de minister-president mij meedelen :

1. of de Vlaamse regering dergelijk lovenswaardig initiatief neemt voor gemeenten die door het TGV-traject worden doorkruist ;

2. waarom de Vlaamse regering dit bedrag niet spendeert aan de aanleg van een tunnel in Lembeek ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie , KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen.

Antwoord

De vraag naar de eventuele financiële compensaties voor de gemeenten die door het traject van de HST worden doorkruist, valt buiten het toepassingsveld van de wet op de ruimtelijke ordening.

Wel zullen de bouwaanvragen voor de HST-werken grondig worden getoetst aan de algemene beleidsprioriteiten op het vlak van ruimtelijke ordening en inzonderheid aan de doelstellingen en criteria van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 42

van 8 januari 1993

van de heer H. SUYKERBUYK

Cultureel erfgoed – Regelingen inzake vrij goederenverkeer

Voorwerpen die deel uitmaken van het cultureel erfgoed van de EG-lidstaten, zouden een uitzondering vormen op het vrije verkeer van goederen, dat sinds 1 januari 1993 binnen de EG bestaat.

1. Heeft de minister aan de beraadslagingen binnen het federale België deelgenomen en zijn de Franstalige, Duitstalige en Vlaamse Gemeenschap tot een gezamenlijk standpunt kunnen komen ?
2. Gaat het om een principebesluit, wat inhoudt dat er een uitgewerkte regeling komt die definitief zal worden goedgekeurd ? Om welk soort besluit gaat het hier en wat is de precieze inhoud ?
3. Is het juist dat waardevolle kunstvoorwerpen, als ze terecht of rechtmatig verworven eigendom zijn, niet zonder vergunning kunnen worden uitgevoerd ?

Zo ja, heeft men bij benadering uitgezocht wat dit aan complicaties, bureaucratie en vertraging in de verkoop enzovoort meebrengt ? (Waarvan de efficiëntie van de regeling omgekeerd evenredig is . . .)

4. Zal de minister een initiatief nemen om, met zorg voor het cultureel erfgoed, regelingen die hun doel voorbijschieten, af te wijzen en om te werken tot regelingen die uitsluitend op illegale verhandelingen betrekking hebben ?

Antwoord

Eind 1992 werd inderdaad binnen de Raad Interne Markt van de EG een ontwerp van verordening aangevraagd, die voor de uitvoer van bepaalde categorieën van roerende cultuurgoederen naar niet-EG-lidstaten de uitdrukkelijke toelating daartoe, in de vorm van een uitvoervergunning afgegeven door de lidstaat van herkomst, verplicht stelt.

Die uitvoervergunning zal op verzoek van de belanghebbende verleend (of geweigerd) worden door de bevoegde autoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan het cultuurgoed zich op 1 januari 1993 wettig en definitief bevond, of vervolgens door een bevoegde autoriteit van de lidstaat op het grondgebied waarvan het goed zich bevindt, na rechtmatige en definitieve verzending uit een andere lidstaat, na invoer uit een derde land, of na wederkering uit een derde land volgende op een rechtmatige verzending uit een lidstaat naar dat derde land.

De categorieën van cultuurgoederen waarop die verordening van toepassing is, zijn vrij uitgebreid en van uiteenlopende aard. Voor het merendeel van die categorieën gelden waardedrempels (bijvoorbeeld voor schilderijen geldt een drempel van 150.000 ecu) die moeten verhinderen dat de regeling door een te groot toepassingsgebied onwerkbaar en overdreven bureaucratisch zou worden. (Categorieënlijst en gehanteerde waardedrempels werden in bijlage opgestuurd).

De 14 categorieën zowel als de waardedrempels werden pas na lange en moeizame discussies vastgelegd. Zij vormen het resultaat van een compromis tussen die EG-lidstaten die voor een zeer ruim toepassingsgebied pleitten (voornamelijk de mediterrane landen) en die lidstaten die voorstander waren van een veel beperkter toepassingsgebied (de noordelijke lidstaten).

Alle cultuurgoederen die tot een van die categorieën behoren en qua waarde boven de gestelde waardedrempels uitkomen, zijn vergunningsplichtig. Of ze rechtmatig of onrechtmatig werden verworven, speelt daarbij geen rol.

In België zijn het de gemeenschappen die voor de verlening van de vergunningen bevoegd zijn. Afhankelijk van de plaats waar het goed zich bevindt zal ofwel de Vlaamse, ofwel de door de Franse Gemeenschap aangeduide autoriteit, ofwel de door de Duitstalige Gemeenschap aangeduide autoriteit bevoegd zijn.

Momenteel hebben, met het oog op de praktische omzetting van de verordening overeenkomstig de Belgische situatie, de eerste contacten tussen de drie gemeenschappen plaats.

Uitgangspunten daarbij zullen de volgende zijn :

- het streven naar een praktische en werkbare regeling die, omwille van redenen van efficiëntie en rechtsduidelijkheid, idealiter over heel België gelijklopend zou moeten zijn ;
- de bevoegdheden van de gemeenschappen regelen in een geest van wederzijdse samenwerking en respect voor elkaars cultureel patrimonium. Ik wens daarbij uit te gaan van het basisprincipe dat in eer-

ste instantie de gemeenschap op wiens grondgebied het goed zich bevindt, bevoegd is. Aanvullend zouden de gemeenschappen elkaar onder de vorm van een subrogatie de mogelijkheid kunnen bieden om voor bijzondere culturele goederen die zich op het grondgebied van een andere gemeenschap bevinden en van daaruit geëxporteerd zouden worden, een voorkeepsrecht toe te kennen. Dit uiteraard enkel wanneer de gemeenschap waar het goed zich bevindt tenminste niet zelf een voorkeepsrecht wenst uit te oefenen.

Het moet daarbij evenwel duidelijk zijn dat wat de voorwaarden betreft waaronder een uitvoervergunning toegekend of geweigerd kan worden, de gemeenschappen de volledige vrijheid behouden.

Voor Vlaanderen wordt momenteel overwogen de afgifte van een uitvoervergunning te koppelen aan een recht van voorkoop voor de Vlaamse Gemeenschap. Dit houdt in dat de aanvraag om een uitvoervergunning enkel geweigerd zou kunnen worden wanneer de Vlaamse Gemeenschap van oordeel zou zijn dat het voor uitvoer aangeboden goed van een dergelijk belang is dat het voor de Vlaamse Gemeenschap behouden dient te worden en dat ze bereid is daartoe het goed aan te kopen tegen de reële marktwaarde. Een korte afgiftetermijn moet de hinder ten aanzien van de officiële handel tot een minimum beperken. Voor de eigenaar van het goed blijft de inperking van zijn eigendomsrechten eveneens tot een minimum beperkt.

Ik ben van mening dat op die wijze een verantwoord evenwicht bereikt kan worden tussen de individuele rechten van de eigenaar of een andere rechthebbende op het goed en de collectieve rechten van een gemeenschap ten aanzien van culturele goederen die zij wegens hun bijzondere betekenis voor de eigen culturele identiteit voor de eigen gemeenschap wenst te behouden.

Dit wat de EG-verordening over de uitvoer van cultuurgoederen (naar niet-EG-landen) betreft.

Die EG-verordening zal wellicht begin april in voege treden, afhankelijk van de datum waarop de richtlijn betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een lidstaat zijn gebracht in het publikatieblad van de Europese gemeenschappen zal worden gepubliceerd.

De richtlijn vormt een aanvulling op de verordening die zich tot de uitvoer naar niet-EG leden beperkt. De richtlijn is immers van toepassing op de cultuurgoederen die tegen de wetgeving van het EG-land van herkomst naar een andere EG-lidstaat werden gebracht.

De richtlijn kent het land van herkomst het recht toe om voor de rechtbank van het land waarnaar het goed werd uitgevoerd, de terugkeer van het goed te vorderen.

Indien de lidstaat kan aantonen dat het goed in kwestie tot het toepassingsgebied van de richtlijn behoort (= culturele goederen die behoren tot één van de 14 categorieën van de verordening, of behoren tot geïnventariseerde openbare collecties of tot een geïnventariseerde collectie van een kerkelijke instelling en die door het land van herkomst als een schat in de zin van artikel

36 van het Verdrag van Rome worden beschouwd), en tegen de beschermingswetgeving van het land van herkomst naar die andere lidstaat werd gebracht, dan is de rechtbank gehouden de terugkeer van het goed te bevelen.

De bezitter te *goeder* trouw aan het teruggevorderde goed heeft evenwel recht op een billijke vergoeding. De goede of kwade trouw van de bezitter wordt vastgesteld volgens de *lex fori* (dit wil zeggen dat voor België het vermoeden van de goede trouw zoals het in de Belgische wetgeving wordt toegepast, onverkort blijft gelden.)

Ook die richtlijn werd lang bediscussieerd en ook hier werd slechts moeizaam een compromis tussen een maximalistische en meer gematigde visie bereikt.

De richtlijn, waarover een gemeenschappelijk standpunt van de Raad Interne Markt bestaat van 10 december, zal naar verwachting begin april door het Europees Parlement worden aangenomen. België heeft dan nog een jaar om de richtlijn waar nodig in Belgisch recht om te zetten.

Het ministerie van Justitie zal de gemeenschappen bij de omzetting van de richtlijn betrekken. De Vlaamse Gemeenschap zal daarbij eenzelfde standpunt innemen als tijdens de onderhandelingen binnen EG-verband: een streven naar een adequate bescherming van het cultureel patrimonium in evenwicht met de rechtmatige belangen van de rechthebbenden op het goed.

Het is ook binnen het kader van deze richtlijn dat de vraag rijst naar de bescherming van het Vlaams roerend cultureel patrimonium binnen de grenzen van de Europese Gemeenschap.

Twee opties staan hier open. Ofwel de uitbreiding van het verordeningssysteem tot de binnengrenzen van de EG, ofwel werk maken van de al lang in het vooruitzicht gestelde lijst van het Vlaams roerend cultureel patrimonium.

Om redenen van praktische toepasbaarheid, alsook omwille van de rechtszekerheid, ben ik geneigd te opteren voor een lijstensysteem, waarbij een beperkte lijst van goederen en verzamelingen wordt opgesteld, waarvan het behoud voor de Vlaamse Gemeenschap algemeen als een noodzaak wordt ervaren.

Voor de in die lijst opgenomen goederen zou de uitvoer uit Vlaanderen verboden zijn zonder een voorafgaande toelating daartoe vanwege de Vlaamse Gemeenschap.

Vooraleer een definitieve keuze te maken, wens ik echter eerst de diverse betrokken kringen om hun mening te vragen. Het spreekt vanzelf dat ook de kunsthandel en de verzamelaars bij die bevraging betrokken zullen worden. Ik ben mij ten zeerste bewust van de veelzijdigheid en de genuanceerdheid van de problematiek en het is geenszins mijn bedoeling de officiële kunsthandel in Vlaanderen in de marge te drummen. Ik reken er integendeel op, in nauwe samenspraak met alle betrokkenen, tot een redelijke en werkzame regeling te komen. Een regeling die op een wederzijdse samenwerking en verstandhouding gebaseerd zal zijn, veeleer dan op confrontatie.

Vraag nr. 67
van 18 februari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzending Actueel — “Anti-parlementaire” partijen

In de “Actueel”-uitzending die volgde op de *nieuwsuitzending* van 13 uur van de BRTN-radio op donderdag 11 februari had de journalist van dienst het over het feit dat alleen de “antiparlementaire” partijen baat zouden hebben met wat zich tijdens die week in de Kamer had afgespeeld.

Ik ben sinds december 1991 lid van de Kamer van Volksvertegenwoordigers en ontmoette tot hiertoe nog niemand die bij een “anti-parlementaire” partij thuis hoort.

Kan de minister mij mededelen welke partijen de BRTN in dit geval op het oog had of is hij van mening dat de BRTN in dit geval nonsens verkocht en dus in haar informatie-opdracht tekort schoot?

Antwoord

Ik citeer uit de bijdrage in “Actueel”: „En de hardwerkende, de eerlijk menende Kamerleden, zowel van meerderheid en oppositie, hebben het dan ook heel moeilijk met het slechte imago dat de Kamer van zichzelf geeft bij de publieke opinie. Volgens hen, volgens die eerlijk menende Kamerleden, zijn alleen de *anti-parlementaire* partijen de grote winnaar van de voorbije dagen.”

Uit de tekst van die bijdrage in “Actueel” blijkt dat de BRTN-journalist de term “anti-parlementaire partijen” in de mond heeft gelegd van de „hardwerkende, eerlijk menende kamerleden, zowel van meerderheid en oppositie”.

De integrale tekst van het onderwerp in “Actueel” bezorg ik rechtstreeks aan het lid.

Vraag nr. 69
van 19 februari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzending Actueel — Foutieve informatie inzake ex-Joegoslavië

De BRTN radio-uitzending “Actueel” van 15 september 1992 ‘s middags behandelde de oorzaken van de oorlog in het voormalige Joegoslavië.

De journalist van de BRTN meende de oorzaak van de oorlog te moeten zoeken in de onverdraagzaamheid van het katholieke en het orthodoxe geloof van respectievelijk Kroaten en Serven en hij stelde, nog merkwaardiger, dat alleen de moslims verdraagzaam zijn.

De spreker had het verder over de situatie tijdens WO II en maakte in dat verband gewag van een koninkrijk Kroatië dat toen bestaan zou hebben. Er bestond nooit een koninkrijk Kroatië.

Is de minister van mening dat iemand die zo een grove

fout maakt tegen de geschiedschrijving, objectief kan zijn bij het schetsen van de historische achtergronden en oorzaken van het betrokken conflict ?

Vindt de minister ook niet dat fouten van die aard de reeds gehavende reputatie van de BRTN schaden ?

Zo ja, welke maatregelen heeft hij getroffen om dit te verhelpen ?

Antwoord

Na de capitulatie van Joegoslavië op 17 april 1941 werd het land verdeeld. Kroatië, uitgebreid met Bosnië, werd een onafhankelijke staat, in feite een Duits protectoraat. Officieel was het land een koninkrijk met als Koning Tomislav de Tweede, een neef van de Italiaanse Koning Vittorio-Emmanuel de Derde. Koning Tomislav de Tweede heeft weliswaar nooit een voet gezet in zijn koninkrijk, maar het heeft in elk geval bestaan.

De bijdrage in "Actueel" was van de hand van Gert Van Wijlandt, sinds jaren BRTN-correspondent in Belgrado. Wie de bijdrage goed leest zal merken dat de oorzaak van de oorlog niet wordt gezocht in de onverdraagzaamheid van katholieken en orthodoxen, maar in het groeiende nationalisme van Servische en **Kroatische** politici die daarin geregeld worden gesteund door de Kerken.

Dat alleen moslims verdraagzaam zijn is evenmin gezegd. Er wordt alleen op gewezen dat de moslims in Bosnië zoveel mogelijk geprobeerd hebben de oorlog te vermijden. De BRTN-correspondent voegt er wel aan toe dat ook de moslims nationalistischer worden naarmate de oorlog toeneemt en hij wijst er zelfs op dat de moslimpresident van Bosnië net voor de oorlog nog naar Libië en Iran is geweest.

De BRTN deelt mij nog mee dat de bijdrage vijf maanden geleden is uitgezonden op een ogenblik dat een debat in Leuven tussen religieuze vertegenwoordigers uit het vroegere Joegoslavië was uitgedraaid op een regelrecht ruzie.

Vraag nr. 70
van 19 februari 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-uitzending De zevende dag — Gelegenheid tot wederwoord op beschuldigingen

Op zondag 27 september tijdens de BRTN-uitzending "De zevende dag" eindigde het debat rond de scheeps-Boelwerven in Temse met een uitval van minister Willockx die kamerlid Frans Wymeersch "fascisme" verweet. Daar de debattijd om was kreeg de heer Wymeersch niet de kans om op die zware aantijging in te gaan.

De week daarop kreeg de heer P. Dewael tijdens dezelfde BRTN-uitzending eveneens een verwijt te verwerken : namelijk dat hij sympathie voor het Vlaams blok zou hebben. Alhoewel de tijd om was kreeg de heer Dewael de kans om op de beschuldigingen te reageren, aangezien ook de BRTN de geuite verwijten grof vond.

1. Zijn er bij de BRTN objectieve criteria om beschuldigingen erg genoeg te bevinden om een wederwoord van de beschuldigde na de tijdslimiet toe te staan ?
2. Zo niet, wat zijn de redenen om het Vlaams Blok het wederwoord te weigeren, terwijl de VLD, die een minder beschuldigend verwijt te horen kreeg - vermits ze met een democratische partij in verband werd gebracht — wel de ruimte kreeg om te antwoorden ?
3. Is de minister op de hoogte van die werkwijze van de BRTN ? Zo ja, welke maatregelen werden er getroffen ?

Antwoord

Er is een essentieel verschil tussen een kort gesprek in "De zevende dag" en de Confrontatieformule. Bij de korte gesprekken wordt streng de hand gehouden aan de tijdslimiet. Indien dit niet gebeurt, loopt het programma hopeloos overtijd, vermits er niet geknipt kan worden.

Confrontatie beweegt zich in wat soepeler tijdslimieten, tussen een minimum (ongeveer 20 minuten) en een maximum (ongeveer 24 minuten). Op het ogenblik dat de heer P. Dewael op de geciteerde beschuldigingen reageerde, had de BRTN nog 2,5 minuten over om af te ronden. Ook mevrouw M. Aelvoet en de heer B. Anciaux kwamen trouwens binnen dit tijdsbestek aan bod. Er wordt dus niet met twee maten en gewichten gewerkt.

Vraag nr. 72
van 25 februari 1993
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUSSCHE

Bloso-sportcentrum Vrouwen-Diksmuide — Werken

De grote verbouwingswerken aan Bloso-centrum Vrouwen-Diksmuide duren al een hele tijd. Daarom zou ik de minister het volgende willen vragen.

1. Welke werken zijn uitgevoerd en welke zijn nog in uitvoering ?
2. Werden de werken uitgevoerd door de Regie der Gebouwen ? In hoeveel tijd ? Hoelang is dit centrum uit gebruik geweest voor Bloso ?
3. Wat zijn de totale kosten van de werken met onderverdeling van de grote loten, en wie draagt die kosten ? Wat is de vergoeding voor de Regie der Gebouwen ?
4. Wanneer worden of zijn de cursussen door Bloso hervat ? Hoe groot is nu de bezettingscapaciteit van dit centrum ?
5. Worden naast de ruitkampen nog andere cursussen ingericht ? Welke ? Hoeveel kampen zijn er gepland in 1993 ?
6. Hoe is de personeelsbezetting samengesteld in dit centrum ?

Antwoord

1. Sinds de oprichting van het **Commissariaat-Generaal** voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie (1 april 1991) werden in het Bloso-centrum De Rhille in Woumen de volgende werken uitgevoerd :

- a. Algemene onderhoudswerken en de aanpassing van de slaappaviljoenen.

De aanpassingswerken omvatten onder meer de renovaties aan de centrale verwarming, de elektriciteit, het sanitair en de brandbeveiliging. Het perceel sanitair (kostprijs 943.932 frank) werd beëindigd op 30 juni 1992. De voltooiing van de andere percelen, ten belope van een totale kostprijs van 5.382.096 frank is gepland tegen half mei 1993.

- b. Aanpassing van het rioleringsstelsel, de aanleg van een waterleidingsnet en de uitvoering van opfrissingswerken.

De investeringsprijs bedraagt 8.416.493 frank. De werken werden beëindigd op 10 juni 1992.

- c. Vernieuwing van de rijbanen.

Voor dit project werd 9.159.672 frank vastgelegd. De werken werden in 1992 in aanbesteding gesteld doch niet toegewezen. Onderzoek op de geplande toplaag wees namelijk op het milieuverontreinigde karakter ervan. Alternatieven en experimenten worden bestudeerd doch tot dusver ontbreken concrete resultaten.

2 De gevraagde informatie omtrent de ontwerper, de aannemer, de uitvoeringstermijn en de budgettaire weerslag van de werken wordt in de hierbijgevoegde tabel weergegeven.

Door de slechte staat waarin de infrastructuur in Woumen zich bevond werd gestart met het op punt stellen van de dossiers voor aanpassingen en renovatie. Er werd gepland met de uitvoering van de werken te starten begin 1991. Aan de beheerder werd dan ook gemeld geen activiteiten te organiseren van begin 1991 tot einde mei 1991.

Vermits de werkzaamheden niet beëindigd waren op de oorspronkelijke geplande data heeft de heer A. Diegenant, voorzitter van de raad van bestuur van Bloso, op 10 juni 1991 beslist om de sportkampen 1991 in Woumen af te gelasten. Die beslissing werd bekrachtigd door de raad van bestuur op 19 juni 1991. Sinds 1 januari 1991 werden dus geen activiteiten meer georganiseerd in het BSC Woumen. In 1992 werd terug gestart met sportkampen tijdens de zomervakantie, de herfstvakantie en de kerstvakantie. In oktober 1992 werden twee sportklassen aanvaard.

3. Als vergoeding werd aan de Regie der Gebouwen op de begroting van het Bloso tot dusver 1.196.867 frank vastgelegd.
4. Voor 1993 werden voorlopig enkel sportkampen geprogrammeerd tijdens de schoolvakanties (krokusvakantie, paasvakantie, zomervakantie, herfstvakantie en kerstvakantie). Gelet op de verbouwingswerken bedraagt de huidige bezettingscapaciteit 58 personen.
5. In het BSC Woumen worden in 1993 enkel ruitersportkampen georganiseerd. Van zodra de manege en de buitenpisten gerenoveerd zijn zullen opnieuw sportklassen worden aangenomen. De bezetting voor de sportklassen gedurende het laatste volledig exploitatiejaar (1990) bedroeg 14 scholen met een totaal van 431 deelnemers.

Voor 1993 werden 51 sportkampen pony- en paardrijden geprogrammeerd.

6. Huidige personeelsbezetting :

- 1 beheerder ;
- 1 lic. LO ;
- 1 technisch helper — ritmeester ;
- 1 hoofdklerk ;
- 1 klerk-typist ;
- 2 hulparbeiders ;
- 1 schoonmaakster ;
- 1 keukenhulp.

Opdracht	Ontwerper	Aannemer	Uitvoerings- termijn	Budget Vlaamse Gemeenschap	Budget Bloso	Totaal budget
I. Aanpassingswerken slaappaviljoenen + onderhoudswerken						
a. sanitaire herstel- lingswerken	Regie der Gebouwen	Firma Sirjacobs	— werken uitge- voerd op 30/6/1992 — termijn : 20 werkdagen	943.932 frank (1991)	—	943.932 frank
b. brandbeveiligings- en onderhoudswerken	Regie der Gebouwen	Firma Vermeulen	— aanvang : 18/1/1993 — termijn : 85 werkdagen — einde : 17/15/1993	3.415.150 frank (1991)	1.779.993 frank (1992)	5.195.143 frank
c. ontwerp EI	Regie der Gebouwen	—	1993	96.953 frank (1991)	—	96.954 frank
d. ontwerp CV	Regie der Gebouwen	—	1993	90.000 frank (1991)	—	90.000 frank
II. Aanpassen riolerings- stelsel + ondergronds- leidingsnet (deel 1) en oprisingswerken (deel 2)	Regie der Gebouwen	Firma Seru & Zonen	deel 1 : aanvang : 4/11/91 termijn (50 wd. einde : 4/5/92 deel 2 : aanvang : 27/4/92 termijn : 30 wd. einde : 10/6/92	7.871.906 frank (1991)	544.587 frank (1992)	8.416.493 frank
III. Vernieuwen rijpistes Ontwerp	In eigen regie	—	Probleem ther- mobodem Eerst experi- menten afwach- ten	9.159.672 frank (1991)	—	9.159.672 frank
IV. Ereloon Regie der Gebouwen voor de op- drachten van de punten I en II	—	—	—	—	1.196.867 frank (1992)	1.196.867 frank

6.326.028

5.382.096

Vraag nr. 73
van 25 februari 1993
van de heer F. SARENS

***Bloso-sportcentrum Hazewinkel – Verbouwing voor-
malig perschalet***

Ten gerieve van de Wereldkampioenschappen Roeien 1985 werd op het Bloso-sportcentrum Hazewinkel een perschalet gebouwd. Sedertdien is dit zonder enige bestemming gebleven.

In het raam van de verdere uitbouw van het BSC Hazewinkel tot een olympisch en internationaal roeisportcentrum behoeft dit centrum dringend een chalet voor topsporters, voor het onthaal en verblijf van de elite, de subtop en de beloftevolle jongeren tijdens de diverse geplande stages.

Dit chalet kan — met minimale onkosten — onmiddellijk verwezenlijkt worden door de ombouw van het bestaande en ongebruikte perschalet.

Is het dan ook niet aangewezen de ombouw van dit chalet als prioritair op het **Bloso-infrastructuurprogramma** 1993 in te schrijven ? Wat is het standpunt van de minister ?

Antwoord

1. Historiek

Bij de organisatie van de Wereldkampioenschappen roeien in 1985 werd recht tegenover de aankomsttoeren een houten chalet gebouwd als opvangcentrum voor de pers. De afmetingen bedragen 27 m x 10 m. De voorzijde van het gebouw grenst aan de circulatieweg langs de watersportbaan, de achterzijde aan de gracht die de scheiding vormt met het natuurgebied het Broek.

Een bouwvergunning werd niet aangevraagd omdat blijkbaar werd uitgegaan van het voorlopige karakter van de constructie.

Na de wereldkampioenschappen bleef de accommodatie behouden als bergplaats voor klein materiaal. Elektriciteit, sanitair en verwarming zijn niet voorhanden. Een elektriciteitskast is in de omgeving aanwezig ; andere aansluitingsmogelijkheden voor nutsvoorzieningen ontbreken evenwel.

2. De idee om een definitieve bestemming te geven aan het chalet en het meer functioneel aan te wenden vanuit exploitatie-oogpunt gezien, is positief. Bij de omvorming ervan tot een bijkomende over-

nachtingsaccommodatie dient evenwel rekening te worden gehouden met de volgende elementen :

- a. Op de andere oever, ter hoogte van het chalet, bevinden zich reeds 8 slaappaviljoenen, met elk 4 kamers van 4 bedden, in totaal 128 logiesmogelijkheden. Ze voldoen aan de noden van sportieve verblijfsrecreanten voor een beperkte periode (sportkampen, stages, enzovoort). We kunnen ons best voorstellen dat stages over meerdere weken in dergelijke accommodaties met matig comfort, voor topatleten minder aangenaam zijn.
- b. De huidige constructie en vestiging van het chalet lijkt weinig harmonieus te zijn en zelfs storend voor de omgeving. Zoals reeds werd opgemerkt ontbreekt een bouwvergunning, gelet op het bij de oprichting bedoelde voorlopige karakter van het chalet. Indien het gebouw, op de plaats waar het zich nu bevindt, zou worden omgevormd tot een verblijfsaccommodatie, zal afgezien van het esthetisch aspect, een bouwvergunning moeten worden aangevraagd. Zonder meer het gebouw transformeren, zou niet alleen onwettelijk zijn, maar ook onze verantwoordelijkheid bij eventuele latere ongevallen, in belangrijke mate belasten.

De vraag rijst of een bouwvergunning verleend zal worden, gezien het nabijgelegen natuurgebied.

Bovendien werd nooit rekening gehouden met de afwezigheid van aansluitingsmogelijkheden, zoals waterleiding en riolering. Over de capaciteit van de in de omgeving aanwezige elektriciteitskast — in het licht van extra belastingen voor bijvoorbeeld een elektrische verwarming — kan nog geen uitsluitsel worden gegeven.

Uit het oogpunt van de exploitatie, meer bepaald de spreiding van overnachtingsaccommodaties over de 2 oevers, kan bovendien de opportuniteit van de vestiging in vraag worden gesteld.

- c. De oorspronkelijke constructeur verklaart dat het chalet, weliswaar met risico's op kleine beschadigingen, relatief eenvoudig af te breken en terug te plaatsen is. Een herplaatsing van de constructie in de omgeving van de bestaande overnachtingspaviljoenen — met voordelen inzake nutsvoorzieningen en algemen exploitatie — is minder geschikt door de totaal andere bouwwijze (paramentsteen) van die infrastructuur. Een ten opzichte van het centrum en de bestaande paviljoenen "achterin" gelegen en min of meer "verdoken" gevestigd, impliceert een kortere en meer uitgesproken situering ten opzichte van de tuinen en de woningen van de buurtbewoners. Weliswaar zou kunnen worden overwogen om rond het chalet een buitensteen te plaatsen. Rekening houdend met de kostprijs kan dan evenwel beter een totaal nieuwe accommodatie worden gebouwd.

Gelet op wat voorafgaat lijkt bij een definitieve

bestemmingsoptie het moeilijkste punt de vestiging van het chalet te zijn.

Om uitsluitsel te krijgen over de noodzakelijke vergunningen — brandweer en Stedebouw — zal contact worden opgenomen met het gemeentebestuur en de administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Al lijkt de idee gevoelsmatig in eerste instantie aantrekkelijk om een zinnvoller bestemming te geven aan het chalet, moeten we ons hoeden voor fragmentaire, korte-termijnbeslissingen. Het verleden van sommige Bloso-centra toont aan dat die niet altijd de goede waren.

Een beslissing wordt dan ook best afgewogen in het licht van een totaal-planning waarbij ook rekening zal worden gehouden met onder meer de volgende beleidsaspecten :

- de reële behoeften vanwege Vlaamse topatleten aan dergelijke accommodaties ;
- te leggen prioriteiten naar :
 - a. hetzij een optimaler en gespreider jaaraanbod, zowel inzake infrastructuur (bijvoorbeeld sporthal), als inzake programmering (bijvoorbeeld sport- en natuurklassen) ;
 - b. hetzij naar een grotere bezettingscapaciteit over de momenteel drukste gebruiksmoenten (lente- en zomerperiode) ;
- de relatie met het Bloso-centrum Hofstade dat zich nauwelijks op een 15-tal kilometer bevindt via vlot bereikbare wegen.

Vraag nr. 78
van 2 maart 1993
van de heer G. ANNEMANS

Politieke films op BRTN — Foute vertalingen

Op dinsdag 23 februari 1993 zond de BRTN de film "Verboden Nachten" uit. De verantwoordelijke voor de vertaling veranderde steevast de woorden socialist en anti-socialist in communist en anti-communist .

Acht de minister het in dergelijke delicate politieke films toelaatbaar dat foute vertalingen geschieden ?

Heeft de minister maatregelen genomen om die praktijken in de toekomst te vermijden ?

Antwoord

"Forbidden Nights" is een Amerikaanse, Engelse gesproken film die zich afspeelt in de Chinese Volksrepubliek. Wat de Amerikanen in de Chinese Volksrepubliek "socialist" noemen, wordt in het Nederlands taalgebied "communistisch" genoemd : partij, regime, officiële jeugdbeweging, etc.. .

De vertaler heeft dus de juiste vertaling gemaakt.

Vraag nr. 81
van 3 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Media-programma Europese Commissie — Evaluatie voor Vlaanderen

In het tweede kwartaal van dit jaar wordt het "Media"-programma van de Commissie van de Europese Gemeenschappen geëvalueerd en gewijzigd. Dat staat in het Wetgevingsprogramma van de Commissie (Com (93)43). Het Media-programma, dat ingesteld werd door besluit 90/685/EEG, wil de audiovisuele industrie ontwikkelen.

Hoe beoordeelt de minister dit programma voor Vlaanderen? Welk standpunt neemt de minister in ten aanzien van de herziening van dit programma?

Antwoord

1. In het kader van het besluit van de Raad van Ministers van 21 december 1990 (90/685/EEG) betreffende het inzetten van een actieprogramma ter bevordering van de ontwikkeling van de audiovisuele industrie in Europa (Media 1991-1995) dient de Commissie volgens artikel 8 van dat besluit na de twee eerste toepassingsjaren een verslag — eventueel vergezeld van passende voorstellen — voor te leggen waarin de behaalde resultaten worden geëvalueerd.
2. Via de Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directoraat Generaal Audiovisuele Sector, Voorlichting, Communicatie en Cultuur werd eind 1992 een procedure ingesteld om via een extern onderzoeksbureau aan die opdracht te voldoen.
3. Na een publieke offertevraag werd per 1 december 1992 de opdracht voor een audit van het EG Media Programma toevertrouwd aan het bureau Roland Berger en Partner — Internationaal Management Consultants (hoofdzetel Berlijn).
4. In het kader van deze audit dient op grond van analyses van de acties die zijn ondernomen én van interviews met deskundigen uit de audiovisuele sector in de EG :
 - a. te worden nagegaan of bij ieder van de door de projecten genomen maatregelen wel op de te bereiken doelstellingen zijn afgestemd ;
 - b. het Media-programma in zijn geheel aan een kritische analyse te worden onderworpen.
5. Het bureau Roland Berger heeft dus via zijn filialen een onderzoek uitgevoerd van de respectievelijke projecten en sub-programma's in de verschillende lidstaten en hun belangrijkste regio's of lokale centra.
6. Gelet op de beperkte tijdsduur werd per lidstaat met steekproeven gewerkt bestaande uit enerzijds ontmoetingen met vertegenwoordigers van de overheid, de projecten en de professionele organisaties, en anderzijds telefonische interviews met individuele gebruikers.

7. In Vlaanderen heeft de administratie in het kader van de audit twee bijeenkomsten georganiseerd met professionelen uit de audiovisuele sector, om een gezamenlijk standpunt te bepalen en enkele prioriteiten aan te brengen die specifiek zijn voor een kleine cultuurregio en een beperkt taalgebied.

8. Ten aanzien van het programma ben ik het met de sector eens dat blijvend moet worden gestreefd naar correcties voor de kleinere taal- en cultuurgemeenschappen, naar een aanwezigheid van de professionelen uit de sector in de projecten en naar een grotere doorstroming van de informatie en begeleiding van degenen die concreet bij een project betrokken zijn.

Vraag nr. 82
van 3 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Zie :

L. Van den Bossche
 Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken
 Vraag nr. 103
 van 3 maart 1993
 van de heer H. Van Dienderen
 Blz. 548

Antwoord

Voor de vragen die inhoudelijk met het onderwijs te maken hebben verwijs ik naar mijn collega, de heer L. Van den Bossche.

Ik kan slechts medelen dat er geen concrete beslissingen over het gebruik van de krant in de onderwijsprojecten werden uitgewerkt tijdens het overleg Vlaamse regering — geschreven pers.

Voorgesteld werd dat er voor de pers een stichting zou worden opgericht die onder meer tot taak zou hebben onderzoek uit te voeren inzake de bevordering van de leescultuur.

Vraag nr. 83
van 4 maart 1993
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Vlaamse kunstschaten in Frankrijk — Teruggave of vergoeding

Op 21 januari 1993 herdacht Frankrijk het feit dat 200 jaar geleden koning Leopold XVI werd onthoofd.

In diezelfde periode, tweede helft van de 18de eeuw, werden onze gewesten geteisterd door de Franse troepen, die zich onledig hielden met plunderingen en het roven van talloze kunstschaten.

Nu 200 jaar later, wensen wij hierover volgende vragen te stellen :

1. Hebben er ooit gesprekken plaatsgevonden tussen de Vlaamse regering en de Franse overheid met het oog op de teruggave of de restitutie van de talloze geplunderde en geroofde kunstschaten ?

2. Indien die gesprekken hebben plaatsgevonden, wat was daarvan het resultaat ? Werden er kunstschat-ten teruggegeven aan Vlaanderen of werd er de juiste prijs voor betaald ?
3. Indien er geen gesprekken hebben plaatsgevonden, wat was daarvoor de reden ?
4. Werd er ooit een inventaris opgemaakt van de gestolen kunstschat-ten ?
5. Gelet op de internationale processen die Griekenland en Egypte thans voeren tegen Groot-Brittannië en de aanklacht van Zaïre tegen de Belgische Staat over de kunstschat-ten opgeslagen in het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika in Tervuren, welke gerechtelijke stappen zal de Vlaamse regering zetten om weer in het bezit gesteld te worden van de gestolen kunstschat-ten ?

Antwoord

De periode van de Napoleontische overheersing ging inderdaad gepaard met een vorm van "reallocatie" van de kunstschat-ten van het Frans Keizerrijk.

In een vlaag van revolutionaire ijver werd onder Napoleon besloten tot een totale herschikking van de Franse museastructuur.

In Parijs werd het Musée Impérial opgericht waar de topstukken afkomstig van het gehele grondgebied van het toenmalige Keizerrijk, Vlaanderen inbegrepen, werden samengebracht. Tevens werd besloten in de provincie een net van regionale musea uit te bouwen waar eveneens een representatieve collectie van kunst uit het keizerrijk aan het publiek zou worden voorgesteld.

Het geconfiscieerde kunstbezit van de kerk, aangevuld met uit de veroverde gebieden afkomstige werken, vormden een ruime basis voor die collecties. Zo verdween onder meer het Lam Gods richting Musée Impérial.

Na de val van Napoleon werden de werken, voorzover bekend en voor zover de terugkeer gevraagd werd, gerestitueerd. Dat daarbij een aantal werken in Frankrijk achterbleven, was gezien de mogelijke dispu-ten over de eigendoms-stitels van die werken (geconfiscieerd kerkbezit) te verwachten.

De Vlaamse Gemeenschap heeft tot op heden geen eigen initiatieven genomen voor de teruggave van kunstgoederen die in die periode naar Frankrijk werden gevoerd en er sindsdien zijn gebleven.

Dergelijke initiatieven kunnen enkel diplomatiek zijn. Er zijn geen juridische middelen om de terugkeer van dergelijke goederen af te dwingen. Ook de recent aangenomen Europese richtlijn inzake de restitutie van illiciet uitgevoerde cultuuroederen voorziet in geen juridische basis voor dergelijke claims. De richtlijn heeft immers geen enkele retroactieve werking.

Eventueel kan de Vlaamse Executieve besluiten tot een dergelijke diplomatieke *démarche*. Dit kan evenwel enkel ten uitzonderlijken titel en voor een beperkt aantal werken gebeuren, omdat dan de goodwill en de medewerking van de Franse Staat vereist is.

Voor zover mij bekend werd er nooit een algemeen register opgesteld van kunstgoederen die tijdens de Franse bezettingsperiode op onregelmatige wijze in Frankrijk terecht kwamen. Een dergelijk register zou enkel, het kunsthistorische nut niet te na gesproken, van nut zijn als bijkomend diplomatiek argument bij onderhandelingen over de terugkeer van een of meerdere concrete stukken.

Vraag nr. 84 van 4 maart 1993 van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Neutraliteitsregel

In de loop van het jaar 1992 werd de BRTN tot tweemaal toe veroordeeld tot het brengen van een recht van antwoord.

Welke maatregelen werden er getroffen opdat de openbare omroep zich aan de neutraliteitsregel zou houden, zodat processen van die aard, die de reeds gehavende reputatie van de BRTN zeker geen goed doen, vermeden kunnen worden ?

Antwoord

Zoals uit de parlementaire voorbereiding van de wet op het recht van antwoord blijkt moet dit recht worden beschouwd als een op zichzelf staand recht tot rechtzetting van onjuiste feiten en eerrovende verklaringen.

De vraag of in een of ander geval al dan niet grond bestaat de concrete uitoefening van dit recht te verlenen, wordt dan ook enkel in het kader van de specifieke normering van die wet beoordeeld. Het antwoord op die vraag staat volledig los van overwegingen over bijvoorbeeld het foutbegrip.

De wet op het recht van antwoord heeft overigens geenszins tot doel de onpartijdigheid van de openbare omroep te verzekeren. Een veroordeling tot het uitzenden van een recht van antwoord kan dan ook niet worden gezien als een sanctie voor het niet naleven van de onpartijdigheidsverplichting.

Vraag nr. 85 van 4 maart 1993 van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-programma's over de ramadan — Gegevens

Dit jaar ging de ramadan, de islamitische vastenperiode, op het einde van februari van start.

Kan de minister mij mededelen hoeveel programma's van de BRTN-radio en -televisie er in de loop van februari 1993 duiding en uitleg omtrent de ramadan gegeven hebben ? In welke programma's ?

Antwoord

Het begin van de ramadan en vooral de implicatie daarvan op het dagelijks leven van de betrokken bevolkingsgroep heeft volgens de geldende journalistieke

criteria voldoende nieuwswaarde om er in het radio- en tv-nieuws over te berichten.

Gelet op de maatschappelijke relevantie van de ramadan werd er ook in andere informatieve en para-informatieve programma's zoals "De Zevende Dag", "Couleur Locale" en "De Brug" enige aandacht aan besteed.

Het is evenwel ondoenbaar exact op te geven hoeveel minuten en seconden in de totaliteit van de BRTN-uitzendingen aan de ramadan werden besteed.

**Vraag nr. 88
van 8 maart 1993**

van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Onzorgvuldigheid in behandeling schriftelijke vragen

In zijn antwoord op mijn vraag nummer 38 van 5 januari 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 7 van 8 februari 1993, blz. 320) over het feit dat de BRTN-uitzending "Panorama" het zich veroorloofde te reageren op een uitzending door derden, en meer bepaald die van de NOS, verwijst de minister naar het feit dat drie Vlaams Blok-parlementsleden een recht van antwoord naar "Panorama" zouden hebben gestuurd, met name de heren Dillen, Dewinter en Van den Eynde. Wat mijzelf betreft klopt dit geenszins.

Is de minister niet van mening dat deze onzorgvuldigheid een schril licht werpt op de wijze waarop de BRTN de schriftelijke vragen behandelt die de minister haar doorstuurt ?

Antwoord

Ik kan het lid mededelen dat zijn naam per vergissing werd vermeld. De drie parlementsleden van het Vlaams Blok die een recht op antwoord op "Panorama" hadden ingediend waren de heren Dillen, Dewinter en Buisseret.

**Vraag nr. 89
van 9 maart 1993**

van de heer J. VAN EETVELT

BRTN — Personeelsbezetting

De BRTN beschikt over een personeelskader van 2.710 leden voor het uitvoeren van zijn opdracht.

1. Wat is de huidige bezetting ?
2. Kan de minister mij een volledig organogram met alle functies voor alle graden geven ?
3. Welk personeelsstatuut genieten de personeelsleden en op welke wijze gebeurt de aanwerving ?

Antwoord

De BRTN deelt mij mee dat er op 31 december 1992 2.663 personeelsleden in dienst waren.

Het personeel is ofwel statutair (aanwerving na open-

baar examen) of contractueel (aanwerving na gewone selectieproef).

Het organogram bezorg ik het lid rechtstreeks.

**Vraag nr. 90
van 10 maart 1993
van de heer J. VALKENIERS**

Beursschouwburg in Brussel — Steun vanwege Vlaamse regering

Zoals de minister kan vaststellen in het laatste nummer van het "Berichtenblad" van de Beursschouwburg in Brussel worden bijna alle vertoningen evengoed in het Frans als in het Nederlands aangekondigd. Als dit een tactiek was om verfranste Vlamingen naar een Vlaamse schouwburg te lokken, zou dat te verdedigen zijn. Deze veronderstelling is evenwel niet houdbaar omdat in het aanbod bijzonder weinig Nederlands werk voorkomt.

1. Subsidieert de Vlaamse regering de Beursschouwburg ?
2. Steunt de Vlaamse regering het beleid van de Beursschouwburg ?

Antwoord

1. Ja. De subsidiëring van de Beursschouwburg evolueerde als volgt.

In 1964 werd in de Beursschouwburg, de v.z.w. Cultuurcentrum van het Vlaams Gezelschapsleven opgericht, met subsidie van het ministerie van Cultuur.

In 1968-1969 veranderde de naam in Werkgemeenschap. Vanaf 1972 kwam de vereniging onder de Nederlandse Cultuurcommissie (NCC) die de werking onder het beheer van het Contact- en Cultuurcentrum (CCC) plaatste. Vanaf 1974 werd de v.z.w. Beursschouwburg autonoom, en werd de vereniging opnieuw door het ministerie van Cultuur en vervolgens het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd.

De subsidie bedroeg de laatste begrotingsjaren : 14.600.000 frank in 1990, 17.900.000 frank in 1991, 17.900.000 frank in 1992. In 1993 wordt de Beursschouwburg, samen met Ancienne Belgique, v.z.w. Paleis, Lunatheater en Bronks, gesubsidieerd ten laste van de gemeenschappelijke basisallocatie Brusselse podia, waarvoor een bedrag van 60.000.000 frank is ingeschreven. De interne verdeling is nog niet opgemaakt.

2. Ja. Het beleid van de Beursschouwburg verdient wel degelijk deze ondersteuning.

In zijn vraagstelling beweert het lid dat in het aanbod van de Beursschouwburg bijzonder weinig Nederlands werk voorkomt. Deze bewering is onjuist. In de globale politieke en culturele context is de positie van het Nederlands in Brussel versterkt en is het respect voor de Nederlandse cultuur vergroot. Dit is in niet geringe mate te danken aan de dynamiek van het Brusselse artistiek bedrijf.

De Beursschouwburg neemt daarin een bijzondere plaats in. Hij heeft zich ontwikkeld als een permanent platform voor de presentatie en de produktie van hedendaagse kunsten. Hierin wordt, naast de prioritaire zorg ten aanzien van de Brusselse en Vlaamse artiesten, in belangrijke mate aandacht besteed aan het Nederlandstalige aanbod. Ten bewijze daarvan wordt in de maand maart 1993 Nederlandstalige werk geprogrammeerd van : Stan, de Enthousiasten, Cie **Hopla**, Jan de **Corte**, Aroma di Amore, Nieuw West, verder een Nederlandstalige workshop over kritiek Kritische situatie en een voorstellingsmogelijkheid voor jonge Nederlandstalige theatermakers. Het Brussels, Vlaams, en Nederlandstalig aanbod wordt voortdurend gerelateerd aan gelijksoortige en gelijklopende aanbiedingen en initiatieven. De tweetalige publiciteit is er om redenen van uitstraling, en om een belangrijke positie in de hele stadscultuur in te nemen, met name naast de initiatieven van de Franse gemeenschap en de internationale inbreng in de grootstad Brussel.

Vraag nr. 91
van 10 maart 1993
van mevrouw M. DILLEN

Toerisme in Antwerpen Culturele Hoofdstad '93 — Subsidiëring en promotie

De organisatie van Antwerpen Culturele Hoofdstad '93 kan het toerisme in de Scheldestad in aanzienlijke mate bevorderen. In het kader van de subsidiëring van dit project had ik graag van de minister antwoord gekregen op volgende vragen :

1. Verleent de minister in het kader van dit project subsidies ter bevordering van het toerisme in Antwerpen ? Zo ja, wat is de omvang van de subsidiëring ?
2. Besteedt de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de toeristische promotie van Vlaanderen in het buitenland voor 1993 specifiek aandacht aan het project Antwerpen ? Zo ja, welke initiatieven werden er genomen ?

Overweegt de minister nog initiatieven ter zake te nemen ?

Antwoord

1. Het antwoord is neen.
2. In het kader van zijn gewone dotatie heeft het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme het initiatief genomen om van Antwerpen '93 het **jaar**-thema voor de toeristische promotie te maken in 1993.

In dat verband werden reeds vanaf medio 1991 talrijke initiatieven genomen en uitgevoerd via de BTO's (toerismebureaus in het buitenland).

De doelstelling is om de stad Antwerpen — die als toeristische bestemming tot nu toe in het buitenland weinig bekendheid genoot — definitief op de kaart van het stedentoeerisme te plaatsen.

De ontwikkelde activiteiten liggen op het gebied van :

- de reisindustrie : prospectie van touroperators, touringcarondernemers en transportfirma's, deelneming aan vakbeurzen en workshops ;
- pers : maandelijks verspreiding van informatie, uitnodigingen voor buitenlandse bladen, TV- en radioploegen, medewerkingen aan een reeks buitenlandse persconferenties van Antwerpen '93 ;
- reclame : Antwerpen '93 neemt een belangrijke plaats in de reclamecampagnes van het VCGT in gedurende dit jaar ; hetzelfde geldt voor de beurzen waaraan het VCGT deelneemt ;
- informatie : de BTO's verspreiden grote hoeveelheden informatiemateriaal over Antwerpen '93. Het VCGT heeft er vorig jaar een eigen folder over uitgegeven en sponsort dit jaar de krantefolder .

Op 21 oktober jongstleden heeft het VCGT in Antwerpen over deze activiteiten een persconferentie gehouden waarover uitvoerig bericht werd in de dagbladpers. Ter informatie laat ik het lid haar bij afzonderlijke zending een kopie geworden van de uiteenzetting die op deze persconferentie werd gehouden.

Vraag nr. 92
van 11 maart 1993
van de heer M. CAPOEN

Hotelgids 1993 van het VCGT — Fouten

De toeristische industrie van Vlaanderen waardeert de inspanningen van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) om het Vlaams toeristisch produkt in het buitenland zo goed mogelijk te promoten.

Niettemin is er in de toeristische sector in het algemeen en in Horeca-kringen in het bijzonder, zowel in het Antwerpse als aan de kust, terecht brede verontwaardiging gerezen over verkeerde informatie in de recente "Officiële Hotelgids Vlaanderen 1993" van het VCGT. Die brochure is opgesteld in zes talen : Nederlands, Frans, Duits, Engels, Spaans en Italiaans.

Een eerste blunder van formaat is op bladzijde 11 de vermelding "02" als netnummer voor de hotels van Antwerpen-stad, waar dit uiteraard "03" moet zijn. Uitgerekend in 1993, jaar waarin Antwerpen wordt uitgeroepen tot Culturele Hoofdstad van Europa, is dat een kwakkel van formaat. Er mag genoegzaam worden verondersteld dat de stad Antwerpen (en dus ook de hotels) dit jaar uitzonderlijke belangstelling vanwege het buitenland zullen genieten. Hoe moeten buitenlandse toeristen, aan de hand van die brochure, dan telefonisch plaatsen in hotels in Antwerpen reserveren ?

Een andere blunder is op bladzijde 58 de opname van een hotel (met zelfs toekenning van vier sterren) dat nog in de steigers staat en pas opent in juli 1993. Dit hotel kan dus' onmogelijk al een vergunning (volgens het nieuwe decreet op de logiesverstrekkende bedrij-

ven) hebben, aangezien het niet is afgewerkt. Een vergunning wordt overigens pas toegekend na de opening van het hotel en na controle ter plaatse door de brandweer en de inspectie van het VCGT.

Het VCGT houdt nochtans voor dat in haar hotelgids enkel vergunde hotels worden opgenomen. Ook hotels die in de loop van het jaar zullen openen mogen volgens de VCGT-richtlijnen niet worden opgenomen. De opname van dit niet-vergunde hotel is een kaakslag voor alle hotelbedrijven die zich eveneens vernieuwingsinspanningen getroost hebben, maar die wél moeten wachten op opname in de hotelgids.

1. Hoe is het te verklaren dat de hotelgids Antwerpen onder telefoonnet "02" rangschikt ?
2. Hoe is het te verklaren dat een niet-vergund hotel in de hotelgids is opgenomen ? Hoe verklaart men bovendien de toekenning van vier sterren ?
3. Op hoeveel exemplaren werd de brochure gedrukt ? Hoeveel kost die brochure ?
4. Wordt de verspreiding van de brochure ingehouden of niet ?
5. Welke maatregelen neemt de minister opdat dergelijke kwakkels in de toekomst vermeden zouden worden ?

Antwoord

In de Hotelgids Vlaanderen 1993 staan inderdaad enkele fouten waarvan de voornaamste degene zijn die genoemd worden door het lid. In het eerste geval gaat het om een niet-verbeterde drukfout, in het tweede geval om een vergissing van een onervaren ambtenaar die te goeder trouw een telefonische informatie op het laatste ogenblik ten onrechte aan de drukker heeft doorgegeven.

De brochure is gedrukt op 260.000 exemplaren.

De kostprijs is 3,5 miljoen frank.

Deze fouten zijn uiteraard niet zo belangrijk dat ze het inhouden van de brochure zouden rechtvaardigen. Wel zal een erratum worden bijgevoegd.

Het belangrijkste tekort in de Hotelgids is nochtans het feit dat circa 40 percent van de hoteliers de gevraagde inlichtingen niet hebben verstrekt, zodat de gids zeer onvolledig is. Met de beroepsorganisatie Horeca Vlaanderen zal overleg worden gepleegd om te bekijken of er een betere formule kan worden gevonden voor deze Hotelgids, waaraan door de hotelhouders in een ruimere mate zou worden geparticipeerd.

Vraag nr. 93
van 12 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Reclame op VTM — Toepassing code voor handelspubliciteit

Tijdens de hoorzitting met de heer L. Neels van VTM op 18 februari 1993 heeft de minister gesteld dat de code voor handelspubliciteit op radio en televisie zoals

goedgekeurd bij besluit van de Executieve van 31 juli 1990, volgens het decreet inzake reclame en sponsoring op radio en televisie (12 juni 1991) van kracht blijft tot de nieuwe code toepasbaar wordt.

De code bepaalt dat bij reclame voor suikerhoudend snoepgoed een gestileerde tandenborstel getoond moet worden. VTM past die regel niet toe.

Is de minister van mening dat vermelde regel ook nog altijd van toepassing is ?

Is de minister het ermee eens dat VTM de regel niet toepast ? Voor zover bekend doet de zender dat sinds zijn start. Waarom is daar nog niet op gereageerd ?

Welke maatregel heeft de minister getroffen opdat de commerciële zender dit punt uit de reclamewetgeving correct zou toepassen ?

Antwoord

Ik heb tijdens de vergadering van de commissie voor de Media van 18 januari jongstleden meegedeeld dat ik van oordeel ben dat de code voor handelspubliciteit op radio en televisie van kracht blijft op basis van artikel 19 van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie.

Ik ben bij VTM tussengekomen en heb gevraagd die overtreding inzake de reclame voor suikerhoudend snoepgoed weg te werken. Ik dring daar opnieuw op aan.

Aan de Vlaamse Raad voor reclame en sponsoring op radio en televisie vraag ik wanneer de Raad de code voor reclame en sponsoring op radio en televisie voor goedkeuring aan de Vlaamse regering zal voorleggen.

Vraag nr. 94
van 12 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-radionieuws — NW-betoging

Op 9 maart ging in Antwerpen een betoging door die door het Nationalistisch Studentenverbond (NSV) op het getouw gezet werd rond het thema "voor een vrije pers". Zoals gewoonlijk wou het extreem-linkse zogenaamde Anti-Fascistisch Front (AFF) tegenbetogen.

Om incidenten te vermijden zorgde de Antwerpse politiedienst ervoor dat de tegenbetoging ver uit de buurt van het traject van de betoging bleef.

Om te reageren tegen het betogingsonderwerp van de oorspronkelijk geplande demonstratie namen de tegenbetogers als thema "tegen het misbruik van het recht van antwoord". Het was voor iedereen duidelijk dat de NSV de betoging organiseerde en dat het zogenaamde AFF voor de tegenbetoging zorgde.

Groot was dan ook mijn verbazing toen de middernachtnieuwsuitzending van Radio 1 van 9 maart en de ochtendnieuwsuitzending van 7 uur van de volgende dag de tegenbetoging van het zogenaamde AFF niet alleen eerst aan bod liet komen, maar zelfs als een betoging voorstelde, terwijl pas daarna heel eventjes van de NSV-demonstratie gewag gemaakt werd.

Is de minister niet van mening dat door de zaken in haar informatiebulletin op zijn kop te zetten, de BRTN zich eens te meer niet aan de politieke neutraliteit heeft gehouden die van haar verwacht moet worden ?

Antwoord

Op dinsdag 9 maart 1993 waren er in Antwerpen twee betogingen. Het is juist dat de betoging van het anti-fascistisch front eerst werd vermeld. In de berichten die op dinsdag 9 maart en woensdag 10 maart 1993 werden uitgezonden door de radionieuwsdienst kregen beide betogingen in dezelfde neutrale termen dezelfde ruimte toebedeeld. Het beginsel van onpartijdigheid werd niet overtreden.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 95
van 26 februari 1993
van de heer J. DE ROO

Praktijkstages — Noodzaak omschrijving van voorwaarden

Krachtens artikel 8 van het koninklijk besluit van 30 december 1975 tot vaststelling van de voorwaarden waaronder kinderbijslag wordt verleend, worden stages met lesuren gelijkgesteld indien het volbrengen ervan een voorwaarde is tot het verkrijgen van een wettelijk gereguleerd diploma, getuigschrift of brevet.

De omschrijving van de voorwaarden van de praktijkstage vergt een tussenkomst van de Vlaamse Executieve. Die heeft tot op heden daartoe nog geen initiatief genomen zodat de RKW de jongeren die praktijkstages volgen buiten het opleidingscentrum, geen kinderbijslag toekent. Wij menen dat elke praktijkstage gelijkgesteld moet worden met lesuren, zodat kinderbijslag toegekend kan worden aan alle jongeren die een dergelijke stage lopen.

De Franse Executieve heeft al in 1986 een dergelijke maatregel genomen zodat jongeren in de Franse Gemeenschap wél een wettelijke basis hebben om kinderbijslag toegekend te krijgen.

Heeft de minister die problematiek reeds onderzocht ? Wanneer zal er regulerend opgetreden worden om een einde te maken aan die onrechtvaardige situatie ?

Antwoord

1. Het onderwijsdepartement is niet bevoegd op het vlak van de kinderbijslagen. Hiervoor verwijs ik naar de federale minister van Sociale Zaken en van het Gezins- en Gehandicaptenbeleid.
2. Op het niveau van het voltijds secundair onderwijs, georganiseerd of gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap, zijn de stages voor leerlingen in bedrijven of ondernemingen wél degelijk geformaliseerd. Ik refereer hier meer bepaald naar :

— het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1989 tot vaststelling van de algemene vakken, de kunstvakken, de technische vakken en de praktische vakken, waarin is bepaald dat aan de rubricering praktische vakken ook opvulling kan worden gegeven in de vorm van stages ;

— het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 april 1991 tot organisatie van het schooljaar, waarin de mogelijkheid is vervat dat de overheid op vraag van de betrokken inrichtende machten een afwijking kan verlenen van het gebruikelijk lessenpatroon om stages buiten de normale lessen en -dagen te laten plaatsvinden ;

— de ministeriële omzendbrief SOZ(91)15 van 10 juli 1991 waarin de richtlijnen liggen vervat die scholen moeten naleven bij de inrichting van niet-occasionele stages, zijnde stages die minimum één week in beslag nemen en die expliciet vermeld moeten worden op de goedgekeurde wekelijkse lessentabellen.

In die omzendbrief worden alle modaliteiten en voorwaarden met betrekking tot de organisatie van stages opgenomen ; hieronder vallen onder andere de toepassing van een voorgeschreven stagereglement en de noodzaak tot afsluiting van een stageovereenkomst tussen de drie betrokken partijen, te weten de stagegever, de onderwijsinstelling en de stagiair (of zijn ouders indien nog minderjarig) .

Tot op heden werd mij niet gesignaleerd dat dienaangaande een bijkomend wetgevend of reglementair initiatief vereist is om eventuele moeilijkheden op het vlak van de kinderbijslag op te vangen.

Vraag nr. 120
van 17 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

zie :
N. De Batselier
Minister vice-president van de Vlaamse Regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 126
van 17 maart 1993
van de heer H. Van Dienderen.
Blz. 531

Antwoord

1. Het kabinet telt in totaal 48 leden.
2. Aantal kilometers per auto : 30.000.
3. Aantal kilometers met het openbaar vervoer : voor \pm 230.000 frank ticketten (NMBS, De Lijn en BIVM).
4. Aantal kilometers met de fiets : onbekend.
5. Het kabinet beschikt over 5 auto's.
6. Er is één wagen uitgerust met driewegcatalysator.

- 7 en 8. : Het openbaar vervoer wordt gestimuleerd door vervoerbewijzen op het openbaar vervoer ter beschikking te stellen.
9. Er is geen thuiswerk gedurende de diensturen, en er wordt geen gebruik gemaakt van **telefoonconferenties**.
10. Ik zal mij houden aan de verbintenissen die de Vlaamse Executieve heeft aangegaan of nog zal aangaan.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 21
van 17 december 1992
van de heer J. LENSSENS

Scheepswerven Van Praet-Dansaert in Dendermonde — Eventuele bescherming

Bij brief van 8 oktober 1992 ontving het stadsbestuur van Dendermonde van de administratie voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting in Gent de melding dat bij ministerieel besluit van 10 juni 1992 de voormalige scheepswerven Van Praet-Dansaert in Baasrode-Dendermonde werden opgenomen in het voorontwerp van lijst van monumenten die voor bescherming in aanmerking komen.

Het stadsbestuur heeft — terecht — vragen en bezwaren ten aanzien van deze beslissing voornamelijk gestemd op het voorkomen van overstromingen en de verkeersveiligheid en -leefbaarheid van de dorpskern van de deelgemeente Baasrode.

1. Wat is de precieze motivering van deze voorlopige bescherming ?
2. Is de minister niet van oordeel dat in principe bij dergelijke beslissing het advies van het gemeentebestuur doorslaggevend zou moeten zijn ?
3. Wat is volgens de minister de oudheidkundige waarde van de voorlopig beschermde gebouwen en waarin bestaat deze concreet ?

Antwoord

1. Het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten bepaalt welke waarden in aanmerking kunnen worden genomen om een onroerend goed — in het algemeen belang — als monument, stads- of dorpsgezicht te beschermen. De industrieel-archeologische waarde is één van deze door het decreet vermelde motieven.

De motivering van de eventuele bescherming is de volgende :

- als monument :
 - de volgende gebouwen en inrichtingen van de scheepswerf Van Praet-Dansaert :
 - * het droogdok voor 2 spitsen (ijzeren zaat) met alle toebehoren ;
 - * het constructiewerkhuis met smidse ;
 - de volgende gebouwen en inrichtingen van de scheepswerf Van Praet-Dansaert voorheen scheepswerf Van Damme :
 - * het droogdok voor 2 spitsen en een kempenaar, met alle toebehoren ;
 - * de houten loods ;
 - het voormalige woonhuis Emiel Van Damme, als woonhuis van een scheepsbouwondernemer, heden scheepsvaartmuseum, inclusief de muurschilderingen waarvan er onder andere werden uitgevoerd met het oog op het bezoek van Prins Leopold ;
 - alle toestellen, werktuigen en materialen door aard en bestemming als onroerend verbonden aan de voornoemde werven :

omwille van het algemeen belang gevormd door de industrieel-archeologische waarde als voorbeeld van gebouwen, inrichtingen toestellen, werktuigen en materialen behorend tot het karakteristieke scheepswerf voor binnenvaartuigen uit de periode 1870-1955 met een oudere kern ;

— als dorpsgezicht

- het terrein van de voormalige scheepswerven Van Praet-Dansaert en van Damme :

omwille van het algemeen belang gevormd door de industrieel-archeologische waarde als voorbeeld van een typische scheepswervensite uit de periode 1870-1955 aan de Schelde.

2. Ik ben niet van oordeel dat bij een beslissing tot bescherming het advies van het gemeentebestuur doorslaggevend moet zijn. Mocht dit zo zijn, dan zou de ratio legis van het voormelde decreet worden miskend, en de door dit decreet opgelegde beschermingsprocedure nutteloos.

Deze procedure voorziet ondermeer in het inwinnen van de adviezen van alle betrokken instanties, het organiseren van een openbaar onderzoek waarbij eenieder opmerkingen en bezwaren kan indienen, en de behandeling van deze adviezen, opmerkingen en bezwaarschriften. De afweging van al de ingewonnen gegevens en de beslissing die daaruit volgt is door het decreet aan de regering toevertrouwd.

Het advies van het gemeentebestuur is vanzelfsprekend één van de belangrijkste elementen van een beschermingsdossier.

Uit het dossier van de bescherming van de scheepswerven Van Praet-Dansaert is echter gebleken dat de bezwaren van de stad Dendermonde niet opwegen tegen de algemene evaluatie, niet alleen uit een oogpunt van monumentenzorg, maar ook rekening houdend met de bredere context die het stadsbestuur inroept.

3. Zoals in het eerste punt uiteengezet is de oudheidkundige waarde (stricto sensu) niet het enige motief waarop men een bescherming kan baseren. Waar het hier om gaat is de "industriële-archeologische" waarde. Ik neem aan dat ook het lid de monumentenzorg niet uitsluitend als een zaak van oudheidkunde ziet. Ik verduidelijk mijn beslissing door te verwijzen naar de motivatie die moet overwegen.

Het betreft één van de oudste, **zoniet** de oudste nog volledig bewaarde Vlaamse scheepswerf met droogdokken, werkhuizen, bure loodsen en werktuigen (roerend en onroerend door bestemming). Het gaat hier om een uitstekend voorbeeld dat zeer goed illustreert hoe in de periode 1870-1955 een scheepswerf voor binnenvaartuigen werd uitgebaat.

Zowel de gebouwen als de uitrusting zijn vanuit industrieel-archeologisch oogpunt zeer waardevolle materiële getuigen van een belangrijke bedrijfstak. In dit verband dient onder meer te worden gewezen op de 18e eeuwse loods, de werkplaats uit 1870, de dokken en de krachtige machines van eigen makelij.

Alle outillage is nog aanwezig zodat de werkzaamheden kunnen worden hernomen : er bestaat inderdaad voldoende belangstelling vanwege de binnenschippers om de droogdokken te gebruiken voor onderhoud, **nazicht** en schouwing van de schepen. Tevens hebben eigenaars van stamboekschepen grote belangstelling voor een werf die oude technieken nog kan toepassen.

Deze activiteit zou de werking van het bestaande museum alsook de instandhouding van de scheepswerf als industrieel-archeologisch monument ten goede komen en er een zogenaamd levend erfgoed van maken. Het behoud van de scheepswerf Van Praet-Dansaert past uitstekend in het kader van de reeds bestaande scheepsvaartmusea die andere thema's behandelen en niet over een scheepswerf beschikken. Er zou rond dit gegeven een toeristische attractiepool ontwikkeld kunnen worden. Daarenboven is de woning Emiel Van Damme met zijn muurschilderingen en zijn koninklijk salon een essentieel en waardevol onderdeel van het complex.

Uit wat voorafgaat, meen ik dat er geen reden is om mijn beslissing tot het voortzetten van de lopende procedure te herzien.

Vraag nr. 28
van 8 januari 1993
van de heer J. DE BREMAEKER

Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen — Situatie Wommelgem

In het meerjarenprogramma Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen van juli 1990 is vastgesteld dat 44 gemeenten in Vlaanderen structureel onveiliger zijn dan de overige gemeenten.

1. Voor elk van deze gemeenten zou een verkeersveiligheidsplan worden opgemaakt waarin de onveiligheid zou worden geanalyseerd en waarin voorstellen

zouden worden uitgewerkt om de toestand te verbeteren. In dit verband zou een subsidieregeling worden ingesteld voor de gemeentelijke verkeersplannen. In hoeverre kreeg dit voornemen concrete uitwerking ?

2. Ook Wommelgem staat vermeld als gemeente waar meer dan vijftig procent van de letselongevallen op de gewestwegen gebeuren. Kruispunt R 11, km 1.4/A 13 (gewestwegen Autolei-Herentalsebaan) wordt genoemd als aan te pakken knelpunt van tweede prioriteit, tevens oorzaak van heel wat slukverkeer dwars door de gemeente. Wanneer en op welke wijze wordt in dit verband aan de slag gegaan, waarbij rekening dient te worden gehouden met het advies van 19 februari 1991 van het gemeentebestuur desangående waarin wordt vooropgesteld prioriteit te verlenen aan het openbaar vervoer ?

Antwoord

1. In het Verkeers- en Vervoersplan voor Vlaanderen werd inderdaad voorzien in een subsidieregeling voor gemeentelijke verkeersplannen. Tot op heden heeft dit voornemen nog geen **concrete** uitwerking gehad. Zoals het lid weet werd door de Vlaamse regering de Mobiliteitscel opgericht. Eén van de belangrijkste taken van deze cel is de implementatie en opvolging van het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen waaronder dus ook de door het lid vermelde subsidieregeling.

Vermits de Mobiliteitscel pas op 1 oktober 1992 operationeel geworden is, kan bezwaarlijk verwacht worden dat het Verkeers- en Vervoersplan in al zijn aspecten reeds geconcretiseerd werd. Nochtans ontvangen de gemeenten op dit ogenblik de facto wel financiële ondersteuning voor de opmaak van hun verkeersplannen, doch op onrechtstreekse wijze.

De studie "Multi-modaal model Antwerpen" wordt immers op dit ogenblik uitgevoerd.

Op basis van dit model zal het voor de gemeenten in de toekomst eenvoudiger en goedkoper zijn een gemeentelijk verkeerscirculatieplan op te stellen. In de betreffende overeenkomst tussen ondertekenende partijen wordt trouwens in artikel 5 bepaald dat de verworven kennis en het model Antwerpen kunnen worden aangewend, in een kostendelende samenwerking tussen de betrokken intercommunale ontwikkelingsmaatschappijen en het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, als coördinerend platform voor verkeers- en vervoersmodellen op gemeentelijk niveau. Dit geldt niet alleen voor de gemeenten van de provincie Antwerpen maar ook voor de gemeenten van de anderen provincies waarvoor in de toekomst een gelijksoortig model zal worden opgemaakt en waarvoor de eerste werkzaamheden kortelings zullen starten.

2. Vermits dit over een concreet infrastructuurproject gaat, valt dit onder de bevoegdheid van mijn collega, de heer Kelchtermans, Vlaamse minister voor Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

Vraag nr. 38
van 27 januari 1993
van de heer J. EEMAN

Boomkappingen in beschermde gebieden — Gegevens

Geregeld worden boomkappingen toegelaten in beschermde gebieden, evenwel onder voorwaarde dat men heraanplant. Het komt mij voor dat die voorwaarde in meerdere gevallen niet wordt vervuld.

In dit verband vernam ik dan ook graag :

1. per gemeenten : het aantal toegestane boomkappingen in 1991 en 1992 ;
2. welke controles uitgeoefend worden op de heraanplantingen ;
3. de eventueel opgedane bevindingen hierbij ;
4. welke sancties tot nu toe genomen werden bij niet-heraanplanting.

Antwoord

Een toelating of vergunning tot het uitvoeren van werken in beschermde gebieden (monumenten, stads- en dorpsgezichten, landschappen) kan inderdaad afhankelijk worden gesteld van bepaalde voorwaarden. Aan een toelating tot het kappen van bomen kan dus in bepaalde gevallen de voorwaarde van heraanplanting worden verbonden.

Het bestuur Monumenten en Landschappen houdt echter geen statistische gegevens bij volgens de aard van de aangevraagde werken. Dergelijke werkzaamheden hebben immers geen direct nut bij de dossierbehandeling en kunnen derhalve niet als prioritair worden beschouwd, zeker niet wanneer men rekening houdt met de huidige personeelsbezetting van dit bestuur.

In de mate van het mogelijke oefenen de inspecteurs controles uit op de naleving van de voorwaarden die zijn opgelegd bij het verlenen van een toelating of vergunning. Indien wordt vastgesteld dat dergelijke voorschriften niet worden nageleefd, neemt het bestuur de nodige maatregelen krachtens de strafbepalingen van de wet van 1931 (landschappen) en het decreet van 1976 (monumenten, stads- en dorpsgezichten).

Vraag nr. 43
van 3 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

Kasteel van Kwabeek in Verrijck (Boutersem) — Onderzoek naar verdwenen schandpaal en klok

In een vraag aan de voorganger van de minister bevoegd voor Monumenten en Landschappen, de heer Walt Niel, stelde de heer Guido Janzegers, gewezen lid van de Vlaamse Raad, een vraag over de verdwijning van de klok op het kasteeldak en van de schandpaal tegenover het kasteel van Kwabeek in Verrijck (fusiegemeente Boutersem) (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1990-1991, nr. 8 van 18 februari 1991,

blz. 378). Het kasteel en het omliggende domein zijn beschermd als landschap door het koninklijk besluit van 17 december 1981.

In zijn antwoord deelde de heer L. Walt Niel mee dat er gepaste maatregelen zouden worden genomen op basis van het onderzoek dat aan het bestuur Monumenten en Landschappen zou worden opgedragen.

Graag vernam ik van de minister of dit onderzoek werd uitgevoerd en wat de resultaten ervan waren. Tot nu toe werd noch de schandpaal, noch de klok teruggeplaatst.

Antwoord

Het kasteelpark van Kwabeek te Verrijck werd als landschap beschermd op 17 december 1981 en het kasteel zelf als monument op 14 november 1984. De schandpaal was reeds verdwenen voor de gemeente Boutersem eigenaar werd van het park. De vormgeving ervan is echter niet voldoende gekend om een exacte reconstructie te kunnen verantwoorden. Het klokketorentje werd in 1986 hersteld, samen met de dakbedekking van het kasteel. De klok die erin hing was echter reeds verdwenen voor 1979 (zoals gedateerde foto's aantonen).

Pogingen om te achterhalen waar deze elementen zich op dit ogenblik bevinden zijn tot op heden vruchteloos gebleken.

Vraag nr. 44
van 4 februari 1993
van de heer L. BARBE

Vast Elektrotechnisch Comité — Nederlandstalige vertegenwoordiging Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen

Het Vast Elektrotechnisch Comité is een commissie die afhangt van de federale minister van Economische Zaken. Onder de leden van de commissie zijn er afgevaardigden van producenten en verdelers van elektriciteit, van de verbruikers en van verschillende ministeries. Er zijn ook 2 plaatsen voor de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, één voor de Franstalige afdeling en één voor de Nederlandstalige afdeling. De plaats voor de Franstalige afdeling is ingenomen, deze voor de Nederlandstalige afdeling evenwel niet. Op mijn vraag van 11 januari 1993 aan de heer Wathélet, minister van Economische Zaken, kreeg ik als antwoord dat sinds oktober 1980 de Nederlandstalige afdeling van de Koninklijke Commissie geen kandidaten meer heeft voorgedragen voor de hernieuwing van het mandaat. Dit mandaat is nochtans belangrijk, ik denk bijvoorbeeld aan dossiers inzake aanleg van hoogspanningslijnen door beschermde landschappen.

1. Waarom zetelt er geen vertegenwoordiger van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen in het Vast Elektrotechnisch Comité ?
2. Wordt dit mandaat alsnog ingevuld ?

Antwoord

De Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen werd ingevolge de staatshervorming opgedeeld in drie volledig autonome commissies. De Koninklijke commissie voor Monumenten en Landschappen van het Vlaamse Gewest werd ingesteld bij besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992.

Rekening houdend met de gewijzigde situatie van de instellingen en hun bevoegdheden meen ik dat het de federale minister van Economische Zaken toekomt om, indien hij dat opportuun acht, de Vlaamse regering te verzoeken een vertegenwoordiger van de Vlaamse commissie aan te wijzen om het mandaat van de vroegere Nederlandstalige afdeling in het Vast Elektrotechnisch Comité te vervullen.

**Vraag nr. 45
van 4 februari 1993
van de heer D. RAMOUDT**

Vlaamse Vervoermaatschappij — Ongeregelde vervoerdiens ten

Uit het antwoord van de nationale minister van Verkeerswezen op mijn vraag nummer 254 van 27 oktober 1992 vernam ik dat de Vlaamse Vervoermaatschappij (WM) de jongste tijd meerdere malen met haar lijnbussen ongeregelde vervoerdiensten uitvoerde en dit ondanks het feit dat die voertuigen hiervoor ongeschikt zijn, zowel qua uitrusting als qua veiligheidsvoorzieningen. De bestaande reglementeringen van de VVM staan niet toe die diensten uit te voeren. De verantwoordelijken van de maatschappij weten trouwens zeer goed dat zij de wetgeving zwaar overtreden.

De controlediensten van het ministerie van Verkeerswezen hebben dan ook tegen de uitvoering van de vervoerdiensten proces-verbaal opgesteld en dit aan de bevoegde rechtbanken doorgestuurd.

Mag ik van de minister het volgende vernemen ?

1. Welke concrete maatregelen zal hij nemen om herhaling van die ergerlijke feiten te voorkomen ?
2. Welke concrete maatregelen zal hij nemen om te voorkomen dat de VVM verder misbruik zou maken van haar monopolie inzake geregeld vervoer bij het opdringen van haar voertuigen voor het uitvoeren van haar verboden diensten ?
3. Welke sancties denkt hij te nemen tegen de verantwoordelijken ?
4. Welke vorm van schadevergoeding zal hij bezorgen aan de door die oneerlijke concurrentie benadeelde privé-ondernemingen ?
5. Is hij niet de mening toegedaan dat het afschaffen van elke monopolievorm het beste middel tegen het misbruik van haar monopoliepositie is ?
6. Is de minister het verder met mij eens, dat indien de WM zo graag de concurrentie in de markt van de ongeregelde diensten wil aangaan, zij dan ook de concurrentie in de markt van de geregelde diensten, openbare en bijzondere, moet aandurven ? En

de door haar, dankzij het misbruik van haar monopoliepositie, opgeëiste en in regie uitgevoerde diensten, in aanbesteding moet laten gaan ?

Antwoord

Zoals blijkt uit de vraag werd door de controlediensten van het ministerie van Verkeerswezen proces-verbaal opgemaakt en doorgegeven aan de bevoegde rechtbanken.

Tot op heden werd door de betrokken rechtbanken nog geen vonnis geveld in die aangelegenheid. Derhalve is het nog niet bewezen dat de WM inbreuken gepleegd heeft op de bestaande wetgeving en reglementeringen.

Het betrof hier vervoer tussen Vlezenbeek en Ruisbroek enerzijds en Sint-Pieters-Leeuw anderzijds, voor rekening van het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Leeuw ter gelegenheid van het feest van de derde leeftijd. Dit vervoer gebeurt al sinds tien jaar en wordt uitgevoerd in het kader van versterkingsritten.

Krachtens een speciale ministeriële machtiging van 29 juni 1967 en 1 juli 1978 is de maatschappij gemachtigd om versterkingsritten te organiseren naast het geregeld vervoer, mits te voldoen aan bepaalde voorwaarden, die in de ministeriële machtiging vermeld zijn.

**Vraag nr. 46
van 10 februari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN**

De Lijn Antwerpen — Misbruik van waardebon voor uniformen

Volgens een artikel in de "Gazet van Antwerpen" van 4 februari zou de ondernemingsraad van De Lijn van de entiteit Antwerpen, die voornamelijk bestaat uit leden van de vroegere MIVA, het aankoopstelsel voor uniformen dat vroeger bij de MIVA gold, aanhouden. Dit houdt in dat met een waardebon in bepaalde kledingzaken een uniform kan worden aangeschaft. Niets belet evenwel dat de waardebon wordt omgezet in andere kledingstukken. Dit lijkt mij een oneigenlijk gebruik van gemeenschapsgeld.

Is de minister op de hoogte van dit gebruik ?

Meent hij niet dat daar een einde aan moet worden gemaakt en dat de middelen die ter beschikking worden gesteld voor de aankoop van uniformen uitsluitend daartoe moeten worden aangewend ?

Werden er in dit verband maatregelen getroffen ?

Antwoord

De ondernemingsraad van de entiteit Antwerpen van De Lijn bestaat niet hoofdzakelijk uit leden van de vroegere MIVA, maar uit vertegenwoordigers van alle personeelsleden van de entiteit. Deze vertegenwoordigers werden verkozen op lijsten van de representatieve vakorganisaties na de gebruikelijke sociale verkiezingen.

De ondernemingsraad van de entiteit Antwerpen heeft, vermits een beslissing hieromtrent niet tot zijn bevoegdheid behoort, enkel de wens uitgedrukt om het vroegere aankoopstelsel van de MIVA te bestendigen.

Dit systeem bestond erin dat de betrokken chauffeur met een waardebon bij één bepaalde kledingszaak (en niet meerdere), waarmee de MIVA contractuele afspraken had gemaakt, uniformstukken kon afhalen, met uitsluiting van andere kledingsstukken.

Ondertussen werd voor het verstrekken van uniformstukken binnen De Lijn een verdeelsysteem afgesproken waarbij de levering van het uniform via de eigen diensten van De Lijn geschiedt, wat elk oneigenlijk gebruik van gemeenschapsgeld, zoals in de vraag uiteengezet, uitsluit.

Vraag nr. 50
van 18 februari 1993
van mevrouw M. AELVOET

Bescherming panoramisch stadsgezicht in Leuven — Procedure

Op 5 januari 1993 heeft een buurtbewonersgroep van de straten Kaboutermansstraat, Gijzelaarsstraat, Weggevoerdenstraat, Muurkruidstraat en E. Remyvest, de minister gevraagd de procedure in te zetten voor de bescherming van het uniek panoramisch stadsgezicht in Leuven, van op het onbebouwd deel van de huidige E. Remyvest naar de stad toe.

Kan de minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Is die procedure ingezet ?
2. Hoeveel tijd neemt de procedure normaal in beslag ?

Antwoord

De beschermingsprocedure voor het stadsgezicht vanuit de E. Remyvest te Leuven werd niet ingezet.

Een bescherming kan enkel gemotiveerd worden op grond van de intrinsieke waarde van een bepaald gebied in artistiek, wetenschappelijk, historisch, volkskundig, industrieel-archeologisch of sociaal-cultureel opzicht.

In dit geval gaat het echter enkel om een nog onbebouwde zone binnen de stadsvesten. Of het gezicht op het stadscentrum wordt gerespecteerd is een louter stedenbouwkundige aangelegenheid.

Vraag nr. 51
van 18 februari 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Openbaar vervoer in Klein-Brabant — Samenwerking NMBS en De Lijn

Het stimuleren van het openbaar vervoer is in grote mate afhankelijk van het aanbod dat wordt geboden.

Naast het treinaanbod is er ook het busaanbod ; ze dienen op elkaar te worden afgestemd en voldoende groot te zijn.

De regio Klein-Brabant wordt bediend wat het treinverkeer betreft door lijn 54 Sint-Niklaas-Mechelen en voor het busverkeer door lijn 52 Dendermonde-Boom. Deze busdienst bedient de verschillende centra en deelgemeenten. Doch het busvervoer heeft ook een belangrijke functie in het woon-werkverkeer. Door, allerlei verplichte vergunningen en het inrichten van industriezones bevindt zich meer en meer werkgelegenheid in deze laatste zones, zo bijvoorbeeld de industriegebieden van Bornem en Puurs waar ongeveer 7.500 werknemers actief zijn. Hier is geen aanbod van openbaar vervoer.

1. Hoe is de samenwerking en coördinatie tussen de NMBS en De Lijn voor de regio Klein-Brabant ten velde ? Het betreft hier slechts 1 trein en 1 buslijn.
2. Is er vanuit De Lijn voldoende marktonderzoek ? Wordt er overwogen voor de industriegebieden een voldoende aanbod aan openbaar vervoer te verstrekken ?
3. Er zijn reeds een 3-tal projecten in het kader van bedrijfsvervoerplannen opgesteld voor 1993. Welke ? Op welke basis werd voor deze regio's geopteerd ? Wat zijn de criteria ? Wordt overwogen voor de regio Klein-Brabant een vervoersplan uit te werken ?

Antwoord

1. De samenwerking wordt geregeld door de overeenkomst met betrekking tot de coördinatie van de dienst van het spoorvervoer met deze van het stads- en streekvervoer. Deze overeenkomst ligt momenteel ter ondertekening voor. De overstapregeling voor het station Puurs is daarin opgenomen. Er worden bovendien regelmatig contacten gelegd tussen De Lijn en de NMBS over de plaatselijke problemen .
2. Er is vanuit De Lijn regelmatig marktonderzoek naar het profiel van de reiziger. Hieruit blijkt wel dat het aandeel van de woon-werkverplaatsingen laag ligt, zodat er hierin inderdaad mogelijkheid tot groei kan zijn.
3. Momenteel zijn er een drietal projecten in het kader van bedrijfsvervoerplannen opgesteld voor 1993 :
 - het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap werkt een bedrijfsvervoerplan uit voor haar ambtenaren ;
 - De Lijn heeft opdracht gegeven aan het bureau Tritel om een operationeel vervoersplan uit te werken voor het bedrijventerrein Mechelen-Noord 1. Het gaat hier om een pilootproject. De bedoeling is dit nieuwe concept van bedrijfsvervoerplan ook op andere bedrijventerreinen toe te passen ;
 - de coöperatieve vennootschap Traject (Langzaam Verkeer + Taxistop + het Nederlandse TC&O) werkt een bedrijfsvervoerplan uit voor Zaventem.

Al deze projecten vinden hun oorsprong in de huidige verkeers- en fileproblematiek, de nog te verwachten groei van het verkeer op de weg, alsook de hiermee samenhangende verhoogde onveiligheid, de toenemende aantasting van het milieu en het verhoogde energieverbruik.

Vraag nr. 52
van 19 februari 1993
van de heer A. VERLINDEN

Bescherming gebouwen in Gasthuisstraat in Aarschot
— Procedure

Naar verluidt zou de huizenrij, de kerk en het oude gasthuiscomplex in de Gasthuisstraat in Aarschot, eigendom van het plaatselijk OCMW, als monument beschermd worden. Een bescherming gedurende een periode van negen maanden werd vastgelegd.

Het stadsbestuur van Aarschot, dat in overleg met het OCMW en met respect voor de waardevolle gedeelten van die gebouwen bepaalde plannen had opgesteld om in de Gasthuisstraat de handelsfunctie uit te bouwen, werd hierover niet geraadpleegd.

1. Kan de minister mij mededelen of bovenstaande informatie juist is ?
2. Indien ja, wie leidde de procedure tot bescherming in en op welke basis ?
3. Wijdt de minister hieraan een grondig onderzoek en betreft hij het stadsbestuur van Aarschot bij de besluitvorming ?

Antwoord

1. De informatie van het lid is niet juist. Er is geen bescherming van een periode van negen maanden vastgelegd. Het Sint-Elisabethgasthuis met omgeving werd door mij, overeenkomstig het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, op 14 januari 1993 op een voorontwerp van lijst geplaatst als voor bescherming vatbaar monument en stadsgezicht.
2. Overeenkomstig voormeld decreet heb ik het voorontwerp van lijst ondertekend op basis van een dossier samengesteld door mijn administratie.
3. Overeenkomstig voormeld decreet wordt naar aanleiding van het voorontwerp van lijst door het stadsbestuur een openbaar onderzoek georganiseerd. Het stadsbestuur wordt eveneens verzocht haar advies ter zake uit te brengen.

Vraag nr. 53
van 19 februari 1993
van de heer J. EEMAN

Beschermde monumenten — Overzicht

Om een zicht te krijgen op het beleid dat de minister voert inzake bescherming van monumenten vernam ik graag hoeveel monumenten — eventueel met *bijhorende cites* — tussen 1 juni 1992 en 31 december 1992 :

- a. definitief beschermd werden ;
- b. op de ontwerplijst werden geplaatst ?

Kan ik eventueel vernemen om welke monumenten het gaat ?

Antwoord

Tussen 1 juni 1992 en 31 december 1992 :

- a. werden vijftientig definitieve beschermingen goedgekeurd van monumenten en/of stads- en dorpsgezichten ;
- b. werden zeventig monumenten en/of stads- en dorpsgezichten op een ontwerp van lijst geplaatst.

Wegens de omvang van de gevraagde gegevens zal ik de gedetailleerde lijsten (per gemeente) rechtstreeks aan het lid toezenden.

Vraag nr. 60
van 3 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Voorstadsverkeer — Samenwerkingsverbanden met NMBS

“Samenwerkingsverbanden met de NMBS zullen nagestreefd worden, om het voorstadsverkeer naar de grote agglomeratie sterk te verbeteren.” Dat staat in het Vlaams Regeerakkoord (Stuk 10, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 1, blz. 29).

Zijn intussen zo'n samenwerkingsverbanden tot stand gekomen voor Antwerpen en Gent ? Hoe zien ze er uit ?

Indien niet, hoever staat het met de voorbereiding ?

De NMBS heeft al gesteld dat voorstadsvervoer grote investeringen vergt en dat de nationale toelage daarvoor niet toereikend is. Wil de Vlaamse regering bijdragen tot zo'n investeringen ? Volgens welke modaliteiten ? Worden de steden Antwerpen en Gent en de gemeenten van die stadsgewesten betrokken bij de besprekingen ? Bij de financiering ?

Antwoord

Ik kan het lid melden dat het instellen van een frequente voorstedelijke spoorwegbediening rond Antwerpen en Gent dient te worden voorafgegaan door een grondig marktonderzoek en een studie van de bestaande en potentiële vervoerstromen. Voorwaarde hierbij is dat de trein niet als een alleenstaand vervoersysteem wordt beschouwd maar onderdeel moet zijn van een geïntegreerd systeem van trein, tram en bus.

In dit opzicht is De Lijn thans trouwens ook actief betrokken bij de voorbereiding van het Gewestelijk Express Net (GEN) rond Brussel. De ervaringen die op diverse vlakken worden opgedaan bij het opzetten van het GEN, zullen ongetwijfeld kunnen dienen bij de opzet van een gelijksoortig systeem rond Gent en/of Antwerpen.

Tevens kan erop worden gewezen dat er reeds talrijke vormen van samenwerking bestaan tussen de NMBS, De Lijn en de andere regionale vervoermaatschappijen.

1. Het uitgeven van gemeenschappelijke vervoerbewijzen zoals de gemengde abonnementen NMBS-De Lijn, de B-dagtrips, en de stadsabonnementen in Antwerpen, Gent en Brussel die geldig zijn op de stadsnetten van zowel De Lijn als de NMBS (in Brussel ook op die van de MIVB en TEC). Thans worden nieuwe gecombineerde vervoerbewijzen voorbereid teneinde het gamma te vervolledigen en nog beter in te spelen op de vraag van de klant.
2. Tussen de NMBS en de drie regionale vervoermaatschappijen werd een samenwerkingsovereenkomst gesloten die de coördinatie tussen de 4 bedrijven en de integratie van het aanbod enkel ten goede kan komen. De samenwerking situeert zich voornamelijk op het vlak van de dienstregelingen en aansluitingen, de informatie(uitwisseling) en de inrichting van overstap-autobusstations.
3. De wederzijdse vermelding van de NMBS en De Lijn in de klanteninformatie van beide maatschappijen (dienstregelingen, treingids (vanaf dit jaar), informatie in de stations, netplannen en andere).

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIEN EN
BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 28
van 11 februari 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Niet-gereguleerde toelagen in welzijnssector — Toekenning

In antwoord op mijn vraag nummer 10 van 17 december 1992 meldt de minister mij dat, sinds haar aantreden als minister van Welzijn, zij onder meer gezorgd heeft voor de toekenning van een niet-gereguleerde toelage aan vierenvestig organisaties voor een totaal bedrag van 37,5 miljoen.

Kan de minister de lijst van die vierenvestig organisaties meedelen? Welke bedragen werden er toegekend?

Als de minister van oordeel is dat het niet gebruikelijk is dat dit antwoord wordt gepubliceerd, kan zij mij dit antwoord schriftelijk en persoonlijk laten bezorgen.

Antwoord

Hierbij vindt het lid de lijst van de organisaties, waaraan in 1992 een niet-gereguleerde toelage werd toegekend :

Organisatie	Bedrag toelage
Samenwerkingsverband Sociale Werkplaatsen, Berchem	300.000
Wederzijds Hulpbetoon, Gent	300.000
Vereniging Kind en Adoptiegezin, Brugge	500.000
Leuvens Interventienetwerk voor Krisishulp	100.000
Belgische Genderstichting, Kortrijk	140.000
Belgische Vereniging ter Verdediging van Persoon en Gezin	130.000
Sociaal Centrum, Mechelen	400.000
Krisisinterventiecentrum De Stut, Leuven	650.000
Kasa Antwerpen, tijdschrift Sociaal Spit, Leuven	805 .000 1.050.000
Teledienst, Antwerpen	300.000
Bouworde, Leuven	150.000
Federatie CGSO, uitgave congresboek	481.500
Centrale Vlaamse Doventolkendienst	2.825.776
KVLV Zorgzaam / ondersteuning van niet-medische hulpverleners in palliatieve thuiszorg	1.200.000
Foundation / opvang, zorg en ondersteuning van Aids-patiënten	2.000.000
De Witte Raven / opvang, zorg en ondersteuning van Aids-patiënten	2.000.000
Vlastrov / Straathoekwerk	400.000
Thuislozenzorg Vlaanderen, bijzonder project	3.600.000
RIS0 Vlaams-Brabant / Kijk op de Buurt	49.000
Voedselbank provincie Antwerpen	263.668
Vlaamse Federatie voor Forensisch Welzijnswerk /bijzonder project	1.200.000
Kinder- en Jongerentelefoon, Berchem	1.600.000
Tele-Onthaal / bekendmaking nieuw telefoonnummer	1.917.500
De Overmolen, Brussel	750.000
Auxilia, Leuven / onderwijs aan gehandicapten	49.000
Open Deur, Antwerpen	132.000
Minder Mobielen Centrale, Gent	276.000
Wederzijds Hulpbetoon, Gent / Internationaal Congres	230.000
Majong, Leuven	300.000
De Cirkel, Antwerpen	2.000.000
KVLV – Stekelbees / Buitenschoolse opvang	668.792
Caritas / management in welzijnsvoorzieningen	2.000.000
De Ark, Boechout	2.000.000

Organisatie	Bedrag toelage
Huntington Liga / info aan patiënten en professionelen	340.809
Preventieproject, Antwerpen i.s.m. Tobback en Detiège	1.080.000
Centrum voor Gezinswetenschappelijke Informatie, Documentatie en Serviceverlening / afname boeken tgv CGG en CLG	50.000
Trefpunt Zelfhulp, Leuven / organisatie van beurs	150.000
Home Info, Antwerpen	650.000
Centrum voor Rechten van het Kind / voorbereiding van gids	1.400.000
Elegast, Antwerpen / zoeken naar passende tewerkstellingsplaatsen in het kader van alternatief sanctioneren	500.000
St.-Jansziekenhuis Brussel, Zuster Leontine, Centrum voor Palliatieve Zorgen	1.000.000
Feantsa (Fédération Européenne des Associations Nationales Travailleurs avec de Sans Abris)	100.000
OCIV-tentoonstelling „Open Kijk”	500.000
Totaal	36.539.045

Vraag nr. 30
van 16 februari 1993
van de heer J. VALKENIERS

MPI Decroly Levenslust — Levensvatbaarheid

Het is de minister zeker niet onbekend dat het MPI Decroly Levenslust in Sint-Martens-Lennik — Schepdaal grote moeilijkheden kende ingevolge het terugtrekken van de vroegere eigenaars, de verzekeringsmaatschappij PS.

Graag vernam ik hoe het tegenwoordig gesteld is met de levensvatbaarheid van de instelling.

Antwoord

Er zijn ons geen moeilijkheden bekend bij de overname van het MPI Decroly Levenslust door de nieuwe v.z.w. Levenslust.

Vraag nr. 32
van 18 februari 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Beschermde monumenten overgedragen aan Vlaamse Gemeenschap — Herbestemming

Een tiental gebouwen werden destijds ten gevolge van de tweede fase van de staatsvorming overgedragen aan de Vlaamse Gemeenschap. Het betreft beschermde monumenten.

Een aantal daarvan hebben nu geen bescherming en kunnen worden vervreemd of herbestemd.

Kan de minister mij meedelen of er op dit ogenblik dossiers lopen inzake de herbesteding van overgenomen beschermde monumenten ?

Antwoord

Ik verwijs naar het antwoord dat werd verstrekt op vraag nummer 22 van 1 februari 1993 met betrekking tot hetzelfde onderwerp (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 10 van 22 maart 1993, blz. 498). Er van uitgaande dat de term bescherming in de tweede alinea van de vraag moet worden gelezen als bestemming, deel ik het lid mee dat er op dit ogenblik geen dossiers lopen inzake de herbesteding van beschermde gebouwen die ten gevolge van de tweede fase van de staatsvorming werden overgedragen.

Vraag nr. 34
van 26 februari 1993
van de heer M. OLIVIER

Rusthuizen en serviceflats in West-Vlaanderen — Aanvragen

De vraag naar rusthuisbedden en serviceflats is bijzonder hoog in West-Vlaanderen.

Mag ik van de minister vernemen :

- hoeveel rusthuisbedden en serviceflats :
 - aangevraagd zijn ;
 - principieel toegekend werden ;
 - definitief toegezegd werden ;
- waar die aanvragen gesitueerd zijn ;
- over welke bezetting het gaat ;
- wat de stand van zaken is per dossier ?

Antwoord

Het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 november 1992, dat met ingang van 10 februari 1993 de besluiten van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990 en 27 februari 1991 vervangt, voorziet in de realisatie van 5.000 wooneenheden in serviceflatgebouwen en woningcomplexen met dienstverlening en 5.000 wooneenheden in rusthuizen en rusthuisafdelingen via de alternatieve financiering.

Met betrekking tot dergelijke subsidiëring van bejaardenvoorzieningen in de provincie West-Vlaanderen geeft dit volgende stand van zaken :

- Aangevraagde principiële toezeggingen :

rusthuizen :	13 projecten met 308 wooneenheden
serviceflatgebouwen :	17 projecten met 367 wooneenheden

Daar het aantal eenheden waarvoor volgens het wettelijke kader een subsidiëringtoezegging verleend kan worden — 5.000 wooneenheden en 5.000 wooneenheden — bereikt is, kan aan die aanvragen momenteel geen gunstig gevolg gegeven worden.

- b. Verleende principiële toezeggingen :
- rusthuizen : 29 projecten met 1.511 woongelegenheden
 - serviceflatgebouwen : 62 projecten met 1.842 woon-eenheden
- c. Definitief toegezegde projecten (goedgekeurde voorontwerpen ontwerpen van financieringsovereenkomst) :
- rusthuizen : 7 projecten met 468 woongelegenheden
 - serviceflatgebouwen : 36 projecten met 1.185 woon-eenheden

Overzichtslijsten met betrekking tot die drie categorieën van projecten met onder meer vermelding van de vestigingsplaats, de geplande capaciteit en de stand van zaken van die dossiers, werden gezien het volume rechtstreeks aan het lid toegezonden.

Vraag nr. 36
van 1 maart 1993
van de heer G. VERMASSEN

Vlaams Fonds — Opname jongeren met leer- en/of gedragsproblemen

Het beleid van het nieuwe Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap werd recentelijk herhaalde malen in vraag gesteld. Zo geeft het Vlaams Fonds aan een grote groep jongeren met leer- en/of gedragsproblemen geen toegang meer tot deskundige opvang en begeleiding in een vrij medisch pedagogisch instituut (met name semi-internaat en/of internaat). Volgens gegevens van het MPI werd tot circa 40 percent van de kandidaatinternaatjongeren geweigerd en dit in tegenspraak met het advies van een PMS-centrum en tegen de hulpvraag van de ouders in.

De ouders krijgen stellig de indruk dat hun kinderen met een licht-mentale handicap ook gezien worden als kinderen met een "klein" probleem, dat dus ook maar beperkte hulp vereist. Een goede integratie van die kinderen in onze samenleving vraagt nochtans gespecialiseerde hulpverleningsvormen (ambulante ondersteuning, semi-internaat, internaat) met oog voor de opleiding, opvoeding, begeleiding en de toekomstige zelfstandigheid van het kind. Als die kinderen geen recht meer hebben op de deskundige begeleiding van het MPI, zal dit zeker zijn weerslag hebben op hun groei- en slaagkansen in het leven. Zo zal dit later een zeer grote kost voor de gemeenschap worden, wanneer die jongens en meisjes, om te kunnen leven, een beroep moeten doen op gemeenschapsgelden in de vorm

van OCMW-steun, werklozensteun of tegemoetkomingen allerhande.

Is het waar dat het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap nu strengere criteria hanteert inzake de eventuele opname van jongeren met leer- en gedragsproblemen in een MPI ?

Zo ja, welke normen werden vroeger gehanteerd en welke nu ?

Antwoord

Ik ben van mening dat de nieuwe inschrijvingsmodaliteiten van het Vlaams Fonds op een meer verantwoorde wijze dan vroeger mogelijk maken dat de juiste zorgvorm bij de juiste persoon terechtkomt, en dat zo nauwkeurig mogelijk de doelgroep, namelijk de personen met een handicap, bereikt wordt.

Toch heb ik moeten vaststellen dat er momenteel een groep van zwakbegaafde kinderen of kinderen met leer- en gedragsmoeilijkheden is die tussen wal en schip dreigt te vallen, omdat als gevolg van de bij het Vlaams Fonds geldende decretale bepaling inzake handicap, en door de toepassing van de inschrijvingsprocedure vanaf 1 april 1992, is gebleken dat die jongeren niet tot de doelgroep van het Vlaams Fonds behoren.

Voorheen maakten die categorieën van personen wél gebruik van gehandicaptenvoorzieningen. Voor dit soort gevallen laat ik momenteel een oplossing uitwerken waardoor een opvang in de vermelde voorzieningen toch mogelijk wordt gemaakt, zonder al te lichtvaardig de notie handicap te hanteren. Onder bepaalde voorwaarden zal de mogelijkheid worden geboden de tenlasteneming van die opnames te verzekeren, voor een bepaalde duur, in afwachting van een meer structurele oplossing.

Vraag nr. 44
van 19 maart 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Zie :

N. De Batselier,
 Minister vice-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 130
 van 19 maart 1993
 van de heer L. Van Nieuwenhuysen
 Blz. 535

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat ik geen dienstbetoon organiseer tijdens de kantooruren.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art 74, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 45
van 23 februari 1993
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Zie :
L. Detiège
Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
Vraag nr. 23
van 23 februari 1993
van mevrouw T. Merckx-Van Goey
Blz. 563

Vraag nr. 46
van 25 februari 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Zie :
T. Kelchtermans
Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden
Vraag nr. 164
van 25 februari 1993
van de heer F. Ghesquière
Blz. 535

Vraag nr. 51
van 3 maart 1993
van de heer L. BARBE

Landbouwprodukten en levensmiddelen — Geografische aanduiding en oorsprongsbenaming

De verordening nummer 2081/92 van de Europese Raad van 14 juli 1992 regelt de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwprodukten en levensmiddelen. De verordening biedt de mogelijkheid de specifieke naam van bepaalde typische streekprodukten te beschermen en kan dus traditionele en hoogwaardige landbouwprodukten en levensmiddelen beschermen tegen de druk van de grootindustrie. De verordening treedt in werking op 24 juli 1993 en reeds 3 maand later moeten de lidstaten aan de Commissie meedelen welke beschermde benamingen zij krachtens de verordening willen laten registreren. Op mijn vraag van 15 januari 1993 aan de heer Wathelet, minister van Justitie en Economische Zaken, kreeg ik als antwoord dat de toekenning

van oorsprongsbenamingen van regionale of lokale aard behoort tot de bevoegdheid van de gewesten.

1. Op welke manier werd aan de betrokken sectoren bekendgemaakt dat men via het indienen van een produkt dossier een geografische aanduiding of oorsprongsbenaming kan verkrijgen ?
2. Hoeveel dossiers tot het verkrijgen van een geografische aanduiding werden al ingediend ? En voor een oorsprongsbenaming ?
3. Zijn de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking getreden om aan de bepalingen van de verordening te voldoen zoals vereist volgens artikel 5.6 van de verordening ?
4. Wie oordeelt over het al of niet voldoen van de registratie-aanvraag ?
5. Welke gevolgen heeft de verordening voor de bestaande wetgeving inzake die materie ?

Vraag nr. 57
van 9 maart 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Impulsgebieden — Stand van zaken

De gemeenten Heist-op-den-Berg, Putte en Willebroek zijn opgenomen in één van de erkende impulsgebieden.

Graag zou ik vernemen welke programma's reeds aan realisering toe zijn en welke investeringen hiermee gepaard gaan. Tevens zou het nuttig zijn te vernemen welke projecten in die gemeenten de komende jaren kunnen worden verwezenlijkt.

Vraag nr. 59
van 12 maart 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Zie :
T. Kelchtermans
Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden
Vraag nr. 189
van 12 maart 1993
van de heer E. Van Vaerenbergh
Blz. 595

Vraag nr. 60
van 17 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Zie :
N. De Batselier
Minister vice-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 126
van 17 maart 1993
van de heer H. Van Dienderen
Blz. 531

Vraag nr. 61
van 17 maart 1993
van de heer M. DIDDEN

Erkenning van Limburg als doelstelling 2-gebied — Initiatieven van de regering

De Europese Gemeenschap weegt binnen de context van elke lidstaat af welke gebieden voor ondersteuning in aanmerking komen.

Ik neem aan dat ook de Vlaamse regering op dit stuk in contact staat met de Europese Gemeenschap. Binnen de Gemeenschap bestaan er gebieden met een ontwikkelingsachterstand, genaamd doelstelling 1-gebieden, en gebieden met industrieën in verval, genaamd doelstelling 2-gebieden.

De minister is er zeker van op de hoogte dat de provincie Limburg nog steeds met zware problemen kampt ten gevolge van het sluiten van de mijnen. De werkloosheidsgraad is nog merkbaar hoger dan die van België, en de werkloosheid stijgt nog. Er is bovendien een zeer grote vrouwenwerkloosheid en Limburg heeft nog steeds een zeer omvangrijke pendelarbeid, waardoor de werkgelegenheid afhankelijk is van andere provincies en zelfs van Nederland en Duitsland.

Daarnaast willen we wijzen op de sterke afhankelijkheid van de autonijverheid, waarvoor op Europees niveau een ongunstige ontwikkeling wordt voorspeld, met omschakelingsproblemen als gevolg. In Limburg vertegenwoordigt de autosector samen met zijn toeleveranciers 30 percent van de totale industriële werkgelegenheid.

Onze provincie wordt verder gekenmerkt door de typische problemen die eigen zijn aan een mijnprovincie: naast de hoge werkloosheid, de concentratie van migranten, laag scholingsniveau en desolate terreinen.

Het verlengen van de erkenning van Limburg in zijn geheel zou kunnen kaderen binnen de op de recente regeringstop in Edinburgh afgesproken flexibiliteit.

Bovendien is er het toekomstcontract waarin vier partijen, namelijk de Europese, nationale, regionale en provinciale overheden, zich verbonden hebben om de reconversie gestalte te geven. Door de staatsvorming werd het impact van de nationale/federale regering op de regionale economie uitgehouden.

Ik durf er dan ook op aandringen dat de Vlaamse regering alles doet om de erkenning van Limburg als doelstelling 2-gebied te realiseren.

Mag ik vragen welke maatregelen en inspanningen de Vlaamse regering doet om dit te verwezenlijken?

Vraag nr. 62
van 18 maart 1993
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Beroepsopleiding en tewerkstelling (5b-programma) in het Hageland — Initiatieven

Hagelanders maken duidelijk te weinig gebruik van het Europees Sociaal Fonds. Zo wordt voor het project beroepsopleiding en tewerkstelling binnen het 5b-pro-

gramma in ongeveer 340 miljoen frank voorzien voor de periode 1991-1993. Toch werd in 1991 slechts 80 percent van de beschikbare Europese gelden opgebruikt en kon in 1992 geen inhaalbeweging worden vastgesteld.

Als voor het Hageland niet dringend op ruimere schaal initiatieven worden genomen, zullen andermaal aanzienlijke Europese middelen en kansen voor het Hageland verloren **gaan**.

Neemt de minister maatregelen om de plaatselijke privaatrechtelijke instanties voorsnog aan te zetten om een aantal initiatieven te nemen? Welke? Voorziet hij daartoe in de nodige middelen?

Is de minister van oordeel dat de mogelijkheden van het Sb-programma genoegzaam bekend zijn bij de Hagelanders zelf of moet de minister de mogelijkheden van het Sb-project toch nog beter bekend maken in het Hageland?

Welke initiatieven nam de Vlaamse overheid destijds zelf bij het starten van het Sb-programma om de beroepsopleiding en -vervolmaking te bevorderen in het Hageland? Welke initiatieven werden tot op vandaag uitgevoerd, zijn in uitvoering of zullen nog worden uitgevoerd?

Is de minister van oordeel dat bij afwezigheid van nieuwe particuliere initiatieven, de overheid zelf en met spoed nog een aantal acties moet starten om in het Hageland in bijkomende gepaste beroepsopleiding te voorzien?

Vraag nr. 63
van 19 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Buitenlandse ambassades — Gebruik van het Nederlands

In "De Standaard" van 6 en 7 maart jongstleden verscheen een advertentie van het zogenaamde Cultural and Information Centre of the embassy of Japan. Niet alleen was de tekst ervan eentalig Engels, maar daarboven werd het Brusselse adres van het Centre uitsluitend in het Frans opgegeven.

Graag vernam ik of de diensten van het kabinet Externe Betrekkingen de buitenlandse ambassades duidelijk geïnformeerd hebben over het feit dat, wat de Vlamingen betreft, Brusselse adressen in het Nederlands moeten worden vermeld.

Vraag nr. 64
van 19 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Delacre Vilvoorde — Terugvordering uitbetaalde steun

Op 1 juli 1992 sloot Delacre vervroegd de koekjesfabriek in Vilvoorde. De productie werd overgeheveld naar het Waalse Lambermont. Enkele weken later besloot de minister de circa 5 miljoen steun toegekend aan het bedrijf in het kader van de economische expansiewetgeving terug te vorderen.

Wat is de stand van zaken in die terugvorderingsprocedure?

Vraag nr. 65
van 19 maart 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Zie :
 N. De Batselier
 Minister vice-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 130
 van 19 maart 1993
 van de heer L. Van Nieuwenhuysen
 Blz. 535

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE
 WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 163
van 22 februari 1993
van de heer C. LISABETH

Zwarte punten in het arrondissement Gent-Eeklo —
Maatregelen

Een grotere verkeersveiligheid is één van de prioriteiten van het regeringsprogramma.

In het arrondissement Gent-Eeklo bevinden zich heel wat gevaarlijke gewest- en andere wegen.

Graag ontving ik van de minister volgende gegevens.

1. Welke zijn de meest onveilige plaatsen (zwarte punten) in het arrondissement en dit op basis van de meest recente gegevens (1990-1992) inzake ongevallen vastgesteld door politie en rijkswacht ?
2. Hoeveel ongevallen gebeurden er per zwart punt, hoeveel doden, hoeveel zwaar- en lichtgewonden ?
3. Welke maatregelen zijn er de laatste drie jaar hier- tegen genomen en welke worden er gepland om de verkeersveiligheid op deze punten te verbeteren ?

Vraag nr. 165
van 26 februari 1993
van de heer F. GHESQUIERE

Spoorwegbrug over Zeekanaal in Ruisbroek — Afwerking

Het tienjareninvesteringsplan 1991-2000 van de NMBS voorziet in de elektrificatie van het baanvak Boom-Puurs.

De federale minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven antwoordde op een parlementaire vraag (nummer 179) dat zowel goederen- als reizigerstreinen zullen rijden op die lijn. De elektrificatie en wederindienststelling van dit baanvak is echter afhankelijk van de afwerking van de brug over het Zeekanaal.

1. Wordt de afwerking van de brug over het Zeekanaal

in Ruisbroek opgenomen in het fysisch. programma ? Zo ja, wanneer ?

2. Is er reeds in een planning voorzien ? (Aanbesteding, aanbestedingsdata, aanvang der werken, uitvoeringstermijn, opleveringsdata).
3. Zijn er naast die brug nog andere kunstwerken gepland die ten behoeve van de NMBS gerealiseerd moeten worden ?

Zo ja, welke ? Wanneer worden die werken aangevat ?

Vraag nr. 168
van 26 februari 1993
van de heer B. VANDENDRIESSCHE

Scheldedoortocht in Gentbrugge (Sint-Amandsberg) —
Aanslibbing

Reeds geruime tijd wordt een gedeelte van Gentbrugge (en ook van Sint-Amandsberg) geconfronteerd met het probleem van de Scheldedoortocht. Door het openen van de Ringvaart is op dit gedeelte de scheepvaart nagenoeg onbestaande geworden. Sindsdien doet zich steeds meer aanslibbing voor, vooral in het gedeelte voorbij de Sluis van Gentbrugge. Bij laagtij wordt aldus een ware modderpoel geschapen.

Het onaangename uitzicht gaat tevens gepaard met een veelal ondraaglijke stank. Als gevolg van de hoofdzakelijk overheersende westenwinden is vooral de deelgemeente Gentbrugge hiervan het slachtoffer.

1. Waarom laat de minister dit gedeelte van de Schelde niet uitbaggeren om aldus één van de oorzaken van de zware milieuhinder weg te nemen ?
2. Onderzoekt de minister de mogelijkheid om op dit gedeelte meer stroming te verzekeren door de aanvoer van voldoende vers water, zodat op die manier het zelfzuiverende karakter van de stroom verbeterd zou kunnen worden ?

Vraag nr. 170
van 26 februari 1993
van de heer H. MARSOUL

Zie :
 L. Detiège
 Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
 Vraag nr. 24
 van 26 februari 1993
 van de heer H. Marsoul
 Blz. 565

Vraag nr. 172
van 1 maart 1993
van de heer J. DE ROO

Expresweg N 49 tussen Maldegem en Zelzate — Snelheidsbeperking

Zoals de heer E. Flamant in zijn vraag nummer 54 van 25 november 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse

Raad, 1992-1993, nr. 6 van 25 januari 1993, blz. 285) vermeldde, werd enkele maanden geleden een algemene snelheidsbeperking ingevoerd op de expresweg N 49 Westkapelle-Maldegem.

Waarom wordt de snelheidsbeperking niet doorgevoerd over de gehele expresweg, en meer in het bijzonder over de N 49 Maldegem-Zelzate ?

Vraag nr. 174
van 2 maart 1993
van de heer L. STANDAERT

Referendum Voeren — Onwettig karakter

Op zondag 29 november organiseerde de Franstalige meerderheid van de Voerense gemeenteraad een referendum over een biregionaal statuut voor Voeren.

1. De minister had verboden dat gemeentescholen zouden worden gebruikt als stemlokaal. Toen bekend werd dat onder meer gemeenschapsscholen zouden worden gebruikt heeft de minister dan overleg gepleegd met zijn collega voor Onderwijs ? Zo ja, met welk resultaat ? Zo nee, waarom niet ?
2. Hoe heeft de Franstalige meerderheid de kosten voor dit referendum verrekend of pogen te verrekenen ? Heeft de gemeentelijke ontvanger facturen teruggestuurd ?
3. De minister heeft dit referendum onwettig verklaard en eraan toegevoegd dat de gemeentelijke overheid er op geen enkele manier aan mocht meewerken. Is dat effectief ook niet gebeurd ?

Vraag nr. 177
van 3 maart 1993
van de heer D. RAMOUDT

Autosnelwegen — Privatisering of autowegenvignet

Ik verneem dat de Duitse regeringspartners tot een akkoord zijn gekomen om het net van autowegen te privatiseren.

Een gevolg daarvan zou zijn dat ieder automobilist een vignet zou moeten kopen om toegelaten te worden op de Duitse autowegen, dit in navolging van het Zwitserse model, maar dan wel veel duurder.

Waarom privatiseert de minister de autowegen in Vlaanderen ook niet ? Indien hij dit niet overweegt, waarom voert de minister dan ook hier geen autowegenvignet in ?

Vraag nr. 180
van 8 maart 1993
van de heer F. SARENS

Aanbrengen geluidswerende borden of panelen — Effect op geluidshinder

Kan de minister meedelen welke criteria worden gehanteerd bij het bepalen van de plaatsen waar geluidswerende panelen of borden kunnen worden aangebracht langs autosnelwegen, spoorwegen en andere openbare wegen ?

Kan de minister eveneens meedelen wat het effect op de geluidshinder is van deze geluidswerende panelen of borden ?

Vraag nr. 181
van 8 maart 1993
van de heer W. PEETERS

Afgraving wanden Albertkanaal — Schade door hoog grondwaterpeil in Antwerpen en Merksem

In Antwerpen hebben bewoners van de wijken Dam, Stuyvenberg en van een gedeelte van Merksem last van een hoog grondwaterpeil. In straten die recent heraanlegd werden is het probleem erger omdat nieuwe riolen waterdicht zijn en dus niet meer draineren.

Een onderzoek door de Universiteit Gent wees uit dat de reden moet worden gezocht bij het loodrecht afgraven (maken van een bakprofiel) van de wanden van het Albertkanaal. Na deze werken, uitgevoerd in opdracht van het Vlaamse Gewest, zouden de wanden van het kanaal niet meer waterdicht zijn en dientengevolge de stijging van het grondwaterpeil veroorzaken.

Hoewel het, luidens diezelfde studie, te verwachten is dat de wanden op lange termijn opnieuw zullen dichtslibben, zijn problemen als ondergelopen kelders intussen voor veel getroffen bewoners dagdagelijkse realiteit.

1. Waarom neemt de minister geen maatregel om, in afwachting van de natuurlijke dichtslibbing, de schade voor de omwonenden te beperken ?
2. Zal het Vlaamse Gewest de getroffen bewoners vergoeden voor de geleden schade ?

Vraag nr. 183
van 8 maart 1993
van de heer J. DE MEYER

Verkeersveiligheid N 070 in Sint-Niklaas — Maatregelen

De N 070 is één van de gevaarlijke wegen in het arrondissement Sint-Niklaas. Op het grondgebied van de gemeenten Beveren, Sint-Niklaas, Lokeren hadden op de N 070 in 1992 199 ongevallen plaats. Het aantal slachtoffers bedroeg in 1991 : 12 doden, 59 zwaargewonden, 224 lichtgewonden.

De volgende categorieën weggebruikers waren betrokken bij ongevallen :

— voetgangers :	4
— fietsers :	29
— bromfiets A :	21
— bromfiets B :	16
— personenwagens :	rest.

(bron NIS)

Zowel wat veiligheid en herinrichting van kruispunten als onderhoud en herstel van fietspaden betreft, verdient deze gewestweg bijzonder aandacht.

1. Wat zijn de geplande werken ? Wanneer heeft de aanbesteding plaats en de start van de werken ? Wat is de kostprijs ?

2. Welke werken zijn er specifiek gepland voor de verbetering van de fietspaden op deze belangrijke invalsweg naar bovenvermelde steden en gemeenten die veelvuldig door scholieren wordt gebruikt ?
3. Kan de minister verder laten onderzoeken hoe de verkeersveiligheid voor de fietsers langs deze gewestweg beter kan worden gewaarborgd ?

Vraag nr. 185
van 9 maart 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Veilige fietspaden in arrondissement Mechelen — Kredieten

In het beleidsplan van de minister wordt heel veel aandacht besteed aan veilige fietspaden en hiervoor worden kredieten uitgetrokken in het meerjarenplan.

Graag vernam ik welke werken voor fietspaden in het arrondissement Mechelen gepland zijn en welke begrotingskredieten werden uitgetrokken.

Vraag nr. 190
van 12 maart 1993
van de heer G. CARDOEN

Kruispunt gewestweg 272 met provincieweg Asse-Edingen in Kester (Gooik) — Verkeersveiligheid

De verkeersveiligheid in het Pajottenland kan voor bepaalde gewestwegen nog verbeterd worden.

Een van de meest gevaarlijke verkeerspunten is naar mijn overtuiging de oversteek op de kruising van de gewestweg 272 met de provinciebaan Asse-Edingen op het grondgebied Kester (Gooik), Kesterbrugge genaamd. Verkeerslichten zouden de veiligheid van de vele weggebruikers ten goede komen.

Waarom laat de minister zijn diensten niet de nodige maatregelen nemen ?

Wanneer kunnen die maatregelen uitgevoerd worden ?

Vraag nr. 192
van 16 maart 1993
van de heer A. DE BOECK

Vervuild slib in Zemst — Vergunningen en aanwending

Langs de Zenne zijn er belangrijke werken uitgevoerd voor de versterking van dijken en het aanleggen van een duiker op de Oude Zenne, dit in opdracht van de dienst Tijgebonden Waterwegen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Daarbij werd in Zemst slib gestort op landbouwgronden die volgens het gewestplan de bestemming natuurgebied hebben. Uit analyse van het slib door de Bodemkundige Dienst van België bleek bovendien dat het zeer zwaar vervuild is : "Deze bodem is zeer sterk verontreinigd met lood en zink en sterk verontreinigd met cadmium en koper. (.) Deze gehalten duiden op een sterke verontreiniging en betekenen een gevaar voor mens, dier en plant. Deze bodem moet gesaneerd worden." Volgens een krantebe-

richt zou bij de werken zelfs een werknemer bevangen zijn met als gevolg werkonbekwaamheid.

1. Werd voor het storten van dit slib een milieuvergunning aangevraagd ? Waarom eventueel niet ?
2. Werd er een vergunning tot wijzigen van de vegetatie aangevraagd ? Waarom eventueel niet ?
3. Op welke manier werd het slib verwijderd ? Waar werd het uiteindelijk gestort ?
4. Is er van dit zwaar verontreinigd slib ook in de dijken verwerkt ? Is dit wel wettelijk toegestaan ?

Vraag nr. 193
van 17 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Zie :

N. De Batselier
 Minister vice-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 126
 van 17 maart 1993
 van de heer H. Van Dienderen
 Blz. 531

Vraag nr. 194
van 17 maart 1993
van de heer S. PLATTEAU

Gewestweg 51 Brussel-Ninove — Trage uitvoering werken

Op de gewestweg 51 Brussel-Ninove zijn sedert verscheidene maanden werken bezig om deze gevaarlijke baan aan te passen aan het huidige drukke verkeer.

Er is heel wat kritiek vanwege gebruikers van deze weg, omwonenden, scholieren en handelaars over de trage vooruitgang van de werken op de strook gelegen op het grondgebied van Dilbeek.

1. Wanneer is het einde van de werkzaamheden gepland ?
2. Zal deze timing gerespecteerd worden ?
3. Werd de aannemer reeds aangemaand in verband met de trage uitvoering ?
4. Op welke manier zal de hinder voor de betrokkenen tot een aanvaardbaar niveau worden gebracht ?

Vraag nr. 195
van 18 maart 1993
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Bewegwijzering naar UZ Gasthuisberg in Leuven — Ontoereikendheid

Particulieren die een patiënt naar de dienst spoedgevallen van het Universitair Ziekenhuis Gasthuisberg brachten, deelden mij mee dat zij met vertraging op bedoelde dienst aankwamen omdat zij door het ontbreken van bewegwijzering op de E 40 niet de kortste weg naar het ziekenhuis konden vinden.

Het komt mij inderdaad voor dat de bewegwijzering naar het UZ Gasthuisberg ontbreekt op de E 40 en op de aansluiting van de E 40 naar de A 2, op de A 2 tussen voornoemde aansluiting en de N 264. Op de N 2, de R 23, de N 26 en de N 3 in de omgeving van Leuven en van Gasthuisberg is ze schaars of ontbreekt ze en de aanduiding op de A 2 komende uit Aarschot is zo schaars en laattijdig dat moeilijk kan worden gesproken van een ernstige aanduiding.

In het verleden werd gesteld dat de bewegwijzering alleen dan kon worden aangebracht wanneer de wegenwerken van en naar het UZ afgelopen waren.

In het belang van de burgers was het echter reeds lang nodig dat een ernstige bewegwijzering naar het UZ Gasthuisberg en desgevallend naar de andere ziekenhuizen in het Leuvense werd aangebracht. Zelfs wanneer die bewegwijzering voorlopig is en na het uitvoeren van werken eventueel nog moet worden gewijzigd, blijft het in een aantal gevallen letterlijk van levensbelang toch nu reeds een goede bewegwijzering aan te brengen.

Kan de minister mij meedelen wanneer eindelijk aan die noodzaak zal worden voldaan en op welke wijze en waar de noodzakelijke bewegwijzering naar het UZ Gasthuisberg en naar de andere Leuvense ziekenhuizen zal worden aangebracht ?

Vraag nr. 196
van 19 maart 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Zie :
N. De Batselier
Minister vice-president van de Vlaamse regering
Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
Vraag nr. 130
van 19 maart 1993
van de heer L. Van Nieuwenhuysen
Blz. 535

H. WECKX

**VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN**

Vraag nr. 74
van 25 februari 1993
van de heer R. VAN WALLEGHEM

Teletekst BRTN — Selectie dag- en weekbladen

Op de BRTN-TV maakt men bij Teletekst, op de bladzijde voor dagen weekbladen, steeds melding van het tijdschrift "Solidair".

"Solidair" is de spreekbuis van de extreem-linkse Partij van de Arbeid, het voormalige Amada. Het is geweten dat men bij de BRTN zijn vrienden extra dient. Ik heb er persoonlijk geen moeite mee dat men dit tijdschrift in het overzicht opneemt, maar vind het wel eigenaardig dat andere partijbladen niet aan bod komen ; ook andere niet-partijpolitiekgebonden opiniebladen, zoals

bijvoorbeeld "t Pallieterke", worden in dit overzicht systematisch geweerd.

Ik heb hierbij wel enkele vragen :

1. Welke zijn de normen die de BRTN meer bepaald bij Teletekst, hanteert bij het selecteren van de tijdschriften die voor opname in aanmerking komen ?
2. Zal de minister zijn invloed aanwenden opdat, ofwel alle partijbladen in de toekomst aan bod zullen komen, ofwel het overzicht een representatie zou zijn voor alle bestaande opinies in Vlaanderen ?
3. Zal de minister, bij negatief antwoord op vraag 2, ervoor zorgen dat het tijdschrift "Solidair" van het scherm geweerd wordt ?

Vraag nr. 77
van 1 maart 1993
van de heer R. RAES

Institut Néerlandais in Parijs — Samenwerking met Vlaanderen

In de Vlaamse pers verschenen berichten over een mogelijke gunstige ontwikkeling in het Parijse Institut Néerlandais. Tot op heden is dit cultuurhuis van de Nederlanders. De Nederlandse ambassade zou thans hebben verklaard dat ook Vlamingen er welkom zijn.

Kan de minister mij meedelen :

1. of afgevaardigden van de Vlaamse regering reeds samenkwamen met Nederlandse afgevaardigden om de samenwerking in het Institut Néerlandais te bespreken ;
2. welke praktische mogelijkheden er op dit ogenblik reeds zijn ?

Vraag nr. 86
van 8 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Promotie van boek Vlaams Blok

Op 30 december werd de BRTN tot een recht van antwoord veroordeeld inzake verklaringen die een zekere Hugo Gijsels, die journalist zou zijn, op antenne heeft mogen afleggen. Het blijkt dus dat de informatie die deze heer verstreekte meer dan onbetrouwbaar is.

Op 7 en 8 oktober 1992 werd het boek dat die informatie bevat, nochtans als het ware door de openbare omroep gepromoot. Het werd besproken in de uitzending "Voor de dag", en kwam ruim aan bod op het TV-nieuws en op Radio Donna. Bovendien werd het twee dagen later op Teletekst vermeld met verwijzing naar de uitgeverij en naar de prijs van het boek.

Graag vernam ik van de minister welke maatregelen er werden getroffen om te vermijden dat de BRTN in de toekomst nog zou worden gecompromitteerd door auteurs die zeer onbetrouwbare informatie verspreiden ?

Vraag nr. 87
van 8 maart 1993
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN — Uitspraak voorzitter raad van bestuur

In de toespraak die ze hield naar aanleiding van de nieuwjaarsreceptie van de BRTN stelde de voorzitter van de raad van bestuur parlementaire interpellaties op gelijke voet met rechtstreekse bedreigingen aan journalisten.

Kan de minister mij meedelen of dit een officieel BRTN-standpunt is ?

Zo ja vernam ik graag of dit naar zijn mening niet wijst op het zeer groot gebrek aan respect voor de parlementaire democratie dat bij de openbare omroep heerst ?

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 55
van 26 februari 1993
van de heer M. MAERTENS

**Voorstel tot bescherming van het Komgrondengebied
 Lampernisse — Gevolgen voor de landbouw en integra-
 tie met andere landinrichtingsplannen**

Op 30 november 1992 ondertekende de minister een voorstel tot bescherming als landschap van het Komgrondengebied Lampernisse. Die bescherming doorkruist een aantal andere structuurplannen in de Westhoek, zoals het Ruilverkavelingsbesluit van 18 januari 1983, de Groene en Gele Hoofdstructuur, het VLM-pilootproject Westhoek, de structuurplannen van het WES, de ecologische impulsgebieden en het regionaal landschap, alsmede een hele reeks richtlijnen inzake beheerslandbouw, Vlarem, EG-reglementeringen enzovoort.

Voor de landbouwers wordt de rechtszekerheid zeer onduidelijk, temeer gebleken is dat heel wat administraties ongecoördineerd werken en dat de weerslag op de landbouweconomie niet werd bestudeerd.

Graag had ik ter zake het volgende vernomen.

1. Welke afspraken heeft het departement inzake het voorstel tot bescherming gemaakt met de federale landbouwminister en de regionale ministers van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening om zijn voorstel te integreren ? Wat waren daarvan de resultaten ?
2. Welke beslissingen werden genomen inzake individuele voorlichting en welke voorlichting werd gegeven zowel aan de eigenaars als aan de pachters ?

3. Werd er ingevolge artikel H, 7 en 9 van het voorstel een inventaris opgemaakt van de huidige toestand akkerland-weiland en het grondwaterpeil ? Werd de economische weerslag van de bescherming op de landbouw onderzocht, en zo ja, wat zijn daarvan de cijfers ?
4. Op welke wijze zullen landbouwers in dit gebied, overeenkomstig artikel 7 van de wet van 7 augustus 1931, gewijzigd bij de wet van 13 juli 1972, vergoed worden voor de minwaarden van de gronden of de mogelijke teeltbeperkingen die het gevolg zullen zijn van de bescherming ?

Vraag nr. 56
van 26 februari 1993
van de heer H. MARSOUL

Zie :

L. Detiège
 Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
 Vraag nr. 24
 van 26 februari 1993
 van de heer H. Marsoul
 Blz. 565

Vraag nr. 57
van 26 februari 1993
van de heer D. VAN DER MAELEN

**Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Reis-
 boekingen via reisbureau**

In een dienstnota van 12 januari 1993 getekend door de heer H. De Belder, directeur-generaal van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH), en verstuurd aan het dagelijks bestuur, de diensthoofden, de provinciale adviseurs en de Vlaamse economische vertegenwoordigers in het buitenland, wordt meegedeeld dat de VDBH besloten heeft de samenwerking met het reisbureau Flanders Travel tot een maximum uit te bouwen. Een personeelslid wordt belast met de centralisering van alle aanvragen tot verplaatsing die aanleiding geven tot tussenkomst van dit reisbureau.

De VDBH organiseert de boeking van vliegtuigreizen en hotels voor haar dienstverplaatsingen en missies niet zelf, zoals bijvoorbeeld de BDBH wel deed, maar doet hiervoor exclusief een beroep op een reisbureau. De recente missie van de minister naar Barcelona werd eveneens door dit reisbureau geboekt.

Kan de minister mij meedelen hoeveel reizen er al geboekt zijn met bemiddeling van Flanders Travel, en voor welke bedragen ? Welke commissie werd hierop betaald ?

Vindt de minister niet dat de VDBH beter zelf kan instaan voor de boeking van haar dienstreizen ? Zo neen, kan hij meedelen of de wet op de overheidsopdrachten hier niet van toepassing is ?

Vraag nr. 59
van 3 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Zie :
 T. Kelchtermans
 Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke
 Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden
 Vraag nr. 176
 van 3 maart 1993
 van de heer H. Van Dienderen
 Blz. 538

Vraag nr. 61
van 5 maart 1993
van de heer D. RAMOUDT

***Vlaamse Vervoermaatschappij — Ongeregelde vervoer-
 diensten***

In een vorige vraag vestigde ik reeds de aandacht op het feit dat de Vlaamse Vervoermaatschappij (WM) sinds geruime tijd wederrechtelijk ongeregelde vervoerdiensten uitvoert. Zij beschikt hiervoor niet over de nodige vergunningen en het uitvoeren van dergelijke diensten valt mijns inziens niet onder de bepalingen van de statutaire doelstellingen van die maatschappij.

De WM werd door de nationale minister van Verkeerswezen reeds meerdere malen op haar plichten gewezen en zelfs geverbaliseerd.

Ik stel vast dat de maatschappij de wettelijke normen blijft negeren, en daarbij op een grove wijze misbruik maakt van haar voorrechten en haar monopolie. Zo worden er geregeld busdiensten ingelegd voor grote manifestaties, opvoeringen enzovoort, en dit tegen prijzen die alleen maar als verliesgevend omschreven kunnen worden. De WM verplicht die diensten uit te voeren. Ze betaalt alleen de variabele kosten van de ingelegde verplicht die bedrijven zo tot exploitatie met verlies, met voertuigen die niet over de nodige vergunningen beschikken en ook qua veiligheid en comfort niet uitgerust zijn voor dit vervoer.

Bovendien mogen die ondernemingen die diensten wettelijk niet uitvoeren met voertuigen die onder contract met De Lijn rijden. Op die manier worden ze gedwongen hun wel degelijk vergunde voertuigen in de garage te laten, en met de niet-vergunde voertuigen overtredingen te begaan. Zo benadelen ze zichzelf en voeren ze oneerlijke concurrentie met hun collega's.

1. Heeft de minister de VVM reeds op haar plichten gewezen ? Ik verwijs hier naar een vergadering op 30 september 1992 waar de VVM ernstig gewaarschuwd zou zijn.
2. Welke maatregelen neemt de minister opdat de overtredingen zouden ophouden ?
3. Welke sancties legt hij op voor de overtredingen, dit zowel op het vlak van de wetten op de handelspraktijken, als van het personenvervoer ?
4. Welke sancties plant hij in geval van herhaling ?
5. Welke maatregelen neemt hij om de belangen van de privé-ondernemingen te vrijwaren ?

Vraag nr. 62
van 9 maart 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

***Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Gebrek
 aan informatieverstrekking door BDBH***

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nummer 41 van 1 februari 1993 deelt de minister mee dat noch de zetel van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel (VDBH), noch de provinciale kantoren door de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel (BDBH) ingelicht worden over de afspraken van Vlaamse firma's met de nationale handelsattachés in de kantoren van de BDBH.

De VDBH-personeelsleden kunnen daardoor deze gesprekken niet bijwonen, zoals de provinciale adviseurs dat gewoonlijk wel doen, mede in het licht van de nazorg van deze gesprekken.

Werd aan de BDBH reeds gevraagd om op de hoogte te worden gehouden van afspraken die Vlaamse bedrijven hebben met de handelsattachés op de BDBH ? Zo ja, wat was het antwoord ? Indien niet, waarom ?

Vraag nr. 64
van 12 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn — Weekenddiensten

Er is onrust onder het personeel van De Lijn wegens plannen om de weekenddiensten drastisch te reduceren.

Wordt er inderdaad aan dergelijke plannen gewerkt ? Wat zijn de criteria voor de afschaffing van diensten in het weekend ? Is daarover contact met de gemeenten ? Met vertegenwoordigers van de gebruikers ? Met de vakbonden ? Wordt er nagegaan hoe een groter potentieel kan worden aangetrokken ?

In 't weekend is er veel recreatief verkeer. Op welke manier probeert De Lijn een groter aandeel van dit verkeer te verwerven ? Wordt de inschakeling van kleinere bussen, van de *belbus* en van taxi's op zwakke weekenddiensten onderzocht ?

Vraag nr. 65
van 12 maart 1993
van de heer M. MAERTENS

Rally 24 uren van Ieper in beschermd landschap Kemmelberg — Stand van zaken

Op mijn actuele vraag van 25 juni 1992 antwoordde de minister dat enkel voor 1992 een nieuw ministerieel besluit werd uitgevaardigd, dat het afbouwende karakter onverminderd behouden zal blijven, en dat de problematiek in het najaar 1992 aan een grondig onderzoek onderworpen zal worden.

Ondertussen is op de rally 1992 gebleken dat de piloten misschien wel de route respecteren, maar dat het publiek op de Kemmelberg dit niet doet en zeer veel schade aanricht. De politie of de rijkswacht kan het

publiek niet op afstand houden. Dit blijkt ook bij wielwedstrijden.

Daarnaast moet het feit worden vermeld dat op de Internationale Rally van Sint-Truiden op 28 februari jongstleden een dode en twee zwaargewonden zijn gevallen. Dergelijke rally's, die op de openbare wegen en in natuurgebieden plaatsvinden leveren veel gevaren op voor mens en milieu.

Graag had ik van de minister vernomen :

1. of het in de gegeven omstandigheden nog verantwoord is de rally over de Kemmelberg te laten rijden, gelet op het afbouwend karakter ;
2. zo ja, welke nieuwe maatregelen er opgelegd zullen worden om mens en milieu beter te beschermen ;
3. zo ja, tegen welke datum uiteindelijk de afbouw uitgevoerd zal zijn ;
4. wat de conclusies waren van het onderzoek in het najaar '92 ;
5. welk advies de Commissie voor Monumenten en Landschappen gegeven heeft over de recente aanvraag van Targa-Florio voor de rally '93 ?

Vraag nr. 67
van 12 maart 1993
van de heer F. VERMEIREN

Markiesgebouw — Elektronisch beveiligingssysteem

Het blijkt dat sinds 4 januari in het Markiesgebouw van de Vlaamse Gemeenschap een nieuw elektronisch systeem functioneert voor de tijdsregistratie (prikklok) en de toegangscontrole. Om toegang te hebben tot het gebouw is het nodig te beschikken over een sleutelfiche (badge). Dit geldt eveneens voor de bezoekers.

1. Wat is het nut van een dergelijk streng veiligheidssysteem ?
2. Op basis van welke elementen werd het geïnstalleerde systeem aangekocht ? Welke dienst of instelling legde de specificaties vast ? Over welke ervaring beschikte de uiteindelijk aangeduide installateur ?
3. Wat zijn de eerste vaststellingen na het in gebruik nemen van dit beveiligingssysteem ? Moest er reeds met defecten of tekortkomingen van de installatie rekening worden gehouden ?
4. Hoeveel heeft de beveiligingsinstallatie in het Markiesgebouw gekost ? Werd hiervoor een openbare aanbesteding uitgeschreven en werd de installatie toevertrouwd aan de firma die het laagste bod deed ? Hoeveel firma's werden er aangeschreven en hoeveel hebben een prijsofferte gedaan ?
5. Hoeveel bedragen de onderhoudskosten voor het systeem ?

Vraag nr. 68
van 17 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Zie :
 N. De Batselier
 Minister vice-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 126
 van 17 maart 1993
 van de heer H. Van Dienderen
 Blz. 531

Vraag nr. 69
van 17 maart 1993
van de heer W. VERREYCKEN

Bescherming monumenten en dorpsgezichten in Voeren — Stand van zaken

Ongeveer één jaar geleden antwoordde de minister op mijn vraag nummer 35 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, BZ 1992, nr. 9 van 6 juli 1992, blz. 367) aangaande de bescherming van delen van Voeren, dat hij in Voeren de beschermingsprocedure van acht monumenten en drie dorpsgezichten startte.

Het betrof hier de monumenten de commanderie van Sint-Pieters-Voeren, de abdij van Sinnich van Teuven, het kasteel van Teuven, de Onze-Lieve-Vrouwekapel, de voormalige afspanning de Swaen, de parochiekerk Sint-Lambertus, de pastorie en het Jezuïetenhof in 's Gravenvoeren. Als dorpsgezichten behield hij de commanderie met omgeving van Sint-Pieters-Voeren, de abdij van Teuven en het kasteel van Teuven met omgeving.

Graag vernam ik de stand van zaken in elk van deze dossiers.

Vraag nr. 70
van 19 maart 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Restauratie beschermde monumenten in het arrondissement Halle-Vilvoorde — Overzicht

Kan de minister mij een overzicht geven van de kredieten die in de begroting van 1993 uitgetrokken zijn voor de restauratie van beschermde monumenten en landschappen in het arrondissement Halle-Vilvoorde ?

Kan de minister mij een overzicht geven van de aanvragen tot restauratie en bescherming van monumenten en landschappen, en dit per gemeente, die werden ingediend in het arrondissement Halle-Vilvoorde ?

Kan de minister mij een overzicht geven van de goedgekeurde restauratieprojecten van beschermde monumenten in het arrondissement Halle-Vilvoorde en dit sinds zijn ambtsaanvaarding ?

Vraag nr. 71
van 19 maart 1993
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Bushokjes in Vlaams-Brabant — Slechte staat

Via de pers verneem ik dat er heel wat bushokjes in Vlaams-Brabant in bijzonder slechte staat zijn. Volgens het artikel blijkt dat slechts de helft van de bushokjes in Vlaams-Brabant door de beugel kunnen en dat sommige bushokjes niet op de juiste plaats staan.

In Affligem, meer bepaald aan de halte Oud Zandtapijt op de Brusselbaan richting Asse, staat nog het geraamte van wat ooit een bushokje was. Ook de bushokjes in Gooik en Asse werden flink bewerkt door vandalen. In Gooik, meer bepaald aan de Belle Triene, staat een bushokje op instorten.

Conclusie : de meeste bushokjes zijn er slecht aan toe, maar meestal beperkt de schade zich tot ingeslagen ruiten.

Kan de minister mij mededelen :

1. of hij op de hoogte is van de slechte staat van de bushokjes in Vlaams-Brabant ;
2. welke gemeentebesturen (Vlaams-Brabant) er bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, dienst Wegeninfrastructuur en Verkeer een dossier tot subsidiëring voor de bushokjes indienden ;
3. welke gemeentebesturen een aanvraagdossier tot plaatsing van nieuwe bushokjes indienden ;
4. welke maatregelen hij neemt om een einde te stellen aan het steeds toenemende zwerfvuil in de omgeving van de bushokjes ?

Vraag nr. 72
van 19 maart 1993
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Zie :

N. De Batselier
 Minister vice-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 130
 van 19 maart 1993
 van de heer L. Van Nieuwenhuysen
 Blz. 535

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 35
van 26 februari 1993
van de heer H. MARSOUL

Zie :

L. Detiège
 Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
 Vraag nr. 24
 van 26 februari 1993
 van de heer H. Marsoul
 Blz. 565

Vraag nr. 38
van 8 maart 1993
van de heer P. BREYNE

Serviceflats — Spreiding

Graag had ik van de minister vernomen hoe het quantum van serviceflats gespreid is over de diverse Vlaamse provincies, waarvoor in 1993 een definitieve toezegging van de tegemoetkoming van de Vlaamse Gemeenschap (met goedkeuring van de toewijzing van het leasingcontract) gepland is.

Welke spreidingsnormen worden hierbij in acht genomen ?

Vraag nr. 39
van 9 maart 1993
van de heer J. VAN EETVELT

Bouw serviceflats in Mechelen — Stand van zaken

In het bejaardenbeleid is een aangepaste huisvesting voor de senioren van zeer groot belang ; hierbij kan de bouw van serviceflats een positieve inbreng hebben.

Graag vernam ik de stand van zaken van hogervermelde dossiers voor de bouw van serviceflats in de onderscheiden gemeenten van het arrondissement Mechelen.

Vraag nr. 40
van 10 maart 1993
van mevrouw M. DILLEN

Kinderdagverblijven in Antwerpen — Subsidiëring

Onder welbepaalde voorwaarden worden kinderdagverblijven gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap.

1. Kan de minister mij de voorwaarden voor subsidiëring mededelen ?
2. Kan de minister mij meedelen welke kinderdagverblijven er in de stad Antwerpen worden gesubsidieerd en hoe groot de omvang van de jaarlijkse subsidies is ?

Vraag nr. 41
van 11 maart 1993
van de heer H. BROUNS

Geplande ziekenhuiscampus in Noord-Oost-Limburg — Vragen omtrent prioriteit

In de discussie over de samenwerking tussen de ziekenhuizen van Bree en Maaseik én over een eventuele nieuwe ziekenhuiscampus in Noord-Oost-Limburg legt men al te vaak de nadruk op de infrastructurele nood. Een gedegen invulling van de verzorgingsnood komt echter niet ter sprake. Wat centraal zou moeten staan in de herstructurering van de ziekenhuiszorg in die regio is niet zozeer een nieuwe campus maar wel de herordening van het ziekenhuisaanbod.

In de herordening van het ziekenhuisaanbod worden aan de ziekenhuizen van Genk en Hasselt de supraregionale specialiteiten toegewezen. De lokale ziekenhuizen echter zouden ervoor moeten zorgen dat ze een goed uitgeruste MUG-dienst hebben, een degelijk dagziekenhuis kunnen zijn en de prioritaire afdelingen kunnen aanbieden, zoals kraamkliniek, geriatrie en chirurgie. In het lokale ziekenhuis komt de nadruk dus te liggen op de basisgezondheidszorg, de goede nazorg en de eventuele doorverwijzing naar de supraregionale ziekenhuizen. De huisartsen zouden het draagvlak van het lokale ziekenhuis moeten vormen.

Als men de ziekenhuiszorg in de regio wil vernieuwen, moet er een brug worden geslagen tussen de thuisverzorging en de ziekenhuiszorg. De grootste prioriteit ligt dus bij de invulling van de hulpverlening. Indien een nieuwe campus kan bijdragen aan de herinvulling en het vernieuwingseffect, is dit positief, maar niet absoluut noodzakelijk.

Een eventuele financiering van een nieuwe campus vanuit de Vlaamse Gemeenschap is waarschijnlijk niet voor de eerste jaren. Daarom is het ook veel belangrijker zich te concentreren op de verbetering van de hulpverlening zelf, met de middelen die momenteel beschikbaar zijn.

1. Heeft de minister momenteel de nodige middelen

om de bouw van een nieuwe ziekenhuiscampus in Bree of Maaseik te financieren ?

2. Indien de middelen momenteel niet beschikbaar zijn, wanneer zal dat wel het geval zijn ?
3. Is de minister niet van mening dat de verbetering van de elementaire hulpverlening de voorrang moet krijgen op de bouw van een nieuwe ziekenhuiscampus die niet per definitie een verbetering van de hulpverlening met zich meebrengt ?

Vraag nr. 42
van 17 maart 1993
van de heer H. VAN DIENDEREN

Zie :
 N. De Batselier
 Minister vice-president van de Vlaamse regering
 Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
 Vraag nr. 126
 van 17 maart 1993
 van de heer H. Van Dienderen
 Blz. 531

Vraag nr. 43
van 19 maart 1993
van de heer M. OLIVIER

Bezigheidstehuizen — Verblijfsovereenkomsten

De verblijfsovereenkomst heeft tot doel de rechtszekerheid te waarborgen voor de gehandicapte die in het bezigheidstehuis verblijft. Ze is eveneens van belang voor de instelling zelf en voor de familie van de gehandicapte persoon.

De overeenkomst moet gestoeld zijn op duurzame, aanvaardbare en objectieve gronden.

Tot op heden bestaan er geen duidelijke richtlijnen die de criteria bepalen waaraan de verblijfsovereenkomst moet beantwoorden.

Evenmin bestaat er enige wettelijke verplichting om dergelijke overeenkomst af te sluiten.

Mag ik dan ook van de minister vernemen :

1. of de instellingen in de toekomst zelf het initiatief moeten nemen om een verblijfsovereenkomst op te stellen ;
2. of de minister, overweegt zelf enige uniformiteit te scheppen door een modelovereenkomst op te stellen
3. Indien ja :
 - a. zal dit dan om een algemeen verbindend verklaarde overeenkomst gaan die van toepassing is voor alle instellingen ;
 - b. wanneer zou die overeenkomst dan in werking kunnen treden ?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.	
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen					
12	03.12.1992	J. Valkeniers	<i>Kledingsindustrie in nood – Initiatieven Vlaamse overheid</i>	571	
21	22.12.1992	J. De Bremaeker	<i>Bespreking waterverdragen – Stand van zaken</i>	572	
37	01.02.1993	L. Barbé	<i>Rederijen – Beschikkingen EG-Commissie</i>	572	
44	15.02.1993	P. Breyne	<i>Ontwikkelingsgebieden – Economisch beleid inzake Westhoek</i>	573	
45	0	23.02.1993	T. Merckx-Van Goey	<i>Werkgelegenheid en beroepsopleiding in het Hageland – Initiatieven</i>	617
46	0	25.02.1993	F. Ghesquière	<i>Speculatie bij verkoop van landbouwgronden – Maatregelen</i>	617
47	25.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Investeringsseminaries in het buitenland – Selectie van aangezochte gebieden</i>	574	
48	26.02.1993	H. Marsoul	<i>Ministeriële commissies en comités – Gegevens</i>	574	
49	26.02.1993	K. Van Overmeire	<i>Publikaties – Silhouet van Vlaanderen zonder Voeren</i>	575	
50	02.03.1993	H. Suykerbuyk	<i>Unesco-conventie inzake bescherming cultureel en natuurlijk erfgoed – Ratificatie</i>	575	
51	0	03.03.1993	L. Barbé	<i>Landbouwprodukten en levensmiddelen – Geografische aanduiding en oorsprongsbenaming</i>	617
52	03.03.1993	M. Capoen	<i>Erkenning Westhoek als plattelandsgebied – Stand van zaken</i>	576	
53	04.03.1993	A. De Boeck	<i>Energietelefoon – Stand van zaken</i>	576	
54	04.03.1993	A. De Boeck	<i>Isolatie en ventilatie van woningen – K55-norm</i>	577	
55	04.03.1993	A. De Boeck	<i>Isolatiënormen – Integraal elektrisch verwarmde woningen</i>	578	
56	09.03.1993	F. Wymeersch	<i>N. v. Boelwerf – Problemen bij leveranciers en onderaannemers door faillissement</i>	513	
57	○	09.03.1993	J. Van Eetvelt	<i>Impulsgebieden – Stand van zaken</i>	617
58	09.03.1993	J. Van Eetvelt	<i>Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen – Personeel</i>	513	
59	○	12.03.1993	E. VanVaerenbergh	<i>TGV – Vergoeding voor getroffen gemeenten</i>	617
60	○	17.03.1993	H. Van Dienderen	<i>Vlaanderen-Europa 2002 – Stimulering gemeenschappelijk en openbaar vervoer en ontmoediging autogebruik</i>	617
61	○	17.03.1993	M. Didden	<i>Erkenning van Limburg als doelstelling 2-gebied – Initiatieven van de regering</i>	618
62	○	18.03.1993	T. Merckx-Van Goey	<i>Beroepsopleiding en tewerkstelling (Sb-programma) in het Hageland – Initiatieven</i>	618
63	○	19.03.1993	F. Van den Eynde	<i>Buitenlandse ambassades – Gebruik van het Nederlands</i>	618
64	○	19.03.1993	L. Standaert	<i>Delacre Vilvoorde – Terugvordering uitbetaalde steun</i>	618

65 o 19.03.1993 **L. Van Nieuwen- Kabinetsmedewerkers — Sociaal dienstbetoon huysen** 619

N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting

98 25.02.1993 **M. Maertens** *Zoetwaterkwekerijen — Vervuiling* 514

99 25.02.1993 **M. Maertens** *Baggerwerken in de Blankaertvijver — Gevolgen voor de landbouw* 515

100 25.02.1993 **M. Maertens** *Structuurplannen, landbouw- en milieureglementeringen in de Ijzer-
vallei — Invloed op de landbouweconomie* 516

101 25.02.1993 **P. Breyne** *Muskusratteninvasie in de Frans- Westvlaamse grensstreek — Maat-
regelen* 518

102 25.02.1993 **H. Brouns** *GSM-net van Belgacom — Milieuvergunning* 519

103 25.02.1993 **M. Olivier** *Investeringsprogramma Aquafin Zuid- West-Vlaanderen — Gegevens* 519

104 25.02.1993 **J. De Meyer** *Vlarem — Openbaarheid voor aanvrager vergunning* 519

106 26.02.1993 **M. Maertens** *Ruilverkaveling Eggewaertskapelle-Stuivekenskerke — Eventuele
intrekking of wijziging* 520

107 02.03.1993 **L. Barbé** *Bevoegdheden Milieu-inspectie — Bouwovertredingen* 520

108 02.03.1993 **M. Maertens** *Ecologisch Impulsprogramma — Initiatieven voor Handzamevaart* 521

109 02.03.1993 **P. Breyne** *Waterbeheersingswerken Martjesvaart en Sint-Jansbeek (Langemark-
Poelkapelle) — Opschorting* 523

110 03.03.1993 **P. Breyue** *Urgentieprogramma voor de sociale huisvesting — Juridisch en finan-
cieel kader* 524

111 08.03.1993 **J. De Meyer** *Gemeentelijke milieuviesraden — Bevoegdheid inzake Vlarem-dos-
siers* 525

112 08.03.1993 **J. De Mol** *Instandhouding natuurlijke habitat en wilde flora en fauna — Uitvoe-
ring richtlijnen Raad van de Europese Gemeenschappen* 526

113 08.03.1993 **H. Brouns** *Meetstation aan de Maas in Kinrooi — Resultaten* 526

114 09.03.1993 **P. Breyne** *Huur-, installatie- en verhuispremie — Bestaansminimumtrekkers* 527

115 10.03.1993 **M. Bourgois** *Storten Nederlands giftig afval in Ieper — Maatregelen* 579

116 10.03.1993 **M. Dillen** *Vervuiling van de Schelde — Controles en maatregelen* 579

117 10.03.1993 **M. Dillen** *Toekenning en uitbetaling woonpremies — Wachttijden* 579

118 10.03.1993 **M. Aelvoet** *N.v. Celis André in Lubbeek — Geluids- en stofhinder* 527

119 **11.03.1993** **H. Van Wambe-
ke** *Heffing ter bescherming oppervlaktewateren — OCMWs* 528

120 12.03.1993 **E. Van Vaeren** *N.v. Ijsfabriek in Eversem (Meise) — Loods zonder vergunning* **528**
bergh

121 **15.03.1993** **J. Vande Lanotte** *Verhouding milieu en landbouw in Ijzerbekken — Maatregelen* 529

122 15.03.1993 **J. Vande Lanotte** *Afvalwaterlozing in Nieuwpoortse vaargeul — Maatregelen* 529

123 15.03.1993 **G. Cardoen** *Milieuconvenant — Samenwerkingsakkoorden met privé-container-
parken* 530

124 16.03.1993 **A. De Boeck** *Vervuild slib in Zemst — Maatregelen* 530

125 16.03.1993 **L. Barbé** *Omzetting van Europese milieuriichtlijnen in intern recht — Oprich-
ting dienst internationale milieuzaken* 531

126	17.03.1993	H. Van Dienderen	Vlaanderen-Europa 2002 — Stimulering gemeenschappelijk en openbaar vervoer en ontmoediging autogebruik	531
127	17.03.1993	J. De Mol	Mestsmokkel van Nederland naar België — Gevolgen en maatregelen	532
128	18.03.1993	T. Merckx-Van Goey	Hengelsport — Gebruik van fish finder	534
129	19.03.1993	E. Van Vaerenbergh	Milieuvervuiling in Asse — Maatregelen	534
130	19.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Kabinetsmedewerkers — Sociaal dienstbetoon	535
131	19.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Huisvuilverbrandingsoven Heist-op-den-Berg — Verminderde uitstoot	535

T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden

81	15.12.1992	R. Van Hooland	Toeslag bij wedde — Rechthebbende ambtenaren	580
93	04.01.1993	R. Van Hooland	Verkeer Zelzate- West en Debbautshoek — Onveiligheid	583
94	05.01.1993	J. De Roo	Expresweg N 49 Zelzate-Maldegem — Omvorming tot autosnelweg	584
129	25.01.1993	F. Ghesquière	Aanleg fietspaden — Gegevens	584
133	29.01.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Infrastructuurwerken — Steun van Europese Gemeenschap	584
140	04.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Bruggen over Netekanaal in Lier — Vervanging	585
142	08.02.1993	R. Van Hooland	Geluidsschermen langs E 40 en andere gewestwegen — Gegevens	585
145	09.02.1993	J. De Meyer	Het gebruik van de Liefkenshoektunnel — Studies	586
151	15.02.1993	V. Vautmans	Bouwaanvragen — Adviezen administratie	587
152	15.02.1993	H. Van Dienderen	Reiniging auto wegen — Financiering door privé- bedrijven	588
153	15.02.1993	M. Bourgois	Investeringsprogramma gewestwegen — Verdeling budgetten	589
154	16.02.1993	J. Valkeniers	Verkeersproblemen in Dilbeek en Groot-Bijgaarden — Oplossing	589
156	16.02.1993	J. Valkeniers	Ninoofsesteenweg in Dilbeek — Werken	590
158	16.02.1993	J. Van Eetvelt	Fysisch programma N 16 — Uitvoering werken	590
160	19.02.1993	T. Merckx-Van Goey	Militaire domeingoederen — Vervreemding door nationale overheid	591
161	19.02.1993	A. Verlinden	Bescherming oorspronkelijke functie stadscentra — Maatregelen	591
163	0 22.02.1993	C. Lisabeth	Zwarte punten in het arrondissement Gent-Eeklo — Maatregelen	619
164	25.02.1993	F. Ghesquière	Speculatie bij verkoop van landbouwgronden — Maatregelen	535
165	0 26.02.1993	F. Ghesquière	Spoorwegbrug over Zeekanaal in Ruisbroek — Afwerking	619
166	26.02.1993	M. Maertens	Structuurplannen in de Westhoek — Integratie met de gewestplannen	536
167	26.02.1993	E. Van Vaerenbergh	Hoogspanningsleidingen — Werkgroep ad hoc	536

168	0	26.02.1993	B. Vandendriesche	Scheldedoortocht in Gentbrugge (Sint-Amandsberg) — Aanslibbing	619
169		26.02.1993	M. Olivier	Zwarte punten in Zuid- West- Vlaanderen — Gegevens	592
170	○	26.02.1993	H. Marsoul	Ministeriële commissies en comités — Gegevens	619
171		26.02.1993	J. Vandeurzen	Personeel provinciaal domein Bokrijk — Gedetacheerden van V.Z. w.	592
172	○	01.03.1993	J. De Roo	Expresweg N 49 tussen Maldegem en Zelzate — Snelheidsbeperking	619
173		02.03.1993	H. Suykerbuyk	Gemeentebelasting — Nederlanders wonend in België	537
174	○	02.03.1993	L. Standaert	Referendum Voeren — Onwettig karakter	620
175		02.03.1993	H. Marsoul	Gemeentearchieven — Beleid	537
176		03.03.1993	H. Van Dienderen	Aanleg fiets- en wandelpaden in groene zones — Stand van zaken	538
177	0	03.03.1993	D. Ramoudt	Autosnelwegen — Privatisering of autowegenvignet	620
178		04.03.1993	J. Gabriels	“Vlaanderen in Beweging” — Vragen	592
179		05.03.1993	D. Ramoudt	A 17 tussen Brugge en Doornik — Afwerking	593
180	0	08.03.1993	F. Sarens	Aanbrengen geluidswerende borden of panelen — Effect op geluidshinder	620
181	0	08.03.1993	W. Peeters	Afgraving wanden Albertkanaal — Schade door hoog grondwaterpeil in Antwerpen en Merksem	620
182		08.03.1993	M. Maertens	Verwerpen bouw aanvraag Landsverdediging — Weigering uitvoering herstelmaatregel	594
183	0	08.03.1993	J. De Meyer	Verkeersveiligheid N 070 in Sint-Niklaas — Maatregelen	620
184		08.03.1993	J. De Bremaeker	Gewestwegen provincie Antwerpen — Investeringsprogramma 1993	539
185	0	09.03.1993	J. Van Eetvelt	Veilige fietspaden in arrondissement Mechelen — Kredieten	621
186		10.03.1993	M. Maertens	Gewestplannen — Beschikbaarheid	539
187		10.03.1993	P. Van Grembergen	Tijdschrift “Vlaanderen in Beweging” — Gegevens	594
188		12.03.1993	E. Van Vaerenbergh	N.v. Ijsfabriek in Eversem (Meise) — Loods zonder vergunning	539
189		12.03.1993	E. Van Vaerenbergh	TGV — Vergoeding voor getroffen gemeenten	595
190	0	12.03.1993	G. Cardoen	Kruispunt gewestweg 272 met provincieweg Asse-Edingen in Kester (Gooik) — Verkeersveiligheid	621
191		15.03.1993	E. Van Vaerenbergh	Voormalig kindersanatorium in Buizingen — Verkrotting	540
192	○	16.03.1993	A. De Boeck	Vervuild slib in Zemst — Vergunningen en aanwending	621
193	○	17.03.1993	H. Van Dienderen	Vlaanderen-Europa 2002 — Stimulering gemeenschappelijk en openbaar vervoer en ontmoediging autogebruik	621
194	○	17.03.1993	S. Platteau	Gewestweg 51 Brussel-Ninove — Trage uitvoering werken	621
195	○	18.03.1993	T. Merckx-Van Goey	Bewegwijzering naar UZ Gasthuisberg in Leuven — Ontoereikendheid	621
196	○	19.03.1993	L. van Nieuwenhuysen	Kabinetsmedewerkers — Sociaal dienstbetoon	622

198	23.03.1993	F. Vergote	Aanleg hoogspanningsleidingen — Gevolgen voor volksgezondheid en bedrijfsleven	540
203	30.03.1993	M. Bartholomeussen	Bevorderen van verkeer door de Liejenshoektunnel — Nalatigheid van het Vlaamse Gewest	540

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

42	08.01.1993	H. Suykerbuyk	Cultureel erfgoed — Regelingen inzake vrij goederenverkeer	595
67	18.02.1993	F. Van den Eynde	BRTN-uitzending Actueel — 'Anti-parlementaire' partijen	597
69	19.02.1993	F. Van den Eynde	BRTN-uitzending Actueel — Foutieve informatie inzake ex-Joegoslavië	597
70	19.02.1993	F. Van den Eynde	BRTN-uitzending De zevende dag — Gelegenheid tot wederwoord op beschuldigingen	598
72	25.02.1993	M. Tyberghien Vandebussche	Bloso-sportcentrum Woumen-Diksmuide — Werken	598
73	25.02.1993	F. Sarens	Bloso-sportcentrum Hazewinkel — Verbouwing voormaligperschalet	600
74	0 25.02.1993	R. Van Walleghem	Teletekst BRTN — Selectie dag- en weekbladen	622
75	25.02.1993	G. Annemans	BRTN — Radiospots voor Humo in ruil voor advertentieruimte	541
77	0 01.03.1993	R. Raes	Institut Néerlandais in Parijs — Samenwerking met Vlaanderen	622
78	02.03.1993	G. Annemans	Politieke films op BRTN — Foute vertalingen	601
79	02.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	Uitzendingen door derden op BRTN — Vertraging op uurrooster	542
80	03.03.1993	H. Van Dienderen	Comité van Media-Experten — Vervanging	542
81	03.03.1993	H. Van Dienderen	Media-programma Europese Commissie — Evaluatie voor Vlaanderen	602
82	03.03.1993	H. Van Dienderen	Mediaopvoeding in onderwijsprojecten — Stand van zaken	602
83	04.03.1993	P. Van Grembergen	Vlaamse kunstschaten in Frankrijk — Teruggave of vergoeding	602
84	04.03.1993	F. Van den Eynde	BRTN — Neutraliteitsregel	603
85	04.03.1993	F. Van den Eynde	BRTN-programma's over de ramadan — Gegevens	603
86	0 08.03.1993	F. Van den Eynde	BRTN — Promotie van boek Vlaams Blok	622
87	0 08.03.1993	F. Van den Eynde	BRTN — Uitspraak voorzitter raad van bestuur	623
88	08.03.1993	F. Van den Eynde	BRTN — Onzorgvuldigheid in behandeling schriftelijke vragen	604
89	09.03.1993	J. Van Eetvelt	BRTN — Personeelsbezetting	604
90	10.03.1993	J. Valkeniers	Beursschouwburg in Brussel — Steun vanwege Vlaamse regering	604
91	10.03.1993	M. Dillen	Toerisme in Antwerpen Culturele Hoofdstad '93 — Subsidiëring en promotie	605

92	11.03.1993	M. Capoen	<i>Hotelgids 1993 van het VCGT — Fouten</i>	605
93	12.03.1993	H. VanDiende- ren	<i>Reclame op VTM — Toepassing code voor handelspubliciteit</i>	606
94	12.03.1993	F. Van den Eyn- de	<i>BRTN-radionieuws — NSV-betoging</i>	606
95	16.03.1993	J. Spinnewyn	<i>BRTN — Processen inzake recht van antwoord</i>	542
96	17.03.1993	H. Van Diende- ren	<i>Vlaanderen-Europa 2002 — Stimulering gemeenschappelijk en openbaar vervoer en ontmoediging autogebruik</i>	542
97	19.03.1993	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Kabinetmedewerkers — Sociaal dienstbetoon</i>	543

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

94	26.02.1993	E. Van Vaeren- bergh	<i>Taakleraren in het lager onderwijs — Normen aanstelling</i>	543
95	26.02.1993	J. De Roo	<i>Praktijkstages — Noodzaak omschrijving van voorwaarden</i>	607
97	01.03.1993	L. Martens	<i>Reaffectatie en wedertewerkstelling — Ondeelbaar of beperkt deelbaar ambt</i>	544
98	02.03.1993	G. Annemans	<i>Conservatoria — Nederlandsonkundige leerkrachten</i>	544
99	02.03.1993	L. Standaert	<i>Onderwijsnetten — Discriminatie inzake benoemingsprocedure</i>	546
100	02.03.1993	L. Standaert	<i>Gemeenschapsschool in Komen — Stand van zaken nieuw paviljoen</i>	546
101	02.03.1993	L. Standaert	<i>Gemeenschapsonderwijs in Lendelede — Sluiting schooltje</i>	547
102	02.03.1993	H. Suykerbuyk	<i>Integratie gehandicapten in het onderwijs — Rapport Europese Commissie</i>	547
103	03.03.1993	H. Van Diende- ren	<i>Mediaopvoeding in onderwijsprojecten — Stand van zaken</i>	548
104	03.03.1993	E. Beysen	<i>Vragenlijst voor leerlingendatabank van het departement — Schending privacy</i>	549
105	04.03.1993	F. Van den Eyn- de	<i>Lagere school De Buurt in Gent — Inspectie inzake deelname aan anti-racismebetoging</i>	550
106	04.03.1993	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Islamonderricht — Inspectie op het gebruik van het Nederlands</i>	550
107	05.03.1993	L. Standaert	<i>Onderwijs — Onderzoek naar afwezigheden</i>	551
108	05.03.1993	L. Standaert	<i>Tijdelijke leerkrachten — Aggregaatsexamen</i>	551
110	08.03.1993	J. De Mol	<i>ARGO — Verkiezingen centrale raad</i>	552
111	08.03.1993	X. Buisseret	<i>Lessenpakket lager onderwijs — Leren omgaan met geneesmiddelen</i>	552
113	12.03.1993	F. Van den Eyn- de	<i>Interculturele opvoeding op school — Vragen</i>	552
114	12.03.1993	F. Van den Eyn- de	<i>Migrantenscholieren — Voorrangsbeleid</i>	553
115	15.03.1993	F. Van den Eyn- de	<i>Commissie Onderwijs Migranten — Non-discriminatiepact en -code</i>	553
116	16.03.1993	A. Leysen	<i>Dienstanciënniteit personeel gesubsidieerd onderwijs — Vragen</i>	554
117	16.03.1993	A. Leysen	<i>Dienstanciënniteit tijdelijk onderwijspersoneel — Bedoeling decreetgever</i>	555

118	16.03.1993	J. Tavemier	<i>Vaste benoeming — Draagwijdte</i>	555
119	16.03.1993	J. Tavemier	<i>Terbeschikkingstelling en reffectatie — Verdeling betrekkingen onder personeel</i>	556
120	17.03.1993	H. Van Dienderen	<i>Vlaanderen-Europa 2002 — Stimulering gemeenschappelijk en openbaar vervoer en ontmoediging autogebruik</i>	607
121	17.03.1993	J. Tavemier	<i>Hogere Zeevaartschool en hogere Radio-Navigatieschool — Terbeschikkingstelling en reffectatie</i>	556
122	17.03.1993	J. Eeman	<i>Onderwijs voor sociale promotie — Benoemingen</i>	557
123	19.03.1993	L. Standaert	<i>Gemeenschapsonderwijs — Weigeren van leerlingen</i>	557
124	19.03.1993	L. Standaert	<i>Maandblad Klasse — Ongelijke behandeling leden Vlaamse Raad</i>	558
125	19.03.1993	L. Standaert	<i>Middelbaar onderwijs — Toelatingsraad</i>	559
126	19.03.1993	L. Standaert	<i>Weiler-kazerne van ARGO in Brugge — Eventuele verhuur</i>	560
127	19.03.1993	L. Standaert	<i>Onderwijs — Vervanging directie bij afwezigheid</i>	560
128	19.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabinetsmedewerkers — Sociaal dienstbetoon</i>	561
129	19.03.1993	F. Wymeersch	<i>Stedelijke Academie in Lokeren — Verplicht bijwonen van concerten</i>	561
130	29.03.1993	H. Marsoul	<i>Gemeen telijke archiefam b tenaren — Opleiding</i>	561
131	29.03.1993	M. Didden	<i>Studenten geneeskunde — Numerus clausus</i>	562

J. SAUWENS, Vlaamse minister van verkeer, Buitenlandse Handel en Staats Hervorming

21	17.12.1992	J. Lenssens	<i>Scheepswerven Van Praet-Dansaert in Dendermonde — Eventuele bescherming</i>	608
28	08.01.1993	J. De Bremaeker	<i>Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen — Situatie Wommelgem</i>	609
38	27.01.1993	J. Eeman	<i>Boomkappingen in beschermde gebieden — Gegevens</i>	610
43	03.02.1993	J. Valkeniers	<i>Kasteel van Kwabeek in Verrijck (Boutersem) — Onderzoek naar verdwenen schandpaal en klok</i>	610
44	04.02.1993	L. Barbé	<i>Vast Elektrotechnisch Comité — Nederlandstalige vertegenwoordiging Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen</i>	610
45	04.02.1993	D. Ramoudt	<i>Vlaamse Vervoermaatschappij — Ongeregelde vervoerdiensten</i>	611
46	10.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn Antwerpen — Misbruik van waardebon voor uniformen</i>	611
50	18.02.1993	M. Aelvoet	<i>Bescherming panoramisch stadsgezicht in Leuven — Procedure</i>	612
51	18.02.1993	J. Van Eetvelt	<i>Openbaar vervoer in Klein-Brabant — Samenwerking NMBS en De Lijn</i>	612
52	19.02.1993	A. Verlinden	<i>Bescherming gebouwen in Gasthuisstraat in Aarschot — Procedure</i>	613
53	19.02.1993	J. Eeman	<i>Beschermde monumenten — Overzicht</i>	613
55	0 26.02.1993	M. Maertens	<i>Voorstel tot bescherming van het Komgrondegebied Lampernisse — Gevolgen voor de landbouw en integratie met andere landinrichtingsplannen</i>	623
56	0 26.02.1993	H. Marsoul	<i>Ministeriële commissies en comités — Gegevens</i>	623
57	0 26.02.1993	D. Van der Maelen	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Reisboekingen via reisbureau</i>	623

58	02.03.1993	W. Verreycken	<i>De Lijn — Publiciteit voor Wereldwinkels</i>	562
59	0 03.03.1993	H. Van Dienderen	<i>Aanleg fiets- en wandelpaden in groene zones — Stand van zaken</i>	624
60	03.03.1993	H. Van Dienderen	<i>Voorstadsverkeer — Samenwerkingsverbanden met NMBS</i>	613
61	0 05.03.1993	D. Ramoudt	<i>Vlaamse Vervoermaatschappij — Ongeregelde vervoerdiensten</i>	624
62	0 09.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel — Gebrek aan informatieverstrekking door BDBH</i>	624
63	09.03.1993	J. Van Eetvelt	<i>Busverbinding Mechelen-Lier — Herwaardering</i>	563
64	0 12.03.1993	H. Van Dienderen	<i>De Lijn — Weekenddiensten</i>	624
65	0 12.03.1993	M. Maertens	<i>Rally 24 uren van Ieper in beschermd landschap Kemmelberg — Stand van zaken</i>	624
66	12.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>De Lijn in Antwerpen — Dienstregeling bij vakbondsvergadering</i>	563
67	0 12.03.1993	F. Vermeiren	<i>Markiesgebouw — Elektronisch beveiligingssysteem</i>	625
68	0 17.03.1993	H. Van Dienderen	<i>Vlaanderen-Europa 2002 — Stimulering gemeenschappelijk en openbaar vervoer en ontmoediging autogebruik</i>	625
69	0 17.03.1993	W. Verreycken	<i>Bescherming monumenten en dorpsgezichten in Voeren — Stand van zaken</i>	625
70	0 19.03.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Restauratie beschermde monumenten in het arrondissement Halle-Vilvoorde — Overzicht</i>	625
71	0 19.03.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Bushokjes in Vlaams-Brabant — Slechte staat</i>	626
72	0 19.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabinetmedewerkers — Sociaal dienstbetoon</i>	626

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

23	23.02.1993	T. Merckx-Van Goey	<i>Werkgelegenheid en beroepsopleiding in het Hageland — Initiatieven</i>	563
24	26.02.1993	H. Marsoul	<i>Ministeriële commissies en comités — Gegevens</i>	565
25	08.03.1993	F. Dewinter	<i>Kandidaat politiek vluchteling Singh uit Kortesseem — Arbeidsvergunning</i>	566
26	09.03.1993	W. Verreycken	<i>Verspreiding van condooms via Humo — Kosten</i>	566
27	17.03.1993	H. Van Dienderen	<i>Vlaanderen-Europa 2002 — Stimulering gemeenschappelijk en openbaar vervoer en ontmoediging autogebruik</i>	567
28	17.03.1993	H. Suykerbuyk	<i>Opsporing baarmoederhalskanker — Provinciale organisatie in samenwerking met universiteiten</i>	568
29	19.03.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Dopingcontrole — Vragen</i>	568
30	19.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabinetmedewerkers — Sociaal dienstbetoon</i>	569
31	22.03.1993	P. Chevalier	<i>Geneeskundig onderzoek bij aanvraag arbeidsvergunning of arbeidskaart — Aidstest</i>	569

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

28	11.02.1993	E. Van Vaerenbergh	<i>Niet-gereguleerde toelagen in welzijnssector — Toekenning</i>	614
30	16.02.1993	J. Valkeniers	<i>MPI Decroly Levenslust — Levensvatbaarheid</i>	615
32	18.02.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Beschermd monumenten overgedragen aan Vlaamse Gemeenschap — Herbestemming</i>	615
34	26.02.1993	M. Olivier	<i>Rusthuizen en serviceflats in West-Vlaanderen — Aanvragen</i>	615
35	○ 26.02.1993	H. Marsoul	<i>Ministeriële commissies en comités — Gegevens</i>	626
36	01.03.1993	G. Vermassen	<i>Vlaams Fonds — Opname jongeren met leer- en/of gedragsproblemen</i>	616
37	01.03.1993	J. De Roo	<i>Bejaardenzorg in regio Gent-Eeklo — Gegevens en beleid</i>	570
38	○ 08.03.1993	P. Breyne	<i>Serviceflats — Spreiding</i>	626
39	○ 09.03.1993	J. Van Eetvelt	<i>Bouw serviceflats in Mechelen — Stand van zaken</i>	626
40	○ 10.03.1993	M. Dillen	<i>Kinderdagverblijven in Antwerpen — Subsidiëring</i>	627
41	○ 11.03.1993	H. Brouns	<i>Geplande ziekenhuiscampus in Noord-Oost-Limburg — Vragen omtrent prioriteit</i>	627
42	○ 17.03.1993	H. Van Dienderen	<i>Vlaanderen- Europa 2002 — Stimulering gemeenschappelijk en openbaar vervoer en ontmoediging autogebruik</i>	627
43	○ 19.03.1993	M. Olivier	<i>Bezigheidstehuizen — Verblijfsovereenkomsten</i>	627
44	19.03.1993	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabinetsmedewerkers — Sociaal dienstbetoon</i>	616